

2006

Средне-рус. 1818 г. ?

698-44

Ե.ԱՄԱԳ.ԱՐԳ.ՈՒ.Թ.Ի.Ի.Ն
Հ.Ե.Ս.Ը.Բ.Ե.Կ.Ը.Յ. Ա.Ղ.Օ.Թ.Ի.Ց

Հայաստանեայց Բնիկացիք

Երարել Սբնն Սահակայ Հայրապետի, Սեպ-
տուբրայ վարդապետի, Գրեապ, և Յովհանն Ժանն
գահուանայ

Ի Հայրապետու և Սբն Գահին Եղբայրսն
Տեառն և Փրկե Ս Ի զանազան Նշանակից
Սբն ազնակատար Կաթուղիկոսի Զմ Հայոց

Եւ Առաջնորդուելն Ռուսաստանեայց Հայոց Աւ-
րիս Սբն Եղբայրսն Ծայրագոյ Նովորոսի Տեառն
Յովհաննու Նշանակից Սբնազան Աւրիկոսին Ներ-
սիսան

Որոց հրամանան իսկ վերադնն տապ ընդաւ

Երբեմեք և զիս

Երբեայ Եղբայ,
Ինքուեանց

Յապ Տեա

75-6496

'Առի՛ երեւոյսն յարեմոսս , և յեւսս 'ի իւր
 "առիւր իւր" յիւր
 Հրաժարումս :

Տրաժարիմք 'ի սատանայէ , և յամ
 խաբէութիւն նր . 'ի սլոտրանաց նր .
 'ի խորհրդոց նր . 'ի գնացից նր . 'ի շար
 կամաց նր . 'ի շար հրեշտակաց նր . 'ի շար
 պաշտօնից նր . 'ի շար կամօքնաց նր .
 և յամենայն շար զօրութենէ նորա ,
 հրաժարելով հրաժարիմք :

Հոս՝ գործու յարելու , և յեւոսս յարեմոսս
 "առիւր իւր" յիւր :

Ստատիսիւրիմք և հաւատամք ամենակա
 տար սրտիւն զՀայնս լճ՝ անկող , անծիւր
 և անհոգի . յիւր ճշտեղծող և ճշտեղծող
 և

հոգւոյն սրբոյ՝ Հաւատամք զՔանն ՂՃ՝
 անեղ, ծնեալ և սկսեալ ՚ի հօրէ նախքան
 զյաւիտեանս. ոչ յետոյ և ոչ կրասեր.
 սլլ՝ որքան հայրն՝ հայր, ընդ նմին և որ
 դին՝ որդի. Հաւատամք զԵւ ընդ ին՝ անեղ,
 անժամանկ. ոչ ծնեալ, սլլ՝ բղիւն ՚ի հօրէ
 հակից հօր՝ և փառակից որդւոյ. Հաւա
 տամք զԱրքորդու ին սք՝ մի բնուի, մի ան
 ութի. ոչ երեք անք, սլլ՝ մի անք. մի կամք.
 մի թագւորութի. մի իշխանութի. ալա
 թիչ երեւելեաց և աներևութից. Հաւա
 տամք յեկեղեցի սք՝ զթողութի մեղաց,
 հաղորդութիւն սրբոյ. Հաւատամք զմին
 յերկց անձանց զբանն ան՝ ծնեալ ՚ի հօրէ
 նախքն զյաւիտեանս. ՚ի Ժառանգի ի թալ
 յանձին կոյսն Մարիամ. առեալ յարեւ
 նք՝ միաւորեց չիւրով անձուն. իննամ
 սեայ ժուժկալել յարգնտի անարատ կու
 սին. և եղև անձն կատարել՝ մարդ կնրել
 հոգւով և մտօք և մարմնով. մի անձն, մի
 գէմ, և միաւորեալ մի բնութիւն. ՂՃն
 մարդացեալ առանց փոփոխման, առանց
 սլլայլութեան. անսերմն յղութի, և անա

պահան ծնունդ. ուղ ո՛չ է սկիզբն անուն
 նորա՝ և ո՛չ վախճան մարդկութեան նորա.
 (զի **Յ**ս **Ք**ս երէկ և սցսօր՝ նոյն և յա.
 ւիտեան.) Հաւնովք զտրն մեր **Յ**ս **Ք**ս
 շրջեալ 'ի վիճ երկրի. **Յ**ետ երեսուն ամաց
 եկեալ 'ի մկրտութի. Հայր 'ի վերուստ
 վկայեալ՝ զա՛հ **Ա**րդի խ՛ սիրելի. և Հո-
 գին սք աղանակերպ լծեալ 'ի վերայ նորա.
Փորձեալ 'ի սատանայէ, և յաղթեալ նմ.
Քարոզեալ մարդկան գիրկութի. **Մշտա-**
 տեալ մարմնով, վաստակեալ՝ քաղցեալ և
 ծարուեալ. **Յ**ետոյ եկեալ կամաւ 'ի չար-
 չարանս. խաչեալ՝ մեռեալ մարմնով. և կեն-
 դանի անունութեամբն. **Մարմինն** եղեալ 'ի
 գերեզմանի՝ միաւորեալ անունն. և Հոգ-
 ւովն իջեալ 'ի դժոխս՝ անբաժնելի անու-
 թեամբն. **Քարոզեալ** հոգւոցն՝ աւերեալ
 զդժոխս, և ազատել **Ք**հոգիսն. **Յ**ետ երկց
 աւուրց յարունեալ 'ի մեռելոց, և երե-
 եալ աշակերտացն. Հաւատամք զտէրն մեք
 յս քս՝ նովին մարմնովն համբարձեալ
 յերկինս, և նստեալ ի աջով հօր. **Մ**յ
 և գալոց է նովին մարմնովն՝ և փառօք հօր
 ի դա

ի դասել զինչէանիս և զմեռելաւ : Ար և
 յարուժիւն ամենայն մարդկան : Հաւա
 տամք և զհատուցումն գործոց՝ արդարոյն
 կեանք յաւիտենական. և մեղաւորացն
 տանջանք յաւիտենական :

Օղջումն :

Մեղոյ ամենասուրբ Երրորդութեն
 հօր և Արդւոյ և Հոգւոյն սբբոյ .

Մեղուցեալ եմ՝ Եւ խոստովանիմ առա
 ջի Եւ՝ և սրբուհւոյ Թադնին, և սուածի
 քո հայր սուրբ. զիմ մեղս՝ զոր գործեալ
 եմ : Քանզի մեղոյ խորհրդով, բանիւ և
 գործով. կամոյ և ակամոյ . գիտութիւն և
 անգիտութիւն մեղոյ Եւ : **Մ**եղայ հոգւովս
 և զօրութիւն սորա . մտօքս՝ և շարժմամբս
 մարմնովս՝ և զգայութեամբ սորա :

Մեղայ զօրութիւն հոգւոյս՝ խորամանկութիւն,
 անդգամութիւն, յանդիմութեամբ և երկ
 չոտութիւն . շուայութիւն և ժլատութիւն .
 զերկտութիւն, անիրաւութիւն, չարահաւ
 անութիւն, յուսահատութիւն և թերամտու
 թեամբ մեղոյ Եւ : **Մ**եղայ չաք խորհրդով

Եւ

Ա

մտա

լով, զընկեր լով, հարկաներ լով, սպանաներ լով
 և բնդ գարշուս ածեր լով մեղայն Կայ՝ **Մեղաց Կամ**
 յօգոճած ողջք շինուճածոցս, և ամենայն ան-
 դամօք մարմնոցս. եօթնեակ զգայսրանօքս,
 և վերցերկի շարժմամբնս. վերամբարձ ռանահա-
 սու թիչ, և վայրսքսր ձեր զիու թեամբ. յաջ
 և յահեակ խոստրեր լով՝ առ աջնոցն մեղանչե-
 լով, և վերջնոցն շար նշաւակ գոլով մեղայն
 աստուծոյ. **Այլ** մեղաց եօթնիցս յանցա-
 նօք՝ մահացու մեղօք. **Հպարտութիւն** և մա-
 նամբք նորին. **Նախանձու** և մատմբք նորին.
Քարկուութիւն և մա՛. **Օրուլութիւն** և մա՛.
Քշահուութիւն և մա՛. **Որկրամոլութիւն** և մա՛.
Քղծախոհութիւն և մատմբք նորին մեղայն Կայ.
Այլ մեղաց Կամ սպասուճիբնցն Կայ՝ յանձն-
 առնելոցն և հրաժարելոցն. զի ոչ զյանձն-
 առահանսն կատարելի, և ոչ ՚ի հրաժարե-
 լեացն հեռացայ. **Օ** օրէնս առի, և յօրինցն
 հեղգացայ. ՚ի կարգս քրիստոնէութեան
 հրաւիրեցայ, և գործովս անարժան գտայ.
 զի սեր լով զչարն՝ կամաւ կորացայ. և ՚ի բա-
 րեաց գործոց ինձէն հեռացայ, վայ ինձ.
 վայ ինձ. վայ ինձ. **Օ** սրն ասեմ՝ կամ զոճրն
 Կայ **Ա** խոստ

խոստովանիմ. զի անթի՛ւն են յանցանք իմ.
 անասելի՛ են անօրէնութիւնք իմ. աննեքելի՛
 են ցաւք իմ. և անբժշկելի՛ են վէրք իմ.
 մեղայ աստուծոյ:

Յէ՛ք ի խոստովանելոյ զմեզ, և յաստուծոյ ինչոյ՝
 Ի՛նչ զխոսանս:

Վայր սք՝ զքեզ ունիմ միջնորդ հաշտու-
 թեան, և բարեխօս առ միածին որդին նյ.
 զի իշխանութիւնք՝ (սմ սուրբալ է քեզ) ար-
 ճակեսցնես զիս՝ ի կապից մեղաց իմոց.
 աղաչեմ զքեզ:

Արշակունի.

Ողորմեսցի՛ Քեզ մարդուհերն Կժ. և թո՛ղ
 Ղուլթի՛ չնորհեսցէ Կամ յանցանաց Քոց
 խոստովանացելոցդ և մուացելոցդ: Աւերս
 կարդաւս քահանայական իշխանուհի, և
 հրամանաւն Կժային՝ թէ (զոր արձակի-
 ճէք յերկրի, եղիցի արձակեալ յերկինս.)
 Ասիին՝ բանիւն արձակելոց Քեզ յամ
 մասնակեցութիւնէ մեզաց Քոց, 'ի խորհր-
 զոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց՝ յանուն Հօր
 և Արդար և Հոգւոյն սբ. Աւերակեալ
 ասով զՔեզ 'ի խորհուրդս սբ եկեղեցւոյ.
 զի զոր ինչ գործեսցես բարիս, եղիցի
 Քեզ 'ի բարեգործութիւնս, և 'ի փառս
 հանդերձեալ կենանս. Ամեն.

Խորաս ժամարէ զԵաց՝ ըստ արեւելիսն սահմանացն սխոհմանոց և ստոբից արեւելից։ Օրդինարէաց սք լարարողեան Եւթի զբեկցե՛ն զժրհոհանոյն Գրեգորեի իւրեւնոյն։ Եւ իտարեաց այսոյն։ Որ քասէ տառաք Յայնն լինի՛ այս է։

ՏԻ

Եթէ զ շրթունս։ Օրքէն գոհա նամք։ Օրհնեալ տէր մեր և վրկիչ յնքն։ Վաննազուխ։ Վաննի աղօթք։ զկնի ալէլուից և թապաւորաց՝ Սաղմոսիւք և օրհնութիւնք, և այլն որ լինի։

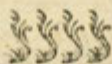
Մեծացուցէի աղօթք. այլև ողորմայի վիաք։ Սք այ աղօթք։ Երձակման թղն, թէ սահոց և թէ ուտեաց։ Երևագլի սք ես նոր, և արձակման։ Ղաշու առաջնորդեալ։ Հայր գթութեց Վնկեալ։ Ղաշու սկսոճաճք և Շարական։ Վերակէից ճաշու եսայի և աւետարան։ Երեկոյի խոնարհեցո՛ւ։ Եւր ձայնից. Համբարձի։ Եղս կենաց։ Խաղաղակնի Շորհատու բարեաց և վերջի Հայր մերն։ Իսկ իողման տելիսն ին՝ Սկսոճաճք օրհնութե՛ն, հարցի և աղօթից սոցին։ ՏԻ յերկնից և Փառք ՚ի բար

ն

A

Սք

Սքես տն՝ զկնի մանկանցն, Բըևագալի
 աղօթք, Օ առաւտու աղօթս, Նաշու
 խաղաղութ, Փարատեւ, Բք որդի Կյ,
 Ժամանուտ, Աիրակէից առտքեալն, և
 շուր աւուրց գիրքն, Երեկոյի Բարեցն,
 Հայր գթած, Տն բարերար, Բք որդի,
 Հանդստեան Հաւատով խոստովանիմ ա-
 ղօթքն Իևդ, տուն է՝ լն Իդ, ժամուցն,
 Իսկ՝ տն մեր և փրկիչ, և Տն Կծ մերն
 (արտաքոյ կարգի) ժամարարին, և սատ-
 ունաւոր հիւրին է, Բ՝ յս է արևելինն տան
 սահմանն ժամակարգութ՝ Իփառս Կյ,
 Յոր ժամ թուականն հայոց տարազոյց լի-
 նիցի, բուն ձայնքն՝ Կձ, Խձ, Կձ, Կձ, ա-
 ջակողման դատուն են՝ ուր նք աւազանն է,
 և յոր ժամ՝ զոյց լինիցի՝ ձախակողման դա-
 տուն են,

ՏԻ՛ եթէ զշրթունս իմ՝ բանաս, բերան
 իմ՝ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:

Օրհնեալ համապայտեաց և միասնօրեան ան-
 բաժնելի քր Նորորդունին՝ Հայր և Արդի
 և Հոգի սբ. Ա՛յժմ՝ և միշտ՝ և յաւիտենս
 յաւիտենից. Ա՛մէն:

ՏԻ՛ զի բաղու՛մ եղեն ներդիշք իմ:
 և բզմք յարեան 'ի վերայ իմ:
 Խաղումք ասէին զանձնէ իմմէ՝ թէ չիք
 փրկութիւն սորա առ ձ՛ծ իւր:

Ա՛յլ գու ՏԻ՛, օգնակն իմ՝ ես. փառք իմ,
 և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:

Զայնիւ՛ իմնով ես՝ առ տէր կարգացի. և
 լուաւ ինձ՝ ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ:

Ես՝ ննջեցի՝ և 'ի քունս եղէ. զարթեայ՝ և
 ար ընդունօղ իմ է:

Ա՛յ երկեայց ես՝ 'ի բիւրաւոր զօրաց նոցա.
 ՚՞ք շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պա-
 հէին զիս:

Ա՛րի տէր՝ և փրկեա՛ զիս ձ՛ծ իմ. զի գու
 հարկը զամենեանն՝ ոչք էին ընդ իս թշնա-
 մու թ՛ք՝ 'ի տարապարտուց. և զատամունս

մեղաւորաց վերհայնս ,

Տեառնք է փրկուի ի վր ժողովրդեան
քոյ օրհնութիւնն քո :

ՏԻ ան փրկուե իմոյ . ՚ի տունէ կարդացի
և գիշերի առաջի քոյ :

Մտցնն աղօթք իմ՝ առաջի քո ալ՝ ի խո-
նարհեսցի ունկն քո ՚ի ինդրունաւս իմ :

Օ ի լցաւ շարշարն օք անձն իմ . և կեանք
իմ՝ ի դժոխս մերձեցան , և համարեցայ ես
ընդ պնսսիկ՝ որք ի ջանեն ՚ի գուր :

Եղէ ես ուղ մարդ՝ առանց օգնականի . և
՚ի մեռեալս ազատ :

Սպ վիրաւորս՝ որք ննջեն ՚ի գերեզմանի :

Օ որս գու ոչ յիշեցեր , նորա ՚ի ձեռա-
նէ քու մէջ մերժեցան :

Եղին զիս ՚ի գրի ներքնումն՝ ՚ի խաւարի ,
և ՚ի ստուներս մահու :

Եիս հաստատեցաւ սրտմտուի քո . զիմ
գրօսանս քո ածիր ՚ի վերայ իմ :

Ես ի սրարեր ինէն զճանօթս իմ . և
եղին զիս նշաւակ իւրեանց :

Մատնեցայ՝ և ոչ ելանի . աչք իմ տկա-
րացան յաղքատութիւն :

Ք

Բ

Լ

զծ սնօթ ս իմ՝ վն թ շոճառ ու թեան իմոյ .

Օրհնեալ անձն իմ զՏէր . և ամենայն ոս-
կերբ իմ զանուն Եր նորա .

Օրհնեալ անձն իմ զՏէր . և մի մտանալ զա-
մենայն տուքս նորա .

Որ առէ զմեզս քո . բժշկէ զամենայն հի-
ւանդ ու թիւնս քո .

Որ վերկէ յապականութի զկեանսս քո . պսա-
կէ զքեզ ողորմութի և զթութի .

Որ լնու ի բարութի զցանկութի քո . նո-
րողեսցի ոն պրծսնոյ մանկութի քո .

Մընէ ողորմութիս Տէր . և իրաւունս ա-
մենայն զրկելոց .

Եցոյ Տէր զճանապարհս իւր մտխտի . և
որդւոյն ի սրտայէի զկամս իւր .

Գթած ողորմած է Տէր . երկայնամիտ և
բազում ողորմ .

Որ է ի սպաս բարկանայ մեզ Տէր . և ոչ
յաւիտեան պահէ սիս .

Որ է ըստ մեզոց մերոց սրտք մեզ Տէր . և ոչ
ըստ անտիկնութի մերում հատոյց մեզ .

Մի ոն բարձր են երկիկիկ իրկիկ պնտի .
հոգսոց Տէր զողորմութիւն իւր ի վերայ

ը

Ե

երկիկ .

Երկիր զածաց իւրոց :

Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից , և շնչափ հեռի արար 'ի մէնջ զանօրէնութիւնս մեր :

Ոն զթաց հայր 'ի վիճօրդւոց իւրոց , այնպէս զթասցի Տիւրքի իւրկիր զածս իւր :

Օ՛ր նա զխոսաց զստեղծութեամբս մեր . և յիշեաց ' թէ հող եմք :

Մարդոց ' ոն խոսանայ են աւուրք իւր . անձաղիկ վայրի ' այնպէս ծաղիկ :

Հնչէ 'ի նմա հողմ' : և ո՛չ է , և ո՛չ և ս երևի տեղի նորա :

Ի՛նչոց ' ողորմուի նա մնայ յախտնս յախտենից 'ի վիճօր իւր զածաց իւրոց . և արդարուի նի յորդւոց մինչև յուրիս :

Ո՛րք պահեն զուխտսնը . յիշեն զպատուի ընտանը ' և առնեն զնա :

Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր . արքայուի նը ամենեցուն տիրէ :

Օրհնեցէ՛ք զտր ամ' հրեշտակքնը ' հզօրք զօրուք . պք մոռնէք զքան նորա ' ի լսել ձայնի պատգամաց նորա :

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ' զօրուիքնը , պաշտօնեացք ' և արարողք կամացնը :

Թ

Ե

Օրհ

Օրհնեցէք զտր ամ գործք նր . ք ամ տե
 զիսէ արուծի նր . օրհնեա՛ն անձն իմ զտր

ՏՐ Լուր աղօթից իմոց . ո՛ւնկնդիր խն
 դրո՛ւնաց իմոց՝ ճշմարտութե քով :

Լուր ինձ արդարութե քով . և մի՛ մտնե՛ր
 ՚ի դատաստան ք ծառայի քում . զի ո՛չ ար
 դարանայ առաջի քո ամ կենդանի :

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ . խոնարհ
 արար յերկիր զկեանս իմ . և նստոց զիս
 ՚ի խաւարի՝ ո՛նց մեռեալ յաւիտենից :

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ . և սիրա իմ
 խռովեցաւ յիս :

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս . խորհեցայ
 յամ գործս քո . յարրիծս ձեռաց քոց խոր
 հեցայ . և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ :

Ընձն իմ ո՛նց երկիր՝ ծարաւի է առ քեզ .
 լազվազակի լուր ինձ Տէ՛ր . զի նո՛ւաղեցաւ
 յինէն հոգի իմ :

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն . նք
 մանիցիմ այնոցիկ՝ որք ի՛ջանեն ՚ի գուռ :

Լսելի՛ արա ինձ առաւօտու զողորմութիս
 քո . զի ես ՚ի քեզ Տէ՛ր յուսացայ :

Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից . զի առ
քեզ Տէր հասկարձի զանձն իմ :

Փրկես՝ զիս 'ի թ շնամեսց իմոց Տէր . զի
զքեզ ասպառէն ինձ արարի :

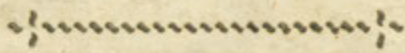
Ուստի ինձ արնել զկամս քո . զի դու ես
Մատուած իմ :

Հոգի քո բարի սաաջնորդեսցէ՛ ինձ 'ի
յերկիր ուզիդ :

Ս անն անտճան քոյ Տէր կեցուսցես՝ զիս .
արդարութեամբ քոյ հանցես 'ի նեղուհ
զանձն իմ :

Ողորմութիւն քոյ սատակեսցես զթ շնամիս
իմ . և կորուսցես զամեն զիչս անձին իմոյ .
զի ես ծառայ քո եմ :

Փաշտօք Հօր և Արդւոյ և Հոգւոյն սրբոյն .
Մ. յ Քմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեանս
նրկոց . Ամ . . . միշտ . . . ն .

147 | O արթի՛ք ի՛նձ փառք իմ՝ զարթի՛ք. և՛ նս
զարթե՛սյց առա՛ւօտո՛ւնց, ա՛լէ՛ լը՛ւհոյ՛:

O արթի՛ք ընդ զո՛ւարթո՛ւնս մանկո՛ւնք
վերի՛նք սիօնի՛ն, ա՛լէ՛:

O արթի՛ք սրդի՛ք լուսոյ՛՝ ՚ի յօ՛րհնու
թի՛ւն հօ՛րըն լո՛ւսո՛ւնց. ա՛լէ՛:

O արթի՛ք փըրկեա՛լք արեամբ, և՛ տա՛ւք
ըզփառը՛ս փրկողի՛ն, ա՛լէ՛:

O արթի՛ք նո՛ր ժո՛ղովորդք՝ նո՛ր երգս
առեա՛լ նո՛ր գո՛ղի՛ն. ա՛լէ՛:

O արթի՛ք հարսո՛ւնք հոգևո՛վ սպա՛սե՛լք
գալոյ՛ սո՛ւրբ փեսայի՛ն, ա՛լէ՛:

O արթի՛ք վա՛ւեա՛լք լո՛ւսով՝ ըստ իմաս
տո՛ւն սո՛ւրբ կո՛ւսանա՛ցն. ա՛լէ՛:

O արթի՛ք պա՛տրանստե՛ցք ի՛ւղ լա՛պտե
րաց՝ զծե՛րմ արտա՛սո՛ւնս. ա՛լէ՛:

O արթի՛ք և՛ յի՛ սը՛օջէ՛ք, նը՛մա՛ն յիմա՛ր
կուսի՛ց նի՛ջէ՛ք. ա՛լէ՛:

O արթի՛ք երկիրպա՛գցու՛ք. և՛ արտաստե՛օք
ի

ընդ զօրս երկր' նից վա՛ ՚ն զնրս ճա՛տու
ցանկ մք.

Փա՛մ մ՛ աք՛ք քիզ, զո յանսրո՛ւնս
յաթ ո՛ւ ա բարձրո՛ցեալ հա՛նգիս'. սք՛
նստիւ ա՛ծ հրդ՛ ք ե սքսն զի լա՛նդ սր՛ծ.

Փա՛մ ք՛ք քիզ, Ա՛ր յանկի՛ց գոտցո՛ւցի՛
զանկն սո՛ցն սքսրա՛ծս, սք բ սոտրու՛ծ ան
ճա՛ն ա շօ՛ք անկն զ Ա՛ր քի՛.

Փա՛մ ք՛ք քիզ, Ա՛ր տեսչուք ի նսն մ՛
զանկն սո՛ցն սքսրա՛ծս, սք բ սոտրու՛ծ.
քիզիս զ՛ մն սնք սստն ա՛ զքի՛ք.

Տէ՛ր ք, Ե՛րզրկիս պատք ե կի՛ զից
ի՛ քն հայրն անսելո՛ւ. հոյ՛ն, բարի՛ս
դո՛րք մն ա՛սմ բանտն զ հօ՛տի՛.

Ա՛նն անկն զի լա՛նդ սր՛ծ. անկն՛.
լա՛նդ սր՛ծ.

Ա՛նն անկն զի լա՛նդ սր՛ծ. անկն՛.
լա՛նդ սր՛ծ.

Քրտուշ

արժուցեալքս ամենեքեան՝ ի հան
 դասենէ՛ք ընձոյ. գոր շնորհեալ
 մեզ մարդասէրն ան՝ ի միսի թարուի և ի
 փոփանս սկարու թե՛ մե՛րժում. Եւ ե
 կեալքս միարն հոգեոր երգով ի փառա
 շա՛նուի և ի պատիւ ամենասուրբ անուն
 ճան մերոյ և փրկչին յի. բրիստոսի՛. Եւ հիւ
 ճե դողու թի՛ք կացցուք յաղօթս առաջի՛նք.
 Եւ գոհացարուք զմանէ՛ ի զիշերային ծա
 ճուս յայսմիկ՝ վն իբաւանց և արդարուե՛
 նո՛րա՛. Ար ընտրեաց զմեզ ողորմութիւն
 իւրով և շնորհեաց մեզ բերել զնմանուի
 երկնային հրեշտակացն, ի փառաբանիչս մի
 աջ՝ ամենեցուն և մեզ լի՛նիլ. Եւ մե՛ք
 այսու հետե սրբելով զանձինս մեր՝ ի երգ
 ճի և ի շնր գո՛րծոց. Հա՛մբարձցո՛ք ըզ
 ձեռս մեր՝ ի սրբուի առանց բարկուե և
 իրկմբ տալ թեան՝. Հաւատով ինդրեցուք
 զ՝ ի նմանէ զքաւուի և զթողուի յանցանաց
 մերոց. Խոստովան լինելով զգաղանիս
 սրտիս մերոց ճաճկադիտին անարձոյ.

Ք

Ե

Որտես

Արդե՛ս զի ընդունելով զպաղատանս մեր
աղօթիւք և բարեխօսուիք ամ' սրբոց՝

Հորհրդեցի՛ք մեզ մարդասէրն Թեմալ ա-
ռօքինուք՝ և անարատ վարուք, թ կամայ
նր՝ յայսմ' աշխատէ՛ս: Աշտրժանաւոր լի-
նելով յեխաննիկ և երկնային խորանացն:

Օր խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճշմա-
րիան Թճքա՛ն՝ մեր՝ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Ահի՛ն՝ Տէ՛ր:

Օ Թագունձ գիշերին խաղաղուք անցուցա-
նել՝ հաւատով՝ ի տեա՛նէ՛ ինդրե՛սցուք:

Հորհրդե՛ք Տէ՛ր:

Օ Հրեշտակ խաղաղու՛ր՝ սափապն անձանց
մերոց՝ ի տեա՛նէ՛:

Օ Թաւուր՝ և զթողուի յանցանաց մերոց
՝ ի տեա՛նէ՛:

Օ սիրոյ խաչին մե՛ծ և կարօզ զօրութի՛ն
օգնութանչանց մերոց՝ ի տե՛ն:

Աշտրժանաւոր փն ճշմարիտ և սք հաւա-
տոյս մեր՝ զտ՛ր աղաչեցո՛ւք:

Տէ՛ր ողորմեա՛ւ:

Օ Թանձինս մեր՝ և զմիմեանս՝ տո՛ն այ ամե-
նակալին յանձն ա՛րատացուք:

Քիչ քնար յա՛ն յն՝ էլ չի՛ցո՛ւս :

Սղոթմեաց մեզ ար ան մեր՝ լը մեծի ողոր
մնւնք քուս՝ . ասասցուք ամենեքեան միա
բանս . թի՛ք :

Տե՛ր ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի՛նք ո՛ւր ո՛ւր :

Եւ ասի՛ն յա՛սարս քիսո՛նս քի՛նս . ասի՛ց եւ ի՛ն
չ . ասի՛նք էլ ի՛նք քի ողորդե՛ա՛ն յա՛ն լա . եւ ողորդե՛
քի՛նք զայն ողորդե՛ա՛ն , քի՛նք լի՛նքն ի՛նքն զ
Եւ ի՛նքն ողորդե՛ա՛ն :

աւու՛տ լուսոյ . արեգասկն արդար .
առ ի ս լոյս ճաղեա : Քիչս ո՛ւրն ի՛նքն
չօտի . քի՛նքն ի՛նքն ի՛նքն . քանքեղ ի՛նքն
չաճնս :

Եւ ասի՛նք ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն ճաճիկեղ .
քի ողորդե՛ա՛ն : Եւ ասի՛նք ողորդե՛ա՛ն . քի
ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն :

Եւ ասի՛նք քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .
քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .
քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .

Մի՛նքն ի՛նքն ի՛նքն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .
քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .
քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն . քի ողորդե՛ա՛ն .

մած . ընկան մարդասէր : Կ

Ժայաւոր փռց . Թողունց տուօղ . Թոր
ինձ զյանցնս : Ժողովօղ բարեաց . Ժողո
վեան և զիս . Ժողովս անգրանկաց :

Իրեն տէր հացեմ . Ի մարդ սիրէզ . Ինձ
բաւ լուի . Կէր կենք մեռելոյս . Եյս խա
ւարելոյս . Լաւ ծանօղ զաւոյս :

Խորհորց գիտօղ . Խաւարիս շնորհեան .
Խորհորդ լուսաւոր : Ծնունդ հօր ծոցոյ .
Ծածկելոյս ստուերաւ . Ծագեան զլոյս
փառաց :

Մենարսօր փրկիչ . կեցո՞ զմեռեալս : կանօղ
նեան զգլորելոս : Հաստեան հաւատով . հաս
տատեան յուսով . հիմնեցո՞ սիրով :

Զայնելօ աղաչեմ . ձեռօրս պաղատիմ .
ձեր բարեաց շնորհեան : Կ լաւարտեմ լու
ոյ . զեկախօր ճարտար . զօգելոյս անբայօ :

Մաւադտիմ փռց . մանապարհ ինձ ցցց .
Ետել ի յերկինս : Միսմէնց հօր . մայծ
զնս յառազաստ . մարութ հաղանեցող :

Յորժ սփ գառ փառօր յաջողին աւուրն .
յիշեան զիս քո : Կորսօճղ հաւաթեց . նա
բուեան և զիս . յորժ զարդարեա :

Հորհարու բարեց. Հորհննի գրաւելի.
 Հորհննի գթողութի. Արարիցն ար. սգւոյս
 փրկութ. որ վն եմ. Ի սուգ.

Զար ճշակողին. շար սերմնաց նորին. չո-
 բացն գայտաւն. Արգելիչ բարեց. սար-
 ցե ես իմոց. պարտեացս թողութի.

Բ՛սն շնորհեալ աշայս. Ջերմ ճեղքեալ
 զարտար. թնջել զստեանն. Ա. ետնից բազ-
 ցու. ասմ հոգւոյս արձն. ասէ ճոյց ին-
 լուսոյ.

Սէր անուն յն. սիմի թո՛ւ թո՛ւ ճնեա. սիրտ
 իմ թարեցի. Ան գթութ. ին սգոյսն.
 Գեղարքին կեցո.

Տննաւոր սեռեալ. տո՛ւ ք ինչ յապ-
 տայ. տէր յն քն. Արարչն երկնաւ. բա-
 տան զաշակիրտ. բամբց երկնայնոյ.

Յօղ արեան քտ տէր. ցողեալ ի հոգիս.
 Ինձ ասեց անճն իմ. Ա. ինձն յա մեծութի.
 Երեւոյս արարչի.

Քոյ. Երկրի սփռ իմ իմ. Երկրեմ ճիւղի.
 Երեւոյս արարչի. Երեւոյս արարչի.
 Երեւոյս արարչի. Երեւոյս արարչի.

Երեւոյս արարչի. Երեւոյս արարչի.
 Երեւոյս արարչի. Երեւոյս արարչի.

Իսկ յառաջս ասանց պիտոյ աս խորի ասի ասլուի
 ի զան անիւս. զոր էս Սերսէսն ի լայնեաց է ու
 ասցիւաւ. Եւ զի նի ի բնաւ ի լայնեաց ասանց՝ ի բն
 ասիւս ողորիւս. Իսկ ինչ պարտոն ո՞չ լինիցի, յիս
 զան լուսնիւս ասի ողորիւս յիսոսն ասի ողորիւս
 ինչն. Եւ յասի լայնեաց ասի ասիւս ասիւս ասիւս ասիւս
 ողորիւս :

Մշտնիւս ասի. առ իս հոգեցեցել. ախ
 տակից լեզուք. Կանամ զչեթու
 նրս. Բարբուս իմ լեզուս. բողբոս զանձ
 նիս. նր ողորմեա. նր ողորմեա. նր ողոր
 մեա :

Կող եղի մեղաց. զատղ կորստեան. զուր
 ինձ փորեցի : Կառեցի զանձն իմ. դաւա
 ճանեցի. դարան դորձեցի. նր ող :

Երբեմն էի լցս և այժմ հոխաւար. և
 ասուեր մահու : Օ ինք. պատմցից. զթի
 մեղաց իմց. զի լապուս հն յոյժ. նր ող :
 Երկնք և երկիր. եկեայք ողորիւս. եզ
 կելի անձն իմ : Կանորեցի զարն. ընկաւայ
 կամու. զհցս մեղաց. նր ողոր :

(Եւ լաւաւ իմ տղորիւս. թաւալիմ զմեղս
 զ Ե թօթա

Թօթախիլ չկարեմ, Ժանտախտիւն լցեալ.
 Ժահահատ եղէ. ժամանակս բազումս. տը՛.
 ' Ի բայ մեկնեցայ. ' Է սբ խորհրդոց. ' Է
 բարեաց քործոց, Լաւ վարկաւ անձն իմ.
 լուսոյն հեռանալ. լինիլ լի խաւար. տը՛.
 խորհուրդ լք չարին. խոր են դհոգիս. խո
 բասոց շառնեն, Կածկեն անդնդօք. ծի
 ծաղին գլորմամբս. ծանակ զիս առնեն. տը՛.
 Վամու կորցայ. կարկամել անձմբս. կանգ
 նիլ ոչ կարեմ, Հուր մեղաց կիզօղ. հր
 դեհեաց որ յիս. հոգևոր բարիս. տը՛ ող՛.
 Չաղկեցայ մեղօք. ձղեցին տեսողք. ձանձ
 րացաւ հոգիս, Լեղի դառնուե. ղօղեալ
 'ի սիրտ իմ. դամբար իմ չիջաւ. տը՛ ողոր՛.
 Ղաշակմամբ մեղաց. ճաշեցի զմահ. ճոխս
 աղքատացայ, Մեռեալ եմ հոգւովս. մո
 լորեալ մտօքս. միայն կամ մարմնովս. տը՛.
 Եորոգայ թ մահու. յորսողին անկայ. յաղ
 թեցայ յախտից, Կետից թ շնամւոյն. նը
 շաւակ եղէ. նոր միշտ խոցոտիմ. տը՛ ող՛.
 Շուրջ սլատեալ զինև. շունք բազումք
 եղեն. շաղիխին արեմբս. Որս եղէ չարին.
 ուռկանու մեղաց. որսացու զանձն իմ տը՛.

Չարաչար վշտօք . չարչարի անձն իմ . չու-
 նիմ գաղարու մն . Վարաապանս Կասայ . սար-
 տուց յանցանեց . պարտեալս 'ի մեղայ . ար'
 Սնամ զղջանալ . Ջեռանիմ գարձեալ .
 Ջեռնում հրով մեղաց . Վարբի կոչեցայ
 առկայ անո՛ւնիմ . աամիկին վարուքս ար'
 Սիրով ցանկուէ . սաստիկ բարկուէ . սիրա-
 իմ խոցեալ է . Սիրօք յանցանաց . վշտա-
 նայ հոգիս . վարանեալ շրջիմ . ար ողոր'
Տիրեցին ինձ չարք . տարագիր հանին . տի-
 րական գրկացն . Մարտնւոյն բարւոյ . քախ-
 ճական ձայնին . ըտտինս ո՛չ լու՛նայ . ար ող'
 Յանկուի չարեաց . ցանկալի դիմօք . ցաւե-
 ր ցոյց զաշս իմ . Մի-բարձրանչիւրոց լիւսմամբ
 խուռն ախարից . լիւծեալ է հոգիս : ար'
 Փուլթայի ր անձն իմ . վախչիլ 'ի չարեաց .
 փարի սղիլ բարեաց . Քեզ միշտ մերձ
 ծանիր . քուս մահու եկել . քննող
 գատաւոր . ար ողորմեալ :

Ըճածնին բարեխօ .

սուք՝ յիշեալ

ար՝ և ողոր .

մեալ :

Օյնի ուի ողբիս :

Օքէն գոհանովք Տ'ր Մճ մեր՝ որ շնոր-

հնցեր մեզ հանգիստ քնոյ խաղաղու-

թեամբ : Աւ զարթուցեալ ժամանեցու-

ցեր զմեզ կանխել յերկրպագութի ահաւոր-

իւ փառաւորեալ անունդ քում սբյ : Տուր

մեզ Տէ՛ր՝ աղչելիք զքեզ՝ զմնացսնած գի-

շերիս խաղաղութի անցուցանել . և զամ ժա-

մանակս կենաց պանդխտութի մերոյ եր-

կիւղիւնդ քո ամբացո՛ւ և պահեա՛ւ : Որպէս զի

զգուշութիւն և անարատ վարութի կրօնաւո-

րբուք յայսմ աշխարհիս, ժամներսցութի յան-

քոյթ և՛ ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւի-

տենական՝ ի կեանսդ : Ընորհօք և մար-

դասիրութիւն մերոյ և փրկչին՝ **ՅԵ՛ՒԻ՛**

իւ որում քեզ նօր և նոգւոյդ սբյ վայե-

լի փառք՝ իշխանութի և պատիւ . այժմ

և միշտ, և յաւիտերէնս յաւիտենից : **Վճէն**

խորաղբի ուի ողբիս : Ին երկիր-

ողբիսցան :

Այոյեանց Տէ՛ր բարեբա՛ր՝ ողորմութի քով

յերկրպագուս, և՛ ի փառքանիչս անունդ

ի

B

քում

քում սբյ Տէր զօրութեց՝ խաղաղացո՛ զան
 ճինս՝ մեր յամ սատանայական խռովութեց .
 և յաշարհական զքօսանաց . Օհրեշտակ
 խաղաղութե քո առաքեա՛ն առ մեզ . որ ե
 կեալ արհեստէ զմեզ անխռովս՝ ի տունէ և
 ՚ի գիշերի՝ յարթնուե և ՚ի հանգստեան
 մերում . Ոյ զի բարեպաշտուի՛ և արժա
 նաւորացս քեզ տնդ ծառայելով՝ ի կերանս
 յսցսոսիկ , ժամանեցաւք յաւիտենական
 երկնից արքայուե քո . զոր պատրաստեցիք
 ՚ի սկզբանէ աշխարհի սբց քոց . Աւլ չնո
 սին գոհանալով իառաւորեցուք շնորհ
 և զՈրդի և զԹ Զոգիդ . սցժմ և միշտ , և
 յաւիտեանս յաւիտենից :

Օրհնեալ Տէր մեր Ես-Քս . Ամեն .

Աշտ ասի սաղմոս ըստ յայնիչ . և զինի իս
 նոնափութի .

Ի Երկինս է ողորմուի քո. Ճմարտու
 թիւն քո մինչև յամպս. անէ լուիս ԲԵՅ
 անէ լուիս Ե

Բարգաթուի քո ուղ լիւրինք ան. իրաւունք
 քո ուղ խորք բազումք. զմարդիկ և զանա
 սուն կեցուցանես դու տը:

Ուղ դի բազում արբեր զողորմուի քո ան.
 սլը որդիք մարդկան 'ի հովանի թեոց քոյ
 յուսասցին:

Բարեացին նք 'ի պարարտութե տան քո.
 և զուղիս փափկուե քո տացես ըմպել նք.
 'ի քէն է տը՝ աղբիւր կենաց. և լուսովե
 բեսաց քոյ տեսանեմք զլոյս:

Օսպեա զողորմութիւն քո՝ ոյք ճանաչին
 գրեզ. զարդարութիւն քո՝ ոյք ուղիղ են
 սրտիւք:

Մի եկիս յին 'ի վր մեր ոտք ամբարտուա
 նից. և ձեռք մեղաւորաց մի գողացուա
 յին զմեզ:

Ինդ անկիցին ամենեքէն՝ ոյք գործեն զան
 օրէնուի. մեթեացին՝ և սլը մի կաբաս
 յին հաստատիլ:

Փառք Հոր և Սրբւոյ և Հոգւոյն սբյ
Լ. յԺմ' և միշտ' և յաւիտեանս յաւիտե.
նից. ամէն. անէ լուսեալ' և անէ լուսեալ.

Լսանց անդամն ' ի սրտի խրում' թէ
ոչ գոյ անտրւանձ. անէ ձով' լուսեալ
ապականեցան և պղծեցան յանօրէնութի
և բննց. և ոչ ոք է' որ առնէ զքաղցրութի.
անէ ձով' լուսեալ.

Լ' յերկնից նայեցաւ յամ' որդիս մարդ.
կան, տեսանել' թէ իցէ՞ որ իմաստուն' որ
խնդրիչ զանձ.

Լ' ճնեքեան խոտորեցան ' ի միասին, և սն.
պիտանացան.

Ոչ ոք է' որ առնէ զքորի. և չէ' որ մինչև' ի մի.

Ոն ոչ ծանիցեն ամենեքեան' որք գործեն
զանօրէնութի.

Որք ուտեն զժողովուրդ իմ' ոնը կերա.
կուր հացի. և առ նւծ ոչ կարգացին.

() Ինչ գոյք նմ' փոխանակ. և ոչ երկեան'
յատարւած' յ. անէ ձով' լուսեալ' ամմ
Լ' ձով' լուսեալ.

Դ

B

Ե

Չգրաց զձեռն իւր 'ի հատուցանելնց. և
նք պղծեցին զօրէնս նր.

Լաժանեցան 'ի սրտմտութի երեսաց նր.
և եհաս 'ի սիրտս նց.

Սակո՛ւղ էին բանք նց քան զձէթ. և ին
քեանք ուղ սլաք.

Ինկեա՛մ 'ի տր զհոգս քո՝ և նա կերակրէ
զքեզ. և ո՛չ ապ յաւիտեան զսասանութի
արգարոյ.

Դու անձ 'ի ջուսցե՛ս զնք 'ի գուք ապակա
նութե՛ն. արք արիւնհանգք և նենգաւորք
մի՛ հասարակեայեն զառուքս իւրեանց. այլ
ես 'ի քեզ տր յուսացայ.

Փառք և՛ օր և Սրբւոյ և Զոգւոյն սրբոյ.
անէ՛րմ, Իլուիան, անմէ՛ն Լուիան.

Ի՛նքեզ տր յուսացայ. մի՛ ամաչեցից
յաւիտեան. անէ՛րմ Լուիան. յար
դարութեան քում իրկեա՛մ և անպե՛ցո՛ զի՛ս.
անէ՛րմ Լուիան.

Սոնորեցո՛մ առ իս զուսկն քո, և կեցո՛ զի՛ս.
Ի՛նք իմ անձ ապաւէն, և տեղի ամուր՛ կե

ցուցանել զիս . զի հաստատուի իմ՝ և ա-
պաւէն իմ՝ դու ես :

Ը՛ծ իմ՝ փրկեալ զիս 'ի ձեռաց մեղաւորի ,
'ի ձեռաց անօրինի և անիրաւի :

Դու ես համբերուի իմ՝ ար . ար յոյս իմ
'ի մանկուէ իմմէ :

'Ի քեզ հաստատեցայ ես յաբ լանդի . յա-
րովայնէ մօր իմոյ դու ես ապաւէն իմ . և
առ 'ի քէնէ օգնութի իմ յամ՝ ժամ :

Ը՛ր ըկիրպագ ցեն նր՛մա ամ թղւորք երկ-
րի . և ամ ազգք ծառայեսցեն նր՛մա՝ ա-
լէ ի՛նչ լուիսն , ալէ ի՛մ ի՛նչ լուիսն :

Օ՛ր փրկեաց զաղքատն 'ի ձեռաց հզօրի .
զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ ո՛չ է օգնիւն :

Ը՛ն խայեսցէ նա յաղքատն և 'ի տնանկն .
և զանձինս տնանկաց կեցուսցէ , 'ի վաշտից
չարաց փրկեսցէ զանձինս նց :

Պատճառան է անուն նր՛ առաջի նց .
կեցցէ՝ և տացի նմա յոսկւոյն արբօցւոց :

Եւ յօթս կացցեն առ նա յամ՝ ժամ . և զօր-
հանապազ օրհնեսցեն զնա :

Ը՛ր զիցի հաստատուի չե ամ երկիր . և 'ի վր-

դ խոց լիբանց :

Բարձրացցի՛ր քան զլիբանան ստուգ նի՛ր . և
ծաղկեացի՛ ՚ի քաղաքի նն՛ . ոպ խոտ երկրի .
Եղիցի անուն նն՛ օրհնեալ յաւիտեան .
զի յաւաջ քան զարև՛ է անուն նի՛ր :

Ի՛նչ օրհնեսցին ամ՛ ազգք երկրի , և ամ՛
ազինք երանիցեն նմա :

(Օրհնես՛ յաւ յոք ամ ի՛լի՛ որ առնէ սքանչե-
լիս միայն . և օրհնեալ է անուն ար՛ անց նի՛
յաւիտեան . լոցի՛ փառօք նի՛ ամ՛ երկիր .
եղիցի . եղիցի :

Փառք հօր և՛ . անէ՛ ի՛նչ . լի՛ խոյ՛ :

ԲԿ

Օ ողորմութիւնս քո տր՛ յաւիտեան :

Օրհնեսցի՛ր ամ՛ լի՛ յաւ լուսայ . յազ
գէ յազգ սատմեցից զճ՛ մարտութիւնս քո
բերսնով ի՛մով . ամ՛ է՛ լուսայ :

Լսացեր՛ թէ աշխուհս ողորմութիւնս քո
երկրնս սատմատ եղիցի ճ՛ մարտութիւնս քո .
Եղի՛ր ուխտ ընտրելոց իմոց . երդուայ
դաւթի՛ ճառայի իմոյ :

(Յաւիտեան հաստատեցից զգաւակ քո .
և շինեցից յազգէ յազգ զաթոռ քո :

ի B խոս

Խոստովան եղիցին երկինք սքինչելեաց քոյ
տը . և ճշմարտութի քո յեկեղեցիս սրբոյ .

Ո՞վ է յամսս՝ որ հաւասարեսցի քեզ . կամ
ս՞վ նմանիցի տն՝ յորդիս այ .

Վարձուցե՛ր զօգնութի ՚ի սրոյ նք . և
ն՛չ ընկալար զնա ՚ի՛ պանտերա՛ զմի . ա՛լ է՞
Լճ՛ւ ՚ի՛ այ ան՞ Լճ՞ու .

Լնարգեցե՛ր զսրբութի նք . և զաթոռ նք
յերկիր կործանեցե՛ր .

Նաճա՞ղ արարե՛ր զաւուրս ժամանակաց նք .
և հեղե՛ր զնովաւ զամսթ .

Սինչև . յերբ դարձուցանես զերեսս քո
իսպառ . բորբոքեսցի սնդ հուր բարկութի քո .
իսկարդ՝ յիշեա՛ւ և տե՛ս՝ թէ ո՞վ է իմ հան
գիտ . միթէ՛ ՚ի զուր ի՛նչ ստեղծե՛ր զամ
որդիս մարդ կան .

Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ , և ն՛չ տեսցէ զմահ .
կամ փրկեսցէ զանչն ի՛ր ՚ի ձեռուց դժոխոց .

Ո՞ր են ողորմութիք քո տը առաջինք՝ զոր
երդունար դաւ թի ի ճշմարտութի քո .

Յիշեա՛ւ զնախատինս ծառայի քո՝ զոր ըն
կալայ ՚ի ծոց իմ յողգայ քաղցոց .

Օրը նախատեցին թշնամիք քո տէր՝ նախատեցին փոխանակ օժեկոյ քոյ :

(Օրհնեալ տր ան յաւիտեանս յաւիտենից .
եղիցի . եղիցի :

Փառք . անկէլոսիայ . ամէն

Խոստովան եղերուք տն , զն քանզօք է .
անկէլոսիայն , զի յաւիտեան է
ողորմութի նր . անկէլոսիայ :

Ո՞խօտեցի զզօրութս տն . լսելի արասցէ
չամ օրհնութիսն :

Երամի՞ ոչք պահեն զիրաւունս . և առնեն
զարդարութի յամ փամ :

Յիշեա՞ զմեզ տր : Ը հաջոյս ժողովրդեան
քոյ . և այց արա մեզ՝ ի փրկուեք քում :

Տեսցուք մեք զքաղցրութի ընտրելոյ քոյ .
ուրախ եղիցուք մեք յուրախութի ազգի
քոյ . և գովիցուք մեք ի փառնդուեք քում :

Մեղաք մեք Ը հարս մեր . անօրինեցաք և
յանցեաք :

Մանենոց զնս՝ ի ձեռս հեթանոսաց . տի
բերցին նն ասելիք իւրեանց . և թշնամիք

Ինկան զճառայս քո 'ի բարի . զի մի ամ
բարտաւանք զդճեհայնն զիս :

Սպասեցին աչք իմ փրկութեք քում տր .
և բանից սրդարութեք քո :

Ըբա՛ լէ ճառայի քում տր՝ լն ողորմութե
քո . զարդարուիս քո ուսո՛ ինձ :

Ծառայ քո եմ ես , խնաստուն տրա՛ զիս .
և ճանեայց զլիպոյուիս քո :

Ժամ է պաշտել զնոր . խաղիանեցին զօրէնս
քո :

Ի Երձեացի՛ն խնդրո՛ւածք իմ առաջի քո
տր . ըստ շանի քում ի մնաստուն անա՛
զի՛ս . ա՛նէ՛ն լո՛ւիա՛յ ա՛նէ՛ն լո՛ւիա՛յ :

Մային տղօթեք իմ առաջի քո տր . և բա
նիւ քով փրկեա՛ն զիս :

Ի զխեցեան շթութեանք իմ զօրհնութիս քո ,
յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարուիս քո :

Խօսեացի լեզու իմ զբանս քո . զի ամենայն
սրտո՛ւիրանք քո սրդարութեք ենն :

Ի զիցի՛ն ձեռն քո 'ի կեցուցանել զիս . զի
զսրտո՛ւիրանս քո բնարեցի :

Յանկացայ փրկութեք քում տր . և օրէնք քո

խօսք իմ էին :

Սեցի անձն իմ, օրհնեացէ զքեզ . և ի
բաւունքքս օգնեացեն ինձ :

Մոլորեցայ ես ունի դու խար կորուսեալ ինդ .
բեա զճառս քո . զի զպատուէրնս քո ես
նչ մտացայ :

Փառք . անէլ^մ լուս^մ ս'էլ^մ .

(օրհնեա՛ անձն իմ ըզ նո՛ր՝ օրհնեցից^{ից} զ²
զատէր՝ ի կեանս ի՞մ : անէլ^մ լուս^մ լուս^մ .
սաղմսս սասցից այ իմոյ՝ մինչև եմ ես
անէլ^մ լուս^մ լուս^մ .

Ի՛ն յուսոց ք յի իմնս , և մի յորդիս մրդ
կան . զի ո՛չ գոյ փրկու թ ի՛ ինս :

Ի՛նցէ հոգի՛ ինոցանէ , և դարձցին անդ
բէն՝ ի հող . և յսնմ՝ աւուր կորիցեն նմ
խօրհաւութեանց :

Ի՛րանի՛ ազգի՛ որոյ նր նձ յակութաց օգ
նական է նմս . և յոյս նր՝ ի նոր նձ է :

Սաղար զերկիլնս և զերկիլը , զձով և զնմ՝
որ է ինս :

Սպահէ զճամբաւու ի յաւիտեան . և առ
նէ իրաւունս զրկելոյ :

Քո՛ւ վի՛ ա երուտաղէմ ը՛զ տէ՛ ք : ալէ՛մ ծ
 Ըմ՛մ էմ՛ շէմ՛ / ՅՅ՛ / Լ՛ւ լիայ :

Լ : Ե օրհնեա՛ գնծ քա սիօն . ալէ՛ լուիսց :

Օ ի շօրացոյց զնիգս դրանց քոց . և օրհնեաց
 զորդիս քո՛ ի քեզ :

Ո եղ զսահմանս քո՛ ի խաղաղութի . պա
 բարտութի ցորենոյ լցոյց զքեզ :

Լ : Ե աքէ զբան իւր յերկիր . վաղվաղ ընթա
 նան պատգամք նր՛ :

Ի նէ զճիւն ուղ զասր . և զմէգ ուղ փոշի
 ցանեաց :

Լ : Ե իննէ զսառն ուղ պատուս . առ ջի ցըր
 տոյ նր՛ ո՞ կարէ կեալ :

Լ : Ե աքէ զբան իւր՝ և հալէ զնս . շնչեացեն
 հողմք և վնասցեն ջուրք :

Ո եծ արարեր զփրկութի թիւորի նր՛ .
 առնել ողորմութի լ օծելոյ նր՛ լ զաւթի .
 և լ զաւակի նր՛ յազգէ մինչև յազգ :

Փառք է օր և Որդւոյ և էողւոյն սբլ .

Լ : Ե մ՛ և միշտ՛ և յաւիտեանս յաւիտե
 նից . ամէն : ալէ՛ լ լիայ ալէ՛ լ լիայ :

Ամենագլխի Ռոն Ռոբէլէնդոնին.

Եւ Երբ կերուիէին :

Օրհներա՛ անձն իմ զտր. օրհներցից զտր
'ի կերանս իմ. սաղմոս ասացից նյ
իմոյ մինչև եմ ես :

Մի յուսացք յիշխանս, և մի յորդիս մարդ
կան. զի ոչ գոյ փրկուի 'ի նս :

Լիցե՛ հոգի 'ի նոյսնէ և զարձային անդրէն
'ի հոգ. և յայնմ աւուր կ'ըրիցեն նամ խ. ք.
հուրդք նմ :

Երանի՞ անդի՛ որոյ տր նծ յակովբայ օգ.
նականէ նմա. և յոյս նի՛ 'ի տր նծ է :

Սարար զերկիրս և զերկիր. զծ. վ. և զամ
որ 'ի նս :

Սպասէ զճշմարտութի յաւիտեան. և առ
նէ իրաւունս զըրկիրց :

Տայ զհաց ճաշեցեալ. և արձակէ զկատուս
տէն :

Տըրանս զան զան կուրսոց. և կանգնէ զգլխ
իւր տէն :

Տըրիւն գործարարս. տըր մտ զհարստի զհարստի
արս, գործս և զորդիս ընդունի տր. և զճա
նարարս ճարարս կորուստնէ :

ի I թիւս

Թագաւորեսցէ տր յախտեան . ամ քո սիօն յազգէ մինչև յազգ .

Փ Օրհնեցի՛ց ընդ քեզ գործու թախիկ կերես ի մ . սաղմոս սուցից քեզ քբի ստոս թագաւոր յազգ թանկան նոր երգո՞վ օրհնու չ .

Ս Օրհնեցէ՛ք զտր՝ զի բարի են սաղմոսք . ան մեծոյ քնդքը եղիցի օրհնու թի .

Շինէ գեղե՛մ տր . և զքրօնեալն ի սրայէ ի ժողո՞վէ :

Թ Շինէ զբեկեալ սիրաս . և սլատէ զամբնայն վէրսն սոցա .

Ս Թոճէ զբազմու լի աստեղաց . և զամենե սեան զնս յանոճանէ կոչէ .

Ս Թե՛հ տր մեր՝ և մե՛հ զօրութի՛նը . և իմաստուէ նր ո՛չ գոյ բաւ .

Թ Նդուրնի զհեզս տէր . և խոստահ առնէ զամբարտաւանս՝ մինչև յերկիր .

Օրհնեցէ՛ք զամ խոստախանու չ . սաղմոս սասայէ՛ք նմ օրհնու չ .

Ս զգեցոց զերկիրս ասոյս լի . ք լի սոյս և պատրաստ արար զանճրե իւր յերկիր .

Բուսոյց զեսա՝ ի Լեբրինս. և զղալարի՝ ՚ի
ճառայու թի ճարդկան :

Ասոյ անասնոց կերակուր . ճապուց ապ-
ուսուուց՝ ոյք կարդան առ նա :

Ալ լի է ընդ զօրու թիս ճիոյ կամեցաւ ար-
և ուն ընդ իրանս առն հսկայի հաճեցաւ :

Եւ ի հաճեցաւ ար լի երկիւղածս իւր . և
լի սոնսոսիկ՝ ոյք յուսան յողորմու թի նի :

Բանդըրսն սոցի^ն քն զ քն՝ զոհու թի քն քն
կիւղածս^ն ց անուան քն . զօր յուսոցու
ցն քն ողորմու թի քն թի ի իսոն հոն արդս կն
սոսն քն քն յուսոն անդ քն :

Ասիս կրուստիք զար .
Եւ օրն նստի գն ճ քն սիսն :

Օրն քն քն քն քն քն քն քն . և ճ քն
Կն քն ի սիսն քն քն :

Ասիս քն քն քն քն քն քն քն . և ճ քն
Ասիս քն քն քն քն քն քն քն :

Ասիս քն քն քն քն քն քն քն . և ճ քն
Ասիս քն քն քն քն քն քն քն :

Դնէ զճիւն՝ որպէս զասոր. և զմէզ ուղ փո-
շի ցանեաց :

Ըրկանէ զսառն՝ ուղ պատառս . առաջի
ցրտոյ նի՞ն՝ կարէ կեալ :

Ըռաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնա . շնչեացն
հողմք՝ և Կնասցեն ջուրք :

Պատմէ զբան իւր յակով՛ջայ . զարկարուի
և զիրաւունս ի սրայէ ի :

Սէ ոյսպէս արար ամ ազգաց տը . և զզա-
տաստանս իւր ո՛չ յայտնեաց նց :

Օքե՛զ քո՞ զո՛րկէ՛ եկե՛ղեցի՛ վը՛րկեալ
քոսը . զն՛ճալի՛ տեսանէ՛ զքե՛զ զբիւ-
կօ՛ղէ՛ Եկեա՛լ հայրական ի շխանու՛թ .
'ի սըսանկէ՛ լը՛նսը՛ ըրը՛ սք՛ :

Անննագուի Սիշի Սիշի Սիշի :

Ի շխանք հայաճեցին զիս 'ի նանիը .

անէ լը՛նսը՛ ըրիս : և 'ի բանից քոց եր-
կեաւ սիրտ իմ . անէ լը՛նսը՛ ըրիս :

Յնճացայ ես 'ի բանս քո . ուղ սյն՝ որ Կտա-
նէ աւար բազում :

Օ մեղս ասեցի և անարդեցի . և զօրէնս
քո սիրելի :

Եթէն անգամ յառաջ օրհնէր զքեզ .
վա ի բաւանց և արդարութե քո :

Խաղաղութի բազումէ այնօցիկ , այք սի
բեն զօրէնս քո . և ոչ քոյ ՚ինք գայթակ
ղութիւնս :

Ապասեցի փրկուէ քու յոր . և զպատուի
բանս քո սիրելի :

Պահեաց անձն իմ զփրկայութիս քո . և սի
բեաց զնք յոյժ :

Պահեցից զպատուի բանս և զփրկայութիս քո .
զի նմա ճանապարհ ք իմ առաջի քո են :

Սերձեսցիք ինդ բոլոր ք իմ առաջի քո նոր .
ըստ բանի քու ի մասսուէն արա զիս :

Սացեն աղօթք իմ առաջի քո նոր . և բա
նիւ քով փրկեան զիս :

Եղեսցեն շթ ուրք իմ զօրհնութիս քո .
յորժամ ուսուցես ինչ զարեւորիս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո . զի նմ
պատուի բանք քո արեւորութի քո :

Եղիւ ձեռն քո , ի կեցուցանել զիս . զի
զստատուիս քո ընդսիրելի :

Յանկացոց փրկուեք թու՛մ տր . և օրհնք թր
խօսք իմ եկն :

Անցէ անձն իմ, օրհնեացէ զքեզ, և իբր
ւունք թո օրհնեացեն ինձ :

Պարտեաց եւս սոց զօրհար իօրուսեալ .
ինդրեալ զճարս թո . զի զստատճիբանս թո
եւս ո՛չ մտնացայ :

Անոնս գլխաբ ճակոս ինքն Շաբաթն :

Բանաւ տր զայ . Բն Գլխն . 37 .

Յիք ստղճոսացն եկանոնս գլխոն՝ պաշտօն
ըստ խննին, եւ համարեալսն աւելորդանք ին-
քեզ ինչ թոն ինքն, այսօր անճատ, եւ ինչ ի-
նչ աւելորդանքն . Արհնեաց ինքնին՝ և ինչ աւել-
որդանքն . Տրտնեաց ինքն . Օրհնեաց ին-
քեզ . Զորհար . Ինչ աւելորդանքն . Անոնս ինչ աւել-
որդանքն . Օրհնեաց ինքնին . Անոնս ինչ աւել-
որդանքն .

Եւ զՏեառն ինքնին՝ աւելորդանքն . Անոնս ինչ աւել-
որդանքն .

Բազմին սաղմոս 2 : Բնդէր խոսվեցան :

Տը՛ զի բազում : Ի կարդալ :

Ի շնանք ժողովրդոց ժողովեցն՝ ի միան

սին : Վասնն նն և վասն օծելոյ նորս :

Երեւ : Իսկ յետինն Բարեբ : Ի վերջ տեղինն և :

Յսօք անձնա լուսոյն ճանգումն :

Ի վերջինն լծել մեր կանտարումքն :

խոնարհի ի վերջատունն՝ ի ստուգեցական

ածնից լուսինն : Նսխ քան զքն լծելն խոն

հարդոյ՝ սիտծաւ դեղն ճանկ ակեցն լուսոյ՝ :

Եւ ջուր առեալ ծանոյ յարամ՝ զմտն լուս

նայր զանակերտանն :

Բանին հօր փառաց լուսոյ՝ ակեցս մեր :

ճիլ յոտս ո՛չ ներել : այնլ լճեաց որոյ ևն

զործք՝ երկնից երկնիք և երկաւ որք : ո

լով կուրան արեւմ թաղս յարմ և համբ

արձեկեցան : որ վերածեաց զնրքն ի ծովն

աստեղայ ակեցն և լուսնն :

Ի վերջինն յարմ լուսն յարմ : սաստ

մարտն լուսն : Եւ յարմ լուսն : Եւ յարմ

և

I

և

և հնազանդիւք՝ զրոտս և զգլուխս մաքրել
մաղթէր. Կըլխոյս ասէ՞ չէ՞ ինչ պիտոյ՝
լուճացու մըն ջրոյ զիլուճացեալէ. ստիցըդ
պէտք են մնքրու թե՛ յօդիլ՝ ի գլուխըս
սրբութեամբ :

Ի սոսուց իւրոց աշկերտաց՝ զոր նախ բա
նիւ վրէպետեաց. այսօր գործով զծայ
բազոյն՝ եցոյց յինրեն զխոնարհուի. սպա
սաւորեալ հողեր զինաց՝ այն որ անտեսն է
հրեղինոց, տարել պաշտօն իւր ծառային
այն որ պաշտին՝ ի սրբութեանց :

Եւ թէ տէրս ասէ էից՝ և վարդապետքս
բուրից զաշկերտացի և զծառայից՝ զո
տրս լուճացի՝ ի հնոյ աղտից. միմեանց և
զո՞ք համարնուք՝ ցուցէք զնոյն խոնար
հութի. բարձրացելոյն՝ ի կործանումն և
անկիւղ բնութեի կանգնումն :

Օ՞ր միջրիցե՛ր յաւազնին՝ մնքուր ձե
ռօք զստրս ճոցին. և ուսուցեր խոնարհու
թեամբ՝ յաղթօղ լինիլ չար հրպարտին.
և զիմ լուճա՞ զտիղմն մեղաց՝ աղաչանք սը

դնդին. և ըզգընայս ուղղեա՛ զոտին՝ խո-
նարհուած չե ելիւք յերկինս .

Որբիտ . Ը-ե-տ-ը-ն-ն (Յօհ-ն՝ 37 ը . 13 . 16 .
Ը-գ-ն-ն-ն-ն-ն-ն . Վերջ և-ա-լ-ի-ր-ա-ն-ն-ն-ն-ն-ն 18 1

Նշրհրորդ սաղմոս 40 . Նշրանի՛ որ խորհի .
Որ փառիցի Վատ արաւ Քան անօրէնու
Թեան եղին ՚ի վե՛րայ ՚իմ, Տէր Տէր
մի՛ Թողո՛ւք զի՛ս .

Վից զօրէնսն մովսէսի՛ զոր խօսե-
ցաւն ՚ի սինայի . եկեր ըզգաւն օրի-
նակին՝ և զբաղարջն չե եղեզին , զհինն
՚ի նորրս փոխելով զբտոճերն ՚ի լոյս ճըշ-
մարտելով . փոխան դառին ինքն գովով
դաւն իյ նոճիբիլով .

Նոգ բաղարջի՛ն հաց անխմոր՝ ետ զմար-
մին իւր զերկնուոր . ըզկուսծինն անսերմ-
նաւոր՝ զանապահան և զհոգևոր . չե ոչ
խարի՛ն արեան ուխտին՝ ետ մեզ զարիւն
իւր ուխտ կըրկին . և եղեգան դաւնապու-
նին՝ փոխան զվարս իծային .

Թ՝ ա՛յ Կառն ըն արարծոյ՝ զհայն կենաց ետ
 քաղցելոց . և ըզբաժակն ուրախարար՝ որք
 յաղամայ արամեցելոց . այս նոր ուխտ է՝
 իմոց արեան՝ փոխն հնոց ուխտին արեանց .
 զոր յիշատակ իմ՝ առնիցէք՝ մինչև եկից ես
 միւսանդամ՝ :

Դ՝ ո՞ղովեալքս՝ ի քէն հացեմք՝ չե ժողո
 վեալ մետասանին . որ զկենարարդ քո մար
 մին՝ բախել ետուր չե բաժակին . շնորհեա
 և մե՞զ տր չե նոսին՝ հաղորդ լինիլ քում
 սեղանին . կենաց հացիդ յոր փախագլմք՝
 և ըմպելուդ ում՝ ծարաւիմք :

Ի՞ յընտրելոց աշակերտաց՝ յուդաս մեկ
 նեալ՝ ի նր Կառնց . զբարձօղ մեղաց Կառն
 այ՝ մատնէր՝ ի մահ չե արծելոյ . ի յընթ
 րիսըն հոգևոր՝ մերձի ժպիհհն և նեհագա
 ւոր . ուտելու չե վարդապետըն յաճախէ
 զխաբէու թիւն :

Լ՝ ո՞յսըն խօսէ՛ր աղերսալի՝ խաւովելոյն փն
 դարձի . մի ոմն՝ ի ճէնժ ասէ՛ եղալք՝ զի ս
 մատնեղտոյն առ հնոց . հարի՛ . արձալտն սմաղն

զայն զարհուրէր՝ և ակնուրկէր առ յովհան-
նէս . հարցանել թէ ո՞վ իցէ՝ դաւաճանող
վարդապետին .

Սբ. Եւ. Լուս. Գլ. 22. 1.

Սբ. Եւ. Լուս. Գլ. 22. 1. Եւ. Լուս. Գլ. 22. 1.

Երբորդ Սաղմոս 58 . Փրկեալ զիս 'ի' .

Լճ մերժեցեր . Լուր Լճ աղօթից .

Փրկեալ զիս 'ի' թշնամեաց խնց Լսարձաճ .

Ե 'ի' հալածչաց խնց ապրեցն զիս .

Անամուլ սիրո՞յն յիւր սիրելեաց՝ ըզ-

տըրտմութիւնն փարատեաց . թացել

պատառ տայ յուր այն՝ նշանակեալ զգոզն

մատնիչ . զոր առեալ և մերկացաւ . յնճաց

ին հողւոյն շնորհաց . մատնեցաւ նախա-

չարին՝ Է մատնութեան վարդապետին .

Օ՞ր յարգո՞յն լուսոյն զընել՝ խաւարութիւն

արտաքսելեալ . տէրըն յայտնէր լոյս եղե-

լոցն՝ զգայթակղիւն՝ ի գիշերին . պերտ-

րոս խօսէր խրախուսելի՝ և կշտամբիւր հա-

ւախօսի . զիւրն յաշխարհ գիտիլին ասել .

Է Լ Գ Ը Գ

Ե ըզգալուսա հոգւոյն պատմէր :

Ան՞ դրօնեւն յայնկոյս ձորոյ՝ ի վիքնտունն
Ել խորհրդոյ. եմուտ պարտէզ ընդ պար
տիզի՝ եմոյծ զաղամ յադին զբխտին. մուծ
ցե՛ս և զմե՞զ տը ընդ նմին՝ ուստի հաներ
նսխ գառաջինն. զի ժառանգել զհայրե
նին՝ արժանասցուք մեք վերստին :

Զ՞ոգալը ըզկրի՞ցըն տրամարար՝ երկւքն
Եղեալ առանձնաբար. փրկել զաշխարհս
հոգիս յօժւր՝ բայց է բնուի մարմնոյս տը
կար. ո՛չ ոմն ուժե՞ղ և զօրաւոր՝ և ոմն ան
զօր վրտանգաւոր. այլ մի և նոյն գու միա
ւոր՝ կրէր ըզկիրսքն կամաւոր :

Չա՞յնիւ մաղթէր աղօթական. վն իմատ
հայր իւր հակին. ծուրըր դընէր խոցարա
կան՝ որոււ կըրկի ի ծուրըր ամ. Եթէ վըր
կի՞ մարդկին հար է՝ առանց մահու իմ որ
գրեալ է. բաժակ մահուս ինէն անցէ
ո՛չ իմ կամաւ իմ արտաբեր :

Ա՞ն զորսն ցոտման հոգւոյն

տակ մերձեալ՝ զօրինական գիրքն լցեալ,
 զի կատարեալ էառ զքնութի՝ ամբն բան
 ըզմարդկուծե. ստորտ էր զերկիւղ և ըզ
 արտմուխ. ջիւրումըն կրել անօրհնուծե՛

Ուրիւն. Ա-ի-ր-ու-ն Ս-ու-ր-ու-ն՝ Գիւն: 14. 27.

Ե-տ-ի-ր-ու-ն (37: 12: Գիւն. Կ-ի-ր-ու-ն 172:

Չորրորդ սաղմոս 78. Ա՛ճ մտին հեթա:

Որ հովուներսդ. Յնծայէ՛ք առ ամ:

Նորա՛ ի ձեռնէ բուսմէ մերթե՛ցան. մե՛ք

ժողովուրդք, և խա՛նն արժանի՛ քո .

Նառագալթ փառաց էին՝ որ լը քնուերըս

մարդ կային. տագնատեցար՝ իդիշե

րին՝ աղօթեցեր առ հայր յերկինս . ծա

գեան՝ ի մեզ զլոյսդ երկնային՝ և փարսեան

ղերկիւղ չարին. մասունք հոգւոց մեր և

մարմին՝ յերկիւղ քո յը բւեռեցին:

Մերձեալ յուզանս որ մասնելոյ՝ հան

դերձ դասուն փարիսեաց. անկանս ըմբ

ստորանկելոյն՝ սը յաւիտեան ին կանս

յերկուց. յուշասս նեխալ հարաւելոյ

արևի գողին . ' ի յասիրանսըն տանելին՝ կայի-
 ափայ և աննային . ծառայն զերբսըն այն
 ապտակէր՝ յորմէ սրովըն թեւաքօղէր .
 թռք արձակեալ պիղծ բերանով՝ յայն
 որ կուրին լոյս ծագեաց թքսնիս :

Աբէ- Ա-է-ու-ր-ան Ս-ա-բ-է- 337 : 26 . 31 .
 (3-այն 3-մ 3-տ 3-ե 3-ն : 3-է-ը . 3-է-ս-է-ան . 56 :

Հինգերորդ սողմնս . 108 : Ա՛ճ օրհնութե՛ր .
 Ասաց ար ցոր իմ : Աստառական եղէ .

Աստեցան զինէն լեղուաւ ննդաւ սրաւ՝ և
 բանիւ անտելութե՛ր^ս զիս պաշարեցին :

Սոր կապանս ց մարդ կն լուծիչ՝ որ կա-
 պեցար ընդ կապելոյն . զիս արձակեա-
 յինքնակապէս՝ մեղց կապից գժոխայնոյն .
 որ լէ մեղօք պարտաւորին՝ կայեր անմեղօ
 ' ի յատենին . յորժամ փառ օր գաս հայրն
 նին՝ մի դատեսցես զիս լէ նոսին :

Պատկառանք հինն ազամոյ՝ որ ձաղկուր
 վանն սորա . ջրն ծեւ՝ զամթ մեղաց լրբին
 սրով զերեսս իր ծածկիցին . որ ներեցեր

Ի սպէից արեգականն՝ զտիւն արար գիշի-
 բանման. զըստ աւերըն քօզ արկ մերկուեն՝
 զի մի տեսցէ ակն անբժան. ՚ի մէջօրեալն
 նրսեմացու՝ յորժամ աղամ մնողօք մեռաւ.
 ՚ի յինեբորդն ՚ի նոյն դարձաւ. յորժամ
 մահոճամբ մահն լուծաւ.

Եւ զէր արած սրբ ցաւազին՝ մայր սեւան
 որ կոչը մերձ առ խաչին. յորժամ լսէր ըզ-
 ծարաւին՝ բարբառելոյ խեր միածնին. և
 տուն քացախ խառնեալ լիղի՝ սցնմ որ ըզ-
 խեաց զգիտ յաղենի. և ՚ի վիմէն վաակ
 բարի՝ արքայ տոհմին դառնացողի.

Ի իւճեալ յերբնրդ ժամու օձին՝ ըզմիտս
 ախնոյ մօրն եւ սցին. ՚ի վեցն անկեալ
 մարդն առ ջին՝ հաւանական թանիւ նորին.
 ՚ի սոյն ժամու տրն ՚ի խաչին՝ զի քաւեթ
 ցէ զմեղս նոցին. և յորժամ ել աղամբն
 հին՝ եզ զաւաղակն ՚ի մէջ գրախտին.

Փաճելի բարբառ Ք լւմ էլի էլի առ հոյր
 պոչէր. զհոգին կամաւ հօր աւանդէր՝
 զհոգիս մարդկն նոյն ընծայէր. երկիր հի-

մամբք ստանեցու . և վարացոյր Քմէջ հեր-
ձաւ . վէմք 'ի յինքեանց պատառեցան' և
զերեզմանք մահու բացան .

Քարոզ ը 'ի սքանչելիաց' ան մարմնով
վր իմխաշեալ . մերով բնութքըս մեռա-
նի' անմահ խոստովանի . կրկնավտանկ
կողին աղբերք' եկեղեցի իւր հաստատի .
Չբովն մարտի զարիւնն ըմպի' զորդի ընդ
հօր փառաւորէ' .

Սեբի . Ռեւելացան (Յիւն . ԾԾԷ . 18 . 2 .
Կիտիկ և յոգայ . Մեղ . 4 . 4 . 1 . 27 .
Նորին երգ Գեղ Ռեւելացան անուշիւն .

 սրտգծ զտիեզերաց' "բ զգեցուցեր
մեզ լոյս փառայ . արկար զքե 'ի
զինստորաց' թղամիդ կարմիր նախա-
տանաց . մերկեմ յինէն ըզքուրք մեղաց
թղարամեղինն արեամբ ներկած . և ըզգե-
ցն զուրախալին' ըզպատմութիւնն իմ գառա-
ղիւն .

Կ'ըզկար թարգմանիդ 'ի ծուր ի Եր
Դ Կ Կ

Լատուն ըմպել քեզ զլեղին՝ և զքա-
 ցսին՝ ի ծարաւին . արբեր կամաւ զի-
 քաղցրասցին . Շաշակք պտղոյ դառնագու-
 նին . զդառնութիւն թունաւորին՝ զոր ի-
 մասունչս հոգւոյս արկին . հերքեա՛ ի բաց
 հանդերձ սովին . և քաղցրասցի սէք քո
 ի սսին .

Ստեղնեալ ծառո՛յ մահաբերին , այն որ
 բուսաւ ի մէջ դրախտին . փոխն բորձեր
 ըզփայտ խաչին՝ ի գողգոթայ հանդեր տե-
 ղին . զիմառ ի մե՞զս անկեալ զոգի՛ և
 ծանրագոյն բորձող բերնին . բարձ՛ ի յու-
 սրդ Թոշխարին , հսո՛ն ի յերկինս յուխ-
 տեալ տեղին .

Ի յո՞ւրբաթ ո՛ւ ժամ երբորդին՝ բևեռե-
 ցար տէր ի խաչին . լուծեր զկապանս նա-
 խաստեղծին՝ և կապեցեր զթշնամին . զիս
 ամնացո՞ ընդ յոխնեաւ՝ կեղծամնաբարձ
 նըշանին . և ի ծառեղն յարեւելի՛ն՝ լուսս
 ւորեա՛ լուսով նորին .

Ի յիմ քառնն զքոմ՝ դիկինեալ տարա՛նն արևո

'Արք սիրոյ պատճիբանին՝ գործով ԼԵՕՂ
 եղիբ բանին . աղօթելովն առ հայր յեր .
 կինս՝ Թողուլ ըզմեզս որ 'ի խաչին . ինչ
 որ հոգւոյս հուատայել՝ երկրպագեմք եզ
 միածին . Թող զլուծումքն հրամանին՝ մի
 յիշխային մեզքն առաջիքն

Սոբոսեյիս սանդարամեար՝ 'ի յաւանդելից
 առ հայր գհոգից . սր 'ի դրժխա իջեր
 ներքին՝ 'ի բանտ մահու և խաւրթին . կա
 տեալ զիշխանքն մահւծին՝ հաներ գհոգիսն
 որք 'ի բանտին . և զիս հանցելս ասիք ընդ
 նոսին՝ բանտէ մեզոց աղջամըջքն ,

ՍԵԼԻ . Լ՝-ի-տ-ը-ն 'Ղ-ո-լ-ս-ս-ո-՝ ԳԼԻ . 22.66
 Ի-Բ-ն-ա-յ-Է-դ-ն . ԳԵՂ . Խ-ո-ո-ն-Է-լ-ն-դ-ա-ն . 20.49

Լ՝ զգելմնցն անապուկան՝ որ յետ մահուն
 անմահարար . ըզխեալ 'ի քէն զլատակ
 կրկին՝ 'ի նսրոգումն կողմնին . բայց բզե
 բան իմ՝ յարբուցումքն քս արեան կկնարա
 թին . լուծա դարձեալ յաւանդանին՝ թէ ո՛չ
 շնորհալ յաւատարմութ .

Բ

Վ

Յան

(Յանմահիդ մեռանելոյ՝ զմեռեալ հոգիս
 կենդանացո՛ւ . թաղմամբ՝ ի նոր գերեզմա-
 նի՝ զթաղելս ի մեղքս՝ վերածեա՛ւ . ի դբի
 ներքնո՛ւմն իջանելով՝ ի գրոյ մեղաց վե-
 րաբերեա՛ւ . ի ստոճեթ մահու քո բնակելով
 լուսաւորեա՛ւ և զիս հոգւո՛ւմ :

Արեա իմ առքե՛զ աղաղակե՛ք բանդ որ ընդ
 հօր ՚ի սկզբանէ . որ կամաւոր վն մարդ-
 կան կրեցեր մարմնով զայս ամ . ինչ լսելի՞
 արա՛ ըզջայն՝ յարջայուե՛րդ քո կոլման , Է
 ժողովոց անդ անդրանկացն օրհնել ըղբեզ
 միշտ յաւիտեանս :

Օգնի՛ սյուր անծառնն սաղմոս իցորդ՝ Աշանէ-
 զաս . գոի՛ ՚ի իսրայալ . Աբարամի յաշիւո-
 թիտն ըստ Յայնին Խաբաբիան՝ Արոֆօշ . Ա-
 մառ զտաբարամի շարաբիանն միայն սսին . Ե ո՛-
 մանք զնորոֆօշն Կամայն : Քաջոյ՝ յորթմ զուսշու-
 ման շարաբիանն Կանֆաթիտն սսինս՝ զի՛նի սաշ-
 մոն Ե տաբարամն ըստ Յայնին . Ե սպա յԱնանի-
 շին գոի Քի . Ե սֆառոյ : Աս սմանն ընդ Թեմնի-
 շին երբէնն իցորդ Բն զսոսն Ք յԱբարիշ իս-

Եւ զսուրբ Երզնայն՝ ըստ հոմոց . Եւ զսուրբ
Հովհաննէս Բրն ուրդի արքայն՝ եւ զայնք զիս :

Սուրբոց ըստ յայննցն նախ ասն զտաճարացոցն :

Տէր՝ մի սրտմտուիլ քով յանդիմաներ
զիս . եւ մի բարկուիլ քով խրատեր զիս .
Սղոթմեանց ինձ արք . զի հիւանդ եմ ես .
Բժշկեալ զանձն իմ՝ զի խռովեցին ոսկերք
իմ :

Բնձն իմ յոյժ խռովեցաւ . եւ դու արք մին
չեւ յերբ :

Դանձ արք . եւ վրկեալ զանձն իմ . կեցո՛ղիս
արք՝ ըստ ողորմութեանքում :

Օ՛ր ոչ սքէ , սր՝ ի մահու յիշէ զքեզ .
կամ՝ ի գոցիս խոստովն աւնիցի առ քեզ :

Սաստակեցայ ես ՚ի հեծուե իմում . լուա
ցի զամ գիշեր զմահիւն իմ . եւ արտասուեք
իմով ք զանկողինս իմ թացի :

Խռովեցաւ ՚ի սրտմտուե ակն իմ . եւ մաշե
ցայ ես ՚ի վրամ թշնամեաց իմոց :

Իբաց կացէք յիսէն ամենքերն՝ Բքգոր
ծէք զանօրէնս թի

Է

Վ

Լուա

Լ
Լ

Լուսաւ ար ձայնի լայոյ իմոյ . լուսա տէր
աղօթից իմոց . և ար զխնդրուէածս իմ՝ ըն-
կայաւ :

Բնակչոցն և խառվեսցին յոյժ ամ թըր-
նամիբ հիմ . դարձոյին յետա և աւնչեսցեն
յոյժ վաղխողակի, և խառվեսցին :

Եւ արձր տանեմ զքեզ ար . զի ընկալար
զիս . և ոչ ուրախ արարեր զթ շնա-
միւն իմ յիս :

Տր ան իմ՝ կարդացի առ քեզ, և բժշկե-
ցեր զիս . տէ՛ր՝ հաներ՝ ի դժոխոց զանձն
իմ . և վրկեցեր զիս յայնցանէ՛ ոյք ի ջա-
նեն՝ ի գուբ :

Սաղմնս ասացիք մե՛ս սքք նր . խոստովուն
եղերուք յիշատակի սրբութե՛ն նր :

Սրամուտի է՛ ի բարեւե՛ն նր, և կեանք են
՛ի կամաց նր :

Բնդ երեկոյս հանդիցեն լալիք . առաւօ-
տու եղիցի ուրախութի՛ն :

Ես ասացի՛ ի բարեկինդանութե՛ն իմում՝
թէ ոչ սատանեցայց յաւիտեան :

Տր՝ ՛ի կանքս ետուր զեղոյ իմոյ զօրութի .
Ե Ա գար

Քարձուցեր զերեսս քո յինէն, և ես եղի
խոսովեալ:

Լ՛ա քեզ տր՛ կարդացի, և առ ամոգ իմ ա-
շտակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարևել,
իմէ՛ թէ իջանեմ ես յապահանութի:

Սի՛ր թէ հող խոստովան առնիցէ՞ առ քեզ.
կամ պատմեսցէ՞ զճշմարտութիս քո:

Ո՛ւրաւ ինձ տր՛ և ողորմեցաւ. և տր եղև
ինձ օգնական:

Դարձոց զսուգ իմ յուրախութի. եղև ըծ
յինէն զքուրձ. և ինձ զգեցոց զօրութիս:

Ող սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ. և մի
ևս զզջացոց, տր նձ իմ. յախտեան խոս-
տովան եզէց քեզ:

Ը՛ծ՝ յանուան քում կեցո՛ գիս. և ՚ի զօ-
րութ քում իրաւ արա ինձ:

Ը՛ծ՝ Լուր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն զիք բանից
բերանոց իմոց:

() Ետաք յարեան ՚ի վի՛ր իմ. և հզօրք ինդ-
րեցին զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան զքեզ
ամ առաջի իւրեանց:

Ը՛հա՛ ամ օգնական իմ. և տր ընդ ունօղ
հոգւոց իմոց

Դ

Վ

Դար

Ի դարձուցանել զչարն՝ ի թշնամիսն իմ,
 ճմարտուք քով սատակեալ զնրս:

Ես կամօք իմովք սլատարագս մատուցից
 քեզ. և խոստովան եղեց անուճան քուճուհի
 զի բարիէ:

Յամ նեղուէ իմնէ փրկեցեք զիս. և ի
 թշնամիս իմ ետես փնս իմ:

Ը՛հ ողորմեա մեզ, և օրհնեալ զմեզ.
 Պրեկեցս զբերեսս քո՝ ի մեզ, և ողոր
 մեա մեզ:

Նանաել յերկի զճանուպէս քո. յաղիւս
 ամ գիւղիս թիս քո

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
 ան. խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո
 վուրդք ամ:

Սուրան եղիցին և ցնճասցեն աղինք. զի դու
 դատես զժողովուրդս յուղղուե. և ազ
 րայ երկրի դու առաջնորդես:

Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողովուրդք
 ան. գահացին զքնս ժողովուրդք ամբնայն:

Երկիր ետ զպատու իւր. և օրհնեաց զմեզ
 ան, ան մեր:

Ը՛հ մեր օրհնեցե՛ք զմեզ. և ի նմանէ երկրի
 քն

յեն ամ ծաղփ երկրի :

աճեցար ար ընդ երկիր քո . և դար
ձուցեր զգերու թի յակօրսց :

Թողեր զանիրաւութի ժողովրդեան քո .
և ճածկեցեր զամ մեղս նց :

Լսեցուցեր զամ սրամտուիս քո . և դար
ձար ՚ի բարկութի սրամտուեք քո :

Ի արձառ մեղ ան զերկիչ մեր . և դարձո՛
ղորմտուիս քո ՚ի մէնջ :

Եի յաւիտեան բարկանար մեզ ար . և մի
ձգեր զբարկութի քո յաղգէ մինչև յազգ :

Ը՛ծ՝ դու դարձնէ կեցուսցես զմեզ . և ժո
ղովուրդ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ :

Յո՛յց մեզ ար զողորմութիս քո . և զիբկու
թիւնս քո ասուք մեզ :

Լուսք զինչ խօսի ար նժ մեր . խօսեցի
զխաղաղութի ժողովրդեան իւրոյ առ սքս
իւր , և առ սննսսիկ՝ պք դարձեալ են առ
նա սրաիւք :

Սակայն՝ մերձ է առ երկիրդ ծս իւր ինկու
ղիւն նժ , բնակիլ լիսուայ նր յերկիր մե
րում :

Աղորմութի և զիբկութի սրամտուս քո
Դ Կ Կ

24

արդարուի և խաղաղուի համբուրեացին :

Ղշմարտուի յերկրէ բուսաւ . արդարու .

Թիւն յերկնից երևեցաւ :

Տր տացէ զքաղցրուի . և երկեր մեր տացէ

զպտուզ իւր . արդարու թի առաջի նորա

գնացէ . զիցէ ' ի ճանապարհէ զգնացս իւր :

Գ Կ Ե՛ր լուր աղօթից իմոց . և աղաղակ
իմ սուքեզ եկեացէ . մի դարձուցաւ

ներ զերեսս քո յինէն :

Յաւոր ներուն իմոց խոնարհեցս առ իս

ղունկն քո . յորում առուր կարգում առ

քեզ՝ վաղճաղակի լուր ինձ :

Սպասեցն ուղծուի առուրք իմ . և ոսկերք

իմ ուղ իս ինչ չորացսն :

Դարց ես ուղ խոտ , և ցամբերցու սիրա իմ մո

ռացոլուտեղ զճց իմ ' ինչն հեծուե իմոյ :

Սեպուռ ոսկր իմ ' ի մարմն իմ . նմանեցայ

ես հաւարասան անապատի :

Եղէ ես ուղ բու յաւերակի . աքնեցայ , և

եղէ ես ուղ ճնճղուկ միայն ' ի տանիս :

Ետխատեցին զիս թշնամիք իմ զծրհանա

տազ . և գովիչք իմ ինե և բղնուիս :

Օ մեղիք ուղ զհոգեկերի . և զմեղիք իմ իմ

արտասու՛նօք խառնեցի .

Յերեսաց բարկուէ սրամտուլիւ քո . զի
դու բարձրացուցեր և խնարհեցուցեր զիս .
Լուրբ իմ՝ ող հովանի անդին . և ես ող
խոտ ցամաքեցայ :

Դու ար՝ յաւիտեան կաս . և յիշատակ քո
յազդ է մինչև յազգ :

Դու յարուցեալ գթասցիս՝ ի վի յիօնի .
Ժամանակ գթիւցնք հասեալէ ժամ :

Մերձեացի՛ն խնդրուածք իմ առջի
քո տէր . Թ բարի քում՝ ի մասսու՛ն
սրա զիս :

Մացեն՝ ազօ՛րք իմ առաջի քո տէր . և բա
նիս . քո փրկիս զիս :

Բղխեսցին շրթունք իմ զօրհնուլիս քո ,
յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարուիս քո :

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո . զի ամենայն
սպառու՛նիրանք քո արդարուլթ ք են :

Եզիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս . զի
զպատու՛նիրանս քո ընտրեցի :

Յանկացայ փրկուլթի քում՝ տէր . և օղէնք
քո խօսք իմ՝ էին :

Է

Է

Վեցի

1
2

Արցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրա
ւունք քո օգնեսցեն ինձ:

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կորուսեալ.
Ինչպէս զծառայս քո. զի զպատճիրանս
քո ես ո՛չ մտացոց:

Sէր՝ լուր աղօթից իմոց. ո՛ւնկն զիբ
ինչպէս ծածաց իմոց ճշմարտութիւնով:

Լուր ինձ սրբարու թիւք քով. և մի մտաներ
ի գատատանս Ք ծառայի քու՛մ. զի ո՛չ ար
դարանայ առաջի քո ամ կենդանի:

Հալածեաց թշնամին զանձն իմ, խոնարհ
արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոց զիս
ի խաւարի՝ ուղ մեռեալ յաւիտեանից:

Չանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս:

Յիշեցի զաւուրան զառաջինս. խորհեցայ
յամ շորժս քո. յարարիծս ձեռաց քոց խոր
հեցայ. և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ:

Ընձն իմ՝ ուղ երկիր ծարաւի՛ է առ քեզ.
Վազմազակի լուր ինձ աէր. զի նոճաղեցաւ
յինէն հոգի իմ:

Մի գարձույններ զերեսս քո յինէն. նմա

Գ

Վ

ն/ց/ի/մ

Նիսիմ այնոցիկ՝ ոյք իջան են՝ ի գուր :

Ասելի արա ինձ առաւօտու զոգորում իմ քո . զի ես ՚ի քեզ ար յուսացայ :

Յո՛ց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնացից . զի աքեզ ար համբարձի զանձն իմ :

Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ար . զի գքեզ ապաւին ինձ արօրի :

Աւս ինձ առնել զկալս քո . զի գուե ես ան իմ :

Հողի քո բարի առ ջնորդեացի՛ ինձ՝ ի յիբկիր ու զիզ :

Ա՛ն անուն քո տէր՝ կեցուցել՝ ս զիս . սրգարութեամբ յով հանցել՝ ս ՚ի նեղութեզանձն իմ :

Աղործու թք քով սատակեցել՝ ս զթշնամս իմ . և կորուցել՝ ս զանմանի ի շս անձին իմոց . զի ես ծառայ քո եմ :

Օ՛րնի սաղմոսացն ընկերդեւ լինի
 ստորուն՝ ըստ յայնին :

Լուսնայան զա Մարտիոսի 13. 36.

Տրամս Գրոյ Յիւրի:

Յ

այնժամ թողեալ զժողովուրդսն՝
եկն ՚ի տուն. մանեան առ նա աշա-
կերտքն նր՝ և ասեմն. մեկնս սի մեզ

զառաի որումանցն անարակի. Աս պատաս-
խանի ետ՝ և ասէ ցնն. որ սերմանէ գտերմն
բարի՝ է որչի մարդոյ. Աւ ազարակն աշ-
խարհս է. սերմն բարի նք են, որք որդիք
բարբոյու թե են. իսկ որմն որդիք չարին են.

Աւ թ շնամին որ վախեաց զայն՝ սատանայ է.
և հունձն կատարած աշխարհիս է. և հըն-

ձողքն հրեշտակք են. Այ ժողովի որմն՝
և ՚ի հուր սյրի, այնպսեղիցի ՚ի կատարածի

աշխարհիս. Աւ արեացէ որդի մարդոյ զհրեշ-
տակս իւր, և ժողովեացին յսրբայու թե նր

զամ գայ թ աղու թիւնս, և զայնոսիկ՝ որք
դորձեն զանօրէնութի. Աւ արկեցին ցնն

՚ի հնոց հոյ. անդ եղիցի լալ և կըն
աստմանց. Յայնժամ արդարքն ծագեացի

իրեւ զարեգակն յարայու թե երկնից, ու
սունիցի ականճս լսելոյ՝ լուիցէ. Աւ արձեւ

զարեգակն ի երկնից գանձի ծածկեցի
Ե յառ

յազարակի, զոր գտեալ մարտոյ՝ Թագոց .
 ի խնդուէ անախ երթեալ վաճառէ զամ
 ինչ՝ զոր ունի . և գնէ զազարակն զայն .
 Վարձեալ նման է արքայու ի երկնից տուն
 վաճառականի՝ որ խնդրիցէ մարգարիտագե
 ղիցիկս . Եւ գտեալ մի պատուական մար
 գարիտ երթեալ վաճառեաց զամ՝ զոր ինչ
 ունէր՝ և գնեաց զայն մարգարիտ . Վար
 ձեալ նման է արքայու թի երկնից ուսկա
 ՚ի արկելոյ ի ծոփ՝ և յամ անգաց ժողովե
 յոյ . Ար երբև լաւ , հանեալ ի ցամաք՝ և
 հասեալ ժողովիցին զբարի բարին յամանս ,
 և գիտտանն ի բոց լնկեցին . Այնդս եղի
 ցի ի կատարածի աշխարհիս . Ելցեն հրեշ
 տակք՝ և մեկնեսցեն զշարս ի միջոց սրդա
 բոց . Եւ արկցեն զնս ի հնոց հրոյ . անդ
 եղիցի լալ և կրճել ատմանոյ . Ասէ ցնա՝ ոյ՞ն սէր .
 Եւ նա առէ ցնա լս սցսորիկ ամ գալիբ աշա
 ղիկ բաւլ արքայու թի երկնից՝ նման է սոն
 թաանուտեառն , որ հանէ ի գանձէ իւրմէ
 զոր և գճին .

Լ. Երեւոյն շատ Երեւոյն : 4. 26 :

Տէր Կր (Յ) Բ = Բ = Բ = Բ :

Երեւոյն սէ արքայու թիւն Երեւոյն . ուն զի սյր
 մի արկանիցէ զսերմանիս յերկիր :

Եւ ննջիցէ և յառնիցէ զցայս և զթե ընկ .
 և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցին . և նա
 ուն զի թակ՝ թէ երկրն ինքնին բերէ զպտու
 զըն . նախ զխտան՝ և ապա զհասկն , ապա
 զցորեանն ատար ՚ի հասկին : Եւ յորժամ
 տայցէ զպտուըն , վաղվաղակի առարի ման
 դաղ . զի հասեալ են հունձք : Եւ ասէր .
 ում նմանեցուցուք զարքայու ինն Երեւոյն , կի
 որո՞վ առակաւ առակեցուք զնա : Ուն հա
 արն մաննիսոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկ
 րի , փոքրագոյն է քան զամ սերմանիս՝ որը
 են յերկրի : Եւ յորժամ սերմանիցի , բու
 սանի և լինի մեծ քան զամ բանջար . և ար
 ձակէ ոսոս մեծամեծս , մինչև բաւական
 լինել չէ հովանեաւ նորա թռչնոց երկնից
 բնակիլ : Եւ այնպիսի առակօք խօսէր ընդ
 նա զբանն , ուն կարօղ լինէին լսել : Եւ ա
 ռանց առակի ոչ ինչ խօսէր չնա . բայց
 առանձինն աշակերտոց իւրոց մեկնէր զամ :

Հատանել ՚ի ամեն իւրում: Այլ որպէս ի
 քննութեամբ պատրաստութեամբ զի յարում ժամուսն
 կարծիքէր, որոյ որչի մտղայ: Այն Անու
 բոս. ահ ը՛ տա մե՛զ ասացեր զառակից գոյր
 թէ առ ամենեւեմն: Այլ առեւ իւրսն իցի
 Հաստարիմ՝ անուսն հ. իմաստուն, զոր կա
 ռոյց նոյ իւր ՚ի զ՛ն զհրդ ասանի իւրոյ՝ ասոյ
 ՚ի ժամուսն զիւրակութեամբ: Այլ անի իցի ծա
 ռոյն սննակ՝ զոր եկեալ նոյ իւր զամենիւ
 սրարեալ այնպէս: Այլ անի առեւ լեզ
 զի ՚ի զ՛ն նմ ընչից իւրոյ կայր սնն զնոս
 Այլ թէ ասիցի ծառ այն այն ՚ի որաի կա
 տում: յամեն ահ իմ ՚ի զայ. հ. սկսանիցի
 Հարկանել զծառ սնն հ. զայսիննոյս, ու
 առեւ հ. ընչից հ. սրարեալ: Այլ կեցի ահ ը
 ծառ սնն այնպէս յառաջ յարում ահն զն
 ունիցի. հ. ՚ի ժամուն յարում զն իսկից
 քննութեամբ կարեալ զնա. հ. զննան նոյ ըսն
 Հաստարս զիցի: Այլ ծառայ՝ որ զիսկից
 զկամն նմ իւրոյ, հ. զն սրարստանն այն իւ
 կամայ որոն որոյցի զնն յառաջ: Այլ որ
 զն զիսկից, հ. ապա զնն զնն ինչ զնն զն
 զի, սրարցի զնն սակիս. ամենայնի՝ որում

չատ արճաւ, շատ խնդրի սոյի 'ի նմանէ. և որբաւ մ'բազում առանդեցաւ, առաւել և սպասանցի սոյին 'ի նմանէ:

Բարեգործութեան Յ. 19.

Տէր Եր. Յ. Բ. Բ.

Սատասխանի ետ և ասէ ցնն. Լ'մէն ամէն ասեմ ձեզ. ո՛չ կարէ որդի մարդոյ ստեղծել յանձնէ և ոյինչ, եթէ ո՛չ ախտանիցէ զհոցն զի առնէ. զի զոր նոյն առնէ, նոյն և որդի նմին նման գործէ. Օ ի հոցր իկէ զորդի, և զամ ինչ ցուցնէ նման զոր ինքն առնէ. և մեծամեծս և սքան ըզսոյնս ցուցանէ նմա զգործս, Ք որս գործի զարմանայք. Օ ի որպէս հայր յարուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ, նոյնպէս և որդի զորս կամի կենդանի առնէ, Եւ ո՛չ եթէ հոցր դատէ զեք, սոյլ՝ զամ գատաստան ետ որդեւոյ իբոյ. Օ ի ամենեքեան պատուէսցեն զորդին՝ որպէս պատուէն նկայրն, որ ո՛չ պատուէ զորդին. ո՛չ պատուէ զհոցր զաւարժին նր. Լ'մէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբանն իմ յսէ, և հաւատարմ

112
42

Ե Ի տա

Թող այնմ՝ որ առաքեալացն զիս, ընդունի
 զկեանսն յաւիտեանականս. և ՚ի դատաս-
 տանս ս'չ մտանէ, այլ՝ փոխեցու ՚ի մահու-
 նէ ՚ի կեանս: Բ՛լէն ամէն ասեմ՝ ձեզ. զի
 դոք ժամանակ՝ և արդէն իսկէ, յորժամ մե-
 աեալ բ յոճիցեն ձայնի որդւոցն նայ. և որք
 լսիցինն՝ կեցցին: Օ՛ի որդէս հայր ունի
 կեանս յանձին իւրում, նոյնպս կտ և որդ-
 ւոց ունի կեանս յանձին իւրում: Աւել
 իսանութի կտ նմա դատաստան առնել. և
 զի որդի մարդոց է, Բ՛նդ այն զի՞ զարմա-
 նայք. զի եկեսցէ ժամանակ՝ յորում ամե-
 նեքին՝ որք ՚ի գերեզմանս կայցեն, լոճիցին
 ձայնի նոյն: Աւել եկեսցեն արտօքս. որոց բա-
 ըրիս գործեալ էքէ՝ ՚ի յարութի կենաց. և
 որոց զչար արարեալ՝ ՚ի յարութի դատաս-
 տանայ: Ա՛չ կարեմ ես յանձնէ առնել և
 ոչինչ. սեղճ ուրում, դատում. և դատաս-
 տան իմ արեւորէ. զի ոչ ինդում զկամս իմ,
 այլ՝ զկամս այնտիկ՝ որ առաքեալն զիս:

Նորին երգ Տեառն Նորինի . ասացեալ
 լաւն աս ՚ի Քս ՚նշխարեաց :

անձ զ անժամանակ՝ հայր
 անըսկիզբն և անքանակ որդ
 ւոյ պատճառ . ծնընդեանմբ անձառ՝ հոգւոցն
 րդիմամբ անքրննար . անդաչեմք ըզքեզ
 զըթած՝ երկայնամիտ և ողորմած . ողոր
 մեա՛ քո՛ ստեղծոճածոյս՝ յո՛ւսով ՚ի քեզ
 նընջեցելոյս :

Ի անդ որ ՚ի ծոց հօր միանձին՝ և կերպան
 րան սկզբնատպին . ո՛րով երկինքք քոյա
 ցան՝ աշխարհ լըրիւ հաստատեցաւ . հայ
 ցեքմ՝ ՚ի քէն տէր և վըրկիչ՝ ամեն՝ զորմ
 և կեցուցիչ . ո՛ղորմեա՛ :

Գ՛երադոյն շնորհաց բանջիւղ՝ երկնաւո՛
 րաց և երկրացնոց . կեանք և կենաց տո՛ճող
 հոգի՛ հօր և ո՛րդւոյ արուշախից . խընդրեմք
 ՚ի քէն աղբիւր բարեաց՝ արընցանողոր
 ծարաւեաց . ողորմեա՛ :

Ի աւանի վր լը սրովեկից՝ զկենդանաբարոյ

Ի

Ե

Հա

Համարեի. երեսուցըրեան մի տեղուի՝ հայր
 և որդի և սրահի. յնր հանդուցիալս մը
 կրթալի՝ և հուստով խոստովանեանք. ող
 յըրբեի՝ թի՛ կամանքեալ՝ յերկս անշինս
 բաժանեալ. անութի միտարեալ՝ միով
 բնութի՛ հաւասարեալ. յնմէ կարեալ՝ քե
 անշահի՛մք՝ և վերջնայն անբաժ կառլ՛մք.
 ողբմեա՛ :

Օհակի՛ սրբ. հօր զնրի՛ փառաւորեմ
 անդեղի. որ թի՛ր յարանա կուսին՝ զա
 ւանայն առիւր զմարմին. անշահ՛ք անան՛ք
 նին՝ անստանկան բօժբնողի՛ ողբմեա՛ :
 յնեկցա՛ր մարմնով յերկի՛ որ ՚ի հօրե
 անմեկեղի. յե հոգեդէնրս բնակեցար՝ ի
 հեղեղայ երկրպարսեւոյ. անզանան՛ք
 երկուն՛ք բաց՝ փառանքն զն յայ հրէշտա
 կն. ողբմեա՛ :

Քան որնամբն մեկե՛ղի՛ բնուցեցար ի
 ամառակին. զի՛ բարձութի՛նս մանրեկային՝
 բնուցեցիս հոգի՛ն յերկրոյս. ինդր՛ք
 անստանկան բաց՝ փառանքն զն յայ հրէշտա
 կն. ողբմեա՛ :

Ե սրճա

արձակից, ոչն. աղար և: ւի:

Թ. անուս և արդ. հրեզի նայ' որ ք. մարդ կան

հարեզի նայ. ը' քիցար սե. օրհնարար' կե

ներ բղկեարք մե. դ կարար, ո'ր քու սր' մ. ք

դոցս անն նայն' 'ի յանձր'ն ան ք. կանար հա

թե և անք. ոչար թի ան: =

Թ. ան զանի ք. ք. 'ի հրեզի նայն և անայ ք.

ք. յարեզի և. հայցե թի 'ի քիս անարան

ու երջ' և անդ յանի կ. զայս անար թ. և ան

անար ք. ք. քից երջից հանդի քից քից քից

անդե կից. 'ի յոս և անն և ք. յու լուսայ'

քից և անդե կից անդ և անդ

'ի քից և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

'ի և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան և ան

բուի հօր հաւատով. 'ի յօթ' :

Խաւար մեղսց հալածեցաւ լոյս զիտու
թեան քե ծագեցաւ. խայթոճած օձին
բըժըշկեցաւ հիւանդուի մեր սղծացաւ.
կենդանաբար մեռելոց և լուսատու խա
ւարելոց. 'ի յօթ ե' :

Կամ գում մնանս առ 'ի հօրէ՛ որ ընտ
րեցեր 'ի յաշխարհէ. լուսաւորիչ տիե
րղեաց՝ ըզգասս ընտրեալ աշակերտաց.
անղաչանօք առաքելոց՝ փող յարութե մեր
եղելոց. 'ի յօթ ե' :

Արամք 'ի կենսաց լոյս 'ի լուսոյ՝ որ ըս
տի՛ղէր զմեզ 'ի՛ հողոյ. նորոգեցեր զաբ
ձե՛ալ կրկին՝ ծնրնդեամբ սրբոյ աւա
զանին. զորս կեցուցեր՝ շնորհիւ քոյին՝
'ի մահոճանէ այն առաջին. 'ի յօթ ե' :

Ը՛գբւով լըցեր զմարդն անսօջին՝ զոր կո
րուսեալ խաբամի չարին. ըզնոյն հոգի
բանիւ քոյին՝ հեղեր յողի՛ս մեր վերըս
աին. նո՛վին հոգւով քա և բարի՛ առաջ
նորդեա հոգւոյ սորին. 'ի յօթ ե' :

Զոյնեցե՛ր առ զսփարոս՝ որով՝ ետուր
 մեռելոց յոյս. կենդանու թիւ չորէ՛ք քօրեայն՝
 կենդանացան՝ սրք յադամայ. կենաց ձոյ-
 նիւ վերջին փո՛ղոյ՝ կոչիա՛ զսա յայսրմ՝ հո-
 ղոյ՝ ՚ի յօթե՛ր :

Ղօղեղ սարսեանց սրահակ մո՛հաւ՝ ՚ի կե-
 նարար ձոյնիդ լըրոյ. արագ սուգէս զո՛րք լը-
 բանին՝ ետ ը՛զմեռեալն լը հրամանին. ՚ի շ-
 խանք օղո՛յս այս սարսեային՝ զհոգի սո՛րա-
 մի՛ արդելցեն. ՚ի յօթե՛ր :

Աննապա՛լհ մոլորե՛լոց՝ և ճանսօ՛ղայ թ-
 խաւարելոց. հրա՛ւիրեցեր զնորին լուսոյ
 ՚ի յերկնային հարսանիս քո. ընդ զնճար-
 ձալց անդ ժո՛ղովոց՝ արժանացո՛ւ ըզսա-
 դասուց. լի լապտերք մո՛յճ յանապաստ-
 ընդ իմաստուն նը կուսանանցն :

Սերով բնու՛թեա՛մք՝ զոր ըզգեցեա՛ր՝ ՚ի
 փայտ խանձին բեռեցից. լուծնելով զբո՛ղ
 ՚ի մեղաց՝ ՚ի նախնիս յօրն կապանաց. լոյ՛ք
 և՛ ըզսա՛ ՚ի յանցանաց՝ փառն քո՛ նք չը-
 չարանաց. լի լապտե՛ր :

ահ
 ԿԿ
 զու

Յեւ կամաւոր մահու խաչի՝ եղար ՚ի
 սիր դերեկ զմանի . երեքօրեայ թաղմանս
 յերկրի՝ նոր ըստեղծեր զմեզ կենդանի .
 ՚ի ջերմութե զ ՚ի հոյ մահու՝ վերսկս
 լեաւ ձոցնիւ վողոյ . ՚ի յապտե՛ :

Ալ ըստեալ կանանցն ի զարեթից՝ եւ ոչ
 բացին արտասուէալից . ի բր ըզմեւեալ սն
 յուսալից ըզկէնդանի . յաւիտենից . զման
 յայի ն սք սքանձսուէաց՝ մոգբեա՛ ըզսաւ ՚ի
 յանցանաց . ՚ի յապտե՛ :

Եւ ըստեալ հիմանցն զը՛ժնիսց՝ ի տե՛ւա
 նիւ ըզբեղ նիւթնոց . հաներ զհոգիսն
 որք ՚ի բնասին՝ կապել զլի՛նսնն մահածին .
 ընդ հանգուցեալ հոգիս սըբոց՝ հանգա
 զհոյիս ննջեցելոց . ՚ի՛ :

Սուրբաթ թեա՛մս զօրք երկնայնիսք՝ յերկ
 յից յերկր ի ծանելն . յը՛ժամ յարեաք ՚ի
 մեւելոց՝ լոյս ծագեցար արարածոց . սուրբ
 յարութեանս քո կենսարար՝ յարո՛ ըզսա
 ՚ի կեանս անմահ . ՚ի յապտե՛ :

Չը՛հանգուրժեա՛լ տահանանսն՝ ՚ի յեր

ուօք դաս հայրենի . անբգական լոյս իսա
 ւարի . լուսինն անտեղբքն նոճաղին . ըզս
 յաւուրն անե՛րեկի՛ լուսաւօրեա՛ լուսով
 քոյին . դասաւո՛ւ :

Ա՛նրնակա՛ն զծրացը՛ն պետ՛ փողէ՛ զքա՛ր .
 բառ աւետարեբ . արի՛ք մեռեալք՝ որք յա՛
 դամայ՝ քանզի ահա՛ եկն փեսայ . Ը հարս .
 նացեալ յաքո՛ւր հո՛գւոց՝ կարգեա՛ ըղսա
 'ի թի՛ւ սրբոց . դասաւո՛ւ :

Տե՛րակա՛ն յաթո՛ւ նըստիս՝ յարարածոց
 երկրրպագիս . արդարու թ ք զա՛ շխարհ դա՛
 աես՝ վարձս ըստ գո՛րծոց հատուցանես .
 յայնժամ շնորհեա՛ ողորմու թ ք՝ ննջնցն՝
 լոյս մեր թողու թ ի՛ւն . դասաւո՛ւ :

Ի՛նձմեալ մարդկա՛ն ազգ ժո՛ղովին՝ որք յա՛
 դամայ՝ ծընեալք լինին . և հրեզինաց դասք
 երկնային՝ համա՛նգամայն վայրաբերին . 'ի
 յայնժամ ահա՛ զհրատարակին՝ յիշեա՛ զսա
 յօրն ահագին . դասաւո՛ւ :

Յո՛ւցանի՛ն գաղտնիք մարդկին՝ իւրբանհ
 իւրք՝ որք գործեցան . բա՛րեաց գործօղբը՛ն

պլ' առկին՝ չարեանցն՝ ի հուրն անշէջ մատ-
նին . յայնժամ՝ յիշեալ զսորա բարին՝ գո՛ւ-

ճըք մեղացն ջընջեցին . դասաւու-

թիւնն պսակք չանազանելք՝ և պատ-

մուճանք լուսավայլելք . սո՛ւրբ լ'ըկայլցն

'ի գլուխ եդեալ՝ և արդարոյն զորդարեալ-

հաղորդս արահայցմամբ նոցլն՝ ըզսալու-

սոց վասայնոցին . դասաւու-

թիւնայ ՚ի վնառս բարձրանան՝ աջակող-

մեանքն վերանան . յորժամ լսեն զերանա-

կան՝ ճոցն օրհնուէ ՚ի քէն կաշման . նրն-

ջեցելոյս մեր լըսեցո՛ղ զնամոյն բարբա-

ռըս քո՛ . դասաւու-

թիւն հաննայք և ժո՛ղովուդք՝ հայցեմք ՚ի

քէն նր բարեգո՛ւլի . ընդ նրնջեցեպարն

հա՛ւատով ընկան՝ զ՛նա նովն յուսով . յի-

թուսաղէմ քաղաք վերին՝ յորում անթխար-

քըն ժողովին . փասս երգել միշտ ընս-

սին՝ օրբո՛ղ յուրնդ երբեմակ անձին շ

լուստ ԿՐ մի՛ անի՛ն, 'ի՞ փրկութի՛ւն
մեզ յա՛յտնեցի՛քն՝ յանապատի՛ն կե-
ջա՛ կրէի՛ն. ո՞ղոր :

Տըքամահաղո՛րդ շարչարանօ՛րք՝ ի յան-
էքն առեք ըզմա՛հ խաչի՛ն. և փայտի՛ն
բարձօ՛ղ եղեք՛ք՝ վրադամոյ նախա՛՛
ըստեղծի՛ն. ո՞ղոր :

Օ՛ւրհաւրեցա՛ն զօրք ե՛րկնայի՛քն՝
յորժամ տեսի՛ն զտէրդ՝ 'ի՛ խաչի՛ն.
արեգակա՛ն լոյս քօ՛ղարկեա՛մէ՛լ և՛ լոյս
լուսնի՛ն նըւա՛ղեցա՛ւ. յա՛հեղ փառա՛ց
աստուա՛ծ որդւո՛րդ՝ խաւար եղև ընդ
տի՛եզերս. ո՞ղոր :

Ո՛ւրախոցա՛ն ազգը՛ք մարդկա՛մէ՛ն յոր-
ժամ լուան զքո՞ յա՛րութի՛ւնդ. նորա-
փետո՛ւր զարդա՛րեցա՛մէ՛ն՝ 'ի՛ յարուե-
սօ՛ւրք միա՛՛նի՛դ. ո՞ղոր :

Լ՛ոգանօ՛ք սրբո՛յ խաչի՛քն, և անբո-
բառ բարե՛խօսին. և յովհաննու կալա՛-
պետի՛ն. և սրբո՛յն ստեփա՛ննոսի՛քն
և՛ առաջի՛ն մարտի՛րոսի՛ն. և սրբո՛յ

լուսամբէ և արջի բնակչն հայտատանեանց հայ-
րապետին . և սրբաբաց առանքելն ինչ .

և համօրէն մարտի ըստաց . ողոր:

Եւսանացի իմի ի վերանանլ յինէն ան-
ւնէց ի մնոց . յս ի վերելացցեմ ես այսօր
յառաջին օրե վանին զոր ոչ գիտէ ի .
օգնեալ իմ և ինչ քան այսօր յառաջին
ձանապարհին . և ի միւսն զանմ գալըս-
տեանըգ քո օգնեալ ի մի ինչ .

Եւին եհալ իմ օր վստիւմն ի մնոյ յանլ
մըն ողորմե և անշխարու մն . սիմբա իմ
խոն վեցալ յես . և ոսկեբք իմ ցամաքե
ցան . օգնեալ իմ և ինչ քո .

Ի մահ իմ ձա իմ զարեմ ունին զես պա-
հանջօ իմ զք հոգւոյ ի մոյ . տանէ իմ
զես ձանապարհ հեռազոյն զոր ոչ գիտէ ի
օգն .

Եւայեցալ իմ և ոչ ոք էր ոք օգնէ ինչ
անպաշտ ինեցալ իմ յան փրկու թեան ի մոյ
ցըն ձապարհ իմ հոգի իմ յարքա յու թեան
քո և մի օգն .

Է

Մ

Գքրե

Գրեցա՛րք, ես 'ի՛ գիր կենդանա՛նք լծե՛.
 և մե՛կ ներցա՛րք, երթա՛լ առ արա՛րի շն երկ-
 նի՛ և ներկրի՛. օգն՛.

Յանքստո՛ւնք քա՛ղ յաննե՛ղ լուսոյն հե-
 աացա՛րք. խաբմամբ խա՛ւարա՛յին ճա-
 շակեցի՛րք. ի՛ր զմահանի՛թ պըտուղն, հո-
 ղանա՛րք պատկեր բարերա՛նք ստեղծողի՛դ.
 օգն՛.

Յանջամամա՛ն հոգւոյս 'ի՛ մարմնոյս, 'ի՛-
 քակտի՛րք լգեղեցիկ շինու՛ն ծոյս, զար-
 հուրի՛րք մ' 'ի սպառնա՛լիսց թսպա՛ս որին
 թէ պահանջե՛րք յինէն զտանդանդ պատ-
 ոճիբանին՛. օգն՛.

Ա՛յլ սա՛ն թի՛րք մարդա՛ցն ալ ե՛ծ իմ յի՛ սուս.
 յայնմ աւո՛րք, որ ահե՛ղ անտե՛նին զգե՛նս ա-
 ճրեա՛րք քո մի գո՛տան պարտեր. օգն՛.

Ո՛ր սկալի՛րք օր վա՛խ ճանի. և ահե՛րք զե՛-
 օր քո դատո՛ւս աննին. յայնմ աւո՛րք,
 ահե՛ղ անտե՛նին զգի՛նս արեա՛րն քո մի ան-
 տե՛ս աններ՛. զի՛ պատկեր քո՛ւր կամ բարե-
 բար ստեղծողի՛դ. օգն՛.

Օսկաւնի՛ր դատաստանս դատուեալիդ
աւելի՛ և զաճհար՛ցիսի՛ն՝ զի անսպաս
բանսս գտեր զիս՝ ՚ի հրամանսն՛նր՛ն՝ քա լիս
զաւելո՛ր յաւելեալսն՛ից՛. օգն՛:

Ընձո՛ւմի՛ն՝ սանս՛րս՛տ մայր նն՛ և կոյս
սո՛ւրբ. բարեխոսեալս՛ն՝ առ սրբի՛դ քո
մի՛նձի՛ն. զի վրճեացե՛լս՛ ըզմեզ՛ ՚ի
սպաննալեանց գե՛հնոցն. և սքոյս եկս
ցե՛լս՛ մեզ զեղևի՛ց զսքոյ՛ցո՛ւն. և հան
դուսցե՛լս՛ զհոգիս մեր նընձե՛լ ելոցն
օգն՛:

Մ. շ. Բ. Ե. Ը.

Սոգուցն հանգուելի՛ն՝ քո՛ւմ՛ արա՛հան.
զիստ սղորմուն. և մեզ միգաւորցս ըբ.
նորհաս զթողալ յանցանաց:

Ն. Ե. Ի. Կ. Ը. Թ. Կ. Ը.

Սահմանսն հանգուցն ազալեացուք
զիկիկ մեր մեր. զի զնք ըստարան դա.
սեսցե. և զմեզ կեցաւսցե նորհիւ ողոր.
մունքի ըբ. Վ. Կ. Ը. Թ. Կ. Ը.

Ը. Կ. Ը. Թ. Կ. Ը.

Տէր ուրե՛մ երե՛ն

Քո՛ սրգի այ անխափա՛յ և բարեգու՛ թ .
 զթա՛մ քո արարչա՛նն սիրովդ՝ ՚ի հողիս հան .
 գուցեալ ծառայից քոց :

Յիշեա՛յ յառաք մեծի ՚ի լստեցան արքայուն
 քո՛ . Մ.բա՛ն ալժանի ողորմունք՝ քառուն և
 զթողուն մեղաց . Իսասւռոքեալ պայծա .
 րոսացո՛ ընդ սրս քո յաջակողման գասուն .
 Օ՛ի դաւ ևս եր և սրբիչ ամենեցուն . դա .
 տաւոր կենդանեաց և մեռելոց . Եւ քեզ
 վայելէ՛ն փառք՝ ի յխանութիւն և պատիւ .
 այժմ՝ և միշտ :

Ինչպէ՛ս արարչա՛նն սիրովդ՝ ՚ի հողիս հան .
 գուցեալ ծառայից քոց :

Մաղթանք Տէրոսն Եւսեփի

Քո՛ սրգի այ անխափա՛յ և բարեգու՛ թ .
 զթա՛մ քո արարչա՛նն սիրովդ՝ ՚ի հողիս հան .
 գուցեալ ծառայից քոց :

Քո՛ սրգի այ անխափա՛յ և բարեգու՛ թ .
 զթա՛մ քո արարչա՛նն սիրովդ՝ ՚ի հողիս հան .
 գուցեալ ծառայից քոց :

Քո՛ սրգի այ անխափա՛յ և բարեգու՛ թ .
 զթա՛մ քո արարչա՛նն սիրովդ՝ ՚ի հողիս հան .
 գուցեալ ծառայից քոց :

Սոյն տեղիս աստ ըստ պատշաճի մի քրոնանայան
 ասորց լին յայտն ասի, լին Գալուստան, լին պոյ-
 ճիստի լիբոսի, լին անտիոքի ասի, լին ճապոն ասի,
 լին իտալու ասի, լին լեզճան, լին յարո ասի, լին
 ճալիստի ասի, և լին ի սանս սի իտալի և ի լիբի-
 ոյ: Իսոյ ի Գալուստի Գագայոսի ասի: ասի-
 լիս: Իսորոսի ասի: ի յարոսի ասի: անտի-
 ոյ ճիստի և իտալի: և ի լիբիս ին քրոնանայանի: ըն-
 ի լիբիս: Իսորոսի և ի լիբիս ին քրոնանայանի: ըն-
 ասի: և ասի: և ասի: և ասի: և ասի: և ասի:

Մարտի Երեսնայ

Բարեխոսա ըստ սրբուհւոյ Մարտի: և
 սրբոյն (Եղիշաննու կարսպեաին: և բրն
 Ստեփաննոսի նսխովիսին: և սքի Մասե
 յոյն ճիստի) Թադեոսի և Իսիդորի զիմսի
 և ասի: Գրիգորի ճիստի լուսաւորին:
 Երեսնայ և ասի: և ասի: և ասի: և ասի:
 Երեսնայ և ասի: և ասի: և ասի: և ասի:
 Երեսնայ և ասի: և ասի: և ասի: և ասի:
 Երեսնայ և ասի: և ասի: և ասի: և ասի:

Է

Ջ

Ս

Մարգարեաց.

Երև Քառ է իման. և փառաւոր առնեմ զսա.
ան հօր իմոյ և բարձր սրտից զսա.

Մարգարեաց ար.

Երկ Տուր փառք քո. տուր զօրհնութիւնս քո.
Քառ իմոյ Թագաւորն յաւիտենից. որ
փրկէ զճառացս իւր և կեցուցանէ: Մար.
գարեաց ար.

Միւ Դու ես տր մեր. դու ես քո փրկիչ մեր.
զքեզ օրհնեն անշինք մեր. Մարգարեաց.

Պոր Բարձրացաւ եղջիւր իմ յան փրկիչ իմ.
Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տր. տերամք և
հաւատով. Մարգարեաց ար.

Իր Եւրոպոսեց տուող քո. զստորագուիչ և
զողորմուիչ քո պարգևեալ մեզ. Մարգ.

Սրա Յոս կենդնուեն յոս և ապուէն փրկուե
տն յս. փրկեալ և փարստեցոյ պառսան
չին իմոյ Մարգար.

Խոս Ակեացեն աղօթք մեր ՚ի տաճար քո.
Խոնարհեցի ունին քո ՚ի ինդրմունամս մեր.
Մարգարեաց ար.

Այլ մեզ տր' լն' ր մեզ. անային ողոր-
մութիւնք թող խնայեան յսրբաւս քո: Սար:

Քորոզնիւրանիւն ի թիւն իննոսոցն:

Այլ ի վերաւստ խաղաղուէն և վերկուէն
անշանց մերոց. զտր աղաչեսցուք:

Սասն լսելի լինելոյ ան անջայնի աղաչա-
նայ մերոց. զտր աղա:

Սասն քաւիչ և ներող լինելոյ անջայնի վերայ
մեզայ մերոց. զտր աղա:

Այլ թողլոյ մեզ զամ' յանցանս մեր' զկամոյ
և զսկսմայ. զտր աղա:

Այլ զի մի' չէ խոտանս գտանիցիմք յաւուր
պատասխանատուն. զտր աղա:

Այլ հոգւոցն հանդուցիլոյ՝ որք ճշմարիտ և
ուղիղ հաւատով' ի քո ննջեցին. զտր:

Եւ ևս միաքան զն ճշմարիտ և նր հաւա-
տոցս մերոց. զտր աղա:

Օ անձինս մեր և զսիրմանս՝ ան անջայն առնու-
կալին յանձն արասցուք:

Աղորթեաց մեզ տր ան մեր' լն մեծի ողոր-
մութիւնք ում' առասցուք ամենեքն միաքա-

ղաւք. տր ողորմեաց. տր ողորմեաց. տր:

Է

Ջ

177

Տտու՛նջեան, և գոյտցուցիչ գիշերոյ.
 որ արարեր զաթև 'ի զբոսանս բարեգոր-
 ծուէ' 'ի փրկութի անձանց մերոց, և ըզգի-
 շեր 'ի հանգիստ քնոյ տկարանեալ բնու-
 թեանս մերոյ. իսկ ողբով զարթուցել բա-
 ցեր զբերանս մեր յօրհնաբանութի ահա-
 ռոր և փառաւորեալ անու՛անդ. քու մ'աբյ,
 ի նկատել և ողբով զաղաչանս մեր. և յաջողեալ
 մեզ ուղիղ հաւատով, և առարի՛նասէր վա-
 յրժաբ 'ի նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ.
 Այլ նորի՛ն կանոնի՛ն անդադար փառաւորեալ
 զհաշիւ և զորի՛ի և զքո հոգիդ. այժմ և
 միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն.

Խաղաղութիւն միշտ և բարեկեցութիւն.

Օրբզ՝ որ յիմ մի գլխով և մտքովս յի
 քոնս ևս ազաւանս հանապարհ. զի զքոս
 ցարս քոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս
 զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս զքոս

Է

Ջ

Է

ըր թագոց լուծ քո՝ գոր եղեր 'ի վի մեր .
 զի կարասցուք կսլ 'ի պատուհիւրանի թում .
 և զհարցոսն առնել առ ըրիքս յամ ժամ 'ի
 տունէ և 'ի գիշերի . Հրեշտիկայն երգակ
 ցուք զքեզ օրհնել , զքեզ զսվել , և քեզ
 գահուի և փառս մատուցանել ամենազօր
 տրու թեանդ . սյ ժ մ և միշտ , և :

Սաղմոսիւք և օրհնաւ , և երգ ուր հոգեւ
 րօք անդուար փառւորելք զհայր և զորդի և
 զսբ զհոգին սյ ժ մ և միշտ :

(Օրհնաւ տր մեր ն քս՝ ամեն

Հայր մեր՝ որ յերկինս և ս :

Քրիստոսի զնորդիս և զնորդիս և զնորդիս
 և զնորդիս :

Սաղմոսիւք և զնորդիս և զնորդիս , և յամ ժ
 ամենազօր տրու թեանդ . զնորդիս և զնորդիս
 և զնորդիս , զնորդիս և զնորդիս , և զնորդիս
 և զնորդիս :

ուչ կաթիմք հանդուրժել. զտր:

|| Ե անբիծ և անդատապարտ կալ մեզ ա-
ռաջի ահեղ ատենին քի. զտր:

|| Ե առաջնորդելոյ մեզ 'ի նաւահանգիստն
կենաց անվախճանից. զտր:

|| Ե արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչմանն,
և երկնից արքայուն. զտր:

|| Ե հոգւոցն. Եւ ևս միաբան.

Օ անձինս մեր. || զորմեաց մեզ.

Ամեն

Ի գիշերի և 'ի տունընտան, և յամ ժա-
վուր գտեզ ազաչեմք. և 'ի քէն ինդրեմք
մարդասէր քր: Եւ մեզ ան վերիկ մեր.
խոնարհեցի ունին քո 'ի ինդրունձս մեր.
գի մի ունայն ի ճին վատելք ծառայից քոյ.
Եւ յամ մի յամ մի զանխառն մեր ինդրեմք
ամբարժեթ, և 'ի պատու ճծոյաւորեթ
նի թարեմաւորեմք և յ ընտանիքի մեր
մեր. և հատու մեզ զանխառն մեր առատա-
բարութիւնս. Եւ զորմեաց մեզ.

Է

Մ

Օ

Օրորացո՛ւ զմեզ տր՛ զօրուք քբ հոգւոյդ .
 Պահեա՛ զմեզ ուզ թիժ սկան . Աւարա՛ սա
 մեզ նշան բարի՛ ՚ի գովեստ և՛ ՚ի փառքա
 նութի անսճանգ . Զու՛մ սէյ . Օ՛ր ՚ի թո
 փառս կատարի նամարութոյ մշտնջենաւոր
 փառարանուի՛ ՚ի բարձունս հօր և որդւոյ
 և հոգւոյն սէյ . սյժմ՛ և միշտ . և .

Խ-ը-ը-ի-ն-ն-ն-ն-ն-ն-ն-ն .

Ի՞նչիւ քսի՞ Հոգի՛ւ բարի և յախտեցա
 կան . Ասցեսոյ և այց տքա բանաւոր հօտի
 քո՛ զոր ժողովեցի՛ք առ թեզ գլխուք քու
 Օ՛ր թո առաջի կամբ տր . և առ ՚ի թէն ո
 ղորմուցեց . և գլխութեցեց ակն ունիլի՛ք .
 Օ՛ւսմնեսեան որհնեսա՛ . զամնեսեսն ՚ի
 մասանացո՛ զամնեսեսան լուսաւորեսա՛ . և
 ամնեսեսն պրգեւեսա՛ զի իկնից արքայուիդ .
 Ա՛յ զի գու ես տը կեցնց , և ւծ ուղորմուցեց .
 և թեզ մսցեի՛ք փառք իշխմուի՛ և պատիւ .
 սյժմ՛ և միշտ , և .

արուիքս . և արքայուիքս ամենեցուն ար
 լիկ . Շնորհակա մեզ երկիւղիւ 'ի պաշտօն
 կանխել հանգապի . Սիբել զգեզ 'իւ
 բոյր սրտէ ' և 'ի բախանդակ մտաց . և յամ
 զօրուի մեծի պահել պատճիւնս քն :
 Համբարան առ քեզ զձեռս մեր 'ի սըր
 քուի . առանց բարեւեր և երկիւծուեր . և
 գտանել 'ի քէն զնորս և զողմնուի , և
 զառաքիտասեր գործոցն յաջողուի : Արքի
 դու և ս արկենաց , և լոծ ողորմուեր . և
 քեզ զպիտիկ փուք 'ի խնուի և պիտիւ այժմ :

Խնդրուի անեցեալն :

Բարև ամենազոր և յազթօղ տէրսնդ
 կրկնի մամճունր յերկրպագուի . և փառա
 ւորի յամենեցեանց թաղաւորուիքս . Այս
 րոյ յերկրպագուիս մեր և ուսո՞ մեղ առ
 քեզ զարդարուի ճշմարտութե . Արքի գու
 րեա լոծ իաղաղութ . որ բարձր զիշնարուի
 'ի միջ . և արարեր զխաղաղուի յերկիւ
 և յերկրի . Հեռաւորաց և մերձաւորաց ա
 լեանքնեք զյոյ պարզ և սքայիս բարեցի

Արու՛մ և զմեզ մեծի շնորհացդ արժնու որս
 ստացեմս՝ դասելով լը ճշմարիտ երկրորտ
 շուս քո . ան մեր և նր և փրկիչ՝ յէ քո .
 Արեւօրհնեալ լը հօր և լը սէյ հօգւոյն .
 այժմ և միշտ .

Յեքոս օրհնուե՛ք, և ՚ի ճայն սաղմուսաց
 անզագար փառաւորելովք զհայր և զսուրբ և
 զսբ հոգին . այժմ և միշտ և .

Քաբոս սուրբ և ՚ի ճայն սաղմուսաց .

Արգտանելոյ մեզ զնորհս և զողբումի
 ՚ի բարեբնանի մերմէ . զտէր աղաչեալս .
 Ան փրկելոյ զմեզ ՚ի շարժարտուե՛ք մարդին,
 և յօսոց սոցից սասանայի . զտէր աղա .
 Ան ամ անձանց քրիստոսնից, և տանց
 հաւատացելոց . զնորհս .

Ան սբ ՚ի լիւրնս, յայն և ՚ի փառարս բը
 նակեալ ես նր հօրն մեր . զտէր աղա .

Ան սբ սաղմուսիք և օրհնուե՛ք կատար
 ճամ՝ ժամանակս կենաց իւրեանց . զտէր

Ան հոգւոցն հանս՝ Նւեւ միաբան .
 Օանձիկս մեր՝ Աղաբնաց մեզ .

Աղոթք :

Պահանջալիք զքէն տը ան մեր, որ զար-
թագիք զմեզ 'ի հանգստենէ քնոյ շնորհի-
ողորմութ քո : Օտարի ո' զմիտս մեր արդա-
բուք առ քեզ տը ան մեր . զի տեսցեն աչք
մեր զփրկութի քո : Այկեսցէ և բնակեսցի
առ մեզ անուր քո . և ողորմութ քո հովա-
նի և պահաստան լիցի 'ի վերոյ պաշտօնէ ից
քոց : Ալ զմեզ զծառայս քո արժանի արա
'ի սուէ և 'ի գիշերի' և յամ ժամու միշտ
խորհել 'ի սէր պատուիրանաց քոց . և գո-
հանալով փառաբերել զհայր և զորդի և
զսբ հոգիդ . այժմ և միշտ :

Ընդհանրապէս ամենեցեան :

Սինդանաբար զօրուր, և ազրիւք անու-
հուն գու և ս քս ան փրկիչ մեր . որ շնոր-
հեցիք մեզ 'ի մէջ գիշերի յառնել և խոս-
տովան լինել առ քեզ յիս իրաւանց և արդա-
բուրն քո : Ալ այժմ արդարեւ զքեզ տը ան
մեր' արա՛ զմեզ արթունս և պտղոտա՛ ի Դմ-
առաւօտաւ շնորհքո : Ալ ընդ նոսին գո-

Հանալով փառաւորել զքեզ ը հօր և ը
 հոգւոյդ սբյ. այժմ' և միշտ, և :

Գոհու ը' և ճշմարիտ խոստովանու ը ան
 դաւար փառաւորեմք զհայր և զորդի և զսբ
 հոգին . այժմ' և միշտ և յաւիտեանս յա
 ւիտեանից . ամէն :

ԹԻՄՈՒԹԵՆՆԻ ԿՆԵՍՆԻՆԻ

Թ անգաւոր յախտեալ Տ Բ Ե Ե
 | Եւր մեղ աստուծան վերկիչ
 մեր, և կեցո զմեզ. որ յամենայնի կա
 րօ զչ ես:

| Եւր մեզ ան վերիչ մեր. յոյս անճաղաց
 երկի. և որ թ ճ ո վ հերի:

| Այստարաստէ զերինքս զորու իւրով. և
 ըզգեցեալ է զօրուի. և կեցո:

| Եւր ազաչանաց մերոյ տէր մարտակը
 զեմ թ մեզ:

| Թ զիս անտես անտես. ան յճ զեմ
 թ իս մարտակը:

| Թ ընկերներ զիս ար յերեսոյ քոց. և
 չ

զհոգի քո սը մի՛ հանե՛ր յի՛նէն:

Եւ յԵ՛ր ան՛ւր ին՛ն զթնծուի՛ փրկուե՛. և հոգ-
ւո՛վ պետուե՛ քո՛ հանստատեա՛ զի՛օ . այլ
օգնեա՛ ի՛նն յա՛րգա՛սէր:

Մի՛ անտես առնե՛ր զի՛ս՝ աէ՛ր ան՛ժ փր՛կիլի
իմ՛ . ա՛յլ շնորհեա՛ ին՛ն թողու թի՛ր՝ լազ-
մագաւ թ մարգասեր, և ըկեցո՛:

Երկի՛նք և՛ երկի՛ր գոհանա՛ն զքէն տր .
որարա՛ն թ անքեզ ե՛րկի՛ր պագանն՛ . և
հրեշտակք՛ ի՛ բարձունս անգա՛ղակե՛ն և ա-
սեն . ողորձեա՛, զու ստե՛ղծեր՛ մի կո՛-
րո՛ւսանէր:

Երկի՛նք երկնի՛ց, ջուրք՛ որ ՚ի վերայ քան
զերկինս՝ օրհնեցէ՛ք զան՞ն ըն տն:

Օ ի նա աանց և եղեն . հրամայեաց և հան-
տատե՛ցան . և հրեշտակք՛ ի բարձ՛:

Երկի՛նք և երկի՛ր հանստատեա՛ ըզքեզ գո-
վեն՝ թագաւո՞ք փառաց . սերովքէք և
և քե՛րովքէք՛ ի իսո՛նս ըհ ունեւի՛վ ըզ-
դէ՛մս իւրեանց . և միաձայն՛ բարբառովքն
աղաղակե՛ն և ասեն՛ . սա՛հ ըք թ ք նք
տք գորո՛ւ թ եա՛նց:

Երկայնամի՛տ հօ Խը առ սմննե սե՛ն .
և գրթա՛ն Խը 'ի վերայ մե՛ր . սոյ և բա-
ւազակի՛ն վնկի՛չ և ըկե՛ցս :

47

Երկայնամի՛տ , բազում ուրբ՛ն Իջմարիտ
նայե՛նց առիս , և ' ս' գորմնս՛նց կն՛ծ :

57

Տու՛ր զօրաթի՛ն ծառայի՛քս . կե՛ր՛ գոր-
դի սոզակնոց՛քս . և արա՛ առիս նշա՛ն բա՛-
բութեան՛ . և դիտ՛ Խը 'ի վերայ մե՛ր :

67

Տը՛ որ գրթաց՛ր յաւազակի՛ն խաչակիցի՛ն
նիլ քե՛զ . և մաճըրկե՛ր գսդսեկուրի՛ն յան-
ցանս՛նց նը՛ յազըրի՛ն կողմն՛ս . գրթա՛ն
և յե՛ 'ի մեղաւ օքս՛ որ ծարաւի՛ս եմ՛ առ
քե՛զ . և վառիագի՛ր 'ի դառիթընս՛քս . սոյ ըզ
մի՛ 'ի յեղծիբու՛նայ 'ի յազըն՛ս ըմ՛ս ընը :

77

Մարտեան ըիս ըբընամին . հանասա՛ն
նիս կամի՛ կսմնսմնու՛ն . Լիցարսմնու՛ն
իմ՛ սո՛նց արա՛ մոլորեմն՛ս Լիցարսմնու՛ն , և կե՛ցս :

87

Մարտեան ըի՛ , 'ի տառապատու՛ն . փո-
ղ Լիցարսմնու՛ն , սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն
սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն
փոկուրտարսմնու՛ն սոյն սոյն սոյն սոյն սոյն

97

բայ ի մոյսու գնւ ար ի մ'անոց արա մոլորեան
 ս'հարես, և բկեցս :

Փ Ս'բ հովհ'էզ. ե'ս հօտից բանս և ար կենդա
 նեաց' տուր ինձ յոյս կենանց անշխարուն :

և դառն զմոլորելս 'ի'հօ'ա քո քո, և կեցո :

Ը Ս'եղայ' և անանի'ս' բզքեզ. Թողու ի' ջ
 նորհեա մեղաց ի մ'ս'ց . քաւ ի' ի'մ'լե'ք քո գր
 թու թք, որ միանդ ես փրկիչ. և բկեցո :

Ս'եղայ' ար մեղոյ. և զանօրէնու իս ի մ'հ'ս
 ի'ն'ն'է'ն Կի'տեմ' : Բղաչել'ս' և խնդրեմ 'ի'

քէն . Թոյ ինձ ար' Թոյ ինձ, և մի կորու
 սաներ զիս թ անօրէնու թե' ի'նոյ . քաւ ի' ջ

ի'մ'լե'ք քո Կի'տեմ' թք . որ միանդ ես
 փրկիչ. և բկեցո :

Փ Ս'եղայ' քեզ ար . մեղայ' քեզ ար . մեղայ'
 և քան զաւսդ ծովսն քաղսն և ն' յնցանք

ի'մ' . սարսնք անխարհի'ս խաբեցի'ն զիս .
 և եղէ' անպատու 'ի' կենանց յուսոյդ . այլ

դու անսխուկա' և անշիշնար փրկիչ . խնայ
 ե'ս 'ի' մեղուեալ ծառայս

և բկեցո :

Տէր իմ՝ բազում են անօրէնու իր ան
 ձին իմնյ. ոչ յիշեցի զասեղ ընդ
 տասաննրս քո. արդ՝ անկեալ ըզքեզ ան
 զաչեմ. շնորհեա՛ ինչ անպաշխարու ի ար.
 և՛ ո՛րո՞ղո՞ք քմեա՛ն:

Մօրէնու թիւնք իմ բարձրացան քան ըզ
 դուռի իմ. և ունի բեռն ծանր ծանրացան
 ՚ի վր իմ. Եկեցեցա՛ն և փառեցան զէրք իմ
 յերեսաց անզգամու թեան իմնյ. ոչ յի
 շեցի զասեղ զդատատանս քո. արդ ան՛ ի
 զքեզ ազաչեմ. շնոր՛:

Պաղատա՛նս մտո՛ւցանե՛մք քեզ հա՛յր երկ
 նաւոր. մի անտե՛ս առնե՛ր զազանանս մեր
 անլ՝ անցո՛ գցատու մե քո ՚ի մէջ. և յի
 շեա՛ զի պատկեր էք բարեբարուէդ.
Տր իմ՝ զթութութեք քո բազում են յոյժ.
 անիս արո՛ք զբարեբարու թիւնքս քո. ունի
 և բմա՛ք քաւ՛որին՝ և ին՛չ ո՛ղոր՛:

Գթութեք քո բազում են ար՝ թ իրաւսնց
 քո՞ց կեցո զիս. Բազումք են՝ օրք հաղա
 չեն և նեղեն զիս. ՚ի վկայուէց քոց ևս

նչ խոտաճրնցոյ . առիս արած զբարի բարու

թիս քո՝ ող և ըմբարուտըն՝ և ինչ ողո՛

Ր՝ նոխակալ և անյի՛ շաշար ար՛ . որ զըթա

լո՛ղ՝ ի մեզաւոքս՝ շնորհեցեր անպաշխա

րո՛ւն . արդ՛ զըթա՛ և յիս ար՛ , ի մեզո՛ւ

ցեղ և յանօրինեալ քո՛ ծանայս՝ . և վո՛

խա՛րկեա՛ զգործօղըս շարեանց՝ ի զըղը՛ս մե

ապաշխարո՛ւթեան . և ըկեցո՛

Րատաճարի՛ քո՛ւմ՝ սըբբուե՛ փառսւորե

լո՛ղ ըղբեզ . դո՛ւ ո՛ւնիս ի շխանուի՛ .

ողո՛րմեա՛ մեզ .

Ր և ս ը բազո՛ւմ ողորմուե՛ քում . մը

տից՝ ի տուն քո . և երկիրպագից՝ ի տաճար

քո քո երկի՛ւղի՛ . քո . Տ՛ր առաջնորդեա՛

ինչ յարգարութե՛ քում՝ վո թըշնամեաց

իմոց . և ուղի՛ղ արա առաջի իմ ըղձանա

պարհըս՝ քո . դու ունիս ի շխանուի՛ ի ին .

ողո՛րմեա՛ մեզ .

Րատաճարի՛ քո՛ւմ՝ սըբբուե՛ Տաճար ըղ

բեզ զողբմը թապառո՛ւր փառսւոց . որ ու

նիս ի շխանուի՛ կենաց և փըրկուե՛ . ողո՛ր

Ապա շխարհութեանն արտանսւո լա աւա-
 զան լինի. և լն՝ ճանայ ըզբազմուն-
 թի՛նն մեղաց. սովմու շնորհեա՛ յա՛ռաջ
 քան ըզվախճանն ըզքաւունի՛ն և՛ ըզմե՛ծ քո՛
 զո՞ զո՞րմունի՛ն.

12

(Վարաւիէ սնճն ի՛մ առքեզ Կճ Տգօր և
 կենդանի. երբ եկից երեւցայց երեւսայց
 տ՞այ. Աղեն ինճ արաասուք իմ կերակուր
 ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. և այն՝ զի ասելն
 ցիս զօրհանսպազ՝ թէ ո՞ւր է տ՞ըծ քո՞. սո-
 վաւ շնորհեա՛ յառաջ քան ըզվախճանն ըզ-
 քաւունութիւն և ըզմե՛ծ քո զքղորմութիւն.

17

(Յորժամ գանս վառօք հօր յահագին սի-
 ւաւրն ՚ի գանտել զերկիր. և զողանս ասը-
 սանմամբ երկբաժինքս Եմ՝ ի յահէ՛ քաւմ
 մէ. ՚ի նստիլ քո յատենի՛ն դատաւո՛ր ա-
 հեղ. և յակնարկել քո յարարածս՝ յիշեա՛
 և զիս ըզբաղմամբ. որ ընկղմեալ եւմ յան-
 ցանօք՝ բանորկաւին խանքամբ. և հացեմ
 զաւանգակին տը և զիս յիշեա՛ որ միս՛ յնդ
 ես զլ՛րկիլ. և ըկեցո՛ւ.

18

2

3

Օրս

Մատենադարան

10 O. Բն: որ 'ի նախ 'ի աշխար 'ի աշխար 'ի Երևան Երևան
մեղք ի մ. Կալուս հնգիստ ապա շխարհութե
չնորհեա 'ի նա բարեւոյն զարմ. և ը'

11 Ահոյն զիս նա՛ զի հասին ջուրը յանձն ի մ.
ընկելո՛ց ես 'ի խորս անդ ընդոց՝ ուր ո՛չ զմ'
ի նա հանդի. ա. նաւահանդիստ.

12 Կալուս ապա զարեգութ: առ քեզ ապա
ի նախ: առ ըրնա՛ն նաւն՝ ուն երբեմն պիտ.
բոսին 'ի մի աշխարհ. որ ծրվ ի մս ալ կո
ծեալ յանդանոթ մեղան, և ըկեցն:

13 Իսկ ես քն՝ աղբիւր կենաց՝ բղձումս
ողորմունքն. շնորհեալ փրկելն ա՛ն ձանց մե բո՛ւ
ըրթողութ մեզանց մե բո՛ւց:

14 Ի քննե անք աղբիւր կենաց. և լուսով
երեսաց բոց տե՛սանեմք զէջս:

15 Իրապեա՛ն զողորմն իս քո՛ւ որք ձանչին ըզ
քեզ: զորդո՛ւք. Թիս քո՛ւ որք ուղիք ե՛ն
ըրթելք. շնորհե՛ալ զբեկէ՛լ:

16 Ար աղբիւրդ ես ծարաւեալո՛ւց. և հանդիս
առնաստեղոյ. ձանապահ Երարեւոյ, և հո.
Ա՛ն հոգեւոր բնութի հօտի, փախարդացո՛ւ

առ քեզ քի՛ լե՛ր նա՛ւահանգիստ. և սո՛ր
 ու՛ մեզ ծարուհանցս զբաժակ քո քննիցիս և
 յանսպո՛ւս յանդե՛ր քե՛զ :

Ի՛տաճարե՛ր քրո՞ւն քո՞ւմ քո՛ւմ լու՛նք քո՞ւմ
 ին՛չի ի՛ մե՛ւմ. և աղա՛ շու՛նք իմ՛ ժա՛
 ման՛նե՛ սցե՛քս՝ ի յականճը՛ս քօ՛ւնդ :

Լու՛ աւ ին՛ն՝ ի տաճարե՛ սքլ իւրո՛ւն շնո՛ւնք
 ս՛ զօ՛ թից իմոց . և աղաղակ իմ՛ սառչի՛ նր
 մըսցե՛ յականճը՛ս նր . և աղա՛

Որ լուսատու՛ և ս տի՛ղիբաց քո՞ւմ քն՛նճ
 լու՛ աւարեա՛ զիմ ըզխա՛ւ ար՛ս ին իմ՛ ը
 հօ՛ւրդս . և ըկե՛ցո՛ւ :

Օ՞ք հետեա՛լ ես տը՛ր և վա՛ն աւարեա՛նք
 քօ անբա՛ւ մարդասիրու՛իդ . զան՛դ ին՛ս
 մե՛ք քեզ մտաուցանե՛նք՝ որ թաղաւորդ
 և սյա՛ւ իտե՛ն ից . զնր՛ն ճեցեա՛լն մեր ճը
 թանի՛ արա՛ տը՛ր լու՛նի ի կեա՛նսդ յա
 լիտե՛նք :

Լուսատու՛ և ին՛ն շնո՛ւնք ես՝ ի յաղատիս
 քօւնք՛ տըր . զի լու՛ն ին՛ զքեզս ան՛ ին իմ՛ ը
 օ՛ւնդ սքո՛ւսնիկն աղա՛ւեմ . և ըկե՛ :

սրաիւք, և զիտնւրհո հոգւով կեցո՞ւցանէ,
սղ ի՛նչպիսիք նեղուիք են սրի բոց. յամենայն
նէ փրկէ զնն տը. և պահէ զամ Թոսկերսնց.

և մի ի նոցանէ ոչ կարիցէ. թողու թի
փ ի՛նչ յաղթող զօրութեամբ ի հանդէս ճգնա
ւումի՞նք ամ կան անաբատ պահեցե՞ր զիտն
տոգմանող վրկայցս քոքն նրժ. տուր մե
օգնուի՞նք, ի նեղուե մերում. բարեխո
սուիք սրց մարտիրոսաց և ըկեցո՞ւց.

Բարեխոսութեամբ սրց մարտիրոսաց
պարգե՞հա մե՞ր զնրժ առնուլ մասնէ բա
ժի՛նք հրաւիրեալ ի՛նչ լսն ի կոչուեմ
արքայութեմ ե՛րբ ըկնից.

Սրանչեի՛նք ան ի վր սրց իւրոց՝ ան իս
րայեի՛նք. Ան տայե զօրութի հաստատուե
մողնվրդեան իւրոց. օրհնեալ է նրժ. առ
նուլ մասն և բաժինք հրա.

Սարտիրոսք երանեանք և փառաւորք.
որք բազում տանջմանացն համբերեցի՛ք
զուք զմիջսն կենաց զգեցեալ տնիք. և ա
քն վասն մեր բարեխոսութեանցէք.

մնբախրոսաց զպաղատանս մի՛ր մի՛ անսե՛ս
առնե՛ք՝ որ միանդ ե՛ս բա՛ղումս զօրմ՛ թա՛
գաւոր փառաց ՚ս՞ :

Մե՛ր զ ք նր առ ամենեւեան՝ որք կարսն
առ նա՛ սա անձն՝ որք կարդն առ նա շքչ
մնբառ թք՝ Օ կա՛նս երկի զածաց ի բոց
տոնէ ար. աղօթից նմ լըսէ, և կեցուցանէ
լինսա՛ս. սղաչսնօք սրբոյն (ար աւուր)
և ուլ սրբոյ մնբախրոսացն զպաղատանս
մի՛ր մի՛ ան՛ :

Լուսեւոյ և Սաղաւեբոյ :

Մէ՛նք բունք, և ոչ Լն խօսք՝ սրոց ոչ լը
սին շա՛խքն նոցա :

Քնդ արե՛ր երկի ել թա՛րաւնք. և միջի
կնճագս ախարիսի երկնքն. արե՛ր արե՛ր
Լուսանկն և մի՛ կայք զմա՛սն արե՛ր
Մէ՛նք բունք և ոչ Լն խօսք՝ սրոց ոչ լը
սին շա՛խքն նոցա : Եւ ոչ Լն խօսք՝ սրոց
ոչ լըսին շա՛խքն նոցա : Եւ ոչ Լն խօսք՝ սրոց
ոչ լըսին շա՛խքն նոցա : Եւ ոչ Լն խօսք՝ սրոց
ոչ լըսին շա՛խքն նոցա :

րիսոսեցէք ամ տր վր քաւուն մե զայն
ըմբ' ընց :

74 Օրի քսրբեան տրու իր քո միաբան
ան զան շեմք' լո՞ւմ' ը տր . անդ շանօք սրբաց
մարտիրոսաց խնայեա՞ ի մեզ' և ըկե՞ցո՞ :

57 Սերախ լիցին ամեն եքեան՝ որք յուսացել էք
են՝ ի քեզ . յախտեան չնծայցեն, և բնա
կեսցիս դու ի նոսա :

Պարծեացին ի քեզ սիրելիք անուան քո .
զի օրհնեսցես դու զարդարն տր՝ օղջինու
հաճուք քով պսակեցեր ըզնո՞սա՝ աղաչա
նօք սրբն (այ՛ն անան) և այլ սրբ մար
տիրոսացն . խնայեա՞ ի մեզ' և կեցո՞ :

76 Տօնէ՛ այսօր եկեղեցի սուրբ զգիշատակը ս
նե՛ք սուրբ ըվը՞ կայք . սրբ զօրուք՝ սր
հոգւո՞ն վանեցիք զպատերազմ շա՞րին՝ .
և ի կամարն լուսեղէ՞ ըն թաղա՞ն ի լի
օրհնել սուրբ զի՞ ըրսրդ ո՞ւր թիւնն :

ՍՐԷՈՅԻ ՍՄԻՒՆՆՈՒՄԻ :

Այսօր դասք հրեշտակաց ուրախախախտ
 նան ը ճրգնուի ալբյն ստեփաննոսի
 նախագլխա՞յն . քան ըզկ' գո՞չե՞ս .
 և յե՞կե՞ցի քո քրի՛ստոս . ըզբյա՞ղ
 թանակ մարտ հեղմանն ալբեան ս՞րա՛յի .
 վերայ ըմբ՛ի անու՞նս՞նք . քո՞սէ՞ս
 խաղո՞ւմ համարձակութի՛ է սորա առաջի
 այ՛ի ձեռն հեղմանն արքեսնն ի՞նչ .
 քանդի յօժարո՞ւք մասնեաց զանձն իւր
 չարաչար և՛ դառն տան՝ զանայ՛ վանն մե՛ծի
 ոնո՞ւնս՞ն

Բանդի արհամարհելով անարդեանց զան
 ցաւոր ըզկեանս աշխարհիս , և վախճեալց
 յախտեակսն կենացն . և միշտ և հինա
 ղանձ ուրախանայ ը տն ի՞նչ . քոյ յան՞բս
 սրա՞ յուրախո՞ւնս .

Բանդի գո՞չե՞ս եկեղեցի՛ք . քո քրի՛ստոս
 ըզբյա՞ղ թանակ մարտ հեղմանն ալբեանն
 սորա՛յի վերմե՞ծի անու՞նս՞նք . քո՞սէ՞ս .
 Փառք հօրն էականի՛, որդւոյն միածնի ,

և անգամից սուրբ հոգւոյն ը վա՛ստ յի՛նք :
 փա՛ռք պատի՛ւ և իշխանուի. սցժմ՛ և մի՛շտ
 և յաւիտեանս յաւիտեանից . ամէ՛ն :
 Ե՛ւ յորժամ շա՛ք ին կ՛կինք և երկիր՛ի .
 յահէ՛ փա՛ռայ բանին տեսնու ա՛տտու՛ւ
 ճայ . Յայնժամ նստուցանէ՛ ը աջմէ՛ իւր .
 ը՛ղբի ը յիս անուանի իւրոց՛ ի՛նք և սեղէ՛ն
 խորանսն զ՛ւղաւո՛ւ ըն՛ք ըն՛ք :

Աւելի . Լ. յոր դասք հրեշտա .

Աշխուս Ծննդական Տխումն ՅԷ
'ի 4: շխարհին ժամանու:

Լայկուիայ. աշխուիայ. աշխուիայ:

Տօլուճեցէ զիս. և ինչ ինչ ոչ
պակասուցի:

Ի վայրի՝ դաւարած անդ բնակեցոյց զիս.
և առ ջուրս հանգստեանս սնուցի զիս:

Լայկուիայ. աշխ. աշխ. Լըցեանդ զանճ
թև 'ի վիշ պեղմնս՝ անցող զն ցոցէ՞ յերկր:

Ծագեացի՛ յաւարս սր արդարութի, բա
ղու՛ յաղսղութիւն. մինչև կատարեսի
լուսի:

Փառք և երկրպագութի հօր և սրդույ և
հոգանիս սէյ. անժժ և միշտ, և յաւիտեան
նրա յախտենից. ամէն:

Ք

Ս

Յ

Մազեայի յաւարս նի արդարութի, ըստ զամ

խաղաղութի. մինչև կատարեայի լուսին,

Լ. Լ. Լ. Երջյ տը զիւրիւրի իւր. առ սոցի

աղգաց յայտնեաց գարդարութի իւր.

Յիւրապ ողորմութիւրով գլխից, ծննդ

առեթիւրով գտունն իւրոցիւրի. և տեսին

առ ծաղից բերի զիւրիւրիւրի ա՛յ մարտ:

Փա՛ռք և կրկի՛. ա՛յ ժամ և միտ կ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ առ իս՛ հայր իմ՛ ևս դու.

ա՛ծ ընդունող փրկութի՛ իմից.

Լ. Լ. Լ. Երջյ առ իս՛ հայր իմ՛ ևս դու.

ա՛ծ ընդունող փրկութի՛ իմից.

Լ. Լ. Լ. Երջյ առ իս՛ հայր իմ՛ ևս դու.

ա՛ծ ընդունող փրկութի՛ իմից.

Լ. Լ. Լ. Երջյ առ իս՛ հայր իմ՛ ևս դու.

ա՛ծ ընդունող փրկութի՛ իմից.

Լ. Լ. Լ. Երջյ առ իս՛ հայր իմ՛ ևս դու.

ա՛ծ ընդունող փրկութի՛ իմից.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

Լ. Լ. Լ. Երջյ. ալէ. ալէ՛.

1

2

3

4

4

Երեսնայ ար գիբիու ի իւր . առաջի աղգս ց
յայանեկոց դարդարուն ի իւր :

Յիշեսց որդարու թի իւրով գ յսկի ք . ճք .
մարտու թի իւրով զառուն ի ի ի . և տեսն
ամ ծապ Երկրի գիբիու ի աջ մե ընդ :

4

Մէկ . Յիշես ար գղ աւ ի թ , և զամ հե
ղու թ ի նի :

Սքսկս Երդունաւ ան . և սւխոս Եղ ա
յսկորայ :

Փանք և Երկր . աջով և միշտ և :

Մէկու ի այ . ալէ . ալէ :

4

Սքս Երկ Ե սկի պն աւուր գորու թ ի . ի
վայ Ե լու ի սքս քոյ յարդ ի նդէ յառաջ քաւ
գորուսեակ ճնայ գ քեղ :

Երդուն . Է ար և ոչ և ս զղջապի . թէ գ ու
Ես քահանայ յաւխտեան ի կարդին մե
քիսեկեկի . և ար Է աղմի քումիէ :

4

Մէկ . Տէր սայց ցիս որդի իմ Ես դու .
և Կս սյսոս ճնայ գ քեղ :

Ե նդրեան ի կն , և տայ քեղ զհ թ առսս
ի ժառանգու ի . և ի ի նսու ի քեղ Է ան

Թ Ա ճ ս ո յ

ծա՞գս երկրի :

Փա՞ռք ե երկր' , ա՛յժմ՝ և միշտ ե՛ :

Լ. Լե՛լուխայ . ալէ . ալէ՞ :

Յիշեա՛ տր գդաւ թ . և գամ՝ Տեղուր՝ նր .

Որպէ՛ս երգուճաւ տն . և ուխտս ել ար յա .

կորայ :

Լ. Լե՛ . Տէ՛ր հովուճեցէ զիս . և ինձ ինչ

ո՛չ պակասեցի :

' Ի վայրի՛ գալարուջ անդ բնակեցոյց զիս .

և առ ջուրս հանգստեան սը՛նայց զիս :

Փա՞ռք ե երկր' , ա՛յժմ՝ և միշտ ե՛ :

Լ. Լե՛լուխայ . ալէ . ալէ՞ :

Տէ՛ր ասոց ցիս՝ որդի իմ ես դու . և ես

այսօր ծնա՞յ զքեզ .

Խնդրեա՛ յինչն , և տաց քեզ զհե՛թնոս .

' Ի ժառանգութի . և իշխանութի քեզ լը տա

ծա՞գս երկրի :

Լ. Լե՛ . Լո՛ւր դուտար՝ և տե՛ս . խոնարհ

ցո՛ զունկն քո . մտա՛ զժողովուրդ քո , և

զտուն հօք քո . զի ցանկացաւ թաղաւոր

զե՞զոյ քո :

Ը

Ո

Սա

Սա ի նրն է արքո, երկիրս պաղցես անա . և
 դուստր ծուրոց երկիրս պաղցէ անա , և պա-
 տարազօք զերեսս սորա պաշտեցեն մեծա-
 մեծք 'ի ժողովրդոց :

Փանօք և երկր . ա՛յ ժ' և միշտ և'' :

Բ. էլ Ե-Իոյ . Յարո-Բէն ՎՅի :

Բ. էլ Ելու իայ . այէ Լու իայ . այէ Լու իայ :

Պղորմու ք' ան յի եղև երկիր . և բանիւ
 ան երկիրնք հաստանեցան :

Իւ Հոգւով բերանայ նր ան զորու ի՞ք նք :

Բ. էլ'' : Յարե ան ան , և ցրոճեցան ամենայն
 թ շնամբ ք' նք :

Փսիե ան ասելիք նր յերեսս ց' նորա .

Փանօք և երկր'' . ա՛յ ժ' և միշտ և'' :

Բ. էլ Ելու իայ . այէ . այէ'' :

Սանիս հարեք ան՝ հեթ անոսք . աղաղա-
 կեցէք առ ան 'ի ձայն ցընձուէ :

Տէր բարձրեալ և ասարիս . թաղաւոր
 մեծ 'ի վերայ ամենայն երկրի :

Բ. էլ'' : Հաճեցաւ անք երկիր քո՝ և զար-
 ձուցեր զգերու ի յանգորայ :

Թ

Ո

Թ

Թողեր զանիրաւու ի ժողովրդեան քո . և
ծածկեցեր զամ մեղքս նց .

Փառք և երկր' . ա՛յժմ' և միշտ և'' .
Լ. Լէլուիսց . ալէ . ալէ'' .

Յարեա՛ն աճ . և դրո՛ւնցն աճ թ շնորհքն ի
Փախեա՛ն ատելիք նք յերեսաց նորա .

Լ. Լէ'' . Տէ՛ր Թաղաւորեաց՝ զվայելուն ի՞
զգեցաւ . Օգնեցա՛ւ նր զօրո՛ւթ ի լէ մէջ
իւր եւած .

Փառք և երկր' . ա՛յժմ' և միշտ և'' .
Լ. Լէլուիսց . ալէ . ալէ'' .

Վաճեցա՛ր նր լէ երկիր քո . և զարձու
ցեր զգերու՛թ ի յահոսաց .

Թողեր զանիրաւու թ ի ժողովրդեան քո և
ծածկեցեր զամ մեղքս նց .

Լ. Լէ'' . Օրհնեցե՛ք մանկունք զնր, և օրհ
նեցե՛ք զանո՞նն տն .

Եղիցի՛ ահուն տն օրհնեալ յայսմ՝ հեատ
մինչև յա՛ւիտեան .

Փառք և երկր' . ա՛յժմ' և միշտ և'' .
Լ. Լէլուիսց . ալէ . ալէ'' .

Թ H Տէր

Տէր թագաւորեաց՝ զգացելու ի քղզիցաց .

Օղկցաւ ար զօրու ի չ մէջ իւր հաճ .

Մէ՛ . Գոգիւն եէմ զտէր . և օրհնեալ
զանձ քո սիօն .

Օր զօրացոց զնիգս զբանց բոց . և օրհնեաց
զօրդիս քո՝ ի բեզ .

Փա՛ւք և երկր՛ . ա՛յժմ և միշտ և՛ .

Մէ՛ լուսայ . ալէ . ալէ՛ .

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զոր , և օրհնեցէ՛ք
զանձնն տեառն .

Եր զիցի՛ սնունն նն օրհնեալ յայսմ հետե
մինչև յա՛ւիտեան .

Մէ՛ . Անդանի՛ հ տէր՝ և օրհնեալ է քո
և բարձր երկիցի նժ փրկուե՛ իմց .

Մէ՛ . որ իննդրէ զիւր իմ . և հազարն
սանէ զթողութեւրդս ընդ ինե .

Փա՛ւք և երկր՛ . ա՛յժմ և միշտ և՛ .

Մէ՛ լուսայ . ալէ . ալէ՛ .

Քոսիւն եէմ զտէր . և օրհնեալ զանձ քո
սիօն .

Օր զօրացոց զնիգս զբանց բոց . և օրհնեաց
զօրդիս քո՝ ի բեզ .

Մ

Ա

նեաց

նկար գործի քո 'ի կգ .

Լ. 16' . Ողորմութեան լի կղև երկիր . և բանիւ տն երկիրք հաստատե տն .

Եւ հոգւոյ թերանոյ նա ան գորու Լ. 17' . Փառք և երկր' . սյժժ և միշտ և' .

Լ. 18' . Լուսիս . ախ . ախ' .

Աննդանի է ախ' և օրհնակ է ան . և բարձր կղևի ան փնկու Ե' իմոյ .

Լ. 19' . Երկրի գրեթ ի' . և հազարն առէ գծողութուդս բնոյ ինե .

Լ. 20' . Ծառն հարժ ան Ծ հեթ անոս . աղաղակ կէ ք առ ան ' ի ձայն քննու թ Ե .

Տէր բարձրէ և ահաբիւ թ աղ աւոր թ Ե ' ի վերայ ամենայն երկրի .

Փառք և երկր' . սյժժ և միշտ և' .

Եւ լիսն իսոյ քառսն քննու Լ. 21' .

Լ. 22' . Լուսիս . ախ . ախ' .

Ստեփանոս ի լիսն . գղբունս ք ի վեր . հարժ ան քննու քառսն իսոյ իսոյն և մնոյ ք

Թ աղ աւոր Լ. 23' . Եւ լիսն քառսն քննու Լ. 24' .

Լ. 25' . Լուսիս . ախ . ախ' .

խոսաց. նոր հոգի դուրս չի բալ. նոր կու-
բող' ի սրտեք թողմի:

Փ. Լ. Է. Կ. Ամաք այ թիւրապատիկէ՞ հազար
ուղիւնք. և ար'ի նա' ի սրտէ՞ք որում. իւրայ
Լ. Է. Կ. ի բարձունս, և գերեաց գգեքու թի.
հառ աւար բաշխեաց պարգև և ետ որդ-
ւոց մանկիան:

Փառք և երկր' . այժմ և միշտ և' .

Բ. Լ. Է. Կ. ի սրտէք . ալէ. ալէ' .

Պատարձաւ ան որհարու թի, և նոր մեր
ձայնիւ փոզոյ.

Սաղմոս անուցեք այ մերում. սաղմոս սոս.
գեք թի սաղմոսին մերում . սաղմոս մ' սաղմք .

Փ. Լ. Է. Կ. Ար հոգիս և սր ի ինչի՞նչ նայեաց որ ս-
աջնորդ ես' ոն խաշին յմիտիս:

Ար նստող' ի թմրեմ' յայտնեաց աւաճի
եփեմի՞ բեխիտիս ինչի՞նչ և մոռնալէ:

Փառք և երկր' . այժմ և միշտ և' .

Բ. Լ. Է. Կ. ի սրտէք . ալէ. ալէ' .

Պատարձաւ ան որհարու թի, և նոր մեր
ձայնիւ փոզոյ.

Մ

ԼԳ

Եւ չ'ի բարձունս, և գերնց զգերունի. Էսա
Կաւար. բաշխեայ պարզ ևս՝ և ետ որդւոց
մարդկանս.

Ը. Եւ չ'ի գնէ յամսս զգնացս իւր. և շքի
ջի նա՝ ի վերայ թեոց հողոց:

Իտոստովանու թիւն՝ և մեծ յայնչլու թ զգե-
ցար. արկեր զէտս ուն զօթոց. ձգեցեր զեր-
կեսս ուն յիտրան. և արկեր ի վերայ ջուրս
զվերնայանկս նորս:

Փանօք և երկը՝, սյժմ և միշտ և՛:

Ը. Եւ չ'ի սպայ. սլէ. սլէ՛:

Որ հովուէ՛սդ ինչի՛ նայեաց որ առաջ-
նորդես՝ ապ խաշին յսմսն սու:

Որ նստի՛սդ ի բրնձիս՝ յայտնեայ առջի
ե վերմի՛ բերնիս մինի և մանսն սլի:

Ը. Եւ չ'ի հզե մինչև յերկինս ողոր.
մու թի՛ թո. մինչև յամսս ճշմարտի՛ թո.
Ի ամբձեղ շոկ յերկինս նծ. և յամ
երկի՛ են վանթ թո:

Փանօք և երկը՝, սյժմ և միշտ և՛:

Ը. Եւ չ'ի սպայ. սլէ. սլէ՛:

Պ Գնէ յամպս զգնացս իւր. և շրջի ՚ա
 'ի վերայ թեոց հողմոց:

Խոստովանու թիւն՝ և մեծ վայելչուի զգե-
 ցար: արկեր զէոյս ուղ զօթօց: ձգեցեր զեր-
 կինս ուղ զխորան. և արկեր 'ի վերայ ջուրց
 զվերնայարկս նր:

Վ. Է. Տէր խոնարհեցա՛ զերկինս և էջ.
 մերձեա՛ 'ի լերինս՝ և ծխեսցին:

Փայլեա՛ զփայլատակունս քո, և խռովեա՛
 զնա. առաքեա՛ զնեաս քո՝ և ցրուեա՛ ընդ
 Փանօք և երկր՝: այժմ և միշտ և՛:
 Վ. էլ լուիսց. սլէ. ալէ՞:

Ս ե՛ծ եղև մինչև յերկինս ողորմուի քո.
 մինչև յամպս ճշմարտու թիւքո:

Բարձրեա՛լ ես դու յերկինս քո. և յամ-
 երկրի ես փոքր քո:

Վ. է. խոնարհեցո՛ց զերկինս՝ և էջ. և
 մեգ 'ի ներքոյ առնց նր:

Ե. Լ 'ի քրտմէս՝ և թռեաւ. սլացաւ նա
 'ի թեւն հողմոց:

Փանօք և երկր՝: այժմ և միշտ և՛:

Լ. Լէ՛լուիայ . ալէ . ալէ՞՛ :

Յերեսաց նր ելցեն հարուածք . և զհետ
շաւղաց նր երթիցեն մեծմեծք ' ի թռչոց :

Լերի՛նք հալեսցին , և անտառք վատնես
ցին . ճանապարհք՝ որք ' ի սկզբանէն է ին՝
կուրսցին . և ' ի նմնէ գողացի ամ՞ երկիր :

Լ. Լէ՞՛ : Համբարձէ՛ք ի խանք զգրունս ձեր
' ի վեր . համբարձցին զրունք յաւիտենից՝
և մտցէ թագաւոր փառաց :

Ո՞վէ սա թագաւոր փառաց , ար հոօր զօ
րու թք իւրով . ար կարօղ ' ի պատե՛րազմի
փառք և երկր՞ : ա՛յ ժ մ՛ և միշտ է՛ :

Լ. Լէ՛լուիայ . ալէ . ալէ՞՛ :

Սոնարհեցո՛յց զերկի՛նս՝ և էջ . և մէգ
' ի ներքոյ քօից նր :

Ե՛լ ' ի քրովճէս՝ և թռեալ . սլացաւ նա
' ի թեք՞ հողմոց :

Լ. Լէ՞՛ : Համբարձա՛ւ . անօրհնութք , և ար
մեր ճայնիլ փողոց :

Սաղմո՛ս ստացէք այ մերում . սաղմոս ասա
ցէք թիւորին մերում . սաղմոս անսացէք :

Է I փառք

Փանք և երկր՝, այժմ՝ և միշտ և՛:

Բնիւս-իայն Հագայն Քյ գաւառիանն:

Բնէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:

Ս

Յանկալի է նա քան զոսկի, և քան զա-
կանս պատճանականս բազումս. քաղցր է նա
քան զմեղո՛ւ խորիսիս:

Բանկի՛ ծառաց քո պահեցեացէ զայս՝ ի պա-
հել նմա զհատուցուիլն բազում:

Բ

Բնէ՛: Թաւք աղաւնւոյ արծաթուպատ, և
թիկնասկէջնք՝ ի դո՛յն ոսկւոյ:

Ի դուռմարե՛լ երկնաւ որին զթագուաբա՛ ի
վրնք՝ ձիւնասցին ի սաղմոն:

Փանք և երկր՝, այժմ՝ և միշտ և՛:

Բնէլուիայ. ալէ: ալէ՛:

Ս

Սիրտ նք հաստատուն յիս անձ. և հոգի
ուզիզ նորոգեա՛ ի փոքի խնում:

Մի՛ ընկե՛սուր զիս տը՛ յերեսաց քոց. և
զհոգի քո նք մի՛ հաննք յինէն:

Բ

Բնէ. Գտի՛ զեաւելթ ծառայ իմ. և ի
զով սրտով իմով օծի՛ զնա:

Չնն իմ զեղիցի զնա, և բանեկ իմ
Բ

մոծ

զօրացուցէ՞ զնա .

Փառք և երկր . ա՛յժմ և միշտ և .

Լ. Լէ՛ւուհոց . ալէ . ալէ՞ .

Սևք աղանւոյ արծաթադատ . և Թիկ . բձ

նամք նր 'ի գո՛յն ոսկւոց .

'ի գումարե՛լ երկնաւորին զթագաւորս 'ի .

վր նր՝ ձիւնասցին 'ի՞ սաղմօն .

Լ. Լէ . Լապրէ՛ս զողի քո՝ և ոտանաւ զնն . փ

և նորոպես զերե՛սս երկրի .

Եղիցի՞ն փառք տն յաւիտեան . և տր ու .

բան եղիցի յարարածս իւր .

Փառք և երկր . ա՛յժմ և միշտ և .

Լ. Լէ՛ւուհոց . ալէ . ալէ՞ .

Գրտի՛ զգալիթ ճառայ իմ . և իւղո՞վ սքի բձ

իմով օձի՞ զնա .

Չհան իմ ընկալցի զնա . և բազուկ իմ զօ .

բազուսցէ՞ զնա .

Լ. Լէ . Եպտնու՛լ բանից քոց լուսաւորէ . փ

և իմաստուն առնէ ըզպաղայս .

Օքերան իմ բացի՛ և առի զհոգիս 'ի պատ

զէրանս քո փախաքեա՞ց անձն իմ .

Ը

Ի

Փառք

Փառք և երկր , այժմ և միշտ և ,

Լէկուիաց , ալէ , ալէ՞ :

Սուքեհն զողի քո՝ և ստանաս զնք նորո .
զես զերեսս երկրի :

Եղիցին փառք տն յաբտեան . և այս ու .
բսիս եղիցի յարարածս իւր :

Լէկ : Հողի քո սր և բարի առաջնոր .
զեսցէ ինձ՝ ի յերկիր ուղիղ :

Ստանա՛նք քո տէր՝ կեցուսցես զիս . աք .
դարուք քով հանցես՝ ի նեղուէ զանձն իմ :

Փառք և երկր , այժմ և միշտ և ,

Լէկուիաց , ալէ , ալէ՞ :

Օբերան իմ բացի՝ և առի գհոցի . ՚ի .
պաշտօն իրանս քո փափաքեաց անձն իմ :

Ես եաց առիս՝ և ողորմեա ինձ , լի իրա .
ւունս սիրողաց անտճանքո :

Լէկ : Ի սաստէ քումմէ տէր , և ՚ի շն .
չիլ հոգւոյ բարեկո՞նքո :

Բարեկոյ ՚ի բարձանց , և ընկալաւ զիս .
ընկալաւ զիս ՚ի ծո՛ւրց բազմաց :

Փառք և երկր , այժմ և միշտ և :

Բ

Լ

Լէկ

Եւ լեւուիոց . ալէ . ալէ՞ :

Արպէս իւր՝ զի իջանէ 'ի գլուխ և 'ի մօ-
րուսն անարօնի . և 'ի մօթուայն իջանէ 'ի-
գրասպանս զգետտունն .

Այց ցօ՞ղ զի ցօղի 'ի հերմօնէ 'ի վիւ լերին
սի՞օնի :

Եւ լէ . 'ի վայրի դաւարու ջանդ բնակեցող
զիս . և առ ջուրս հանգստեան սընոց զիս .
'ի արձայն զինն իմ'առիս . և առ ջնորդեաց
ինն՝ 'ի ճանապարհս արդարուէ՝ վասն ան-
ունն իւրոց :

Փա՛նք և երկր . ս'ի ժմ' և միշտ և :

Եւ լէ լուի . ալէ . ալէ՞ :

'Ի սաստէ՞ քունմէ տը , և 'ի շընչել հող .
ւոյ բարկութե՞քո :

Եւ արեանց 'ի բարձանց , և ընկալաւ զիս .
ընկալաւ զիս 'ի ջո՞ւրոց բազմաց :

Եւ լէ . Մի՛րաք սք հաստատեալ յիս ան . և
հոգի ուղիղ նօսնգեալ 'ի փոթի իմուլ :

Մի՛ ընկեցուր զիս տէր յերեսաց քոց . և
զհոգիք սք մի՞ հանն' ինէ :

Մ Փ

Փառք և երկր, այժմ և միշտ և :

Ամենամեծն ինչն :

Մեծութիւնք . աշխարհայ . աշխարհայ .

Յուզ քո և գաւտղան՝ նք մխիթարեա՞

ցին զիս :

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան .

տէն յանդիման նեղչաց իմոց :

Մեծ : Ատուր երկիւղածաց քոց նշան . զի

ապրեսցին յերեսաց տ՞ղեղան :

Որպէ՛ս ժրկեցան սիրելիք քո . կեցո՛ւ աջով

քով և լուր մեզ :

Փառք և երկր, այժմ և միշտ և :

Մեծութիւնք . աշխ . աշխ :

Սեռք քո սրել են հզօր . և ժողովուրդք

ի նեքոյ քո անկցին ՚ի սիրտս թշնամաց

թագաւորի :

Մեծն քո ան յաւիտեմս յաւիտեմից . զա

ւազան ուղղուե՛ր զաւազան արքայո՞ւք քո :

Մեծ : Տուր զմուրճաւորի քո . կիցո՛ւ զար

քի աղբիւնդ քո . և արմատ իս նշան մարմնի

Տեսցին ստելիք իմ, և ամառօցին . ի զու

Բ 1 Իս

տե՛ր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեց՛նք զիս,
 Փա՛ռք և երկր, ա՛յժմ և միշտ և:

Մէկուից, ալէ, ալէ՞:

Սո՛ւր երկիւղածաց քոց նշան, զի ապ-
 բեպցին յերեսաց անվեղան:

Պրպէ՛ս վերկեցան սիրելիք քո, կեցո՛ւ աջով
 քով և լուր մեզ:

Մէկ, Պա՛ւ պատրաստեցեր զուղղութի.
 զերաւուռնս և զարդարութի յակօրաց գու-
 անքարեր:

Քա՛րձր արարեք զտը տձ մեր, երկիրպա-
 գէք պատճառով անի ոտից նր, զի՞ տրէ:

Փա՛ռք և երկր, ա՛յժմ և միշտ և:

Մէկուից, ալէ, ալէ՞:

Տո՛ւր զօրութի ծառայիքո, կեցո՛ւ զօրզի ա-
 դախնոյքո, և արա՛ւ աւիս նշան բարութե:

Տեսցեն՛ս ասելիք իմ, և ամաչեցնեն, զի
 գու տը օգնեցեր ինձ, և մխիթարեց՛նք զիս:

Մէկ, Մսո՛ց տը ցտը իմ՝ Նիստ ընց աջմէ
 իմմէ, մինչև և գից զթշնամիս քո պատ-

ճառնդան ճտից քոց:

Վաւազան զօրուէ առսքեցեք եղ տր ՚ի սիօնէ . և տիրեցես զու ՚ի մէջ թշնմեաց քոց :

Փառք և երկր : այժմ և մշտ և :
 Լ՛ էլուիսց . այէ . այէ :

Դ՛ աւ պատրաստեցիր զուղղուի . զիրաւունս և զարդարուի յսկոսս զու աճարեր : Բարձր արարէք զտր ան մեր . երկիրպագէք պատճանդանի ոտից նք . զի՛ նք է :

Լ՛ յէ : Յայանեցես երկիրք զվայելչու թիփառաց նր . և օրհնուէք նր լցան արեգիւղերք : Դ՛ առտգայ թք՝ ոն ՚ի լուսոյ հատան ՚ի նրմանէ . և եղջիւրք ՚ի ձեռին նք գտան . և անդ հաստատեցաւ զօրութի փառաց նք :

Փառք և երկր : այժմ և մշտ և :
 Լ՛ էլուիսց . այէ . այէ :

Լ՛ սաց տր ցտր իմ՝ նկատ չ ածմէ իմէ . մինչև եղից զթշնամիս քո պատճանդան ոտից քոց :

Վաւազան զօրութե առսքեցեք եղ տր ՚ի սիօնէ . և տիրեցես զու ՚ի մէջ թշնմեաց քոց :

համեաց քոց :

Լ. Լ. Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց
 քոց . և ետուր ուրախութի սրտից մերոց :
 Ի սլազոյ ցորինոց , գինւոյ և ձիթոյ իւ
 թեանց լցուցիք ընդն :
 Փառք և երկր : ս' ժ մ' և միշտ և ,
 Լ. Լ. Կուխոյ . ալէ . ալէ :

Յայտնեսցեն երկիրք զվայելուի փառաց
 նք . և օրհնուք նը լցան ամեղքք :
 Ղաւազս' լք' ուղ 'ի լուսոյ հասան 'ի նը
 մանէ . և եղծիւք 'ի ձեռին նը գ. ասն . և
 անդ հաստատեսաւ զօրութի փառաց նը :

Լ. Լ. Յուրբտ և գաւազան' նք միտթա
 ըն' ցեն զիս :
 Պատրաստ տրարեր առ. ածի իմ զսեղան .
 ակն յանդիման նեղանի իմոց :
 Փառք և երկր : ս' ժ մ' և միշտ և ,
 Լ. Լ. Կուխոյ . ալէ . ալէ :

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց . և
 ետուր ուրախութի սրտից մերոց :
 Ի սլազոյ ցորինոց , գինւոյ և ձիթոյ իւ
 թեանց լցուցիք ընդն :
 Փառք և երկր : ս' ժ մ' և միշտ և ,
 Լ. Լ. Կուխոյ . ալէ . ալէ :

դար ար մերոյ՝ ի լեաան ո՞ր նր՝

Հասարակատ ցնծ ապէ ցնծու ը ամ երկիր .

Լեւինք սփռնի՝ կողմանք հիւսիտոյ քաղաք
Եւազաւարն՝ մե՛ ի .

Լ. Է. Հիննէնք նր՝ ի լեաան ո՞ր նր՝ սկիւ
ար ցարունս սիծնի ա աւել քան զաւրսիկ .
սնն յանկոյթոց .

Փասաւորեալն ի օսն ցաւ . վասն քօ . ահա .
ւաղիկ քաղաքն ըն .

Փանօ կ եկի . սնն ի կ միշտ .

Լ. Է. Կուսիտ . աէ . ցա .

Երանի՛ զք ընտրեցի կ ընկալար . կ
քնսկեայն յի գաւթն քօ .

Երանօ ք ընտրեցի ի քաղաքն . սնն քա
նա քօ արանչի աւան ընն .

Լ. Է. Ինչ ար յարանն կա . կ իշատակ
քօ յարանչի քաղաքն .

Ինչ արանչի կ իշատակն . ի իշատակն .
քաղաքն ընն արանչի կ իշատակն .

Փանօ կ եկի . սնն ի կ միշտ .

Լ. Է. Կուսիտ . աէ . ցա .

Իմննք նք ՚ի լեառն ար նք. սիրէ ար
զարուս սիօնի առաւել քան զամ յարկն
յակոբայ :

Փառաւորեանն խօսեցաւ վրան քո . ահա
ւաղիկ քաղաքդ ա՛յ :

Եւն . Եւ յար է՝ զոր արար ար . եկանք
ցնծասցո՛ւք, և ուրախ եղիցո՛ւք ՚ի սմա .
Ի տնէ՛ եղև յոս . և է սքանչելի առաջի
աչանց մերոյ :

Փառք և եր՛բ : ա՛յ ժ՛մնն . այէ դ :

Եւնուիսց . այէ . այէ :

Ինք ար յաւիտեան կաս . և յիշատակ քո
յազգէ մինչև յազգ :

Ինք յարուցեալ գթասցիս ՚ի վր սիօնի .
ժամանակ գթայոց նր հասնա՛յ է ժամ :

Եւն . Խոստովանն եղէց քեզ աէ ըբոլորով
սրտիւ իմով . առաջի հրեշտակաց սաղմոս
ասո՞ցից քեզ :

Օ ի լոճա՛ր զբանս բերանոյ իմոյ երկիրսոյ
ից ՚ի տաճար ար քո . և խոստովն եղէց ան
տան բու՛մ . վստահիմուե՛ն և ճշմրտո՞ւե՛ն քո :

Փառք և երկր: այժմ և միշտ և :

Մէլուխայ: ալէ . ալէ՞:

Եւսօրէ՛ զոր արար ար: և կ'ըք ցնծա՞

ցուք, և ուրախ եղիցս՞ք 'ի անս:

'ի անէ՛ եղև այս . և է սքանչելի առաջի
աշնց մերոց:

Մէլ: Տէ՛ր՝ ս՞ղ կացցէ՛ 'ի խորանի քում: կ'ը

ս՞ղ բնակեացի՛ 'ի ի առըն՞ս սր քո:

Ո՞ր գնայ անբիծ, գործէ զարդարուի. խօսի

զձնարտուի՛ 'ի սրաի՞ իւրում:

Փառք և երկր: այժմ և միշտ և :

Մէլուխայ: ալէ . ալէ՞:

Աւրախ եղէ ևս՝ այք ասէին լիս՝ 'ի տուն

տն երկրի՞ցուք մեք:

Հասեալ կացին ոտք մեր առ դուռնս քո՛ և

ընտաղէմ:

Մէլ: Եւս՛ի ինձ զճայն օրհնութե քո . և

սլատմել զքո սքանչելիս քո:

Տէ՛ր՝ սիրեցծ զիս երկուի՛ տան քո . և զտե

ղի յարկի փա՞ւայ քոց:

Փառք և երկր: այժմ և միշտ և :

F I Մէլ

Լուկուի. ալէ. ալէ.

Տէր՝ ո՞վ կայցէ 'ի խորանի քու՛մ. կամ
 ո՞վ քնակե սոյի 'ի լեաւըն նք քո .

Որ դնայ անբիծ, զործէ զարդարուի. իս-
 սի զճշմարտուի 'ի սրտն իւրում :

Լուկ. Սե՛ծ է տէր, և օրհնեալ է յոյժ .

'ի քաղաք այ մերոյ՝ 'ի լեաւն սուրբնք .

Հաստարմատ ցնծասցէ ցնծուի ամ երկիր .

Լիլինք սիօնի՝ կողմանք հիւսիսոյ՝ քաղաք .

Քաղաքըն՝ մեծի .

Փառք և երկր, սյժմ և միշտ և .

Լուկուիոյ Ղազարու Յարուհին .

Լուկուիոյ. ալէլուիոյ. ալէլուիոյ .

Քարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալար
 զիս. և ոչ ուրախ սրբի՛ր զի՛ շնմին իմ յիս .

Տէր ան իմ՝ կարգացի առ քեզ, և բժշկե-
 ՛ցիր զիս. տէր հաներ 'ի դժոխոց զանձն

իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ՝ ոյք իջանեմ
 'ի գոբ .

Լուկ. Նհան զիս 'ի դրոյ տասնամասնայ .
 'ի կա

Մացոյց զնն յաւիտենս յաւիտենից. սահ
ման եղ' և մշ անցանեն :

Քէ. 'Ի սկզբանէ ար զհիմունս երկրի հաս
տատեցիք. և գործք ձեռք քոց երկինք են.
Եւ քաղկորնչին. և դու կաս և մնաս յա' ի'
Փառք և երկր. ս' յժմ' և միշտ և.
Եւ էլուից. ալէ. ալէ' :

Մացոյց զշխոյ Քաջմէ քուսիլէ, 'ի հանդեր
ձքս ստիհհուռս զարդարեալ և պաճուածն ՚
Եւ զ' գուար' և տնս. խնարհեցա՛ զուն
կրն քո. մտնս զժողովուրդ քո' և զտուն
յոր քո. զի ցանկցաւ թագաւոր զեղջ քո :

Քէ. Տարցա՛ւ թագաւորի կուսանք զհն
նք. և զքնկերս նք ասարցին նմա :

Քէ. Եւ զնոք և ուրախուք. և տարցին
'ի քաւաճ' թագաւորի. և զի խանակ հարց
քոց երկինցին ո՞րոյ իք քո :
Փառք և երկր. ս' յժմ' և միշտ և.
Եւ էլուից. ալէ. ալէ' :

Մացոյց զհայ իմ, յաճախեաց տունել
իսձ զխաբէ ու թի' :

Եւ զոր տէր ողորմես ինձ, և կանգնես
զիս. և ես հատուցից նց:

Եւ ի հորհեցան և խօսեցան զչարուի. և
զապիրաառի ՚ի բարձունս ին՝ ըհեցան:

Եւ զի ն յերկինս զբերանս իւրեանց. և ըզ-
լեզուս իւրեանց սձկին զերկրաւ:
Փա՛ռք և երկր. ա՛յժմ՝ և միշտ և:

Եւ ի լուիսց. ալէ. ալէ՛:

Ունայից սրբու թք զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանս՝ զքով տէր:

Տե՛ր՝ սիրեցի զվայելչուի տանք. և զտե-
ղի յարկի վա՛ռաց քոց:

Եւ զատրաստ արարեց առաջի իմ զսե-
ղան. տկն յանդիման նե զընց իմոց

Օձե՛ր իւղով զգլուի իմ. բսժակս՝ ուր
անատուկ արեցոցց զիս:

Փա՛ռք և երկր. ա՛յժմ՝ և միշտ և:

Եւ ի լուիսց. սլէ. սլէ՛:

Օարթեաւ աղեղնք ի նիստ կանթճից
քոց. արբեցուցիր զգեառ, զբռնեցեր զեր-

կիր. և զողայուցեր ՚ի սաստիւրէ սնձրեկի

որք սնցանեն չ սա :

Միշտ նոր աղտակեցին մե ծապէս . լոյս
իայլան սրեգակն արդեւա . և ծագումն
լուսնին դազարեցաւ :

Քէ . Մասնեցայ և մշեղսնեի . աչք իմ
տկարացան յաղծատու թէ :

Ղաղակեցի առ իմ զօրհանուպաղ . և համ
բարձի առ քեզ ընդ ձեռս իմ :

Փանք և երկր . ա՛յ ժմ և միշտ և :

Քէ . Միշտ . աչք . աչք :

Սղիս զիս ՚ի զքի ներքնումն . ՚ի խաւա
րի և ՚ի ստուճերնս մահու :

Յիս հասանեցաւ սրտմտութի թս . զամ
զսօսանսքս ածեր ՚ի վերայիմ :

Քէ . Սղիս ես ող մարդ առանց օգնակա
նի և ՚ի մեռեալս ազաա :

Սրպէս վերաւորս՝ որք ննջին ՚ի գերեզմնի .
Փանք և երկր . ա՛յ ժմ և միշտ և :

Յայ . օրինակ :

Ի նքն ՚ի գերեզմնի զնաց , և ՚ի օտապա
նի աչքեցաւ :

Քաղաքացան նմա խիճք հեղեղատի . և ըզ
 հետ նր ամ մարդ գրնասցէ .
 Փառք և երկր . սյժմ և միշտ և .

Ալեւորիայ . Պայտատի երգութիւն ՎԷ,
 որ տե՛ շտրտում .

Եւէլուիոց . ալէլուիայ . ալէլուիայ .

Քն երկկիւք և քոէ երկիր . զախարհ
 լըրիւ իւրով դո՛ւ հասարտեցեր .

Օհիւսի՛ս և զհարաւ դո՛ւ արարեր . Թա
 բօք և հերմօն յանձն որ ցը՛ծասցին .

Եւէ . Քարծաւ լի լի լի լի լի լի լի . նրէ
 լի կ նա արար դ՛ա . և զամնք ձեռք նր
 ը՛ստեղծին .

Եւէ ք երկիր պաղգո՛ւք նմա . անկողւք և
 լացցո՛ւք առաջի ան արար ին մե՛ղ .

Փառք և երկր . սյժմ և միշտ և .
 Եւէլուիայ . ալէ . ալէ՞ .

Քարծաւ լի լի լի լի լի լի լի . նրէ ծոփ և
 նա արար դ՛ա և զամնք ձեռք նր ը՛ստեղծին .

Սոփոսէ՛ս և ահարոն երկնուէք նր . սամու
 ժա K Է

էլ լը պիտոսիկ՝ որք կարգան զանո՞ւն նր .

Ընէ՛ . Երբնք սնծասցեն առաջի ան . զի
 րաց . և հասեալ է ար՝ ի դասե՛լ զերկիր .

Պատէ՛ գաշխարհս արդարուք . և զժողո-
 վուրդս իւր ո՞ւրդու թք :

Փա՛նք և երկր . ս՛յժմ և միշտ և .

Ընէ՛ լուրաց . սլէ . սլէ՞ .

Ի՛նչուսնք են ամ արեգերք երկրի . և
 քարձրուիք լի բանց նո՞րա են .

Նորա՛ է ծով և նա՛ արար զնա . և զցամաք
 ձեռք նր ը՛սանեղծին .

Ընէ՛ . Երբնք սոյ մոմ հալեալին յերեսաց
 ան . յերեսաց ան՝ ամ՞ երկիր .

Պատմեացն՝ երկիրնք զարգարու թի՛ նր . և
 տեսցեն ամ ժողովուրդք զփառ ը՛ս նր .

Փա՛նք և երկր՝ . ս՛յժմ և միշտ և՛ .

Ի վարժարանսս և Զ աստուծոյ Վարդիայ տաւա-
 րան յանսն . Որ ի աստուծոյ ի Գրքս Որդոցն
 Եյ, որ երեւելցաւ ի զտէրերէնն :

Յ Ե . Բ Ե . Ռ Ե . Ն Ի . Օ Տ Ո Ւ

Պարտմա թի քով . յնձապսք և ու-
 լանս եղաք զան՝ աւուրս կենաց մերոց .
 Սէրս իս եղաք փոխանել աւուրսն՝ յորս իս-
 նարհ արարեր զմեզ . և ամայն՝ յորս աւ-
 սաք զչարչարանս :

Զայեա՛ տէր՝ ի ծառայս քո , և ՚ի գործս
 Զեռաց քոց . և առաջնորդեա՛ որդւոցնք .
 Եղիտ ի լոյս ան այ , ՚ի վի մեր :

Օ գործս ձեռայ մերոց ուրիշ արա՛ ՚ի մեզ
 Ետէր . և զգործս ձեռայ մերոց լաջողեա մեզ
 Փառք հօր և սրբւոյ և հոգւոյն :

Եւ և սխաղաղուե զտրս Օրհնութի և
 Ժա K () Ե Կ

Լ՝ ԲԴ՝ զամ զոր արտեր . և զոր ինչ աներ

ի զի մեր՝ արդար դատաստան . և արտեր :

Ս՝ ատենցեր զմեզ ՚ի ձեռս թշնամեաց մե

րոց անօրինաց՝ խտաց և աստատմորաց :

Ի ձեռս թագաւորի անօրինի և շարի քան

զամ երկիր մատենցեր զմեզ :

Լ՝ Է արդ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժմ՝ բաւալ զբերանս

մեր . զի յամօթ և նախատինք եղաք ծա

ռայից քոց և պաշտօնէից :

Լ՝ յԼ՝ մի՛ մատեներ զմեզ իսպառ փսսն ան

սճան քո . մի՛ ցրեք զախտս քո . և մի՛ ՚ի

բացեայ տաներ զոչորմութիւն քո՝ ի մէջ

Ս՝ արբաշտուս օրերէն քո . ի սահակայ

ծառայի քո . և ի սրբայէի սրբոյ քո :

Խոստանար նչ . և աստեղծ քո պիտու

ցից զգուակ ձեր՝ ուղ զաւտիդ երկնից բազ

մութ թիւ . և սն զաւագ առ եզր ծովու :

Լ՝ Է արդ՝ տէ՛ր . նսճակիք մեք քան զամ

այս . և երժ տատաւեալք յամ՝ երկիր

այս . և աստեղծ քո պիտու

Ս՝ չ գոյ ՚ի Բ՝ ամուսնի յիստեղ ի յիստեղ , մի՛ ք

դարե և աստեղծ քո . ո՛չ սոցակից ք պատա

րագաց . և ո՛չ խաւիք օրինոյ . և ո՛չ տե

զի պատարագս մատուցանելոյ առաջի քո.

և գողցուալի գտանել 'ի քէնս

Վ. Մ. անձովք խոնարհելք, և հոգւովք

տառապանաց՝ ընդունելի լիցուք մեք ուն

զողջակէզք խցոց և զուարակաց, և ուն

զբիւրաւորս գառանց պարտաւաց:

Վ. խնդր լուսնելի լիցին պարզք մեր պսոր

տառով քո. զի կատարեալ գացուք զկնի

քո. և ի ք անկթ յաւասցելոցս 'ի քեզ.

Իււարդ՝ գտնիք գհեաքս ամ սրտիւք մի

բովք. երկնչիմք 'ի քէնս' և խնդրելք զե

րեսս. քո տէր՝ մի՛ յամօթ առնճր զմեզ.

Վ. Մ. արն առ մեզ լս հեզուէ քուս, և լս

բազում պորմուէ քուս, փրկեալ զմեզ վնս

քանչեղեաց քոց տէր. և փառաւորեսցի

անուս քո յաւիտեանս

(Յամօթ լիցին ամենեքեան՝ որք շարչարին

զճառայս քո. ամնչեցեալ լիցին բռնու

թիւնք նց, և ամ զօրուիք նց խորտակես

ցին,

Իււ ճանիցեն՝ զի դու ես տէր ան միայն.

որ փառաւորեալդ ես 'ի վերաց ամենայն

տիեզերաց

(Օրհնեալ ես դու տէր տձ հարցն ընդոց .
 գովեալ ե առաւել բարձրացել յաւիտեն .
 Եւ օրհնեալ է անուն սուրբ փառաց քոց
 գովեալ ե առաւել բարձրոս :

(Օրհնել ես 'ի տաճարի փառաց օրհուել
 բո գովեալ ե .

(Օրհնել ես 'ի վր աթոռոց արքայուել բո
 գովեալ ե .

(Օրհնեալ ես՝ սրհասիս 'ի բրովեկս , ե
 հայիս յանդունդս . գովեալ ե .

(Օրհնել ես 'ի վր հաստատուել երկնից .
 գովեալ ե

(Օրհնեցէք ամ գործք ան զտր . օրհնեցէք
 ե բարձր արարէք վնա յաւիտեն :

(Օրհնեցէք երկինք զտր . օրհնեցէք ե .

(Օրհնեցէք հրեշտակք ան , ե ջուրք՝ որ
 'ի վերոց երկնից՝ զտր օրհնեցէք ե .

(Օրհնեցէք զօրուիք ան՝ արեգակն ե լու
 սին զտր . օրհն :

(Օրհնեցէք աստեղք երկնից , ան ջուրք ե
 ցողք զտր :

(Օրհնեցէք ամ հողիք , հուր ե ջուր զտր .

(Օրհնեցէք ցուրտ ե աթո , ցուր ե ձիւնս
 ք
 Կ
 ք

բեր զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք սառն և պարզ, եղեամբ և
ձիւն զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք տի՛ք և գիշերք, լոյս և խա-
ւար զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք ամպք և փոցլատուկու՛ք, և եր-
կիր զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք Լիւնք, բլուրք, և ռո՛քսպք
երկրի զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետք զ՛ր

(Օրհնեցէք կէտք՝ և ամհայտուք, որք՝ ի
ջուրս. և թռչունք երկնից զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք դազանք և անասունք, և որ-
դիք մարդկան զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէ իսրայէլ զոր. օրհնեցէ և
բարձր արասցէ զնա յաւիտեան.

(Օրհնեցէք քահնայք զոր. օրհնեցէք. և :

(Օրհնեցէք ծառայք մն զոր. օրհնեցէք

(Օրհնեցէք անձի՛ք, և շունչք արդարոց
զոր. օրհնե :

(Օրհնեցէք սէք և խոնարհք սրտիք զոր.

(Օրհնեցէք անանիա, ազարիա և միսայէլ

Փառք հօր. այմ՛ և միշտ :

Մտղխունք :

(Օրհնեցէ՛ք ամ արարածք զարարիչն արու-
ծոց . զտրն տերանց . զԹագաւորն թագա-
ւորաց . զածն աստուծոց :

(Օրհնեցէ՛ք , գողեցէ՛ք , բարեբանեցէ՛ք ,
զի . քաղցր է , զի յաւիտեան է ողորմութիւն :

Քարոզ զնի հաջցին :

Եկեալքս ամենքեան 'ի սբ կաթուղի .
ի է և առաքելական եկեղեցի ազաւեսցուք
զմիածին զորն յայ՝ զտրն մեր և զվերկիչն
յս քս : Սբ էջ փռօք հօր 'ի մէջ հնոցին .
և փրկեաց զերիս մանկունս 'ի քողզեաց
ւոց սնախ : Առսաւոր և քա պահեցէ ըզ
միաս մեր . զի մի՛ երբէք խաբէցուք մեք 'ի
մեզաց , և 'ի ցանկուէ աշխարհի : 'Ա՛յ՛ ար-
ժանի՛ եղիցուք պահել զնա ուրիշնս որա .
ստնուր զպատկն լուսոյ և կենսոց 'ի յան-
ձինս մեր : Օ՛ր խոստացաւ սրբէկեաց իւ-
րոց ճշմարիտն ած յս քս . տր մեք՝ կեցո՛
և ողորմեա՛ : Տի՛ ողորմեա՛ քա ողորմեա՛
տր ողորմեա՛ :

Մօզմանն ինքուրիկն՝ եւ այլ տեղում .

Չախան տանից .

Գոգ, յազմող և սրանշէլիք բծ, արքայ

և մեծի յարուժելն քնի այ մերոյ վայելի

փառք, իշխանութիւն և պատիւ . այժմ

և վշա, և յախտեանս յախտեանից .

Մօզմանն քանից յարուրտում .

Յօզեան անիք՝ զցօղ բարեբար արարմունք

քն ի մեղանցեալ անձինս մեր . շիջն զբոց

հնոցի յանցանաց մերոց . և փրկեալ զմեզ

ի յախտեանական հրոյն . Ընտ արժանիք

երիս քն մանկունան՝ և ի երանելի սուրբ

վկայան՝ օգնել զքեզ և զուրիշ . և քեզ գո

հալի և փառս մատուցանել հօր և որդւոյ

և հազարդ արքայ այժմ՝ և միշտ . և յախի՝

Մօզմանն արեւոյ .

Յօզեան անիք՝ զցօղ բարեբար արարմունք

քն ի մեղանցեալ անձինս մեր . շիջն զբոց

հնոցի յանցանաց մերոց . և փրկեալ զմեզ

ի յախտեանական հրոյն . Ընտ արժանիք

երիս քն մանկունան՝ և ի երանելի սուրբ

վկայան՝ օգնել զքեզ, գոյի և ասել .

Բ

K

Լ

գաւթի ճիւղի իւրոյ . ուր խօսեցաւ բերա-
նովք սքցն՝ որք յախտեանից մարդարէքն
էին :

Քրկուի՛ի թշնամեաց մերոյ . և՛ի ձեռաց
ւժմատելեաց մերոյ :

Վնել ողորմուի առ հարսն մեր . և յի .
չել զկատկարանս սրբուի իւրոյ :

Օ երգումն՝ զոր երգուէաւ աբրահամու
հօր մերուժ . տալ մեզ առանց երկիւղի ըզ
փրկուի՛ի թշնամեաց մերոյ :

Պաշտել զնս սրբուք և արդարուք առա-
ջի նք , զւժ աուրս կենաց մերոց :

Իւր դու մանուկ՝ միմբէ բարձրեւոյն կո-
չեսջիր . զնստեկս առաջի տն՝ արարատել
զճանապարհս սորա :

Տալ զգիտուի փրկուի ժողովոյեան իւ-
րոյ , ՛ի թողուի ւժ մեղաց մերոց :

Սք զթոյ ողորմուի տն այ մերոյ , որով
եւեկեցաւ մեզ արեգակն ՛ի բարձանց՝ լու-
սաւոր առնել զխաւար մեր :

Պաղել զլոյս ՛ի վրայսոցիկ՝ որք նստե-
լայք ՛ի խուսի՛ և՛ի ստուգերս մահու ուղ
չել զոսս մեր ՛ի ճիւղս խաւարութեան :

Աղջօրէն թէրոսանուոյն Սիփօրի :

Ընթէ՛ արձիկն զճառայսքս տէր՛ լը բա
նի քում՛ ի խաղաղութի՛ն . զի տեսին աշխ
րիմ՛ զփրկութի՛քս, զոր պատրաստեցեր առ
ջի ամ՛ ժողովոյոց :

Լոյս յայտնեցար հիժանուսաց . և փասք
ժողովոյեան քում՛ ի սրայէլի՛ն .
Փառք հօր և որդւոյ և նս :

Քառու շինի՛ Սիփօրուսցէ իրօրին :

Սբ զածածկնն՛ և զամ՛ սրս բարեխօսա
քս սցուք առ հայր՛ ի յերկիննս . զի կամե
ցի ետողմուսի , և պլթացի Լորցուսի
զարսուծս իւր . ամենակա՛լ տը նծմբ և ն

Աղջօրէն Գոսանկուսաց և պահու :

Ընկա՛լ տէր՛ զառաջանս մը բարեխօսա
քս անկողնիս անարատ ճեսդ ի սրբաբանս
ւոյ ծո . և ամանսօք ամ սննէմ ծոց , (և ո
ղոս սցուք է յիշուի) Ամբ մեզ ար՛ և ո
ղոսմբն , ներն՛ , քառն՛ , և լոյզ զմեզ
Լորցուսի իրօսսի իրօսսի իրօսսի . ար՛ և ո
ղոսմբն

Ք

Վ

Ս

բևեւ օրհնեալ է անստօր և անտան. 'ի
յայտմ հետեւ զմ^մմ^մ միջև .

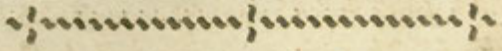
Փայնք է երկրպագութիւն հօր է օրդ
ւոյ է սրբաձր^բ հոգւոյն . և այժմ է
միշտ , և յաւիտեանս յաւիտեանս ինչպիսի
մէն . 'ի յայտմ հետեւ միջևն 'ի .

Երբեք օրհնեալ է զմ^մմ^մ զ , և իբր
կեանս զմե^մ մ^մ է անստօր և անտան . զման
անտան^մ և անստօր և անտան .

Երբեք է մի մեք թե անստօր և անտան
զմ^մ , մ^մ է , զման անտան^մ և անտան .

Երբեք է մի մեք թե անստօր և անտան
զմ^մ , մ^մ է , զման անտան^մ և անտան .

Օրհնեալ անստօր և անտան իմ ըզտե
մ^մ մ^մ է . օրհնեցից զտեք կեանս
նուրիանս իմ^մ .

ՈՐԹԻՐ՝

Խաղաղութիւնք լինիցուան:

Եւ ընդ հոգւոյդ քուսմ:

Երկիւղածութեամբ լուարսւք:

Մէջ Մեծաբանի (Յի Ինչ ըստ):

Փառք քեզ տէր անձ մեր:

Պաճարսմէ:

Ըստ ասարճանք:

Մէջ Մեծաբան ըստ Մատթեոսի 28. 1:

Ս. Երգութիւնք Տեառն Դերոյ (Յի Ինչ):

Ե յերեկոյի շարածուն՝ յորում
լուսանայր միաշաբաթին, եկն մա
րիսմ մազդագեանացի, և միւս մա

րիամն՝ տեսանել զդերերդմանն: Եւ ասա
լարժու մն մեծ եղև. զի հըրշտակ տեսան
իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ՚ի բաց թաւա

լեցոյց զվէ մն ՚ի դրանց անտի, և նստէր ՚ի
լիւնիւ: Եւ էր տեսիլ նիւ իբրև զփայլակն,
և հանդերձ նիւ սպիտակ իբրև զգիւն: Եւ

յահէ սնտի նիւ խոռովեցան պահապանքն,
և եղին իբրև զմեռեալս: Պատասխանի ետ
հըրշտակն՝ և ասէ ցկանայսն. մի երկնի ծի

Ժ Լ Դ. Բ.

Գուք. գիտեմ զի դ յն զխաչելիւն խնդրէք.
 Այ՛ տատ, քանզի յարեաւ, ոնց ասացն. ե-
 կայք և տեսէք զտեղին՝ ուր կայք. Ե-
 վազվազակի երթ սյք ասացէք աշակերտացի-
 նի՛ թէ յարեաւ. և ահա յառաջանայ քան-
 զձեզ՝ ի գալիլեայ, անդ տեսանիցէք զնա.
 ահա՛ ասացի ձեզ. Եւ ելեալ վազվազակի
 ՚ի դերեզմնէ անաթի ահիւ և խնդ ուր քաղ-
 մաւ՝ ընթանային պատմել աշակերտացն.
 Եւ ահա պատահեցաւ նյյն՝ և ասէ. ո՞րչ
 էք. Եւ նք մատուցեալ կարան զօտս նորա՝
 և երկիրպագին նմա. Յայնժամ ասէ ցնն
 յս. մի երկնչիք, երթ սյք ասացէք եզ-
 քարցն իմոց՝ զի երթ լցեն՝ ՚ի գալիլեայ, և
 անդ տեսցեն զիս. Իբրև նք գնացին, ահա
 ոմանք ՚ի զօրականացն եկին՝ ՚ի քաղաքն՝ և
 պատմեցին քահնայապետիցն զնա՝ որ ինչ
 եղևն. Եւ նք ժողովեալ հանդերձ ձերով-
 քն, խորհուրդ առեալ՝ արժաթ յոյժ ե-
 տուն զօրականացն. Եւ ասեն. ասասջի՛ք
 եթէ աշակերտքն նի եկեալ գիշերի զօղա-
 ցան զնա՝ մինչ մեք՝ ՚ի բուն էաք. Եւ եթէ
 չլուր լիցի պղ առ գատաւորն, մեք հաճես.

ցուք զնա՝ և զձեզ անհոգս արասցուք: Եւ
 նոց առեալ զարծաթն, արարին ուղ ուսանն,
 և ել չսովաւս սոս՝ ի հքի ից մինչև ցոցսօր:
 Իսկ մետասան աշակերտքն զնային՝ իգա-
 յիլեա՝ ի լեառն՝ ուր ժամայիր եղև նոց յա-
 րբեւ տեսին զնա՝ երկիրպագին նմա. և ս-
 մանք՝ յերկոճացին: Եւ մատուցեալ յԹխօ-
 սեցաւ ընն՝ և ասէ. տոճաւ ինձ ամ իչ-
 խանուի յերկինս և յերկրի: Ող առ սքեաց
 զիս հայր, և ես առ սքեմ՝ զձեզ: Գնացէք
 այսուհետև՝ աշակերտեցէք զամ՝ հեթա-
 նոսս. մկրտեցէք զնոցանունն Հօր՝ և Որդ-
 ւոյ՝ և Հոգւոյն սրբոյ: Ուսուցէք նոց պահել
 զամ՝ զոր ինչ պատճիբեցի ձեզ. և ասա՛-
 լասիկ ես ը ձեզ եմ զամ՝ աւուրս, մինչև
 ՚ի կատարած աշխարհի:

ՍԷ Մեծաարանս ըստ Մարգարէի: 15. 18:

ՍԷ Մեծաարանս երեսուցէ Տեաան մերոց ՅԵՐԻ:

Եւ իբև երեկոց եղև՝ քանզի ուրբաթ
 էր՝ որ ՚ի շաբաթն մտանէր: Եկեալ
 յովսէփ՝ որ յարիմաթ եացն էր. սոր պար-

ժբ

Ն

կեշտ

կե շտ, նախարար, որ և ինքն իսկ ակնուհեհ
 սարսաղուեն քյ. համարձակեցաւ եմաւտ առ
 պիղատոս, և ինչքեաց զմարմինն յի. Եւ
 պիղատոս զարմայաւ. Թէ այնչափ վաղ մե
 ռաւ. և կոչեալ առ ինքն զհարիւրապետն,
 և հարց զնա և ասէ՝ Թէ արդարեւ այնչափ
 վաղ մեռաւ. Եւ իբրև ստուգեաց ՚ի հա
 ռիւրպետէ անտի, շնորհնց զմարմինն՝ յով
 սեկայ. Եւ յովսէփ պնեաց կտաւ, և իջու
 ցեալ զնա՝ պատեաց կտաւ ոմն, և եզ ՚ի
 դեբն զմանի, որ էր փոքեալ ՚ի վիմէ. և Թա
 ւալեցոյց զվէմ մի ՚ի դուռն գերեզմանին.
 Իսկ մարիամ մազդաղենացի, և մարիամ
 յակոբայ, և յովսեայ տեսին զտեղին՝ ուր
 հաւ. Եւ իբրև հանց շաբաթն՝ մարիամ
 մազդաղենացի՝ և մարիամ յակոբայ և սո
 դովմէ շոգան պատրաստեցին խունկս, զի
 եկեցեն և օծցեն զնա. Եւ չ առաւօտս
 միաշաբաթուն գան ՚ի գերեզմանն ընդ ա
 րևազալն. Եւ ասէին ցլիմիանս, ոմ վ Թա
 ւալեցուսցէ մեզ զվէմն ՚ի դքսնց գերեզմա
 նին. Եւ հայեցեսլ տեսին՝ զի Թաւալե
 ցոսցեալ էր վէմն ՚ի գերեզմանէն. քանզի

Եր մեծ յոյժ : Այլ մտեալ ' ի ներքս ' ի զե
 բն զմենն ' տեսին զերխասարդ մի, զինստեր
 ընդ աջմէ կողմանէ ' զգեցեալ պատմաւ ճան
 պարտակ . և գորհաբեցան : Այլ նա ասէ
 ցնս . մի երկնչիք ' զյա ինչէրէք զնազօրեցի
 զիտաշեւեալն, յարեալ ' չէ' աստ . ահաւաղիկ
 տեսին ' ուր եղին զնա : Այլ ' երթայ ըստ
 սայէք ցաշահերտս նր . և յսկարոս, թէ
 ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ' ի գա
 լիկեա . անդ տեսանիցէք զնա ' որպէս ասացի
 ձեզ : Այլ իբրև լոճան ' ելին և փախեան ' ի
 գերեզմանէն, քանզի զահի հարեալ էին . և
 ոչ աւմբ ինչ ասացին , զի երկնչէին :

ԱՅ՛ Լեւիտական շար՝ Գ՛ 13 . 50 .
 Այլ լեւիտական շար՝ Ե՛ 13 . 50 .
 ՅԵ՛ Ե՛ 13 . 50 .

Այլ ասան այր մի անուն յովէփ , որ էր
 նախարար ' այր բարկործ և արկար .
 Աս չէր միաբանել ինդ խոնհարկս և ընդ
 զգեցն ' նոցա . յարեթմայ քաղէ չէր ից
 և ինդ իսկ ակնունէր արքայթմայ .
 Այլ
 Այլ

Սա մատուցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց
 զմարմինն յԻ. Եւ իջուցեալ զնա՝ պատեց
 պատառակալաւ, և եգ՝ ՚ի կածոյ գերեզ-
 մանին. ուր չէր բնառ զոր եղեալ. Եւ օրն
 էր ուրբաթ, և ՚ի շաբաթ լուսանայր. Եւ
 երթային զհետ նորա կանայք՝ զբեկեալ
 էին ը նմա՝ ՚ի գալիլէէ. տեսին զգերեզ-
 մանն. և ուղ եղաւ մարմին նր. Վարձան,
 և պատրաստեցին խուռնկս և իւղս. և ՚ի շա-
 բաթուն հանդրատեցին վր պատուիրանին.
 Նայց ՚ի միաշաբաթուն վաղքաջ լառա-
 ւօտն եկին ՚ի գերեզմանն, բերին զխուռնկ-
 սըն՝ զոր պատրաստեցին. և այլ կանայք լը-
 նասա. Եւ գտին զվէճն թաւալեցուցեալ
 ՚ի գերեզմանէ անտի. Եւ մտեալ ՚ի ներքս
 ոչ գտին զմարմին նն յԻ. Եւ եղև լը հիա-
 նալն նոցա վասն այնորիկ, և ահա՛ արք եր-
 կու հասին առ նա՝ ՚ի հանդերձս յուսաւորս.
 Եւ իբրև զասի հարան. և խոնարհեցու-
 ցին զերեսս իւրեանց յերկիր, ասենցն.
 զի՞ խնդրէք զկենդանին ընդ մեռեալս. չէ
 սաս, այլ՝ յարեաւ. յիշեցէք՝ ուղ խօսեցաւ
 ընդ ձեզ՝ մինչեք ՚ի գալիլեայ. Եւ ասէր՝

ՃԺ

Λ

ԻԷ

թի պարտէ որդւոյ մարդոյ մատնել ՚ի ձե
 ոքս մարդոց մեղաւորաց. և ՚ի խաչ ելանել
 և յերրորդ աւուր յառնել. Եւ յիշեցին
 զբանսն նր. Եւ զարձան պատմեցին զոյս
 ամ մտասանիցն, և սլլոյն ամենեցուն. Եւ
 էին մարիամ մաքղաղինացի, և յովհաննայ,
 և մարիամ յակոբայ, և սլլք Էնթասա՝ որք
 պատմեցին զոյս առ քերւղցն. Եւ երևեցան
 առաջի նոցա շաղիաղի ու թի բունք նց՝ և
 չհաւատացին նց. Բայց պետրոս յարուցել
 ընթացաւ ՚ի գերեզմանն, և հացեցել տե
 ոանէ զկտաւան լոկ՝ զի կոպին. և գնաց՝ Է
 ֆուս զարմացեալ, թի զի՞նչ եղև.

ՍԷ Ընդհարանս ըստ Եւանջելոս . 19 . 38 .

Այլ խաչան և յարուի Տիւան

Բերոյ Եւ Բի .

Յ ետ պատրիկ աղաչեց զպիղատաս յով
 սէի. որ յարիմաթ եայ էր՝ աշակեքա
 յի ՚ի ծածոակ՝ վր ահին հրէից. զի բարձրե
 զմարմինն յի. Եւ հրամայեաց պիղատաս .
 երի և եբարձ զնա . Եկն և նիկողիմոս՝ որ

Ժբ

Ն

Եկ

Եկեալն էր առ յ՝ ի վիշերի զառաջինն, և
 երբեր զմուռս խառն ը հալուճէս իբրև լտե-
 ռա հարիւր: Եւ ին զմարմինն յի, և այս-
 տեցին կտաւովք՝ և ինկովք հանդերձ, որք
 որէն էր հրէից պատել: Եւ էր ՚ի տեղ-
 ւոջն՝ յորում խաչեցաւ պարտէզ. և ՚ի
 պարտիզի անդ գերեզմանն նոր, յորում ոչ
 քերք էր եղեալ: Եւ ոչ ուրբայթաւն
 հրէից՝ զի մօտ էր գերեզմանն՝ եղին զյոս:
 Եւ ՚ի միաշարժութիւն մարիամ մագաղանա-
 ցի գայ առաօտուն ընդ արշալոյսն ՚ի գե-
 րեզման անդր. և տեսանէ զվէմն բարձել
 ՚ի գրանց գերեզմանին: Եւ պա ընթանայ՝ և
 զայ առ սիմօն պետրոս. և առ միւս աշա-
 կերտն՝ զոր սիրէրն յա, և ասէ ցնս. բար-
 ձին զտրն ՚ի գերեզմանէ անտի, և ոչ գի-
 տեմ ո՛ւր եղին զնա: Եւ պետրոս և միւս
 աշակերտն՝ և գային ՚ի գերեզմանն: Եւ
 թանային երկոցեանն ՚ի միասին: Եւ միւս
 աշակերտն յառաջեաց ընթացաւ վաղաքոյն
 քան զպետրոս՝ և եկն նախ ՚ի գերեզմանն:
 Եւ խոնարհեալ տեսանէ՝ զի կային անդ
 կտաւքն, բայց ՚ի ներքս ոչ եմուտ: Եւ կե

Երբ մեն պիտորոս՝ որ գայրն զկնի նք . և Ե
 մուտս՝ ի գերեզմանն, և տեսանէ զկտաւան՝
 զի կոյիւն սնդ . Եւ վարչամակն՝ որ էր ՚ի
 զլուխ նր՝ ո՛չ ը այլ կտաւան կայր, այլ՝ ու
 բոյն ծալեալ՝ ի մի կողմն . (Կոյն ժամեմուտ
 և միւս աշակերտն, որ եկեալ էր յառաջա
 գոցն՝ ի գերեզմանն, ետես և հաւատաց .
 Օ՛ ի չեւեօ գիտէին զգիրս՝ թէ պարտէ
 նմա՝ ի մեռելոց յառնել, Չոգան գարձել
 առ միմեանս աշակերտքն . Բայց մարիամ
 կայր արտաքոց գիբեզմի կն՝ և յայր . և մինչ
 դեռ լոյր՝ խոնարհեցու ՚ի գերեզմանն .
 Եւ տեսանէ երկուս հրշակս՝ ի սպիտկս,
 զի նստէին մի՛ ՚ի սնարից՝ և մի յանոտից՝
 ուր կայր մարմինն յի . Եւ նք ասեն ցնա .
 կին գու՝ գի՞ լաս . Ըսէ ցնն . զի բարձին
 զտրն իմ՝ ի գերեզմանէ աստի, և ո՛չ գի
 տեմ՝ ո՛ւր եգին զնա . Օ՛ այս իրբև ասաց
 գարձաւ ՚ի թիկունս կոյս, և տեսանէ ըզ
 յս՝ զի կայր . և ո՛չ գիտէր՝ թէ յս իցէ .
 Ըսէ ցնա յս . կին գու՝ գի՞ լաս, զո՞ ինչ
 բեօ . Կ՛մա սյսպէս թո՛ւեցաւ՝ թէ պար
 տիզպանն իյէ, ասէ ցնա . տէ՛ր՝ եթէ գո՛ւ

Եւ զստ օրհնեցէ՛ք քան ի նայն ծա՛ռայ քան
ըզտէ՛ք քան ի սըբբո՛ւ ի. և օ՛րհնե՛ցէք ըզտը.

Գնուտե՛տն ողորո՛ւտն ։

Ի՛սանք ընտեղէ՛ք ի՛նչ զն՛՛ւն ընդնոցն ըսայա՛
սէին մեծի՛ գա՛ ընտեանը՛ն տ՛նն ։

Եւ ի՛նչ և երգէին երգ նոր՛. օրհնեա՛լ է՛ք
սըբբ գա՛ ընտեանստը ։

Սըբոյ զտո՛ւնն ։

Ի՛նչ սապայծա՛ն և հրե՛շտա՛ն կն՛՛ն Եսաելով՛ի.
կենսա՛ տո՛ւ և գե՛րե՛ր զմա՛նինն ։

Եւ ի՛նչ և անեա՛ցէք կա՛նա՛նցն՛ յարեա՛ւստը.
ք՛ն և Ծ ։

Չոք օրհնե՛նք ի՛նչ

Չամբարձէ՛ք ի՛նչ շխա՛նք ըզղորուընը՛ս ձե՛ր
ի՛նչ վե՛ր ։

Եւ ի՛նչ և գա՛ ընտանէ՛ք փա՛ռօք ի՛նչ փա՛ռս ։
Չոք օրհնե՛նք գուտե՛տնն ։

Ի՛նչ եալ հողի՛ն յա՛ռա՛րեալսն, և՛ հրա՛
զինեաց զընտրեալսն՛ անկէ՛զ ի՛ սուրբ
վե՛րնա՛ տո՛ւնն ։

Ժբ

Ն

Ի՛նչ

Եւ հանգեալ նոցոց յայգոս մարդկան՝
զանսիցան լեղոհաց ըստ ժամանակս .

Պայծառախերպս լին Քոչ .

Յնոց թարգմտ հերմոսն զնիս . և առ
քեռքքն ՚ի հայրական ձայնէն թմբն լք .

Եւ կեղանեաց և մեռելոց շոր ծանու
թին ըզքեզ՝ մոզսէս և հեղինաս .

Սերտիտիան .

Քրիստոս եկեալ զ՚ն՝ լ՝ օր փոխուլ . և
տ՝ ծախնիս և տ՝ ք կո՛ւսի՛ն մարիամ մա .

Եւ զ՚ն՝ լք . և զ՚ն՝ լք՝ երկնից ընդ առա՛
ջեալսն և տ՝ ք կո՛ւսա՛ն սըն զո՛վէ՛ն ՚ի՛ն .

Խոչի .

Ի՛յսօր եկեալ կամառ տէրն ՚ի ՚խանչ .
և ասարածեաց զբազումկս իւր ՚ի նմա .

՚ի գեղեղե Ծննդեան .

Ը՛յլք հոգեղէ՛նք լք հո՛մ վիճան քա՛րո՛ղի ին
՚ի յանրանից մտ՛ւր զբաննրն ըս՛ զմեա՛ն .

Եւ մո՛զքն աստե՛ղքն զո՛ւշակեալ՝ մա՛
տուցին զնծա՛յսըն խո՛րհը՛րդո՛յ .

ժք

Ն

Տիւն

Տե՛սն ընդ աստի՛ն :

Բա՛նասն օրեւո՛րս տղայ և՛ տէրն օ՛րինս .
դիբ՝ տնօրինա՛քս ր եկն՝ ի՛ տաճարն :

Ե՛ւ սի՛նէօն գը՛ղ ունէր գրկօ՛քն . և՛ յօրի-
նաց կա՛սկից՝ լուծու՛նն հայցէ՛ր ՚ի կեանս
աւետարա՛յս՝ ՚նի՛ն :

Ե՛րբ ուսուցոյն Արեւո՛կեկոյն : որ ասէ ե՛նց
անգա՛մ . և յե՛նինն Բարձր :

Օ՛տաննայն անձձ՛ղ . օ՛ւսմ՝ արբ՛ս կե-
անսձ՛ղ քնց ի՛ մոց Երթա՛լ քանս օ՛ղ քան .
դասերն օ՛րաց օ՛սած՝ րհնէ՛լ ի՛ղքե՛ր
ընդքս՛ վըրը՛ կի՛ն . զամս րա՛յն շխա՛ր
հի՛մ օ՛ւսմ՛ :

Բարձր ընէ՛ն երգեցեց Ա՛ւետարանին
Երգոցն :

Օ՛ւսարձայեալքս մեծաւ ուրախութեամբ
և երգօք յարուրէ՛ն տն մերոյ , և վերկէլին յի-
ջի . որ եղև պատու և անդրանիկ ամենքն .
Չեկե՛լք , խորասկեաց դրուեսս դժոխոց ,
և ելայձ գրանութ մահու . և ետ յոյս հաս-
տատուէ՛ն վերստին նորոգման կենդանու

Ք Ն Ա Ի եան

Թեան ամ մարդ կան : Ինչքեցոցուք հաւա
 տով ի փրկչն մերմէ յէ . քէ . զի զմեզ ար
 ժանի արասցէ յարու թե իւրոյ՝ կերպարա
 սակից առնել զմարմին խոնարհուե մերոյ
 ստ նմանութե մարմնոյ փառաց իւրոց :
 Աք զի զայս խոստացաւ՝ զմեծ և զանձա
 ւելի շնորհս պարգևել սիրելեաց իւրոց
 ճշմարիտն ան յս . քս . տը մեր՝ կեցն՝ և'' :

Մ-դէ-նս :

մենակեցոյց՝ ճշմարիտ սրբ և մեծի յա
 րու թեն քի այ մերոյ վայելէ՝ փառք՝ իշխա
 նութի և սլասիւ . այժմ և'' :

Ս-դէ-նս :

Ս^x զորմեւ ինձ անձ ըստ մեծի ողորմութե
 քում . ըբաղում գլծութե քում . Գա
 ւեւ զանօրէնութիւն իմ :

Բաւել լոճն զիս յանօրէնութի իմմէ . և
 ի մեղաց իմոց տը արաղիս :

Օ՛անօրէնութիւն իմ ես ինձէն զիտեմ . և
 մեղք իմ առաջի իմ են յամ՝ ժամ :

Բեզ միոցն մեղաց տը . և զչար առաջի քո
 արարի :

Իք

M

Արայն

Որպէս արդար եղիցիս 'ի բանս քո. և յաղ-
 թեացես 'ի դատելք բունս:

Ինօրէնուք յղացու. և 'ի մեզս ծնաւ զիս
 մայր իմ:

Իս. ար զձշմարտս 'ի սիրեցեր. զանյայտ
 և զձեռկեղև իմաստուք քով յայանեցեր ինձ:

Յողիս յիս մշակաւ. և սք եղեց. լուս' և
 քան զձիւն սպիտակ և զէց:

Եսելի' արս ինձ ար' զցնծու թի և զուրա-
 իտի. և ցնծասելն սակերք իմ տառապելի:

Բարձո' զերեսս քո 'ի մեզայ իմոց. և զամ-
 անօրէնուիս իմ քաւեա յինն:

Սերտ ար հաստատեալ յիս ամ. և հոգի ու
 զիղ' սորոզեա 'ի փոքի իմունս:

Մի ընկենուր զիս ար' յերեսաց քոց. և
 զհոգի քո ար մի հաներ յինն:

Լ. յ' ամէր ինձ ցնծուի փրկուե. և հոգ-
 քով սեռուե քո հաստատեալ զիս:

Դեսուցից անօրինաց զձանապարհս քո. և
 ամբարիշտք առ քեզ զարձցին:

Փրկեալ զիս յարեմնէ ամ' ամ փրկուե իմոց.
 և ցնծասել լիզու իմ յարդարութե քունս:

Տը' եթ ե զըթ ունս իմ բանաս, բերն իմ
 + ք M երգես

երկեսցէ զօրհնութիւնքս :

Թէ կամեցեալ էիր պատարադս, մատու-
ցանէսք. բայց՝ դու ընդ ողջակէ՛զս ինկ ո՛չ
հաճեցար :

Պատարադ այ՝ հոգի խոնարհ. զսիրտ սք՝
և զհոգի խոնարհ նձ ո՛չ արհամարհէ :

Բարի արա նք՝ կամօք քոյ՛ք սիօնի . և շի-
նեցին սարիսպքն երուսաղէմի :

Յայնժամ՝ հաճեցին ընդ պատարադս ար-
դարութե, յորժամ՝ ու խտից պատարադս
հանցեն՝ ՚ի սեղան քո զօճարակս :

Փառք հօր և որդւոյ ե՛ւ . այժմ՝ և միշտ և

Բարոզ զի՛նի ողորմա՛նն :

Երկրպագեմք քեզ ակ՛ր նձ մեր անցելքս
ը երկարունի գիշերիս, և կանխեալքս ՚ի
անզուշ խոստովանութե. մատուցանեմք

զառաօտու աղօթս մեր . Օ՛քեզ նք՝ օր-
նեմք և փառաւորեմք, և զքէն նք՝ գոհա-

նամք . որ արժանի արարեր զգիշերս խաղա-
ղութիւն անուցանել, և հասանի ՚ի քամ

առաօտուս : Բ՛ճ անաւորեալ զմեզ ակ՛ր
անձաւ խոստմանց քոյ՝ զօր խոստացար օր-

Ի՛ք

M

ընկեսց

Երկեսայ քոյ ճշն բիտղ. ան յն քն. ան բ մեբ
 կիցն և ողորմեան: Աղորմեաց մեզ ան բ ան
 մեբ՝ ի մեծի ողորմութե քուս: ասացուք
 ամենեքեան միտքանուք: Տը ողորմեան. Տը
 ողորմեան. Տը ողորմեան:

Մողխան. Յուսելի:

Աղորմեան՝ գլխած՝ ճշմարիտ սրբ և մեծի
 յարութեան քն այ մերոյ վայելի փառք՝ իշ-
 խանութի և պատիւ:

Մողխան Գահոյ:

Աղորմութե և զթուր քով լուր մեզ տը
 և ողորմեան, ներեան, քաւեան, և թն զգմեղս
 մեր: Լճանաւորեան գահաւթի փառաւո-
 յել զհայր և զորդի և զնք զհոգի: Լճմ:
 Մողխան Կոնյ Գահոյ:

Գործեասուք և աղօթիւք անց մտախր-
 ապն՝ որոյ այսօր է յիշատակ, և ան սրբ քոյ
 լուր մեզ տը՝ և ողորմեան, ներեան, քաւեան,
 և թն զգմեղս մեր: Լճանաւորեան գահաւ-
 թիւ լուր փառաւոյն Կոնյ Կոնյ Կոնյ
 Ե անց հոգւոյ. այժմ և միշտ
 և յաւիտեանս:

Մեկուկայ . ալեկուկայ .

() Եհնեցե՛ք զտէր յերկնից . օրհնեցե՛կ զնա՝ ի բարձունց .

() Եհնեցե՛ք զնա յամ հրեշտակք նք . օրհնեցե՛ք զնա յամ զօրութիւնք նորա .

() Եհնեցե՛ք զնա սրեղակն և լուսին . օրհնեցե՛ք զնա յամ սասեղք և լոյս .

() Եհնեցե՛ք զնա երկինք երկնից . և ջուրք որք՝ ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցե՛ք զանուն տն .

Օ ի նա սաց՝ և եղևն . հրամայե՛ց՝ և հաստատեցան .

Սարոցց զնոր յաւիտեանս յաւիտեանից . սահման եղ՝ և անհասնե՛ն .

() Եհնեցե՛ք զտր յերկրէ՝ զիշապք և յամ խորք .

Չուր և կարկուտ , ձիւն և սառն . հողմ և մլրիկ՝ որք առնէք զքան նք .

Լեքնք և յամ բարձունք . ծառք պաղարեք և յամ մայրք .

Գազանք և յամ անասունք . սողունք և յամ թռչունք թեաւորք .

Թագաւորք երկրի և զօրք իւրեանց . իշտ

խանք՝ և ամբաստանորք երկրի .

Լըրիա սասարգք և կուսմնք . ծերք և տղայք
օրհնեցէք զանունն տն .

Խարձրացաւ անունն նի միայն . խոստովա
նութի նմա յերկինս և յերկրի .

Խարձր առնէ տէր զերջջիւր ժողովրդեան
իւրոյ . օրհնութի նմա յամբայն նի . յորդուցն
խորայելի ժողովոյն՝ որ մերձ է առ տր .

Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր՝ օրհնութի
նմա յեկեղեցիա սրբ .

Աւրախասցի իւրայել յարարիչ իւր . որդիք
սիծնի ցնծասցեն՝ ի թագաւորն իւրեանց .

Օրհնեցեն զանունն նորա օրհնութի . սաղ
մոսիք և օրհնութի սաղմոս երգեսցեննմա .

Հաճի տր լսողովորդս իւր սր . և բարձր
առնէ զհեղս ի վերիուէ .

Պարծեսցին սրբն վառօք , և ցնծասցեն ի
հանգիստ իւրեանց . և բարձր արասցեն

զի՞ծ բերանովք իւրեանց .

Սուր երկրայրի կտ ի ձեռսն ի , առնու
զհատուցոմն ի հեթանոսաց . ի յանդի
մանութի ամ ժողովրդոց .

Վկայել զթագաւորս նոցա կապանօք . և

զգօրափորսնոցա ձեռնակույօր երկաթեօր:

Եւնեղնոցա զդատատանս ըստ գրոց. և

փառք սցս են ամսքցնք:

Օրհնեցէք զնձ՝ ի սրբաւթննք. օրհնե-

ցէք զնա՝ ի հատատուէն զօրուէննք:

Օրհնեցէք զնա՝ ի գօրուէննք. օրհնեցէք

զնա՝ ի բարգում մեծուէննք:

Օրհնեցէք զնա՝ ի ձայն օրհնուէն. օրհնե-

ցէք զնա սաղմսիւք և օրհնութք:

Օրհնեցէք զնա ցնծութք. գովեցէք զնա

ուրախութեամբ:

Օրհնեցէք զնա՝ ի բանս քաղցր. գովեցէք

զնա՝ ի բարբառ լոկիւս:

Օրհնեցէք զնա՝ ի ձայն գօհութեան. ամհն

գիք օրհնեցէք զնա:

Եւնեղնոցա զդատատանս ըստ գրոց:

մաք ի բարձունս այ. և յերկիր խա-

ղաղութի, ի մարդիկ հաճութի. և

օրհնութի քեզ ի բարձունս: Օրհ-

նեալ ես արած մեր. օրհնեմք զքեզ,

և գովեմք զքեզ: Խոստովանիմք ար զքեզ

և երկիր պապանեմք քեզ. փառաբերեմք

զքեզ, գոհանամք ար զքէն վն մեծի փա-
 ապ քոց: Տէր թագաւոր սքզ երկնային
 ան և հայր ամենակալ, Տէր և որդի հօր միա-
 ծին յնքս. և քր որդի, Տէր ան, գառն այ,
 և որդի հօր՝ որ առեր զմերս՝ ի կուսէն:
 Աղբարացար, բարձեր զմզա աշխարհի. և
 արդ՝ ընկալ զաղաչանս մեր: Արդ՝ որ նքս
 տիս չ աջմէ հօր, ողորմեաց մեզ: Օհ դու,
 միայն քր՝ դու միայն բարձրեալ ես. դու
 միայն ար մեր յնքս: Տէր և հօգիդ սուրբ
 որ ի փառս ան չ հօր. ամէն:

Մ և յամ ժամ օրհնեմք զքեզ ար և զո-
 վեմք զանուն քր քո յաւիտեն՝ և յաւիտենս
 յաւիտենից: Ըրժանի՛ արա ար՝ զօրս զայս
 յաղագուք, և առանց մեղաց պահեան զմեզ:
Օրհնեալ ես ար ան հարցն մերոց. զովն
 և փառաւորել է անուն քր քո յաւիտենս
 ամէն: **Օրհնել ար՝ ուստի նձ զարդարու-**
մ թխ քո: (Աւելի ինչեմ) Տէր ապառէն և
 զգեր մեր յազգէ յազգ. Իս աղաչեմ ար՝ ո-
 զգորմեա ինձ, և բժշկեա՛ զանձս իմ. ես մե-
 զգայ քեզ: Յայց մեզ ար՝ զողորմուխ քո, և
 զգիւրիւրիս քո սուր մեզ: Տէր ողորմուի քո

յաւ խոտան . զգործս ձեռաց . քոց մի՛ ան-
 տես աններ . Տի՛ իմ՝ զքեզ ապաւէն ինձ
 աքաբի . ուսն ինձ ստանել ըզկամս քո . զի
 դու ես ան իմ . 'Իքէն է ան՛ը՝ աղբիւր
 կենդանուք . և լուսով երեսցքոց տեսա-
 նելիք զայս . Օսպեան զողորմուիս քո՝ որք
 ճանաչեն զքեզ ար :

Փառք՝ պատիւ և երկրպագութի՛ ի բար-
 ձուքս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբի .
 Ի . յիմ և միշտ՝ .

Ի քեզ զի՛նն անելոյ զի՛տաւ ՚ի բարձրանսն .

Օյարուել՛ զփրկիչին՝ օրհնե՛ս սոց՝ ւր .
 զփրկիչին մերոյ՝ օրհնե՛ս սոց՝ ւր ը՛զյա-
 րու՛ւթ ի՛նն .

Յարեաւ անտուէան՝ . որ՛ բուէեցին ամ՛ ը՛ն-
 նամբ . նա՛րա՛մ .

Օյարուել զփրկիչին՝ օրհնե՛ս սոց . զփրկիչին
 մերոյ օրհն՝ .

Օյարուեցելն զքե՛ օրհնե՛ս սոց . և զյա-
 րութի՛ նք փառաւորե սոց՝ ւր .

Օյարուել զփրկիչին՝ օրհնե՛ս .
 Ա՛ր ք՛ լն՝ ՚ի բարձրանս , և զերեւոյ ըզգե .

131

132

133

Լաւրճը առեւեմ ըզրե՛զ տէ՛ր՝ զի ընկալաւ
 զն՝ Եւ ո՛չ ուրախ արարեք զԹշնամիսն իմ
 յի՛ս :

ԳՂ Լ՛սյաճը մտանէ՛՝ Ծ՛մ Թա՛մ գաւառն մե՛ք
 քրի՛ստոնքա՛ն Ի յերո՛ժ Լսանէ՛մ ք՛նս՛ր
 քաղաք գաւառ ի՛ն :

Բո՛ղ մտնմ ջ Լ՛իսն ծերքն ոստո՛ղք ձի՛ Թե՛
 ճեւձըք . Է զա՛ստու՛մ մ՛մ Ծ ո՛րդի՛ն վա
 ասմաւորէ՛՞ ի՛ն :

ԲԶ Ի՛ տիր՛ գրանէ՛ տէ՛ք զերկի՛ր հոփառե
 ջե՛ճա՛ր . Է գո՛րծք ձե՛ աա՛ղ քո՛ց երկի՛ք են .
 Լո՛քա՛ կո՛րն շին . Է գո՛ւ կա՛ս Է Թոս յս
 Է իտեա՛ն :

ԳԲ Տ՛ւրջին Թա՛մ գաւառի՛ կուսանք զհե՛տ նր .
 Է զընկերս նր տարջի՛ն նը՛ման .
 Լ՛ ծցի՛ն յնծուք՛ Է ո՛ւրախ՛ աք՛ . Է տար
 ջի՛ն ի՛ տաճա՛ր Թա՛մ գաւառի՛ն :

ԳԴ Խո՛րհեցան Է իտե՛ցան զլսը՛ն Է թի՛ . Է
 զապի՛րատու՛ ի՛ ի՛ քար՛նու՛նս խո՛րհեցան .
 Լ՛ գին յերկինս զբերանս ի՛ Էրեւան . Է զի
 զու՛ս ի՛ քար՛ց ա՛ծէ՛ ի՛ն զի՛րկրան .

Արատցա՛ն զանձն անդամ բունց . ե՛. դո՛ւրի՛ն
ս՛մբլի՛ն պարտաւոր աննե՛ն ի՛նն .

162

Եղև՛ ահք անպու՛ւէն ի՛նն . ո՛ն զ՛ննակա՛ն
յո՛ւսոյ ի՛ մննց .

Սատնե՛ցայ՛ . Է՛ սի՛ Ե՛ լաննէ՛ն ի՛նն . ո՛չք ի՛մ
ազարտցան յաղքատո՛ւ թե՛ննէ՛ն .

163

Ըղաղակեցի՛ ա՛ն ահք զօրհանա՛ն սրտեղ . Է
համբարձի՛ ա՛ն քե՛ղ զնե՛ն աս ի՛նն .

Փոխանա՛նկ սի՛րոյ ի՛մնց մա՛ր անե՛ր Է՛ Է՛ ի՛ն
զի՛նն զ՛նն զ՛նն զ՛նն . ո՛ն զ՛նն զ՛նն զ՛նն .

164

Թ ըս կոնյիմ՞ .

Սատնա՛ն մ՛ն զօրհանն ի՛մնց՛ . մի՛նն Է՛
ա՛ն մի՛նն ք . զի՛ բերան մեղաւորի՛ բերան
նենգաւորի բանցաւ՛ ի՛ զի՛ բա՛րնն ի՛ մն .

Օ յոնն լնն ոսոն .

Եղև՛ զի՛նն զի՛նն ի՛ զքի նեքնմ՞նն . Է՛ նն
՛ ի իննաւորի՛ , Է՛ ի՛ ստու՛նն ըս մա՛ր հո՛նն .

165

Յի՛նն հաստատեցաւ սքրտմնաւի՛ բո՛ն
դիմ զբո՛սանս քո ածե՛ր ի՛ զի՛ բայ ի՛ մն .

Եղև՛ զի՛նն զի՛նն ի՛ զքի՛ մն նե՛րնն զքնն՛ մնն .
՛ ի իննաւորի՛ , Է՛ ի՛ ստու՛նն ըս մա՛ր հո՛նն .

166

Ժ Կ M Տ Է

Տէ՛ր արեւմտեան վերջին թիւնս ի մի ամ ամսս յի
տա՛ւի կարգացի եւ դիւրի անանձն շնորհ
քովս յարմարս

Օ հոգիս զմեռնումս

Անձնս անմահ իմ ի հոգիս ի մի ամսս
արեւմտեան վերջին թիւնս ի մի ամ ամսս
զի տե՛ր կոմ շեւտն ց
բարեկամս

Անձնս անմահ զի քիցի տր զմեռնումս
անմահս զի քանարհեցմն զանկն ի բ
տա՛ւս եւ ևս յաւնոս իմ կարգացի յարմարս
անմահս

Օ հոգիս ի մեռնումս

Տմնս քովս ի մի ամսս արեւմտեան
վերջին թիւնս ի մի ամ ամսս
զի տե՛ր կոմ շեւտն ց

Տր թագունս քովս զմեռնումս զի քանարհեցմն
զգար զգար տր զորս ի լե մե՛ր ի բնանս

Անձնս անմահ ի հոգիս ի մի ամսս
արեւմտեան վերջին թիւնս ի մի ամ ամսս
զի տե՛ր կոմ շեւտն ց

Յիշեա՛ն տե՛ր լիցանս ի բնանս, եւ զմեռնումս
զի տե՛ր կոմ շեւտն ց

Քովս անմահ ի հոգիս ի մի ամսս
արեւմտեան վերջին թիւնս ի մի ամ ամսս
զի տե՛ր կոմ շեւտն ց

Մ խնայ

խաբարս ըրբի իւրով զգու հա՛ տա՛տե՛ց յի՛ր
Օ հի՛ւսիս և զհա՛րա՛ւ զգու ա՛րա՛մբ բի՛ւ ի՛ն
բօր և հերձո՛ն յանձն քո՛ ցը՛նծա՛մ սցե՛ն .

ճւն

Ըգե՛ սո՛գ զանձրե՛ր ի՛ր զերթոյ զե՛ զմե՛մ
սո՛գ ցո՛ղ զի ցօղե՛ յե՛րկեր՛ .

Ըճ՛ զի՛րա՛ւ սու՛նս քո՛ ա՛րքա՛յ ի՛ն տա՛ շա՛նք .
ե՛ր զարգա՛ւ ի՛նս քո՛ սո՛գա՛ւ ի՛ն ա՛գա՛ւ սո՛ թի՛

խու

Ըտ՛ ա՛ր երկիւղա՛ծաց քո՛ց նը՛ շան . զի
անձրե սցի՛նս յերե՛սո՛ց ա՛ղե՛ զան .

Ըրպե՛ս վը՛րկեցա՛ն սի՛րե՛ր ի՛նք քո . կեցո՛
աճո՛ղ ի՛նս ի՛նք ի՛նք մե՛մս .

ճը

Օ բհնեցե՛ր բո՛ւսե՛ր յե՛րկեր՛ս . օրհնե՛
ցե՛ր ընձա՛ ի՛ր քա՛նքու՛նս .

Օ բհնեցե՛ր բո՛ւսա՛ն ա՛մ հը՛ր շա՛նկը՛ր նը՛ .
օրհնեցե՛ր բո՛ւսա՛ն ա՛մ զօ՛րս ի՛նք նը՛ք նը՛ք

աճ

Ան՛ են բա՛նք . և՛ սո՛ղ ե՛ր ի՛նս քո՛ սո՛գ սո՛ղ
ի՛նք սի՛նս ձա՛յնք նս՛ ցա .

Ընդ ա՛մ երկիւղ ե՛ր ըստ՛ ըստ՛ նը . և ի՛նք
ի՛նք սա՛ն ա՛ն ի՛նք նս՛ ցա .

ճը

Օ կի՛ր զե՛րկը՛ր ի՛նք ի՛նք սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ
ի՛նք սա՛ն ա՛ն ի՛նք նս՛ ցա . և ընդ ա՛մ սո՛ղ

M

Ընդ ա՛մ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ սո՛ղ

քո՛մմ է՛մմ՝ ի՛մմ՝ ի՛մմ՝ յարդամնդէ՛ յստա՛
քան զարուսեակ ծնայ ըզքե՛մմ՝ ո՛ւմմ՝
մարդ եղ՛ի՛ :

Քարոզ Սիւրբիկեցի և Յիշուցի և այլ
Տէրոսի տոհմաց :

Սասնոց քամենքեան միաբանուք
տը ողորմեա՛ :

Սխաղաղութե՛ն ամաշխարհի՛ և հաստա
տութե՛ն սքլ եկեղեցւոյ՝ զտը աղաշեսցուք՝

Սք ամ սք և ուղղափառ եպիսկոպոսաց՝
զտը աղա՛ :

Սհայրուպետին մերոյ տն (այ՛ տն ուն) կի
նաց՝ և փրկութե՛ն հոգւոյ նորին՝ զտը ա՛ :

Սվարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւա
դաց՝ դսրաց և ամուխտի մանկանց եկե
ղեցւոյ՝ զտը աղա՛ :

Սբարեպաշտ թագաւորաց՝ և անասի
իշխանաց, զօրախորաց և զօրաց նմին՝ զտը :

Սզի տրն ամենակալ հնազանդեցուսցե
առաջի նոցա զամ՝ պատեթագմուսն թշնա
մեաց՝ զտը աղա՛ :

Ս

Յտոյ

Յաղագս հարց և եղբարց մերոց՝ որք ՚ի
 դերուէն են, և ՚ի շարժառայուէն. զմեր աշ

Յաղագս ճանապարհորդաց և նաւորդայ՝
 խաղաղուիչ հասանիլ ՚ի նաւահանգիստն
 բարութն. զմեր աղա:

Յաղագս հիւանդաց՝ և ամ վշտուցելոց փու
 թապէս առողջութն. զմեր աղա:

Յաղագս բարեխառնուէն օգոց՝ անձրեաց
 քաղցրուէն, և պաշոց առատուէն. զմեր ա:

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերից ՚ի նր
 եկեղեցիսյ. զտէր աղա:

Եւ յաղագս պնայիկ՝ որք մասնեալք են
 ՚ի ձեռս անօրինաց՝ վնանճանն ջի. զմեր:

Յաղագս հոգւոյն հանգուցելոց՝ որք ծըշ
 մարիա և ուղիղ հաւատով ՚իքս անջեցին.
 զտէր աղալիս:

Յաղագս փրկելոյ զմեզ նն այ՝ յերեւելի
 և յաներևոյթ թնամւոյն. զտէր աղա:

Սուղիսնս:

Բարեխօս ունիմք նք զՍարիամ զՄճա
 ծինն՝ զփառաւորեալ և օրհնեալ միշտ նք
 կոյսն. նք զՅովհաննէս միլախն. սուրբ

Ի

Ի

Սուրբ

զՍտեփաննոս նախապիկոցն. սուրբ զԱռա-
 քեալսն և զՍարգաբեան. զարի և յաղ-
 թօղ որ պիկայսն. Եւ զմեծ խոստովանողն
 Վիզայրապետան մեր՝ զԵրն Կրիստոսի
 Լուսաւորին հոյատանեաց աշխարհի:

Յիշեսցիք և զամ սուրբս, և նոքոր զնոր
 աղաչեսցուք:

Օ սուաւօտս լուսոյ և զսուաշիկոյ՝ օրս իւր
 զաղու թիւն անցանսն՝ հաւատով՝ ի ննէ
 խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ խաղաղութե պահպան ան
 ձանց մերոց, ի ննէ:

Օ քաւութի և զթողութի յանցանաց մե-
 րոց ի ննէ:

Օ սրբոյ խաչին մեծ և կարծի՝ զօրութե
 նուր սնանց մերոց ի ննէ:

Եւ և սմարան յի ճշմարիտ և որ հաւա-
 տոցս մերոց՝ զնոր աղա:

Օ անձինս մեր և զմիմանս ան
 Սրբմանց մեզ նոր ան մեր՝ ի մեծի:

և պահեցեա հաստատուն քր զեկե՛ զե՛ցի
հաստատեալ ՚ի վր հիման առաքելոց և մար
գարեից. անդա՛

Վճռն Վճի՛ սբց մարտիրոսացն բարեխոս
ունիլք առ բարեքոր որդիդ այ. զի խաղա
կղացին խռովուիք. գաղարեցին յարձակ.
Քմուսք թը՛ շնամեաց. անկեցի՛ սեր և ար
գարուեի՛ ՚ի յերկրի. անդա՛

Վղաչանո՛ք սբց մարտիրոսացն ար՛ որք ճոյ
նեցան վր անտանդ քում սրբոյ. նայեաց
յերկրպարտի ժողովելոցս, և շարհեա մե
ղաց թո՛ղուի, և հան մասն և բաժին ընդ
սուրբս ամ. անդա՛

Վղաչանո՛ք սբց մարտիրոսացն ար՛ որք զան
ձինս իւրեանց տաճար մաքրեցին հոգւոյդ
քում սբոյ. արդևեա՛ երկրի մեցում զքոյց
բախաւս օդ և զցոլարձակի՛ ըզրոյս. առ
՚ի լեցումն վնել յամ հարկաւոր պիտոյից
մերոց. անդա՛

Վարեխօսուք՛ սրբուհւոյ Եւփանին, և յով
հանուռ կարասիտին. սբն ստեփանոսի
ն և
H
նախա

նախադիպելն . և սբց առ սքի լոց՝ մարգա-
 ղրէից և մարտիրոսաց . և սբյն գրիգորի մե-
 զքց լուսւորչին : Նարեխօտուք և ազօթիք
 սբցն՝ (այս անան) որոց սցսոր է յիշատակ
 և ամսրբոց քոց ակէր՝ որք միացան ՚ի սկր-
 անութեանդ քո , յիշեան զհոգիս ննջեցե-
 լոց մերոց , և այց արա ՚ի քում գալստեա-
 նքդ . աղա՛ : Եւ ևս առ աւել գլորգո-
 բուք սկրոյ , և զգործս բարեաց պարգև ել
 մեզ ի լէտգրեմք . Օ անձինս՛ . Ողորմեաց

Ք-ի-ն Ս-ն-գ-ի-ն-ն Վ-ի . և Մ-ի-տ-ե-ո-յ և
 Փ-ի-ն-ն ս-է-ն-ն-ն , Մ-ի-ն-ն , և Տ-ի-ն-ն
 ը-ն-ն-ն-ն .

Մ

սք սէրք սքանչելի լուսոյն . որ
 զածն ամ յախտեանց յորովայնի
 քում էքեցեք , և ցնծութիւնն աշխարհի
 ծնար զքանն արձ . անսնչեմք .

Մշտեան վս միք զառ ՚ի բիւն զմարմնացն ին
 արծ . որ խոնարհեցաւ ՚ի հայրական ծոցն .

և զ

և

էա

էաւ մարմին ը մարդ կցին թընուեա՛ւ առ
 նել խաղաղութի յերկինս և յերկրի՛. ա՛ղ՛
 լ՛ղաչեա՛. Ահրել մեզ՝ անտես առնել
 զյանդանը՛ս մեր. և սամլ՝ օղնականութի թ
 զիմակաց լինել հակառակամարտիցն՝ ի պա
 տերագովի՛. ա՛ղ՛:

Մղաչեա՛. Օ ի լուսցին պատերազմու՛նք.
 զաղտըսցին յարէւմնու՛նք. թընամեաց.
 անկեցի՛ծ սեր և արդարութի՛ յերկրի՛. ա՛ղ՛:

Մղաչեա՛. Մճեցուցանել յերկրի մերում
 զքաղցր բղսու՛մն աղբերաց. զառա՛ւ ալբա
 զարեութի բուսոց և արնկաց. առ՝ ի գո՛ւար
 ճալի՛ծ լինիլ անհարկուոր պիտոյից մերո՛ց. ա՛ղ՛:

Մղաչեա՛. Օ ի միաբանեաց Գեկեղի՛ ի իւ
 րո՛ք. ինեա՛ւ ի յի՛ն հիմն առարկոց և մար
 զան՛րիս. պահե՛՛մ անարատ մինչև յօրե
 րևելոց գալտան իւրո՛ւ. ա՛ղ՛:

Մղաչեա՛ զառն մեր Սրբուհի՛ զմիածին Թ
 զորդին. Առ ին հոգւոցն հանգ՛ւնելոց.
 անդառնի՛ծ յարմարելն երկնից և տալ մա
 սրն և բա՛փն ը սրսն ա՛մ. ա՛ղ՛:

Յիշեա՛ տէ՛ր և սո՛ղո՛րմեա՛ն :

Եւ ևս առաւե՛ծլ զյորդորու մն սիրոյ, և
զգործս բարեաց պարզե ել մեզ ինդրեմք :

Տո՛ւր մեզ տէ՛ր աստ՛ւնս :

Օ՛րն ձինս մե՛ր և զմիմեանս՛ :

Քեզ տո՛ւր յանձն եղիցս՛ էք :

Ոչորմեաց մեզ տէ՛ր աստու՛ած մեր՛ :

Տէ՛ր ողորմեա՛ն. ար ողորմեա՛ն. լո՛ւր տէ՛ր
և սո՛ղո՛րմեա՛ն :

Քարոզ Պահոց :

Փառւորեցուք զամենեկալն ան՝ զհայր
ան մերոյ յի՛սի. զոհանալով զնմանե
որ պահեաց զմեզ խաղաղութե՛ք՝ ի գիշերի
յայսմիկ : Եւ առաջնորդեաց մեզ ի խաւա
րէ՛ ի լոյս. ի մահուննէ՛ ի կեանս. յապա
կանութե՛ կանաչականութի՛. յանգիտու
թի՛ գիտութի՛ ճշմարտուն իւրոյ : Եւ յարեացուք
ի խնդրեցուք ի նմանէ՛, զի զերկարութի՛
տունջեանս խաղաղութե՛ք և ամ՝ մտադիւր
զընթացութե՛ք արասցե՛ անցուսանել ի մենջ
Եւ պատեն լաւահեղե՛ զծողոփսն

Այս անձը՝ որ մատնեցար վր մեր՝ ողորմեան
մեզ :

Այսպէս որքան թաղուին. և մի անից օրը,
կտնի և Նիւնիցոսոյ. այլ և ուրիշ Պիւհոյ :

Այս անձը՝ որ խաչեցար վր մեր՝ ողորմեան՝
Այսպէս որքան իրելիցին. և Շիւթոս
Գիւնիցին :

Այս անձը՝ որ Թաղեցար վր մեր՝ ողորմեան
Օսարի և մի յարդի Սիւրիցին :

Այս անձը՝ որ յարեար ի մեռելոց՝ ողորմեան
Համբարձման Վրի :

Այս անձը՝ որ համբարձար փառք առ հար
ողորմեան մեզ :

Սէյն հոգի գալուիսն աւ Սէ Հոգին :

Այս անձը՝ որ եկիր և հանգեար յառաջեալ
սրն՝ ողորմեան մեզ :

Սուրբալուսին :

Այս անձը՝ որ յայտնեցար ի Թաքօր լեբիցն
ողորմեան մեզ :

Փոխման Սէ Աշխարհին :

Այս անձը՝ որ եկիր ի վտակ մե մօր քո և
կուսի՝ ողորմեան մեզ :

Թալմայի ուսուցիչն ուսուցիչն :

Տի

H

Փառս

Փառաւորէ՛ւ և օրհնէ՛ւ միշտ իմ կոյս Մա-
ծին Սարիամ մայր Վի. մատո՛ զաղաչանս
մեր՝ որդւոյ քո և նոյ մերոյ .

Սուգեա՛ն .

Փրկել զմեզ 'ի փորձուէ՛ , և յամ՝ վտանգեց
մերոց .

Վարդ .

Եւ և սխաղազու թե՛ զտէր աղաչես .
Սուգեա՛ն լինելոյ նն նոյ՝ ճայնի աղաչա-

նաց մերոց բարեխօսուէ՛ք իմ անձնին . Ե-
ւ շահելոյ 'ի զք մեր ողորմուէ՛ և զթուէ՛ն
ան նոյ . ամենակալ նոց ան մեր՝ կեցո՛ւ և ող-

Օրհնուէ՛ թի և փառք հօր , և որդւոյ՝ .

Սուգաչուէ՛ն մե՛ն իցո՛ւն .

Եւ ուրի սուգնո յոյնիս յառաջս ինքնիկեց
յառաջ տն զար յոյնոն ուրիսոցնն .

Եղիցե՛ն անուն նն օրհնէ՛ւ յոյսմ հետե՛ մին
չև յա՛ն իտեանն .

Օրհնեցե՛ք մանկուանք զտէր . և օրհնեցե՛ք
զանձնըն նն . Տե՛ն 'ի թի՛ւն 231

Յառաջս ինքնիկեց ուր ընթերցուէ ընթ
և ընթերցուէ թի՛ւն . թի՛ 'ի տերոնն ինն ու-

նոն ուղիս , 4 թի՛ս , և ընթերցուէ ըստ ցոց-ի թի՛ս .

Տ

Ի

Ի՛ւն

Լեւտարանք բժշկութեւ,

ՍԷ Լեւտարանք Եւ Սահմանք: 15. 21.

Սէ Եւնիւնք Տեւանքոյ ՅԷ ԲԷ:

Լեւեալ անար յի վնաց' ի կողմա-
 նըս արեւոսի և սիւզոնի. Եւ ահա
 կին մի քանոնացի' ի սահմանաց ան-
 սի նոյ ելեալ, աղաղակէր և ասէր. Ողոր-
 մեաց ինձ ար' որչի' դաւթի, դուսար իմ
 չարաչար պատահարի. Եւ նա ոչ ետ նմա
 պատասխանի. և մատուցեալ առակերտքն
 ընր' աղաչէին զնա և ասէին. արձկեա՛ զնա
 զի աղաղակէ զհետ մեր. Եւ պատասխանի
 ետ և ասէ. ոչ ուրեք անացեցոյ՝ եթէ ոչ
 առ ոչխարս կորսեալս անն իսրայէլի.
 Եւ նա մատուցեալ երկիրպագանէր նմա
 և ասէր. տէր' օգնեա՛ ինձ. Պատասխանի
 ետ նմա և ասէ. ոչ է ըսարեք առնուլ զհաց
 մանկանց' և արկանել շանց. Եւ նա ասէ.
 այ՞ ար, քանզի և շունք կերելիին' ի իշա-
 նաց անկելոյ՝ ի սեղանոյ նն իւրեանց.
 Յոյնժամ պատասխանի ետ նմա յի և ասէ
 ո՞վ կին դու՛ մեծ են հաւատք ըո, եղկցի
 դժ II քեզ

քեզ՝ ողբ և կամօս . Այլ բժշկեցաւ զուստը
նորա՝ ի նմին ժամու .

ՄԷ Աւետարանն ըստ Մարկոսի 7. 31.

Աւելեալ միւսանդամ՝ ի սահմանացն
ափերոսի և սիղօնի, և եկն ի ծաղկա-
ղորն գալիլեացւոց՝ ի մէջ սահմանացն ի դե-
կատրուա . Այլ բերին առաջի նորա խուլ մի
և համբ . և աղաչէին՝ զի ձեռն զիցէ ի վի-
նի . Այլ առեալ մեկուսի յամբօխէ անտի,
էտրկ զմատունս իւր ըսկանջսնք՝ և ե-
թուք անդր . և կալաւ զլեզուէ նր . Հոցե-
ցաւ յերկինս . յողւոց եհան՝ և առէ ցնս .
եփփաթաց՝ որ է բացիւր . Այլ նոյն ժամոյն
բացան լսելիքնք, և լուծին կապանք լեզուէ
նր . և խօսէր ուղիղ . Այլ պատուիրենաց նյ
զի մի ումք ասիցեն . և որչափ նա պատ-
ուիրէր նյ, նք ևս առաւել քորոզէին .
Այլ ևս քանդէա զարմանային և ասէին . զ-
մենայն ինչ բարեք զործեաց սա . զի իսկի
լսելուս՝ և համեց խօսիւ .

ԱԷ ԼՅ-Է-Պարանոս ըստ Ղ-Պատմութեան 9. 37.

Եւ եղև 'ի վաղիւն' մինչ իջանէին նք
'ի յեռնէ անախ, Է առաջ եղև նմա
ժողովուրդ բարում. Եւ ահա՛ այս մի 'ի
ժողովորդենէ անախ աղաղակեաց և առէ .
Վ՛րդնդո՛ւ աղաղակ գրեզ՝ հայեաց յորդէ
Քիւմ, զի միամօրէ ինձ. Եւ ահա՛ այս հարկա
Քնի 'ի նմա, և յանկարծ գոչէ՛ և զա կոչս
Քնէ և թաւալեցուցանէ զնա՛ և վրդրեցու
Քյանէ, և հայիւ մեկնի 'ի նմանէ խորաս
Քկեալ զնա. Եւ աղաղկի զաշակերանս քո
Է զի հանցին զնա, և սչ կորացին. Պատաս
Քխանի ետ յն և առէ. ո՛վ ազգ անհաւատ և
Քթիւր. մինչև յերբ եղէց ընդ ձեզ՝ և ան
Քսայեմ՝ ձեզ. մատո՛ այսր զորդին քո. Եւ
Քմինչ մատվւր. զարկոյց զնա դեն՝ և շարժ
Քկեաց. Սասունց յի այսոյն պղծոյ. և բժշ
Քկեաց զմանուկն. և ետ զնա զհայր իւր.
Եւ զարմանային ամենքեան 'ի լի՛ մեծա
մեծացն Բթաուծոյ.

ՍԷ ՄԵՐՈՒՆԻՆ ԸՄՈՒՆ ԲՈՒՆՆԵՐՈՒՆ 4.46:

Եւ կն գարձեալ 'ի կանաց գալիլեացոց
 ուր արար զՋուրն գինի . և անդ էր
 թաղաւ որպէս մի, որպ որդին հիւանդ կոյս
 'ի կափառնառւմ . Եւ իրքն լուաւ եթէ
 յա եկել է 'ի հրէաստանէ 'ի գալիլեա, եկն
 Քառ նա' և աղաչէր, զի իջցէ և բժշկեսցէ
 զլորդի 'նր . քանզի մերձ էր 'ի մեռանիլ .
 Եւ 'նէ ցնայ . եթէ ոչ գնչանս ինչ և զար
 ժուեաոս տեսանէք' ոչ հաւատացք . Եւ ցնայ
 թաղաւ որպէս' տե'ր . էջ' մինչև մեռեալ
 թիցէ մանուկն իմ' . Եւ 'նէ ցնայ . եթէ' որ
 հղին քա կենդանի է . և հաւատաց սցն բա
 ժնին' զոր ասաց ցնայն, և գնաց . Եւ մինչ
 զգեա իջանէր, ի առաջ եղին նմա ծառայք
 զսորա . աւետիս ետուն և ասեն, թէ մա
 ժնուկն 'նր կենդանի է . Հարցանէր ցնայ զի
 թամուն' յորում ապացիւնեց . և ասեն ցնայ
 զերէկ յեթմեքորդ ժամուն եթող զնա ջեջ
 զմն . Գիտաց հայրն 'նր' եթէ յայնմ ժա
 մուն' յորում ասացն ցնայն' թէ որդին քո
 կենդանի է . և հաւատաց ինքն և ամ տուն

ժԵ Օ իւր .

իւր՝ Օչսս դարձեալ երկրորդ նշան սրար
յս եկեալ՝ ի հրեաստանէ՝ ի գալիլիա՝

Եւ զի սաղմն սառայ Գալուսիոսն՝ ի իւր
հոգոց սրարչաւիւն, և յարսելիւն Վրի՛

Պրաստեղծեալ բանն յանկից՝ ի
սկզբնէ զերկինս երկնից՝ և զերկ
նային զօրս անմերժնոց՝ իմանալեցն զՈւարժ
նոց՝ և զգալի տարերս բառից՝ հակառա
կաց միաբանից՝ որով յաւետ փառաբանի՛
երրորդութիւն անձառեմ լի՛

Երեքսրբեան մի արուի՛ միով բնութի
ածութի՛ . լոյսն որ անն զ արարչական՝ ա
սաց լինիլ լոյս եղական՝ զոր և ծագեաց
յօրն անջին՝ միաշարած կիւրակէին՝ որ՝
Լ'անբուծօրէն բոցատրեսցուք՝ զծածկե
լիորհուրդն ծանիցուք՝ զի լոյսն անտես ի
մանալի՛ մարուր հոգւոց տեսանելի՛ . ի
սոցն ծագեաց միաշարած՝ մեզ յարուե նր
ձառագայթ՝ . եկաւք փրկեալք Ք զՈւարժ
նոցն՝ տուք որհնութի յարուցեմ լի՛ յն՝

Անոր սիրով խոնարհեցար՝ ի վերկուի մեր՝
Ժ Ե Օ մար

մարմնացար՝ նովին մարմնովն խաչեցար՝ ի
 'ի գերեզման մահու եղար՝ . այսօր յարեք
 ածարար՝ 'ի հելեշտակայ քարոզեցար՝ . եկ՝
 ի շրեհյաճ խնկարերից՝ յողջն կենաց
 ուրախալից՝ . և 'ի լեբինն գալիլիա՝ առա-
 քելոց մետասանից՝ . արժանացո զմեզ ընդ
 սոսին՝ զքեզ տեսանել յօրն վերջին՝ . եկ՝
 Ահօնի՝ որդիք զարթի՛ք՝ հարսին լուսոյ
 տո՛ւր . աւետի՛ք՝ . եթէ փեսայն քո յարու-
 ցեալ՝ յողի՛ եաց մահու իշխանու թի՛ք՝ . գոյ
 պատկէ զքեզ փառօք՝ եւ ի առաջ պի՛քնել
 զարդու՛ք՝ . երգեա՛ երգ՝ նոր յարուցիլոյն
 ննջեցելոց կենալ՝ ^{աւ}ց պը՝՝ աղո յն .
 Քրիստ Անարեւելից և Թրանսիան ոմնից .

Մտրեսցաւ ք հաւատով միարանու թի՛ք 'ի
 տնէ՛ զի զողորմու թե՛ զնորհս իւր արասցէ
 'ի վր մեր՝ . Տին ամենակալ կեցուսցէ և ո-
 զըմեսցի . Արցո՛ տէ՛ր . ար ողբ . Գ . ար՝

Աղոյն :

Քաւմ ամենազօր և հրաշալի յարու թե՛ դ
 քա տե մեր՝ երկիրպագաննն զօրք հրեշտա-
 կաց . զի դու միայն ունիս զանմահու թի՛ք

ՃԵ 0 նայ

նսկեալդ ՚ի լոյս անմատոց . Աւ մեք հողե
 զէն սրարօժքս խոնարհեալ երկիւղիւ եր-
 կիրպագանեմք . զսք և զհրաշալի և զյաղ-
 թոյ զյառուիդ քս օրհնեմք և փառքեմք .
 Աւ բեզ լե երկնային զօրան մատուցանեմք
 զօրհնուի և զփառս՝ լե հօր և լե սքյ հոյ-
 ւոցն . սյժժ և միշտ և :

Օրհնեալ Տէր մեր Աստուծո . ամեն
 Հսր մեք որ յերկինս ես .

Քաղաք յարեմո՝ ի Եւֆրատի ելունին .

Աւ և սխաղաղութեան ըզտէր աղաչեմ
 քնէք .

Տէր ողորմեա՛ .

Աս ՚ի վերո՛ւստ խաղաղութե՛ և փրկութե՛
 անձանց մերոց զտէ՛ր աղա՛ .

Տէր ողորմեա՛ .

Աղորմեաց մեզ տը ան մեր լը մեծի սղոր-
 մութե՛ քու՛մ . ասացուք ամենեքեան մա-
 քանութեամբ .

Տէր ողորմեա՛ . տէր ողորմեա՛ . տէ՛ր ո՛-
 ղորմեա՛ .

ԲԲ

Օ

Օրհ

Օրհնութեան փոխարէն հօր և որդւոց և հօր
 ւոյն սրբոյ. Բ. յԺՎ և միշտ և յաւիտեան
 նքս յաւիտեանից. Բ. մէն.

Ա՛լ էլ լճեիս, ալ էլ լճեիս, ա՛լ էլ լճեիս.

Օրհնեցի՛ր և պահպանեցի և նախախնայ
 մեռչ պահեցի արեւելին կողմն աշխարհիս.
 և հայրապետուի հայոց ա՛յս նշանա՛ւ՝ քա
 խաչիւս և քա աւետարանաւս, և աւուրքս
 շնորհիւ. սնուանք հօր և որդւոց և հօր
 ւոյն սրբոյ. Բ. յԺՎ և միշտ և յաւիտեան

Եւ դառնանք քեզ յարեւոտս:

Բ. մէն.

Ա՛լ էլ լճեիս, ա՛լ էլ լճեիս, ա՛լ էլ լճեիս.

Օրհնեցի՛ր և պահպանեցի և նախա
 խնայմեալ պահեցի արեւմտին կողմն աշ
 խարհիս. և թագաւորուի թրիստոնէից
 ա՛յս նշանա՛ւ՝ քա խաչիւս և քա աւետա՛ւ.

Եւ դառնանք քեզ հարաւ:

Բ. մէն.

Ա՛լ էլ լճեիս, ա՛լ էլ լճեիս, ա՛լ էլ լճեիս.

ՏԻ

Օ

ՕՏԹ

նեաւ Եր և պատուհան խաչի քո՝ ի խաղա-
 ղու լծ նան . փրկեալ յերեւելի և յաներեւելի
 լծ շնամուրն : Ըրժանաւորեալ գոհուք փա-
 աւորել զքեզ Ք հօր և Ք սոյն հոգւոյդ :
 Այլմի :

Օրհնեալ Տէր մեր :

Ի-ի յայլ --- --- յի-ի յի-ի և բարեղին
 --- զնո ինչ :

Օրհնեցէք մանկունք զտր և օրհնեցէք
 զանունն տեառն :

Եւ զիցի տեառն նն օրհնեալ . յայտ հեալ
 մինչև յաւիտեան :

Յարեւելից մինչև ի մուսս տեառ . օրհ-
 նեալ է անունն նն :

Եւ զքեզ է՝ ի վերայ նմ ազգայ տր . և յեր-
 կինս նն փառք նորա :

Այլ է ոտն նն մեր ի բարձունս բնակելի .
 և զիտնարհոս տեսանէ յերկինս և յերկրի :

Յարուցանէ զազքատս յերկրի . և բարձ-
 րաւնէ զտառապետս յազրեաց :

Եւ տուցանէ զնն իշխանս Ք իշխանս ժողո-
 վոյն զմեզ ինչ :

Նահեցուցանէ զամուլն 'ի տան ուրախա-
միտ . ող մայր որդւոցք բերկրեալ .
Փառք հօր և .

Վերջու շինի տիւր զհանդուան .

Ման խաղաղուէ ամ' աշխարհի . և հաս-
տատուէ սրբ եկեղեցւոյ զոր աղաչեցուք .
Լասցուք ամեներեան միաբաժուիք :

Զոհե

Մի ես տր Եմ մեր հօր և փառքի . որ
հասիս 'ի կառս քրոջրեական , և լոյս ծա-
ղեո յարարածս քո . Սուստորեւ զմեզ տր
'ի թամ' առաջառուս . ող զի 'ի ծագիլ լու-
սոյ տաճնջեանս' ծայկսցի առ մեզ դուք
մարգարտուէ քո . Էկացո՛ 'ի մենջ տր
զխարէզելի սատանայի . և զբանուի ճիւղ
խորտակեալ սղօթի . ք և բարեխօսուք Եմ
սրբ : Մա՛ և զերկիրս պողարեքս 'ի մուծ
զքս ծառայից քոց . Յօրոց հանապազ փա-
ռաւորեալ գոյի ամենտր երբօրդուիք .
Լ. թ մ . և .

II - 4. 100 .

Արեցն՝ զի լուսիցէ տե՛ր զձայն աղօթից
խնոց . զի խոնարհեցոց զունկն իւր առ
հս . և ես յառուրս ի՛մ կարդացի առ նա .

Երջեցան զինև երկունք մահաւ . և վիշտը
զԺոխոց գտին զիս :

Օնեղուքի և զանձկուի գտի . և զանուն
ուն կարդացի :

Ո՞րք՝ վրկեալ զանձն իմ . սղորմած ան մեկ
ողորմի և պահէ գտողսս ար :

Ինչ խոնարհ եղէ՝ և ար կեցոց զիս . դարձ
անձն իմ՝ ի հանգիստ քո . զի ար օղնեց ինչ .

Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահոճանէ , գալս իմ
արտասուճաց . և զոտս իմ՝ ի գայթակղուի :

Հաճոյ եղէյ առ զի ան յերկրին կենդանեց .
Հաւատացի՛ զոր և իօսեցայ . և ես խոնարհ
եղի յոյժ :

Ես ասացի՛ ի զարմանայ իմում . թէ՛ ան
մարդ սուտ է :

Օ՞րնչ տաց արիտուր ան բնդ ամենացնի՛
ար և ես ինձ :

Օքտակ վրկուքի ընկալաց . և զանուն
ուն կարդացի :

Օ աղօթս իմ տն տայ՝ առաջի ամ ժողո-
վրդեան նորա :

Պատուհան է առաջի տն մահ սրբ իւրոց :
ն ար ես ծառայ քո եմ, ծառայ ե որդի ա-
ղախնոց քո :

Պատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից սպ-
տարագս օրհնուէն, ե զանուն տն կարգւոյից :

Օ աղօթս իմ տն տայ՝ առաջի ամ ժողո-
վրդեան նր. 'ի գաւթթս տան տն, ե 'ի մէջ
քո նրուսպէմ :

Օ րհնեցէ՛ք զտէր ամ ազինք. գովեցէ՛ք
զնա ամ ժողովուրդք :

Օ օրասցի ողորմուի նր 'ի վր մեր. ե ճըշ-
մարտուի տն մնասցէ յաւիտեան :

Վճ՝ յանուն քում կեցն զնս. ե 'ի ջորու-
թեան քում իբաւ արա ինձ :

Վճ՝ լուր աղօթից իմոց. ժնկն զիք բա-
նից բերանոց իմոց :

Օ տարք յարեան 'ի վր իմ. ե հզօրօ ինձ :
րեցին զանէն իմ. ե աշհամարեցան զքեզ
ած առաջի իւրեանց :

Վճ՝ ան ան օգնական իմ. ե տէր ընդունող
հոգւոց իմոց :

Ինչ վն սրց առ սքեւոյն մերոց՝ Տնայեոսի
 և Քարթուղիէոսի, և սրյն Գրեթորի մե
 թոյ Լուսաւորին. Քարեխօսուք՝ յիշատա
 կաւ և աղօթիւք սրյն (աշուհան) որոյ
 պատրի յիշատակ. Օ խաղաղութի և զմեծ
 զոգորմութի զո պարզեւեան մեզ մարտիկն յոյ
 Քարաշ Քասեւոյ և մն սրց:

Մ Զգնաւորօքն աղաչեսցուք զար. որք
 շարան պարակցին, նեղութեցն համարե
 ցին. Ի սուսնէն և երկնային անճուաք ուր
 սակաւ արժանի կրնն. Լոթիւք սրց և
 Կոնստանդնուպոլսոսն զար շարակցին
 Կոնստանդնուպոլսոսն զար շարակցին
 Կոնստանդնուպոլսոսն զար շարակցին

ԼՂոսն սրցն ԼՂասեւոյ. և Սոփաբէկց.
 Զայսպոլսոսն. և Սոփաբէկոց:

Ս Ընտրեցեք և ընկալաք զերմեցի զկայան
 զ(աշուհան) զար մեր. և հաղորդա
 արեք զնր կամաւոր յարարանայ Սոփա
 արեք զնր կամաւոր յարարանայ Սոփա
 արեք զնր կամաւոր յարարանայ Սոփա
 արեք զնր կամաւոր յարարանայ Սոփա
 արեք զնր կամաւոր յարարանայ Սոփա

Մ և Սոփա

և յաներևոյց թշնամաց : Եւորհեա մեզ
 ար՝ ը օրինակի նոյն կեալ . և զվսխաւն
 մեր կերեալ ուղղութաւ խոստովանուի .
 յոյս կենացն յաւիտեանից : Սի և մեք ար-
 ժանի եզկուց մտանել յերկնային խորան-
 սըն լուսոյ , և ժառանգել զպատրաստելի
 ի սկզբանէ ախարհի սրց քոց զարքայու-
 լի ինք : Աւ ը նոսին պահանալով փառա-
 ւորեացուց զքեզ ը հօր և ը օր չ հոգւոյն
 այժմ և միշտ և :

Ի սալուստի լուսալեւեալս :

Յիշեալ ար զպշտանեայս քո՝ զմեզն մեք .
 զվարդաւոցաւ . զկղաքս . զքնկերս . զկեանքս
 զիւն . զախտաւորս . զմանապահարգս .
 զհանգուցիւս . զխոստովաւորս . զխոստովա-
 նօզս . զպաշտօնօրս . զգեբիս . զիւրանդ-
 անքնկերս . զխոստովան . զանաբանս . զան-
 տախտանքն . զիւրաւորս . զսրբաւորս . զսրբաւորս
 ուրեքն զիւրեքն մեզ հաւատարմ :

Յիշեալ ալ և ուրեքն :

Բարեբար և բազում զօրով ան՝ քո անմե-
 ապ գիտութիւն , և անբաւ մարդախրութիւն
 Ի Ծ Օ Ի Զ

յիշեալ զամենայն հաւատացեալս ՚ի բեզ .
 և ողորմեալ ամենեցուն . () Կնեալ և փրկեալ
 յիւրաքանչիւր վասնզից . և ՚ի փորձուց .
 () Բժանաւորեալ գոհուի փառաւորել զհայր
 և զորդի և զՅր հոգիդ . այժմ՝ և՛ .
 Էջոյն Սոր-երեսոց , Ղգ-որոց ,
 և Կո-անոց :

Գրական յոյց բրիտանոս՝ որ պատկես զսրս
 քո , և ասնեալ զիստե երկիւղածսց
 քոց , և նայիս սիրով և քաղցրութ յարա-
 քածս քու : Դ՛ւր մեզ յերկնից ՚ի սրբու իժ
 քուսկէ , բարեխօսութ քա ձեռնիս , և ար-
 զաշանոր նո՛սնց քոց , (և որոց տասոր է յի-
 շատակ) : Դ՛ւր մեզ նոր՝ և ողորմեալ , նե-
 րեալ , քաւեալ և իժնդ զմեզս մեր : Բժան-
 աւորեալ գոհուի փառաւորել զքեզ ընդ
 հօր և ընդ քր հոգւոյդ . այժմ՝ և՛ .

(Երեալ տէր և ոյն :)

Բարեբաթ և բազում զորով ՚ի՛ն .

() Երհնաւ Տէ մեր (Եր ՚Բա . ամեն :)

Հայր մեր որ յերկնես ես . X

Արարից Ստեփանոսի Բարձրաբարձի:

Տ

ամենակալ՝ տե՛ արբաճմուշ, իսա
հակոյ, յակովբայ, և զառակի՛ նչ
արդարոց, ամենակալ՝ տե՛ր՝ թո՛ղ զմեզս լի՛:
Արարից զԲեթլեհեմ և զԵրկիր, և զամենայն
զարդ նոցա. ամենակալ՛:

Ար կապեցեր զԹով թանիւ հրամանի՛ թո՛.
Չփակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փա
ռաւորեալ անսճամբ թով: ամենակալ՛:

Ար ամի՛նչ սարսի և դողոց յերեսաց ահի՛
զօրութե՛ն թո՛. ամենակալ՛:

Լ՛նբա՛ւ է մեծ վայելչուի՛ փառաց սքու
թեան թո՛. և ստատիկ է բարկուի սպառ
նայեսց ըզ՝ ի վի՛ մեղաւորաց. անչափ և
անքննին են սղորմութի՛ց աւետեսաց.
ամենակալ՛:

Լ՛առ տը՛ թաղեցեալ, զթած, երկայնամիտ,
Արգանձ մոզման. և զզմանաս՝ ի վի՛ շրջա
մարմանոց. ամենակալ՛:

Լ՛առ տը՛ թո՛ն ի վի՛ ամառնալուսութի՛ վարձ
առնանդոց արմաճարու, իսկակալ և յա
կովբայ, որն զմեզս շրջա՛ ամենակալ՛:

ԳԲ

Օ

Լ՛Ե՛

Լ՝ Եղևբ ապարկարուի վր իմ մե զաւռ
 ընս . զի մե զոյ աւելի քան զաւուղ ծովու .
 և թագուցան անօրէնութիւն իմ . ամենա .
 շեմ՝ սրտանի հայել , և տեսանել զքոյն .
 արեթիս երկնից՝ ի բազմութ անօրէնութեան
 իմոց . ամենակալ .

Առաջեալ եմ ես ի բռնութի կասանաց
 երկաթից . և ոչ զոյ ինչ հանգիստ . ամե .
 թարկացուցի զսրտուսուի , և զքար առաջի
 քո սրտի , կանգնեցի զպատկեր , և բազմա .
 ցուցի զցասումն . ամենա .

Աւ սրդ ար՝ խնարհան յուցանեմ զծուռը
 սրտի իմոց . և հայցեմ՝ ի բազմութեան զաւմէ .
 ամենակալ .

Ահ զոյ տը՝ մեղոյ , և զանօրէնութեան իմ ես
 ինչէն զիտեմ . ամե .

Ահա եմ և խնդրեմ ի քէն . թ ոչ ինչ տը՝
 թ ոչ ինչ . և մի կորուսն եր զիս լը առօրէ
 նութեան իմոց . ամե .

Աի յախտեան թարկանար ինչ տը՝ և մի
 յիշեք զքորիսն իմ . և մի պարտաւորեք զիս
 ընդ ի շեալսն . ինչ զիս զիս շարեօր . ա .

Օ ի զու տը՝ տը ապարկարուցաւ ես , և

յիս ցոյց զբարեբարութիւնքս. զի անար.
ժանեմ. ամեն.

Կըցուսցես զիս թ ըազուն՝ ողորմես քում.
Եւ ես օրհնեցից զքեզ զնամ աւուրս կենաց
իմոց. ամեն.

Օ. քեզ ար՝ օրհնեն նամ զուրթուրք երկ
ծից. և քո են փառք յաւիտեանս. Ամեն.
Փառք և օր և Որդւոց և :

Ա. զաշեմ և ինդրեմ՝ ի քէն տէր՝ Թո՛ղ
ինձ զմեղս իմ.

Բազում ողորմեմ տէր՝ սղարմեսց ինձ.

Լ. Ժ. քաւեան զիս զմեղաւորս՝ իմեղաց, և
կեցո՛մ.

Լ. քարիչ իմ և յոյս ան՝ գթամ յիս՝ ի մե
ղուցեալ ծառայս. և ողորմես ինձ բազմա
մեղիս :

Լ. Անօրհնեալ սրբուհի՛ և միշտ կոյս անձա
ծին մարիամ. բարեխօսեան առ եր վասն իմ
մեղաւորիս :

Լ. Մ. արքայ՝ բարեխօսեցէք առ հայր՝ ի յեր
կինս վր մեր մեղաւորացս :

Քր որդի եյ անոխակալ՝ լնկալ զաղաչա.

կեալ որիւք անկցուք և շարժուք առա-
ջի նն արարչն մերայ. զի անցուացի 'ի մէնջ
զգասու մն պատու հասի յանցանայ մերայ
լարեւարու թն իւրով: Ամենկու տր ան մն ը
կեցի և ողորմեա:

Էջ 243:

ՏԻ ան վրկուն մերայ՝ որ ողորմեագ ես
և գթած. երկայնամիտ բազում մողորմ', և
զզմանա 'ի վն շարեաց մողգկան. որ աշ
կամիս զմա, մեղաւորին, այլ՝ զգառնա՞նք
'ի շար ճանապարհս և զկեանս: Կու տր
առատ ողորմուք թով մի ի վն քան զքառու-
թո, և անէ՛ք ոչ առ զի ապաշխարուէ. աշ-
տեան մարդասիրութիւնք քիչ, և արն գոսսա-
անդամն եկեղեցւոյ թում սըյ: Այ զի ա-
ռողջացեալ հոգւով՝ խոստովանութիւնք և
ապաշխարութիւնք մոցեն, եկեղեցիք քնք.
Կը ընդ ժողովքեանք թում քիչ հանցեմ
հոնք արեւն զ թոստու հոս և սըյու և հոգ-
ւոյն սըյ. սըյ և:

Մարտոս :

Իանից իմոց ո՛ւնկն գիշ ար, և ՚ի մի տ
տա զարդարակ իմ :

Կայեաց ՚ի ձայն աղօթից իմոց՝ Թառազոր
իմ, և աստուած իմ :

Եւ գրեզ ազարեմ ար՝ ընդ ասաւատս շուկ
ցես ձայնի իմում : ընդ ասաւատս սլատ
բատ եղից յանդիման լինիլ առ քեզ :

Ո՛չ թէ դու Թճ կամիս զանորէնս ի : և
ո՛չ բնակին առ քեզ շարք . և անորէնք մի
բնակեցին առաջի աշաց քոց :

Բտեցիք զայնօսիկ՝ այք գործեն զանորէ
նս : Կորուսանես զամենեսեան՝ այք ի ս
սին զսուտ :

Օ՛ այք ափունահեզ և զնենգաւոր սիղծ
առնես դու ար . այլ՝ ես լք բազում սղոր
մունքում մտից ՚ի տուն քո . և երկրպա
զից ՚ի տաճար սք քո երկիրդիւ քո :

Տք առաջնորդեա՛ ին՝ յարդարուն քում,
վն թշնամեաց իմոց . և ուղիղ արտ առաջի
իմ զձանապարհս քո :

Օ՛ ի ո՛չ պտ ՚ի բերանս նյ ճմարտունի . և
սիբար նյ նաճրեաց քե՛ն :

Կք

II

III

Որ դերեզման բաց է կակորդ նջ. և լեզ
 ուն օր ի բեանց նենդաւորք եղեն.

Պատեալ զնն քծ՝ զի անկցին 'ի խորհրդ
 զոց իւրեանց. լո բազում ամբարշտուն նջ՝
 մերժեան զնն. զի գառնացուցին զքեզ.
 Ուրախ լիցին ամենեքեան՝ զք յու սացեալ
 են 'ի քեզ. յաւխտեան ցնծասցեն. և բը-
 նակեցիս դու 'ի նոսա.

Մարծեոցին 'ի քեզ սիրելիք անունն քո,
 զի օրհնեսցես դու զարդարն. տը՝ սն զի
 նու համեւք քով սսակեցիք զմեզ.

Եւ զար առաւօտու ողորմու թի՛ք քով. ցնծա
 ցայ՝ և ուրախ եղաք զամ աւուրս կենաց
 մերոց.

Ուրախ եղաք փոխանկ աւուրցն՝ յորս խո-
 նարհ արարեք զմեզ. և ամացն՝ յորս տեսաք
 զլարչարանս.

Հայեաց տը 'ի ծառայս քո, և 'ի գործս
 մեռաց քոց. և առաջնորդեալ որդւոց նջ.
 եղիցի լոյս տն այ 'ի վերայ մեր.

Օգործս մեռաց մերոց ու զի՛շ արա 'ի մեզ
 տը. և զգործս մեռաց մերոց յաջողեալ մեզ.
 'ի խորոց կարգացի առ քեզ տը. տը՝ լուս

Հայնի իմում:

Երբ զիցին ահնջ քո ՚ի յսել զՀայն աղօթից
իմոյ:

Ի՞նչ գաճօրէն աւիս իմ քննես աէ՛ր տը իսի
ն՞ կարե կեալ առաջի քո, զի ՚ի քէն է, ու
ւսեթի:

Սք անունն քո համբերի տը՝ համբեր
անձն իմ բանի քում, յուսացաւ անձն իմ
՚ի տեր:

՚Ի պահէ առաւօտու մի՛շտ յերեւոյ. ՚ի
պահէ առաւօտու յուսացու իսրայէլ ՚ի տը.
՚Ի տեառնէ է սորմունի բաղում. է ՚ի նը
յանէ է վրկուի. և նա փրկեաց զիսրայէլ
յամ՝ նեղութեանց նորա:

Ես էի՛ տրա ինձ առաւօտու զսորմունիս
քո. զի ես ՚ի քեզ տը յուսացայ:

Յոյց ինձ Խնայարհ՝ յոր է դնացից. զի
առ ք՛զ տը համարէի զանձն իմ:

Փրկեալ զից ՚ի թշնամեաց իմոյ տը. զի ըզ
քեզ ապաւ էն ինձ սրարի:

Ուսս ինձ առնել զկամն քո. զի գու ես
աստուած իմ:

Հողի քո բարի առջնորդ եսցէ ինձ ՚ի յեր
ժոյց

II

գիր

Եւ զ ան Ներեւելի Լուսն Եւ իւր յոր
 Բարեւոյն Եւ Եւ Ներեւելի Եւ յոր

Յորաբանան բանին հրաման՝ ի
 յերկրորդու մն աւուր սկզբան՝ ըզ
 ջ ջուրն ի ջուրցն բաժանեաց՝ հաստ
 ջ աու թի պարունակեաց՝ որով գաշտարհս
 ջ հոգի զինաց՝ անջրպետեաց ի հրեղինաց
 ջ ի նոսին որդիք լուսոյ՝ անք օրհնուի եր
 բեակ լուսնին

Ի անգմիչեաց հոյք քրովքից՝ երեքսրբենդ
 արովքից՝ ամոք անեղ ամուրն՝ համ
 գոյ երրորդու են՝ բարեխոս լերուք առ
 ար՝ զն մանկնց եկեղեցոյ՝ ի նսին որ՝
 Պեքուրն ի շինու թիք՝ և անփոփոխ միշտ
 արու թիք՝ անյաղ թիք յբ գորու թիք՝ ի յա
 բարչին փնարու թիք՝ ազաչեցէք զաթի ողոր
 ման՝ անտես շանել զգործըս ձեռաց՝ ընդ
 ի անք անմարմն զրդ սեաու ենց՝ հրեշտա
 կապեալք բարձրու ենց՝ հոգիք հրեղինք և
 սպասու օրք հրեշտակաց զինու օրու թիք՝
 Տիզ թեցէք զարն տերանց՝ վարն մարդկն
 երկրաւորաց՝ ի նո՛ :

Արդ ի՞նչ Գործերդ սուրբ արարչու-ն. և ի՞նչ
Լուսաբերութիւնս. և ի՞նչ սուտից Լուսաբերիւնս:

Լուսաբերիւն անգամ և սկզբնածին՝ Հայա-
ծեցաւ յօրն առջինն. Լոյսն այն պայ-
ծառ յոր շորորդին՝ յարեգահանն ՚ի թ-
հասարեալ. Լուսինն ՚ի արեգ լուսոյ ասեղ-
ծեալ և աստեղաց պարս յօրինեալ. որով
օրհնի ստեղծօրն էից՝ ՚ի բանաւոր պաշտօ-
նէն ՚ից.

Օստիկեալ խորհո՞ւրդին ծանուցաւ՝ շոր-
որդ զարուն իսհակաւ. ՚ի շորորդ օր-
հարձեալ հրեշտակն՝ և տղա և արսն և և
ասկան. թէ Լոյսն որս չբախտնդ ՚ի ՚ի.
Մարմնով պարունիկի՝ յոր օրհնեցայք ազգք
երկրիւնք՝ տուք օրհնուի պաղոյ կուսի
Աստիկեալ նախնւն յօրն և պի՛ յորմէ ազա-
մին հին պարտի. բարձան անկէքն արամա-
կան՝ քոքր ճննեցեաք կոյս մարիամ. ա-
զգաշեալ զքո միածինն. թողու զքեզս որ-
ւոյնսցին. յոր օրհն.

Նախնս ընծայեալ յերկրէ յերկինս՝ յոր
համբարանաք առքեզ զհոգիս. յոր լսեք.

լայ զո զաւեախօ՝ ինդ ընտ լինել մեզ լըսե
լիս՝ զձայն աւեաեայ զո միածնին՝ եթէ
եկա՛ւք օրհնեալք հօր իմ՝ . յոր օ՛ .

Չո՛յնիւ առ քե՛զ տր պաղտախն՛ք՝ և առաջի
քո անկանիմք՝ . աղաչանօք անձանին՝ շե-
ջն՝ ՚ի մեջ զրոյ հրնոցին՝ . տո՛ւր արտա-
սուօք զմե զս ջնջել՝ և վերապին զմեզ նորս-
գել՝ . յոր օրհն՛ .

Դ եկախմբ Ծորտարապետ՝ անցեք լը ծով
կենցաղս անհետ՝ . վերաբերեա՛ս լը պետրո-
սի՛ զ՛մեզ ՚ի յալեաց մեզաց ծովէն՝ . պաղա-
տանօք գերազանի՛ . անապահան քաւմ՝ ծը-
նողի՛ . յոր օրհն՛ .

Եւր՛ լըն՛ Զինգիբոցոս ուտոս Լուրլուին .
Եւ լըն՛ Կին՛ գորոն . և ՚ի ուտոս Լուս .
ժեալուն Վի՛ .

Ա՛ն աղայթեմ լըն՛ բանն ՚ի հօրէ՛ յոր
հինգ երորդքն հրամայե՛ . բրդսել ՚ի
ջրոց սեռս կայտաց և թեաւորս օղկա-
նաց՝ . իսկ ՚ի դարուն հինգ մըկախն՝ յամ-
պն և ՚ի ծովն խրայեղն հին՝ . տացո՛ւք հրո-
շից ներգործողին՝ պատիւ և փառս անեղ
Եւ II Զ

բա՛նի՞նք ։

Մա՛քբրապէ՛ս օրինակի՛ առաքելոցըն՝ քի՛-
որք՝ ի ծովէն տիրեբական՝ ՚ի յերկնացիման
կուէցան՝ անցին ի ծովաշխարհական՝ և
՚ի հոգին մըկրրտեցան՝ աս՝ ։

Յո՛ւբախաւ ՚ի սն անզրաւական՝ ՚ի հարաւ-
նիսն անապական՝ ։ զ՛նէզ առարեաց հայրն
փառաց՝ հրաւիրածուք տրամականաց՝ ար-
հարսանեացն այն հայցեցէք ի նէզ լինիլ
մեզ պարակից՝ աս՝ ։

Նորոգօ՞ղք տիեզերաց՝ ՚ի նախահօրն յան-
ցանաց՝ նորափրատուք զարդարեցիք՝ զեկե-
ղեցիս հեթանոսաց՝ պաղտեցիք առ նոյն
գիծած՝ զմեզ նորոգել՝ ՚ի հնոյ մեզաց՝ աս՝ ։

Ե՛րնօղ էի՛ցըս համայնից՝ սրաւածոց՝ ՚ի
յանդոյից՝ նոյն շինեցեր զեկեղեցի՝ վէմի
՚ի վի՛ վի՛ վին բանի՛ ։ Ընդ եզել հիմունս՝ ՚ի
նորսիօն՝ զմեզ յօդեա շինմմը՝ ՚ի նոյն՝ աս՝ ։

Ո՛ւրարացաւ զնացիւք գեաոց՝ քաղաք՝ ՚ի-
բէն շինեալ յս՝ ։ յարմէ վտակք շնորհաց
հասին՝ զոգիս մարդկան ռոտգանեն՝ ։ արբո՛ւ-
ե մեզ ՚ի ջրոյն կենաց՝ հայցմմաք հոգւոյն
մատռուէական՝ զի բանաւոր երկիրըս քո՛

Եր

II

արմ

Ստորոգյ պատուիրանին՝ արդարա-
 թեան ձեռագործին՝ բարձրանալով քո՝
 'ի խաչին՝ բարձրացուցեր ըզմեզ 'ի յի-
 վին՝ քո անպատու խնարհուք՝ և կա-
 մառ ի խաչ լուրճ՝ հաշտեաց ը մեզ նը-
 գծուք՝ և թո՛ղ զմեզս ողորճո՛ւն ՚ախ՝
 'ն սկալի՛ց սերտի՛ցից՝ և ահարող քրո՛ղ
 լուրճից՝ խնարհեցսք 'ի շարժարանս՝ շարժա-
 րեւք բնուք մարդկան՝ 'ի խաչին՝ ըզմեզս
 սպաներ՝ և ըզդատանիք մահու լուծեր՝
 հաշտեաց ընդ՝՝ :

Սկզբն զսուրբն բնուեց կից և արարիչդ քո
 լուրից՝ յուրժամ ծագեսս զխաչից նշան՝ 'ի-
 զլուսեան քո միւսանդամ՝ զերկրպագուս
 սցմհաւտով լուսաորեանսն լուսով
 զի համանայն խաչագեցիցն՝ զպեղծու-
 նելից յալի՛ մանկից՝ :

Արգիլի Երեմիայի Երեսնական
 Երեսնական Երեսնական Երեմիայի
 Երեսնական Երեսնական Երեսնական :

Sկզբն յիս ստեղծման արարիչդ հան-
 ղեաւ յի ըրն օրն 'ի կործոց՝ պնոք
 ի քո շահս :

հանդիստ աշխատելոց՝ և կամքքն գործ է
 Բեղելոց՝. ուստի և մեզ յոյս հաստատուն
 Բեռ հանդստեամբն շարժեալն՝ թէ աստ
 Գործել զգործս այ՝ անդէն հանդիւ ընդ
 աստմ՝ ւճո՞յ.

Բարունաբար վարդապետիսք՝ յօրինակէ
 Զան խրատիսք՝. որ՝ ի յերկարդ արարունն՝.
 Եւս կատարման տնօրէնութենն՝. յեթն
 Երարդ որ հանդստեան՝ ի շեալ մարմնոյն
 ի գերեզմանն՝. ըզկապեալ հողիսն վերա
 Ծեաց՝ զաննց հանգիստըն պատրախտեց.
 Ե՞՞զն որ՝ ի քոյր հողէ ցողեալ բժշկեա
 ցե ըզհանգուցեալնն՝. ի ջղէ՝ ի հող մահու
 նոցին՝ և բուսուցէ յօրն վերջին՝ կենդա
 նարար ձոցնիւրդ քո՝ կոչեալ վն՝ ի կեանք
 քո՝. և դատեցո՞ ի արդարոցն՝ երգել քեզ
 փառս ի զճախ՝ ըթնո՞ցն.

Ի լեւեալ զճնուի՞ս կենաց ունդ՝ դաք
 ւոց յանցանքն՝ ի մահու հող՝. ի սկաննա
 իկ մեռելի՞ս շոքեաց դեմքեալ զան
 մահուի՞. զորս ևն ի քեզ թաղեալ մահ
 ունար՝ առաջանին մըկբառուք՝. յարձ ընդ
 քեզ հոյի փառս քեզ հոյի քեզ հոյի քեզ հոյի
 քեզ հոյի քեզ հոյի քեզ հոյի քեզ հոյի

Քրիստոս

Պաշտօնացիք զամենակալն ան՝ զի պատ-
կանեցե՛ք զժողովուրդս իւր Է հովանեա-
լս և պատուական խաչին իւրոյ 'ի խաղա-
ղութե՛։ Ամենակալ տր ան մեր . կեցն և
ողորմեան :

Էջ 207ԻԱ

Օգնեա՛ մեզ տր . օգնեան մեզ ան փրկիչ
մեր՝ զի մեծի փառաց անունն քո . Տէ՛ր՝
փրկեա՛ զմեզ , և քաւեա՛ զմեզս մեր զի ան-
ունն քո սբյ : Պարսպեալ պահեան զառ 'ի
քեզ ապաւինել և զյուսացել զժողովուր-
դս քո ընդ հովանեալ սբ և պատուական
խաչի քո 'ի խաղաղութե : Փրկեա՛ յերկեւի
և յաներևոյթ թշնամւոյն : Արժանաւո-
րեա՛ գոնւի փառաւորել զքեզ Է հօր և
ընդ սբյ հոգւոցդ . սցծմ և մշտ և :

Եկե՛ք - Տէր զողորմութիւնս քո :

Խաբեբար և բաղումնողորմ ան՝

Օրհնեալ Տէր մեր Յիսուս . ամէն .
Հայր մեր որ յերկինս ես ,
ԺԷ P Պ

Արեգասարսն Կասարսկաց աղբից ԿՂբեմ֊
 Լէ իմանն : Որ Լորսրի 'ի դէմն Կոգուոյն
 ԲԵ՛յ. ոյլ և 'ի դէմն Յարսնէն ՔԻ՛, և
 ի բնօնն շիւրհացնն :

Պ Ի Յ Ի Լ Ն Ո Ի Ն
 Ին օրհնել յաւիտեան. զի յառաջ
 քան զարև և անուն նորա :

'Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի. և ամ
 ազինք երանիցեն նմա :

Օրհնել ար ան ի սրացելի՛ որ առնէ սքան
 շելիս միայն. և օրհնեալ է անուն ար փա
 ուց նր յաւիտեան. յոյ՛ի փառօք նր ամ եր
 կեր. եղեցի՛ եղեցի՛ :

Փառք հօր և որդւոյ և հոգ :

ՍԵ և ս ի սողաղուեն զնոր աղաչեսցուք.
 Ընկա՛լ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ :

ՄԷ

Ք

Օրհ

Քառույց

Յարե ելից մինչև 'ի մուտս արևու լուսի
 անդիս քրիստոնէութի, ուր և կարգան գա
 նունն են արուք՝ նոր ազօթիւք նոյն և բա
 րեխասուք մեզ ողորմացի: Ուխտիւք զան
 առաջնացուք. զի նա փրկեաց՝ զմեզ 'ի մե
 զդոց և 'ի ցանկուածի աշխարհի: Մնչալով
 ազուխաս և զինդրուճածս սրախց մերոց. և օր
 թանի արասցէ զմեզ հաւատաց և պատուի
 քանաց իւրոց լուսի սրբախիւր. ամենախ
 արարած մեր կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Օ առաւստս լուսոց, և զաւթիկաց օրս խա
 ղողուք անցուցանել՝ հաւատով 'ի անէ
 խնդրեսցուք:

Օ հրեշտակ խա: Օ քաւուծի և գեճո:

Օ սրբխաչին: Այլ և ս մարան վասն:

Օ անձինս մեր: Ողորմեաց մեզ:

Էջեր:

Յարե ելից մինչև 'ի մուտս արևու օրհ
 նեալ և սար. զն սիծաղսւօր քաղցրեա
 և անունն քս ահեղ է լուսի տիեզերս: Քաղց
 քանցին սամսուրդուճիք մեր առաջիք:

Ճ

P

Ե

եղևն իբաւունք յարդարուէ քու ճմէ՝ ի
տկարուիս մեր, և փառւորեացի՝ ամենամա
անուն քո: Աւ մեք արժանի՝ եղիցուք կալ
՝ ի պատուելիքանի քու: և քեզ երգել զորհ
նութի և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ
սրբոյ. այժմ՝ և:

Առաջնորդի մի նիդոան:

Ա՛յ մշտնջենաս որ՝ ան յաւիտենական. որ
՝ ի ստորին աշխարհս լոյս ծագեցար, և ըու
տաւորեցեր զմեզ՝ ի խաւորացին մեղաց մե
րոց: Ար վս մեր՝ ի շախտարուի եկիր ան
շափռ ան. և հեղեալ ծաւալեցեր զշնորհս
հոգւոյդ սբյ յարարածս քս. այժմ՝ և յա
ւիտեանս ժամանակաց բարերանեալ ես ա
մենամեծդ ան չ հօր և ամենամա հոգւոյդ:

Այժմ՝ և միշտ և յաւիտեանս յաւի:

Փ.ի:

Ա՛յ զաղակեցէ՛ք առ տր ան երկիր. ծառացե
ցէ՛ք ան ուրախու թք:

Մտէ՛ք առաջի նորա ցնծու թք. ծաներուք
զի նա՛ է տր ան մեր:

Նա՛ արար զմեզ՝ և ս՛չ մեք էաք. մեք ժո
հի

P

դ

զովուրդք և խաշն արօտի նորա :

Մտէ՞ք ը դրունս նի խոստովանութի . և
օրհնութի ՚ի յարկս նի :

խոստովան եղերուք ան, և օրհնեցէ՞ք զա
նուն նորա :

Բաղցր է ար, յաւիտեան է ողորմութի նի .

յազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութի նի :

Փառք հօր և որդւոց և հոգւոցն :

ՅԷԷ :

Տը՛ղհաւո՛րք ար ն՛յ՛ և՛ ժամանգորդք
եղկնից արքայս՛ն էնն . ո՛րք քրիստոսն

կեալք զանցաւորս՛ առիք զանսնցի՛ն բա՛
րսն էիս . բարեխօսեցէ՛ք առ ար վր ման

կանց եկե՛ղք ցւո՛յ :

Նանճատա՛րք պանծա՛լիք և՛ սիբեցելք
ի՛ յեղկնսն ո՛ր հօրնն . ո՛րք մկրտե

ցո՛յք ը քրի՛ստոսն . ձե՛րն զ՛ի մանսն
իսն . բարեխօսեցէ՛ք :

Մարտիրո՛սք ցանկա՛լիք և՛ օթեվանք
հոգւոցն ճշմարտո՛ւնն . ո՛րք յաղթե

ցիք հոգւոթ կանխա՛ն և՛ ցանկո՛ւնց . բա՛
՛րք

Ք

Վ

Վո՛ւ վե՛րե՛ր քա՛ղիս քա՛ղի կ'ըսողս քա՛ղի վե՛ր
նո՛ցըն պե՛տան էնց՝ . ո՛ր քա՛ղի կ'ըսողս էն
մասնն հա՛խք քան զամ ի՛ր զե՛ս մա՛րդ կան
բա՛րեխօսեցե՛ք :

Պո՛ւ մա՛ն քա՛ղի պա՛տան քա՛ղի մա՛նկե՛նք քա՛ղի
քա՛ղի և կա՛տարեա՛լք ի մա՛տան էք . ո՛ր քա՛ղի
քա՛ղիս քա՛ղի կա՛թին արե՛րք զգե՛նք ն զմա՛ն
լե՛ցն քա՛ղի . բա՛րե՛ք :

Երգ Գ

Ո՛ր գնա՛նք քա՛ղի զմա՛րդ քա՛ղի վե՛ր քա՛ղի
քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի
նա՛ն հասա՛նք քա՛ղի կե՛նդանի՛ք . ի՛ր քա՛ղի քա՛ղի
քա՛ղի շարձա՛լեցա՛ք մարմնօ՛վ վա՛ս անուա՛
նքն տեա՛ն :

Մա՛րդ քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի մա՛րդ կան ըզ
նա՛ղի . հա՛խք է՛ք ի նք հա՛ղան տա՛լ
մեզ բա՛րեք :

Վո՛ւ վե՛ր քա՛ղի վե՛րնոց գա՛տանց պա՛տանք քա՛ղի
քա՛ղի . ի՛ր քա՛ղի քա՛ղի քա՛ղի վա՛ս զա՛ր ի՛ր տա՛լ
և կե՛ղեցի՛նք :

Պա՛տանք քա՛ղի պա՛տանք քա՛ղի հա՛տանք
քա՛ղի . P . քա՛ղի

Տանկունք. հայրեցեի լինել և մեզ ձեզ

պատկակն ց :

Ս ա յ ա ռ :

Ըղաշեմք զորմեաց եր բարեբար : պղտ
շեմք ողորմեաց : վասն աղօթից սր ց շք
Նաւ որացն աղաշեմք ողորմեաց :

Ք ա ռ զ :

ՍԻ Նգնաւ որքն աղաշեմք զեք : ող
զարսն պարսեցին՝ ծնողուցն համբերեցին
| աւսեղն և երկնսցին սնթառամ պարկա
ցն արժանի եղն : Ըթթի ժեզ և լաւ
մա Լոյսաբար : յնոցմնս շք ի վրստո
ած ժեք՝ կիյն և պղտմեա :

Է ռ զ :

ՍԻ Ես եք և ի թ ի զ հանգուել : և մեք
առ վկայիքս աղաշեմք զեք : շարեխօս
թ եամք ք շծածնին, և աղաշանք ամ
սրբոց քոց՝ մի մեք և զ մեզ՝ յողորմութի
քու մեք : Մի կեցո՞ զմեզ աղթիւք սոցն :
զի զու և սաղուն ողորմած : Ե թեզ վաե
Լ ի փառք՝ ի շարսութի և պատիւ :

Ճ

P

31

Յեղիա Տէր՝ զգալած ի այս թո՛ւ :

Բարեբաք և բազում ժողովանք ։

Սուղնս ։

Ը

նձ իմ՝ ևս առ ընդ առաւօտ առ

նեմ՝ Ծարուեցաւ առ ընդ հոգի իմ՝ քանի՛

պատիկ և օ և մարմնս իմ ։

Ող երկիր անապատ և անջուր՝ ուր ծը գոյ

'ի նմա մ'անապարհ ։

Ըյալես՝ ի սրտ երեկոցայց ընդ՝ անտանել

ինձ զզօրութեաքո՛ւ և զփառսքո՛ւ ։

Սասն զի լու է ինձ ողորմութի քո՛ւ քան

զկեանս իմ՝ և շրժումք իմ զողկեցեան

չքեզ ։

Ըյալես օրհնեցից զքեզ՝ ի կեանս իմ՝ և

յանունքո համբարձրց զեռօ իմ ։

Որպէս՝ ի ճարպոյ պարարտութի լցի ան

ձրն իմ ։ շրժումք ցնծուե օրհնեցե զքեզ

բերան իմ ։

Օ ի Թե իշէի զքեզ յանկողնի իմում՝ ք

առաւօտս կանխեալ խօսի ընդ քեզ ։

Օ ի եղև իմ սլմական՝ ի հոգանի իմ եոյ

քոց ցնծայցոց ։

Է

Ք

ՆԿ

Եկն զհնի քա անձն իմ, և զի ք ընկարա աջ
 քո . և նք 'ի նսանիք ինդրեցին զանձն իմ .
 Սոցեն 'ի ներքոց անդնդոց երկրի մաս
 նեացին 'ի ձեռսս սրոյ . և բամ ինք աղուե
 սուց եղիցին .

Թուգապոբ յուսացաւ 'ի ար . զսգիսցին
 ափնեքեան՝ ոյք երդնուն նսաւ . խըցցին
 քերանք սցնոցիկ՝ ոյք խօսին զանիրաու լի .
 Ճար ան աղօթից ինոց յաղաչել ինձ ա
 քեզ . յերկիզէ լծ շնամեոյն փրկեա զան
 ձրն իմ .

Նրանկեացեա զիս 'ի ժողովոց շարաց . 'ի
 բաղնութե՝ ոյք զործեն զան օրէնութի .
 Ոյք սրեցին սկ սուսեր զեզուս իւրինց .
 լարեցին զաղեղանս իւրինց յիսս զանուն
 Չգել 'ի դադանիս սցնոցիկ ոյք աղից են
 սրտիք . յանկարծակի ձգեացեն 'ի նս , և
 մե երկիցեն .

Ոյք զօրացացին յանձնս իւրեանց զբուն
 շարաւք . խարհեցն թագոցննել ինձ որ
 դոցթ . և ասացին՝ ոչ տեսնի զայս ար .
 Քնեցին զանօրէնութի . պարտասեցան 'ի
 զննել զքննութի .

Սատիցե սրբ' ի խորութի սրտի իւրոյ . և
բարձր եղիցի յօժ :

Եւ ետք տղայոց եղևն վերք նք . տկարացան
'ի նն լեզուք նց . և խողովեցան ամենեքն
ոյք հոցեին ընդ նս :

Եւ զկեան ամենորդ 'ի պատմել զգործս այ .
և զարարածս նց 'ի միտ առին :

Աւրախ եղիցի արդար 'ի տը' և յուսացի
'ի նա . նովաւ զովեային ամքն' ոյք ուղի
են սրտեք :

Փառք հօր և որդւոյ և .
ԱՄԷ :

Այս անբարի յուսոյ անանջիկայ բը-
նակեալիք լի 'ի Լճոյ անմատոց' հոյք երկ
նաւորն . 'ի դասուց լճես զինանցն զհ-
նեալ . 'ի ծաղկել յուսոյ առաւօտուն' ծա-
ղեան 'ի հօգիս մեր զգլխոյսքո' ի մանակի :

Այս 'ի յուսոյ' ծանդունտն յարեալն ար-
դար' . անձա՞նքն զնոյ հօր որդի յա-
նանջքան զարե անձեն քո՞ զովեալ ընդ
հօր' . 'ի ծաղկել' :

Այս 'ի' հօրե բղիւսմն անբարիք քա՞րուն
ՅԷ P Հճ

Հոգի՞նք սուրբ անձն մանկուհի եկեղեց-
այ ք հրեշտակս ըզքե՞զ քանքե՞քանին.
'ի ծայե՛լ'.

Եւ յս երբեակ ե մի՛ անբաժանելի յ՛ր
ե՞րբորդուի. զքե՛զ ք ե՛կեկանոցն երկ-
քրածինքըս մի՞ շտ փառս՝ արեմք. 'ի ծա՛'.

(Յորդորդի)

Ա՛նեղանելի՛դ անձն հա՛յր ամենակալ. բն-
կալ զանգալանքս մե՛ք քո՛ց պաշտօնէ՛րց.
'ի հօրէ՛ ծաղո՛ւ մն անձա՛՛ս՝ ա՛րեզանկս
արդա՛ր. ծանկեա՛ 'ի յանձինքս մե՛ք զքոյոյ
ողմնմուծե՛ք.

'ի հօրէ՛ ըզկեան հոգի՛ն անբաժն քարու-
թեան. լուսով քո՛ լքնո՛ բզմե՛զ յա՛յսմ ա-
սալօտուս.

Երե՛ք սննդնք ե մի՛ քնուի՛ մի՛ նծուծի՛ն.
Չքե՛զ խոստովանի՛նք յաւե՛ աք երբօր.
դու՛ թիւն.

Ս. շէննի.

Լուսով քո՛ ըն՝ ամենեքեան լուսաւորե-
ցաք. ե ի սբ խա՛ ըն փրկի՛ն հաւատա-
Ի Բ ցեպքս

ցեալքս ապաքինեցաք: Անբ մեզ անժիշկ
կիչ մեր. անբ մեզ զխաղաղութիք՝ և արա
առ մեզ զաղորմութիք ըմբռնանք ար:

Վարդ:

Վ: և խաղաղութե զոր աղա:

Փառաւորեացուք զամենակայն ան. որ
ծագեաց զչոյս առաւատու յարարածս իւր.
Ծագեացէ՛ և սցծ մ՛ զառատ ողորմութի իւր
'ի զի՛ փառարանչաց անունն իւրոյ: Մենա
կալ ար ան մեր՝ կեցն՝ և ողորմեա՛:

Էջ 270:

Օ առաւատու աղօթես, և զբ՛նուոր պաշ
տօնս ընկալ՝ ամենակալ ամենամեծն ան՛ի
քս անապահան և յերկնացին խորանայ:
Օ ազեան առ մեզ զարդարութե և զհիւս
տութե զչոյս քս. արս զմեզ սրգիս լուսոյ,
և սրգիս սու՛նջեան: Ո՞ր զի՛ 'ի զալ աւուր
երկիւզածուք զարեացուք զկեանս մեր, և
առանց զսցծակցութե կատարեացուք: Օ՛ր
զաւ ես ոչ նահան և փրկիչ մեր. և քեզ զայ
ժ՛ փառք՝ իշխանութե և պատիւ:

ՃԵ

P

Ս-2

Սուրբ Գրքի

ՏՐ հոգու ետեք զիս . և ինչ ինչ ոչ պահանջեցի .

Ի վարդի դաշտի մեջ անդ ընտելեցայ զիս . և առ ջարս հանգստեան ստոյց զիս .

Ի սարաց զանձն իմ առ իս , և առաջնորդեց ինձ 'ի քանապարհս արդարութեան՝ վասն անուն իւրոյ .

Թե՛ պիտ և զնայից ես 'ի մէջ սասեկաց մահու . ոչ երկեաց 'ի շարի . զի դու եր' ընդ իս ես .

Յապ զս և զաւազան՝ նոցա մխիթարես զե՛ն զիս .

Պատրաստ արարես առաջի իմ զսեղանակն յանդիմանն զդաջ իմոյ .

Օճեք իւրոյ զդուրս իմ . բաժակ զս սուր անասակ արեցայ զիս .

Ողորմուի յա եր' զհեա իմ եկետեք զնո՛ւ առուս կենաց իմոյ . բնակիլ ինձ 'ի տան ան լեքեայն առուս .

Յո՛ց ինձ քանապարհս յար և զնայից . զի առ զեք եր' հա՛ յարեք զանձն իմ .

ՏՐ

P

Պրկեան

Քրկն ալ զիս 'ի թ շնամե մց ի մոց ոմ' ր . զ
 շքեզ ապաւէն ինձ արարի .

Ուտի ինձ առնել զկամս քո' . զի ու ինս,
 ան իմ .

Զոգի քո բարի առաջնորդ եսցի 'ինձ' ի յեր
 կիւ ուղիղ .

Ու անուան քո նք' կեցուցեալ զիս . ար
 դարուք քով հանցեա 'ի նեղու . Ե զսննն իմ

Ողորմուք քով սատակեմ ան զթ շնամիս
 իմ . և կորս զամ նեղիս աննին իմոց . զի
 ես ծառայ քո եմ .

Ըմբ ապաւէն և զորուի , օգնական 'ի
 վր նեղուեց' որք զալն զմեզ յոյժ .

Ու այսորիկ ո' շերկիցուք մեք 'ի խոսիլ
 երկե՛ 'ի փոփոխել լիրանց 'ի սլրասն
 վու .

Գտեցին և խոսվեցան ջուրք ոց . իս ովե
 ցան լերի'ք 'ի զօրուէ նք .

Գնացք զետայ ուրսն առնեն զքաղաքն
 այ . և նք արար զյարկս իւր բարձրեալն .

Ըմ 'ի մջնց , և նք մի սասանեացին . օգ
 նեացէ' նց ան 'ի վաղորդենէ մինչև 'ի
 վաղորդայն .

խառվեցան հեթանոսք՝ և խոնարհեցան
 թագաւորութիւնք. եւ տղայն իւր բարձրելն՝
 և խառվեցաւ երկիր:

Տի՛ զօրութեց ընդ մեզ. ընդ ունօղէ մեր
 ւծ յակովբայ:

Եկայք և աւսէք զգործս նոյ՝ որ արար
 ցնչանս և զարուեստս՝ ի վի՛ երկրի:

Ի՛հար զպատերազմ՝ ի ծագաց մինչև ի ծա-
 գրս երկրի. զազեղունս փշրեաց, զզէ՛նս խո-
 տակեաց, և զտապարս սցրեաց հրով:

Անխեցէ՛ք և ծաներուք՝ զի ես եմ՝ անծ.
 բարձր եղէց՝ ի հեթանոսս՝ և բարձրացայց
 ՝ ի վերայ երկրի:

Տի՛ զօրութեց ընդ մեզ. ընդ ունօղէ մեր
 ւծ յակովբայ:

Ը՛ծ՝ յօգնել ինձ նայեանց. և տր՛ յընկե-
 րել ինձ փութան:

Ը՛մաչեացեն և յամօթ լիցին՝ որք խնդրէին
 զանձն իմ, դարձցին յետս և ամաչեացան՝
 ոչք խորհէին ինձ զչօք:

Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք. ոչք
 սակին ինձ վաչ վաչ:

Յնծասցեն և ուրտի լիցին՝ ի քեզ ամենե-

քի ան՝ ոյք խնոր՝ ն դքեդ ար:

Մասոցեն յամ՝ ժամ, մե՛ծ է ան՝ ոյք սիբեն
դիբկու թիս քո:

Կս ադքատ է անան է կ մ. ան՝ օգնեալ ինձ
օգնական է փրկիչ իմ՝ կ ս դու ար՝ մի՛ յա.
մենար:

Տուք զօրու թի՛ ծառայի քո, կեցո՛ զորդի ու
դախնոց քո. և ար՝ առ իս նշան բարու է:

Տեսցեն՝ սատկիք իմ, և անուշեացեն. զի դու
ար՝ օգնե՛ կ ք ինձ, և մի թե՛ արեցեր զիս:
Փառք հօր և որդւոց և:

Ե. 4:

Տանա՛ ժամ ^{բարձր} և ճի՛ւղ ^{բարձր}
թի՛ւն է կեան՝ ^{սուրբ} ան ^{սուրբ} ճարտիկ
հոգւոց մե՛րձի՛ց՝ յեքի՛ց՝ ե՛լ անձ ^և յե՛ր.
կե՛րու:

Կամ՝ ժամ ^{բարձր} ան կեն՝ ^{անձ} ց ^{մե՛ր} ան ^{մե՛ր}
մե՛ր ^{անձ} և մե՛ր ^{անձ} յձ և ըզմեզ ^{անձ} համք
քո և հոգե՛ն. ե՛ր զե՛լ միշտ ^{բարձր} ան ^{անձ}.

Յ. 4. 4. 4:

Տանա՛ արձիւն բարձր՝ քո, և ճի՛ւղ մե՛ր ^{անձ}.
Տր C ան ^{անձ}

նայ և փրկութե՛ն շնորհօք օղորմութե՛ք քո՛ւ
 Օ ի դու ես օգնական և փրկիչ մեր . և բեղ
 վայելէ փառք՝ ի շնանութի՛ն և պատիւ :

Աղօթիւս պահող յոքս ասն ո՛չ լինի :

Օրհնեալ ես նոր ան փրկիչ մեր՝ որ յամ
 ժամ ընդ մեզ ես , և ո՛չ երբէք թողուս ՚ի
 ձեռանէ քումմէ զպնոսիկ՝ որք հաւատով և
 ճշմարտութի՛ք կարդան առ բեղ : Աղաչեմք
 և խնդրեմք ՚ի բէն տ՛ր՝ ճանապարհորդա
 կից լիւ ծառայից բոց քոյին վերակացութե՛ք
 պահելով ՚ի խաղաղութե՛ն . և առաջնորդեալ
 մեզ միւսանդամ խաղաղութե՛ք և խնդուք հա
 սանիլ յիւրաքանչիւր ՚ի բնակուիս ՚ի քո՛ւ
 յն՝ ՚ի նոր մեր : Առում վայելի փառք ի շնա
 նութի՛ն և պատիւ սք ժմ և միշտ և յաւի
 տեանս յաւիտենից . ամէն :

Օրհնեալ նոր մեր յոքս . ամէն :

Հայր մեր որ յերկինս ես :

ժբ

Ը

Պ

Թեպէս 'ի դատել քում:

Ընօրէնութիւն յազար . և 'ի մեզս ճնառ զիս
մայր իմ:

Դու նոր դժշմարտութիւն սիրեցեր . զանցայտս
և զճակեալս իմաստաւ թիւ քով յայտնե
ցեր ինձ:

Յօղեալ յիս մշտեալ . և նրեղէց . լուսն և
բան զձիւն սպիտակ եղէց:

Ի սելի՛ արա ինձ նոր զցնծութիւն զուրիտի .
և յնծառցն սակերք իմ տառապեալք:

Դարձն զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց . և զամ
անօհնա իս իմ քաւեան յինէն:

Արտասուրբ հաստատեան յիս նո՛ւ . և հոգի
ուղիղ նորոց եան 'ի փոքի իմում:

Ան ընկենաւր զիս նոր յերկնց քոց . և ըզ
հոգի նր քո մի հաներ յինէն:

Մ. Մ. ասուր ինձ յնծութիւն փրկուե՛ն . և հոգ
ւով պետաւե քո հաստատեան զիս:

Իւսուցից անօրինաց զճանապարհս քո . և
ամբարիտ քաւ քեզ զաշնչին:

Փրկեալ զիս յարեանէ նո՛ւ . նո՛ւ փրկուե՛ն իմոց .
յնծառցն ի զու իմ յարչարութե քում:

Տի՛ր և թե՛ զըթ թուսնս իմ բանաս , բերան
Տի՛ր C իմ

իմ և բղեւսցէ զօրհնութիւնքս :

Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մատու
անկաք. բայց դու ընդ սղջակէզս խնձ
հաճեցար :

Պատարագ այ՛ հոգի խոնարհ. զսիրտ նք,
և զհոգի խոնարհ անձ սչ արհամարհէ :

Բարի արա նք՝ կամօք քովք սիճի. և շի
նեւցին պարխայքն և զէ՛մ :

Յայնժամ հաճեցին ի պատարագս արդա
բութէ, յարժամ ուխտից պատարագս հան
ցին՝ ի սեղանքս զո՛ւարակս :

Փառք Հօր և Արդայ և Հոգ :

ԱՅ՛Ք ԱՅ՛Ք ԱՅ՛Ք Իճ՛Ն՝ Ե՛Ն՝ Ե՛Ն՝ Ե՛Ն՝
ԱՅ՛Ք ԱՅ՛Ք Ե՛Ն՝ Ե՛Ն՝ Ե՛Ն՝ :

Օրհնեմք ըզքե՛զ հայր անբա՛խդն՝
է իցս էակ՝ ի խնդայից՝ բարձիւք ձե
սօք ն՛շէթ՝ ի հոգի՛ և ըստեղծեք զմարդ
՝ ի պատիւքքո՛ւ. զյուին ստից խոնարհեցար
տեղհարմարեցեալքս մնաւցաւ. զարձեալ
ձատեմք ըստ անստակին՝ թէ հայր՝ մեզայ
քեզ ի յերկի՛նս :

Ա՛րկնաւորանցն անքըննելի՛ և զէք մարդկն

ԺԻ

Շ

տեսա

ան սանելի՛. զդեցար պատկեր հոգեղինի՛.
 պատկերըդ հօր սննդիսելի՛. ելեր յերբորդ
 Ժամ՛ ի խաչին՛ վրադամոց նախասեղծին՛.
 Ընդ առաջակին՛ քու՛ խաչակցին՛ արժանա-
 ցն՛ զմեզ դրախտին՛ :

Թաղաւոր թագաւորաց՛ առատարուղի հո-
 գի շնորհաց՛. ժողովելոցն՛ ՚ի վերնասանն՛.
 առաքելոցն՛ երկուսասան՛. ՚ի հրոյ լեզուս
 երեկցար՛ յողիս նոցա վերանսար՛. լուր
 յանուն քո ժողովելոցս՛ էջ և առ մեզ
 յերընթղ ժամուս :

Մարտիան :

Յիս՛ ժամու աղաչանք իմ պսակն. ՚ի մե-
 զոց իմոց սուրբ արազիս նք. և յառաջն
 պահեան զժողոպս քո մարդասէշ նք :

Եւ և սխաղաղութն՛ զնք աղաչեալուք.
 բնիսլ կեցո՛ և ողորմեալ :

Օրնու ի և փոսք շօր և Որդւոց և Հոգ-
 ւոցն սրբոց : Մ. յԺ. և մի՛ :

Քաղաղ զի՛ պահոցն :

Մարան նախն՛ դոհապարուք զմարդասի-
 քին նոյ, և զիբկիլին մեբմէ յէքն : Որ ա.
 յը C զա

զատեաց զազգս մարդկան՝ ՚ի դատասար-
 ատ թէ անթծիցն . և եւրաք՝ զմեղս աշխար-
 հի ՚ի ժամուս յայսմիկ խաչիւն խորով . և
 նորհեաց առատապէս զպարզ և սհողւոյն
 սրբոց՝ երանելի անարեւոյն : Ինդրեւցուք
 հաւատով զի ըզմեզ զամենեսեան արաս-
 ցեի հաղորդս մեծամեծաց և նծացին բարեա-
 ցըն այնոցիկ, աղօթիւք և բարեխօսուք նմ-
 աքց՝ որք աստ և ընդ նմ օրեզերս : Եւ զի
 անարատ վարուք, և ճմարիտ անարկնուք
 կայեալք ը կամաց նի յայսմ՝ աշխարհիս,
 մասն և վիճակ ժողովն թէ և ընկալցուք
 ի նմ սրս նի՝ զքնակու թի յախակնակսն
 և երկնային խորնայն : Օ որ խոստացաւ
 սիրելեաց խոր, ճմարիտն ան յն բնակ
 մեր . կեցի և ողոր :

Օ ժամն և զառաջիկայ որս խաղաղաբն
 ցուցանել հաւատով ՚ի անի ինդրեւցուք :

Օ հրեշտակ իմ : Օ քաւուր ՚ի :

Օ սրբ իմ : Ա . և ս միս ՚ն :

Օ անձիսս մեր : Եւ զմե սց մեզ :

Լ Գ Ե Կ Ը

Ար' ի բրոզեական և յանդամուսն' հանգու-
 ցեալ և ս յոթ առ, և այցելու և ս միշտ արա-
 բած սց քոց: որ և ՚ի ժամուսն յայսմիկ հե-
 ղեր յերանելի առարեալսն զչնորհս հոգ-
 ւոյդ սէլ: Դու տր' յառաջիկոյ ժամուսն,
 և յաւհատ մինչև ՚ի կենցաղոցս աւարտու մն'
 սպասորեալ միացո՞ զմեզ Ը Ծմ' բարեզոր-
 ծ ս թե յորդորմունս. և խոստացելոց բա-
 րեացդ հաղորդս լինիլ զմեզ արժանի արա-
 տր մեր և վերկիչ՝ յս քմ: Ար և ս որհնեալ
 Ը Հոր և Ը սթյ Հողւոյդ. սց ժ մ'':

Արամուսնի զնշիցուն

Ար է իր յառաջ քան զյախտեանս բանդ
 ամ' էակից հոր, և արարչակից նշ հողւոյդ:
 Ար և զնախաստեղծին պատուիրանազան
 ցու թի պողոյն նշակման նշանաւ ամենա
 յաղթ խաչի քմ ՚ի ժամուսն յայսմիկ ևն-
 ժաղբն ՚ի կենդանու ՚ի փոխեցեր. և զան
 օրհնութիս մեր ՚ի նմա բեւոտեալ՝ կենաց
 անասելիան և նորոգումն կենաց յաւսացելոց
 ՚ի քեզ խոստացար: Արոց մասնաւորիլ և

Ժ Ը C Գ Ե Կ Ը

զմեզ արժանի արա ար մեր և վերկիշ յն քն
Ար և ս օրհնեալ ը հօր և ը յ՛ր հոգւոյդ :

Ս-դ՛ո :

Տեր ան օրհնեալ . օրհնեալ ար զօրհնեալ
պազ :

Ը՛մ քր՛ ան կենդար . և նա փրկեացէ զմեզ
Տր ան օրհնեալ . օրհնեալ ար զօրհնեալ
պազ . առաջնորդեացէ մեզ ան վերկիշ քր

Վ-դ՛ո :

Խնդրեացուք հաւատով ՚ի անէ զՄ Զանա
պարհորդաց հարց և և դարչ մերոց՝ որք ը
ծով և ը ցամաք զ՛նացեն . ոչ զի առաջ
նորդ և սցէ նք . խաղաղութիւ պահեացէ , և
տարեալ հասուցէ յիւրաքանչիւր տեղիս
ար ան մեր : Ա՛յ զի նա ինքն և առջնորդ
կենաց , և յոյս փրկուն . որ յաջողէ ծա
ռայից իւրոյ խաղաղութի հասանիլ ՚ի նա ա
հանդիսան կենաց և փրկուն . ամենակալ ար
ան մեր՝ կեցս և ողորմեալ :

Ե՛ր զ՛ո :

Լաւնորդեալ մեզ տէ՛ր ան մեր՝ և ուս
մեզ զնա ՚ի ճանտարհս ար արարու ը ը .

Քր

Շ

Ս

պահեան 'ի խաղաղութե՛ն զկեանս մեր, և
 զդնացս 'ի հաճոյս քո յամենեցո՛ զհոգևոր
 և զմարմնաոր ընթացս ծառայից քոց անա
 քրատ ճանապարհաւդ, յաւիտեանական 'ի կեան
 արդ: Ենորհոյ միածնի քո տնդ մերոյ և
 փրկչիդ՝ յիբի: որ և զև մեզ առաջնորդ կե
 նաց, և յոյս փրկուէ: Բնդ որում՝ որհնել
 ես հոցր աննահայ՝ հանդերձ կենդանարար
 և ազատիչ քո հոգւոյդ: այժմ՝ և միշտ և:

Յիշե՛մ սէր շոքածնեացս քո:

Բարեբար և բազում հողորմած:

Ս-դ'ն:

ՏԲ հովո՛ւնեսցէ զիս, և ինձ ինչ ո՛չ պա
 հուեսցի:

Ի վայրի դաշտուջ անդ բնակեցոյց զիս,
 և առ ջուր հանգստեան անոց զիս:

Կարճոյց զանձն իմ առ իս, և առ ջնորդիս
 ինձ՝ 'ի ճանապարհս արգարուէ՝ վն անտան
 իւրոյ:

Թեպէտ և զճացից ես՝ 'ի մէջ ստո՛ւերաց
 մահու, ո՛չ երկեսցց 'ի շարէ՝ զի դու եր
 ընդ իս ես:

Եր

C

Յուայ

Յուպ քո և դաւազան՝ ԿՔ միսի թարե սցեսն
դիս :

Պատրաստ արարե ր առ սթի իմ զսեղան ակն
յանդ իմանն նեղ շաց իմնց :

(Օծե ք ի դոշ զգլու ի իմ՝ բաժակ քո օնց
անապակ՝ արբեցոց զիս :

Աղքատութի քո տը՝ գհե տ իմ եկեկսցե զաւր
աւուրս կեանց իմնց . բնակիլ ինչ՝ ի տան
ան չե երկայն սաուրս :

Յո՛ց ինչ ճանողս պոքս յար և դնացից . զի
առ լեղ տը համբարձի զանճն իմ :

Իրկիկն զիս՝ ի թ շնամեայ իմնց տը՝ զի ըզ
լեզ առաւելն ինչ աբարի :

Աւսո՛ ինչ ապրել Եղբաւ զիս՝ օճ որակե
ան իմ :

Զոգի քո բարի առս ճորդեցե ինչ՝ ի յեր
կիւ ուղիդ :

Ա՛ն անուան քո տը՝ կեցու սցես զիս . ար
դարուք քո ի հանցես ի նեղուհ զանճն իմ :

Աղքատութի քո՝ սատակեալ անճ՝ զ թ շնամեայ
իմ . և կորսո՛ գնալ նեղիս անսթի իմնց . զի
ես ծառայ քո եմ :

Փառք Տօր և սրբաւայ և :

Ճ
C
՝

Քրոնոլոգիա:

Եւ. և սխաղաղութե՛ն զտրաղաւ .

Գոհարանելով աղաչեսցուք զբարերար
հոգին ւ՛ծ, և խնդրեսցուք զստորմաշի 'ի-
նմանէ. զի անցուցէ 'ի մէնջ զգասու մե-
պատու հասի յանցանաց մերոց բարերարու
Թեա՛մն իւրով. ամենակալ տր ւ՛ծ մեր .
Կեցո՛ւ և ողորմես .

Էջ 287:

Խաղաղութիւն հոգիիդ սր ւ՛ծ ճշմերիւս .
որ 'ի վերէ քան զմով միտս և զխորհուր-
դքս՝ մխիթարեա՛ն զանձինս ծառայից քոց,
ընդունելով զաղաչանս մեր . Բնցո՛ւ 'ի մէնջ
զգասու մե պատու հասի յանցանաց մերոց
բարերարութիւնքով . Սերեա՛ն և յ՛ւր մեզ .
քաւեա՛ն և Թո՛ղ զմեզս մեր . Ըրժանաւո-
րեա՛ն զոհութիւնք մատաւորել զքեզ Է հօր
և ընդ որդւոցն միածնի . պի՛ժ մ' և միշտ և
յաւիտեանս .

Օրհնեալ տր մեր յս ք՛ . ամէն .

Հայր մեր որ յերկինս ես .

Ճր

C

Պար

Արքիմարտիրոսին շնորհակց Մարտիրոս Սեբե-
 տիոսի խնամքով Սեբաստիոնի քահանայի շնորհակց
 Առաքելի քահանայի շնորհակց Սեբաստիոնի
 Սեբաստիոնի քահանայի շնորհակց

Ր շ Ն Ե Ա Լ շ Ն Յ Ր
 նա ած ճշմարիտ : ամեն :

Ստեփանոս :

Ստեփանոս ինձ ած : ինձ յարմարեց ինձ
 քահանայի ինձ քահանայի ինձ քահանայի ինձ
 և նա յանարկեց ինձ ինձ :

Առաքել Մարտիրոս յանարկեց ինձ ինձ :
 և սցին : Եւ ինձ 277 :

Փառք հոր և որդւոց և հոգւոցն :

Եւ Սեբաստիոնի քահանայի :

Խանարկեց ինձ ինձ քահանայի ինձ ինձ :
 Եւ ինձ քահանայի ինձ ինձ քահանայի ինձ ինձ :
 Եւ ինձ քահանայի ինձ ինձ քահանայի ինձ ինձ :

Եւ

Շ

Եւ

Խեղ ըզբեզ մերկ ՚ի խափն՝ քողով բա-
 ունեբաւըն ծածկելն՝. հերբեա՛ ՚ի մե՛ն՝
 զճանբութի՛ շքքօղ զիւին միջօրէին՝.
 Զանձուութե մա՛րա պսու՛ն շարի՛ որ յայ՛
 ժամուս պստերպովի՛. զօղեալ յողոց մեր
 հերքեցի՛ քո նշանաւ սբ. յաղին՝. ճշմար-
 տութե քո ճառագ պլ՛մ՝ զաւ՛ ՚ի յերկնից
 անկեալ փայլակն՝. մերժեալ ՚ի մե՛նջ հա-
 լածեացի՛ և ըզմեզ յուսով քով փտեացի՛.
 Յայս միջօրեայ տունջերն ժամուս՝ փայ-
 ելլական սչաց մարմնոյս՝. նեախիք զաղտ-
 նեաց մի խոցիցուք՝ ՚ի խաւարէն որ ՚ի ծա-
 ծուկ՝. շուրջանակի բանակեացին՝ զմօք
 բանակրք հրեշտակաց՝. որք պարակից մեզ
 լինելով զբեզ ընդ հօր փառասարելով.

Մարտի 10.

Յամենայն ժամու աղաչանք իմ պսեն,
 ՚ի մեզոց ինոց նք սբա՛ն.

Եւ նս խաղաղութե զնք աղա՛ւ.

Օրհնութի և փառք հօր և ոչ ուրիշ.

Վարդ.

Ըթու՛ն մաօք, և անզբօս խորհրդով կայ
 սբ. C

վաղիցն առ մեզ ողորմութիւնքս ար. զի
աղքատացսցսց յոյժ .

Օղնեալ մեզ ամ փրկիչ մեր՝ վր փառաց
անսւանքս :

Տէ՛ փրկեալ զմեզ, և քաւեալ զմեզս մեր՝
վր անսւանքս :

ՎՅԵՐԴ :

Վր հիւանդաց, և ամ վշտացեւոց ազա-
շեացուք զփրկիչն մեր քն . զի ողորմեսցի ը-
մեծի ողորմէն ի բում . և բժշկեսցի զսի-
արս և զհիւանդութիւն հոգւոց և մարմնաց
ձառնցից ի բոց, և կատարեալ առողջութի-
ւնսուսցի զամենեւեան 'ի մշանջնաւոր և
յանախա կեանս : Ար առաքեցաւ 'ի հար-
'ի բժշկութի ազգի մարդկան՝ միսձին որ լին-
այ . ար մեր և փրկիչ յոյքս, կիցս և ողոր-

ԼՂ ԴՅԵԿ :

Փարատեալ զցաւս, և բժշկեալ զհիւան-
դութիւնս 'ի ժողովրդեանքս ամն : ար ամ մեր .
և շնորհեալ ամենեցուն զկատարել առող-
ջութիւնն անաւ ամենայնով ի աջիքս . ո-

ՎՅ

Շ

ՂԱՄԱ

գասապարտեցիք զժշնամին կենաց և վրբ
 կու՛մ ե մե րոյ: Դու ևս կեննք մե ք և վրբ
 հաւ թի քարերս ք և բազու մողորմ անձ . որ
 միտն կարաց ևս թողուլ զմեզս , և մըթել
 զսխաս և զհի՛ւանդու թիս 'ի մենջ . որում
 յայտնի են պետք կարեաց մերոյ պարզեթ
 զըզ բորնց՝ պարզեեան զասատ ողորմութի
 քս 'ի վերաց արարածոց քոց՝ ընթարս
 շիւր պիտոցից . յսոց հանապոզ փասաւո
 թեալ գովի ամենամբ երրորդու թի . այժմ :

Յիշմարտութիւնք :

Բարեբար և բազու մողորմ անձ :

Սուգն :

Բարնի՛ որ խորհի զարքսան և զանա
 'քն . յասուր շարի փրկէ զնա անք :
 Տեր փրկէ զնա , և կեցուցանէ . երանելի
 սանէ զնա 'ի վրեքերի . և ոչ մատնէ զն
 'ի ձեռս թշնամաց խորոյ :
 Տը ոչ նահան է նա 'ի մահի՛ւնս ցաւոց ի
 քց . և զանախոփնս նք զարձուցանէ 'ի
 հի՛ւանդու թի նք :

Դաստեցի անք՝ ողորմա ինձ . և բժշկեա՛

մի

C

զանձն

դանձն իմ, ես մեզայ քեզ :

Որ բնակեալ է յօգնու ի բարձրելոցն, ընչ
համանեաւ նայ յերկինս հանգիցէ :

Սասցի ան՝ ընդունող իմ ես դու, ապա
էն իմ ան՝ եւ ես յաւաստ՝ ի նա :

Ես փրկեացի զիս յորդայելէ որսողն. և
'ի բանեցն 'ի խաւովու է :

'ի թիկնամեջս իւր ընկալցի զքեզ. և 'ի
համան ի թեոց նք յաւաստցիս :

Վզ գզէ՝ շուրջ երկցի զքե. ճշմարտու ի նր :

Ոչ երկեցիս դու յերկիւզէ գիշերիս. և ոչ
'ի նեւեէ՝ որ թուչի 'ի ստէ :

'Յերէ՝ որ շրջի 'ի խաւարի, և 'ի դայելմակ
դու թէ՛ գիւ՛ ին 'ի հասարակ աւուր :

'Յկոխն 'ի կողմանէ բուժմէ հազարք. և
բիւրջ ը աջմէ բուժմէ. և առ քեզ ինչ ոչ
մերձեացին :

Նայց միայն աչոր ըովք հայեացիս դու. և
զհատուցու մե մեզու որաց տեսցես. զի

դու իմ յոյս իմ ես :

Օրարձիւախն արարեր քեզ ապա էն. զի
ոչ հասցին առ քեզ շարք. և առ ջանք մի

մերձեացին 'ի յարկաբո :

Ժբ

C

Չբ

Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վիքս
 ի պահել զքեզ յամ՝ անդառաքհոս քո :

Ի բազուկս իւրեանց ընկալին զքեզ զի
 մի երբէք հարցես զքարի զօանքս :

Ի վերաց իմից և քարբից գնասցես դու և
 առ ոտն հոխեացես զառիւծն և զվիշապն :

Քանզի յիս յուսացաւ՝ և փրկեցից զնա,
 հովանի եղէց նմա զի ծնեաւ զանուն իմ :

Կարդասցէ առ իս՝ և ես լուծայց նմա և առ
 նմա եղէց ՚ի նեղուէն :

Փրկեցից և փառաւոր արաշից զնա և բ
 կացն աւարքք լցուցից՝ և ցուցից նմա զխր
 կուէ իմ փառք հօր և՛ :

Քառուց

Եւ ևս խաղաղու թե՛ զտր աղաչես :

Խնդրեսցուք հաւատով՝ ի հրէ վիքսու
 թե՛ մեղաց և թողուէ յանցանաց փրկե

լոյ զքեզ ՚ի գշտայ և ՚ի նեղուէց ի ծանե
 լոյ ՚ի վիք մեր ողորմուէ և գլխուէ տնայ

ամենակալին և կեցո՛ւ :

Էջ 295

այր զթուէց՝ և ան ան յսխիթարուէց .
 Ը

որ մխիթարես զմեզ յամ' նեղուէ մերում .
 լուր և այժմ' ձայնի պաղատանաց ծառայից
 բաց , ընդունելով զաղաչանս մեր : Եւցճ
 'ի մէջ զցատումն պատուհասի յանցանաց
 մերոյ բարեբարութիւն : Արեւաւ և լուր
 մեզ , բաւե՛ն և թող զմեզս մեր . արժանա
 ւորեալ գոհուի՛ք փառաւորել զքեզ չ որդ
 ւոց և չ սքլ հոգւոցդ . այժմ' և միշտ և :

Օրհնեալ նոր մեր յԵՔՄ . սմէն .

ձայր մեր՝ որ յերկինս ես .

Օրհնեալ որդիդ՝ որ աստու

նոր և փրկիչ՝ և կենսա

Որ մարմնացար՝ վասն մեր

և փրկեցիք՝ 'ի ձեռաց Ծա

Յոյ .

ասու .

դա .

հու .

Ժամուք խաւարելոյ՝ պայծառ շեղալ յին
 երորդին՝ ՚ի տիպ լրման մահու ստուերին
 ջահդ լուսոյ մեծապայծառ՝ աւանդեցեր
 զհոգիդ առ հայր՝ ոահելե կցորդ քեզ՝ ՚ի
 յերկինս՝ ըզմեզ ուղղեալ հոգւով քոյին
 Մանգարամեարք սարսեցան կապեալ հո
 գիցն արձակեցան՝ վէմք ՚ի վիմէդ պատա
 ռեցան՝ ՚ի տապանաց մեռեալք յարեան՝
 տարերք երկրի տատանելին՝ և աշխարհի
 սիւնք դողային՝ բամեալքս առ քեզ պաղա
 տեսցուք՝ զի ի արդարսն զասիցուք
 Յուցեր յոյնժ ա՛մ սքանչելիս՝ և սո՛ժ մեզ
 որդմեսցին՝ շիւճել ընուիս քե՛ս որջացաւ
 շորհեալ և մեզ լինել անցաւ՝ փոխան մա
 հու քո կենարօր կեցո՛ զմեզ ար բարեբար՝
 քեզ պաղատիմք ըստ աւագակին՝ յիշեալ
 զմեզ յորն ահագին՝

Մ-ը-ն-ն-

Յամ Ժամու աղչանք իմ այս են՝ ՚ի մեղաց
 իմոց սք արագիւսւււր :

Եւ ևս խաղաղուե՛ր զտր աղա՛

Օրհնուե՛ր և փառք հօր և :

ՏԹ

Ի

Բ-

Ո՞ր սրտի, և հաստատուն հաւատով
 կացուք միտքին յաղօթս առաջի Ինն մերոյ
 և փրկչին՝ յի. թի. Արշեւրով զմեծամեծս նր՝
 զանչափ շնորհս, զհամբերութի կենսատու
 խաչին, և զհի դու մե ազատեցուցիչ արեան
 նր, և զսոցին նմանս՝ որ յայսմ՝ ժամու վն
 մեր մեզաւորացս կրեաց նա. Աւ մեք զայս
 ամ՝ զմտաւ ամելով՝ սրբեսցուք ՚ի մեզաց
 զխորհուրդս՝ զբանս՝ և զգործս մեր. կա
 տարեսցուք զսրբութի անձնոց մերոց ահիւն
 անջ. Սի յապրելիցուք խոստովան ինիլ նման
 զմեզս մեր, և խնդրել զթողութի մեզաց մե
 թոց. զի մի կորիցուք անսպաշխար՝ զյստի
 Կահնական կորուստն. Այլ՝ մինչդեռ ժա
 մանակս ՚ի ձեռսէ, գործեսցուք զբարիս
 ՚ի կեանս յայստսիկ. օրինակ վարուց մերոյ
 ունելով զամ սքս, և զյաղթօղ նահատակ
 սրն. Յք միանգամ՝ ՚ի սկզբանէ հաճոց և
 զինն ան և փրկչին բողոքեցունց. Արոց ա
 ղօթիւք և բարեխօսուք շնորհեսցե մեզ
 մարդասէրն Իմ զհաճոցսնիւր, և զողուան

մեր խորհիլ միշտ՝ և առնել. և անպատում
պարզեացն հաղորդս գտանիլ. Օր խոս-
տացաւ սրբիլեաց իւրոց ճշմարիտն նձ յն
քն ար մեր կեցս՝ և ողորմեա :

Օ ժամս և զառօջիկաց օրս խաղա :

Օ հրեշտակ. Օ քառութի. Օ սրբոց :

Եւ և ս միա. Օ անձինս. Ողորմեաց :

Ի Հ ա լ ի :

ՏՐ զօրութեց՝ որ կամաւոր մահով ամբ
բով՝ ի ժամուս յայսմիկ կենդանացուցիւր
զմեզ ի մեռելուէ մեղաց մերոց. և բեռե-
ցիւր զկնիք դատապարտուէ մերոց ի խաչին.
և շորհեցիւր ազատուի ազգի մարդկան ի
ծառայուէ ապահանուէ՝ յազատուի փա-
ռայ՝ հեղմամբ արեան քո սրբ. Մնկալ և
այժմ զազգւանս մեր, և յաջողեան մեզ ու-
ղիկ հաւատով, և առարինսսէր փարսեմ կալ
յայսմ Պիս. և արժանաւոր ինիլ յախտե-
նիւն և երկնացին ուրիտութեցն Ք ամսքս
քո. Եւ գոհանով փառաւորել զեզ Ք
հօր և Ք սբն հոգւոց :

Խաղաղութիւնի մասին :

Քաղաքացիներս յանձնեալքս մեր քոյսով խաղաղութեան
 լինի . որով ունիս յիւրաքանչիւր կարգի
 զնմ արարածս քո՝ ուզից հրամանաւոյ մա-
 տակարարելով . Եւ ան զի այդ իսկ է կանթ
 քո՝ Եղիշիկն և հոգեւոր սիրով կալ մեզ առ-
 փակեանս . և սպասել արժուն մտք յայա-
 նութե փառնից այ և փրկչից մերոյ՝ յի-
 քի . որում արժն քոք եղիցուք հանգիսի
 շամպովք Է առաջ ան յոգս . Օրհնութե-
 րէնս կայցուք յաջմէ քումմէ Է սքս , և Է
 սիրելիս անգեանդ քո սքյ . և ժառանգեա-
 ցուք զպատրաստելն ՚ի սկզբանէ աշխար-
 հի սքց քոց . զարքայութիւնդ , և Է նոսին
 զոհանալով փռւորեցուք զ յեզ Է հօր
 և աննասք հոգւոյդ . սցմ՛ և փշտ և .

Սուտ :

ՏՄ՝ մի մատնէր զմեզ իսպառ՝ վա անուա-
 ճող քումսքյ . մի ցրեք զուխաս քո , և մի
 ՚ի բոսիկայ ասնէր զտորմուխ քո ՚ի մէջ :

Ս՞ ար ահամու սիրելւոյ քո . իսահակայ
 ժապի քո . և իէ ի սքյ քո :

ԻԹ

T

ՏՄ՝

Տի՛ մի մասնեք զմեզ խաղա՛ զիս անու՛ան
քո սի՛յ . մի ցրեք զու խա՛ս քո . և մի՛ ՚ի քա-
յե սց ասնեք զսորմն խա՛քո ՚ի մէ՛ն ջ :

Ա՛ր Գ Թ՛ Թ՛ Լ Ե՛ Դ Ե՛ Կ՛ Զ՛ :

Ա՛նճապեւսին սրբա՛հաննու՛ . հայցմամբ ք՛
կայ նք զազա՛ննս՛ . Ա՛՛ Ե՛ Ծառ սցին քու՛մ
սա՛հանկաց՛ ի նդրա՛ւ ծոյքն՛ ՚ի՛ մեզ գլ՛մ ա՛ .
Բե՛նասեւսին ի սրա՛յե լի , Սիրո՛վ սրբա՛յն՛ ՚ի-
մեզ խնայեա՛լ : Ա՛րեք սրբըք եսն երի՛ք սո՛ցին

Սրբեա՛լ զհոգի զմի՛սս և զմարմնա՛ս :

Ք Թ Գ Զ :

Ա՛ զաչեպո՛ւ ք զկե՛ր սատու փրկիչն թք քո .
սր կամուրբ ի աչեյու՛ չն ի բո՛վ զսորաբա՛ւ
փրե՛կեց , և հեղմամբ արնն իւրոյ գլ՛մ սղու՛լ
չսորհեաց յու ստեղծեց իւրոց . սմե՛նակալ

նք նծ մեր՛ կեցի՛ և ողորմեա՛լ :

Լ Զ Թ Գ Զ :

Ա՛նկեայ առ սօ՛ղի քո բարեբար և բազում
ոտրո՛ւ նծ՛ ազաչեմք նո՛ւ սրտիւք մե ըսի՛ք ,
և խնդրեմի՛ր զգլ՛մ ու ՚ի՛ ՚ի քե՛ն . ուղ խոստա-
ցար ծառա՛ իս քոց , և ասացեք զնո՛ւմ՛ զոր
ինչ ի՛նդրիցէք հաւատո՛վ յանու՛ն սրգւոյ

Տ Ր

Թ

Ի Հ Ե

'ի հօրէ՛ տաղի ձեզ : Եւորհեա՛ն և սցօմհա
 ւատացելոցս՝ 'ի քեզ, և կատարեա՛ն 'ի բա-
 րի զինդ բուճածս մեր : զի՛ 'ի քեզ եմք ա-
 պաւինեալ և ըռ առ սա ողորմուիք մխի-
 թարեա՛ն զմեզ՝ 'ի կեանս յայսօսիկ : և ա-
 ռաջնորդեալ հասն յանձառ երկնից արքա-
 յուիդ : 'ի փառաբանուի և 'ի պատիւ ա-
 մենաոր երրորդուելի : սցօմ և :

Յեշտ՝ Տէր զդաշտանեայ՝ յո :

Բարերար և բազում ողորմած :

Սաղմոս :

Սերեցի՛ զի լուծիցէ տէր զձայն աղօթի
 իմոց : զի խոնարհեոցց զունկն իւր առ
 իս : և ես յաւուրս իմ կարգացի առ ձա :
 Երջեցան զինն երկունոր մահառ : և վիշտք
 դժոխաց գտին զիս :

Օնեղուի և զանձկութի գաթի : և զանուն
 ան կարգացի :

Ս՛ տր իրկեա՛ն զանձն իմ : ողորմած լծ մեր
 ողորմի, և պահէ զսոցսս տր :

Եւ խոնարհ եղէ՛ և տր կեցոցց զիս : գարն
 անձն իմ՝ 'ի հանդիսաքս՝ զի տէր օգնեաց :

Ըր

Լ

Էր

քեզ :

Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահոճանէ . զաչս
իմ յարտասունայ . և զոտս իմ՝ ի գոցթակ
ղութէ . հաճոյ եղէց առաջի ան յերկրին
կենդանեաց :

Հաւանցի՛ զոր և խօսեցայ . և ես խոնարհ
եղէ յոյժ :

Եւ սասցի՛ ի զարմանալ իմուք՝ թէ Իմ
մարդ սուտ է :

Օ՛րհնէ տաց արիտուք ան ընդ Իմի՛ զոր և
եւ ինձ :

Օ՛րաթակ փրկութիւն ընկալացց . և զանու
նն կարգայից :

Օ՛րաղօթս իմ ան տաց՝ առաջի Իմ ժողո
վարեանսք :

Պատուական է առաջի ան մահ սքց իւ
րոց . ո՛ր ար՝ ես ծառայքս եմ՝ ծառայ՝ և
որդի ազարնոյքս :

Հասեր զկապանս իմ՝ քեզ մատուցից պա
տարդ օրհնուեմ , ե զանուան ան կարկեցից :

Օ՛րաղօթս իմ ան տաց՝ առաջի Իմ ժողո
վեանսքա՛ ի գաւիթս տան ան՝ և ի ձեռ
քո եղիք :

Թիք

L

Օրհն

Օրհնեցէք զնոր ամապներ . գովեցէք զնա
ամ ժողովուրդք :

Օրասացի ողորմութիւնք 'ի վրմեր . և ճըշ
մարտութիւնն մեացեցաւ խանան :

Փառք հօր և որդւոց և :

Շարահան Տէրոնն է-ց և Սարսիբուսաց :

Արստեղծմամբ ըստ պատկերի քստակեր
պատուեցնէր ըզմեղ : ըն՝ ալ և այժմ ըզ
նընջեցեալսն 'ի քեզ ս' : զի զհաւատն զ
ըստ մեծի՛ քսումն ողորմութիւն : Ար շնորհօք
նք հոգւոյդ ըւստ ո՛րեցեք . յիշատակի
ի բեանց զհոգի՛ս նյ ընկալ մարդասէր .
ըստ : Արք հաղորդեցան մարմնոյ և արնն
քոտր . հանգստ զհոգի՛ս նյ ը սուրբս քո
քստն՝ անք՝ . քանզի դի՛ւրք նք արեանն քո
եքն : Ար՛ալն օրհնեալդ 'ի կանխոյս մայր
և միշտ կոյս . և խմանայլ՛ լոյս . ծրնո՛ղ ա
բարընն մերոյ անդա՛ղար բարեխաննն սոսք :

Արարիչ անք՝ , և ըստեղծիչ՝ անդի մաղ
կախի՛նն . մի անտես առներ զնընջեցեալ
սըն մեր . այլ հանգստ զհոգի՛ս նյ՝ ընդ

Թ

Մ

սուրբըս

անբերքս քո՛ւ, Մարիգ միանձին՛ս յարուժի
 տիեզերան՛ից մի՛ անտես տաներ։ Հս
 գիդ ճըշմարիտ՛ մըխելժարիչ սրբաւո
 լա՛ց. մի՛ անտես տա։ Հոգւո՛յն քե
 հոյանայել միայն սրբուն հի ծընար գրան
 շը՛ք գանձանակը՛յ հօր ծընունդ. և յոյս
 նեցաւ մի՛ լիժիւն Երևո՛ղ ու լիժեանն։

Ո՛ր կոչեցեր առ քեզ տե՛ր՛ բզտիեզե՛րս
 ամենայն, բնկալ ըզմեր ըզնընջեցեալսն
 ի՛ գոգ նահապետին արբահատու։ սիոր
 ման տե՛ր փրկիլը՛ և բարեբար։ Ո՛ր լիժ
 ղո՛ւնց ևս տըւող ար՛ք։ լիժո՛ղ ըզմըզս
 մեր նընջեցելոցըն, կա՛րօղ յամբ և հըգօր
 սիորման։ Ո՛ր լուսատու ևս տիեզերաց՛
 ք՛ա ար՛ք լուսաւորեա՛ն զմեր ըզնընջե
 ցեալսըն լուսո՛ղ երանաւեա՛ն գուարժանցն։
 սիոր, Յո՛յս մեր, և տպաւե՛ն մայր տն՛,
 և՛ կոյս նր՛. որ՛ հսւր անձնե՛ն սչ բնցակի
 քեանց գրո՛ւ անբեր գորովայնո՛ղ. բարեխօ
 սեա՛ն առ նր՛ վասը՛ն մերո՛յ փրկու լիժեան։

ընդհարիտ՝ մը խնկարիչ օրդ մե օրաց. անգ
 շանք քր անձանին ն աննոյն ք. ց քից
 յիշեալ: Վ քանի՛ խոստ թիւն փու թի
 յեր մեզ քր անձանին. ան ի փրկելի քդ
 յանգում քդ քի մեզու ց կ. յապահանս է.
 Եւսկըզքնականն ծոցն, հար խոնարհեալ
 բանց՝ մարմնացալ ի կուսեմն յն՝ փրկ-
 կի թի մեքոյ. անգրչե թ դքեզ՝ զնրջե.
 չեկայքն մեք ի քեզ ուղիզ հաւատով.
 յիշեալ ան՝ յարեամ զան թ մզառ
 բոյ թի քդ քն: Վստիպող քողցրալ թի
 քր ի նչ. հաճեցար բնունայ զմեզս ախար.
 ի քո խոնարհութն. անգրչե մք: Աստու
 անկան մահոյն մք քս լուծեք զերկուսը.
 Եւսու. եւ արժանի արարեք թնդուե յան
 յաննայ քու իչ քո օրեանքն. մարչե մք.
 Սք փոխանակ մեզու օրաց ըզմե սոյն յան
 թն առեք. ի ջանեղով ի զձօրսս՝ զքի
 կեչեք ի մեզանակ ք բանակն զերեան յս
 անգրչե մք: Վարկե բանե մք զաննայ զն զս
 զուսիրուից. մք երեքօրեայ յանու եւ լ

զկեղզ անուի պարզե Կցեր աշխարհի . ան
 Սարս և անրիճ կոյս . և ա ճնրնդեան . սր
 մարմնով ճնար գարձսիո զն ' ի կանպից մա
 Տ . Բարեի օս յեր վանն անձանց մերոց
 փրբիել ' ի սպա՛ննանիանց գեհեան յն .

Յ արժամ հարկանի փո՛ղ գալր ստեան
 քո՛ տր՛ . յանյն ժամ գարձս՛ի բեան գոհան
 արարածք ' ի յահէ՛ քո՛ւ մէ՛ . անգաղեմք ըզ
 թի՛ց փրբիելի . հանդ՛ն և ըզմէ՛ր յերջն
 զեալնն ընդ սա՛ւրբքս քո՛ . սր միանյոգ ես
 քան՛ն մոզոր՛ . (Հա՛հարեկ լն՛ւսոյ ծագ
 ման քո՛ տր՛ . զընձնն դանք առա՛ջի՛նն զն
 ' ի վերայ յուրեղէն անպո՛յն . անպի՛ք մք
 ' նսխահալ բանդմագս լԹ ս զորմս՛ ճ տր՛ .
 մի անտէ՛ս անեք բղմէ՛ զուցեալ ըրն յա
 հանդին անարն . սր միանյոգ . Ա՛ռ իջեր
 ' ի յեթիսից . և մարմնացար՛ ի սուրբ կու
 սէն . անձան ելի քոյին ճնրնդեան մք . և
 զնս մի անտե՛ս աննեք՛ անլ սպահեա՛ն պատ
 ուանկան և սո՛ւրբ խանչիւ քո՛ղ .

Տես իւրաց Վննեկիչ արած մեր կեցո՛ւն :

Ընդհան

Քննարդի այն անտեսեալսն և բարեգու՛ծ
 դիմաքաւարար շահն սիրտդգ ՚ի հողիս հան
 դուցեալ ծառայից քոց : Յիշեա՛ յաւար
 մեծի գորտեան արքայուհի քու Քրիստոս ար
 շժանի սգորմաւթի , քաւուհի և ինքու՛ր
 մեղաց : Գասարեալ արքայուհոյ Քրիս
 քո յանկարգման դասուն : Օրդու ևս այ
 թե տրարիչ աննեցուն՝ դասար կե՛նդա
 նեաց և մեռելոց : Այս քեզ վայելէ փառք
 իշխանութի և պատիւ . այժմ և :

Օրնեալ ար մեր յո՛ր քաւմէն :

Հար մեր որ թրկինս ևս :

Ո՛ր շէնն :

Օտարմոսերդուիս և զազաչանս ընկալցի
 փարդ ասեցո՛ւ յո՛ր ՚ի հաճոցս բարեբար կամաց
 ՚ի քոց . մեր մեղայն , և բազում յանցանա
 յըն թողուի շնորհեացէ . ՚ի շարեաց վրդ
 կեացէ , ՚ի մեղաց պոհեացէ , և նմա
 փառք յա իտեանս . ամէն

ՏԻ

T

Օրհ

Օրհնեալ թագաւորութն՝ հօր և որդւոյ և
 հոգւոյն սբջ. սցե՛ժ՝ և միշտ, և յառիաճնս
 յառիաճնից. ամէն:

Դամանոսս ըստ շառնի մատոցս:

Պ-հոչ էշ. էշ. էշ:

Որ ՚ի հօրէ առքեցար փրկիչ՝ և մարտ-
 նացար ՚ի սբջ կաւսէն. որ զի մեր
 ՚ի յերկնից իջեալ, և լուսաւորեցեալ
 զտխնդերս: Օ խաղաղութի լուսաւոր մեզ ըս-
 տոր խաղաղութեց ևս թագաւոր. զխաղաղո-
 թիւն և զուրբմութի՛ն՝ որ յամբ ևս զու-
 կարաց մնորդ առեալ:

Չարեւաբնի. սարեբնի:

Ար լս ամբ զժառանգանեա, զխաղաղութի
 չս ան՝ սուրբ մեզ հանապաղ՝ զքի զ աղա-
 շեմի:

Ս-դոմի:

Միամիտ որդի, և յանդ ըծ, և անձն
 կուրթ. որ յանձն առեալ մարմնս նայ ՚ի սբջ
 բուհոց անստեղծն և ՚ի միշտ կաւսէն. ան-
 թափանչեց յարդ և զեւոյ խաղեցար քն ըծ
 մերս մահաւամբ զմահ կտխեցեալ մինդ ՚ի-

ՏԹ

Ի

սբջ

Ե՛րբ Երբորդուէն՝ վառ աւորակից լէ հօր և
 սըյ հօղւոյն . կեցո՛ւ զմեզ :

Օ՛ննդէ՛ան :

Լ՛ծածին անհարսնացել՝ զբանն անակիզքն
 յղացար , և զանճն անխման . ին՛ն ծնար . զան
 պարագրելին՝ ՚ի զիբկս քո բարձեր . նմա ան
 զաղար բարեխօսեա՛ն զն անձանց մերոց :

Օ՛ննդէ՛ան :

Լ՛ծածին զքեզ խոստովանեալ՝ երկրպա
 զէ և կեղեցիք ուղղափսեաց . քանզի ուր քե
 ռովքէքն բազմէ՛լէյք , և աթոռք հընիւթք
 և յեցի՛թ և լն սերովքէքն նայիլ ո՛չ իշխէին .
 կրեցեր անսերմնապէս զանապականուսի
 ՚ի յարդանդի բու՛մ , ուն աղախին՝ զնար . և
 ծնար ուն զմտրդ՝ զանճն բողոքից զմարմնա
 ցեպն առ ՚ի քէն՝ զանձառ զբանն , ՚ի փրկ
 կուի աշխարհի՛ն և կեանք անձանց մերոց :

Օ՛ննդէ՛ան :

Լ՛աղակովք զքեզ նր կոյս մարիամ անձիկն .
 բարձրելոյն զօրուի՛ն հովանաւորեալ , և նր
 հօղւոյն և կաւորուի՛ն լուսաւորեալ . որ
 զամ գոյու թէց ստեղծի՛ն յղացեալ ծնար

ԹԼԲ

Լ

Կ

ութեթեց, լի են երկինք և երկիր փառօր
քո՝ ի վրկուծի մեղ. քս ան փառք քեզ:

Ղաւրոս:

Օղաղարու ննջումն՝ ուղ կանխադէտ յա
ռաջ ասէիր. որ և ՚ի բեթանիա յառաջէ
իր, զի յարուսչես զսիրելին քո. Արդ՝ և
մեք գտչելով ասեմք, օրհնեալ որ գաս ՚ի
չարչարանս կամաւ հօր, ՚ի վրկուծ անձանց
մերոց:

Ղաւրոս:

Յորժամ եկեալ կենարարդ ՚ի գերեզմանն
ղաղարու. յորժամ եկեալ կենարարդ ՚ի
երեզմանն զաղարու. աւետաւոր ճայնիւղ
աղալակէիր ասելով, զա՛ղարէ՛ արի՛ եկար
տաւա: Իսկ մեռնին ՚ի գերեզմանէն յա
րեաւ. և նոյն ինքնդ զանմահուն պարզեալ
տուր սիրելւոյդ, և անային ճայնիւղ ՚ի
գերեզմանէն կաշեցեր: Ասանորոյ՝ և ման
կուք երբայեցւոյ սաստիճ օրհնէին զան
մու՛ Տաղաւորութիւնք: Արդ՝ նստեալ մեք
ասեմք. ՚ի փաննայ՝ օրհնեմք էլ արեւոս
մա՛ արեւոս՝ արեւոս՝ արեւոս:

ի

Կ

մ

զայորդ ես սնուճամք ինն .

Օ՛ւղիւղուրդի :

Յնձա՛ երուսազէ՛մ , ե գարդարեա՛ զառա-
գաստ քո սի՛նն . քսնդի ահա՛ թագաւոր քո
քննասեալ՝ ի յաւանակի նորոյ , հեգուեթի՛
ցուցանելով . գայ մտանէ յառապաստ քո :
Իւ մեր ազդակեմք՝ ս՛ վստմնաց . օրհնեալ
եկեալ՝ ի յանուն ինն , որ ունի զմեծ զս-
ղորմու թի՛ն :

Օ՛ւղիւղի :

Քսյարեալ՝ ի մեռելոց . մահուճմք զմահ
կսխեաց . ե յարուրն իւրով մեզ զկեանս
պարզ եւ նոց . նմա փառք յախտեանս ամէն .

Յի նանց :

Ահաւոր ե սքանչելի է խորհուրդ փրկուե-
մերոյ . որ անսկիզբն՝ ի հօրէ՛՛ անձաւորար
մարմնացաւ ի կուսէն , խաչի համբերելով ,
ե կամաւոր մահուճմքն իւրով զկենդանու
թեան մեզ պաշտեալաց շնորհս :

Յի նանց :

Քանդի յարեալ՝ ի մեռելոց քո Ծճ յախ-
տեանից՝ արարիչ ե յարուի ազգի մաղկան .

Ի Կ

գոր օրհնեն անգաղար զինոնորու իր հրեշ-
տակաց, և ամ զոնարթունք երկնից: Ընդ
որս գուշելով ասեմք՝ փառք սոսկալի յա-
րու թեքոնար:

Համբարձման:

Ի հացան վերնական բազմութիւն՝ տեսա-
նելով զքեզ՝ ի հրեղէն կառս բազմալ,
սարսեալ ասեին՝ ո՞վ է սա՛ որ դիմեալ գայ
յեղովմաց. և եկեալ մտանէ փառք՝ ի փա-
ռքս. տէր փառք քեզ:

Համբարձման:

Ար յանպատում թողոս նպատիս. և յանարժ-
նոցն վեր օրհնիս, անհասանելի բանդ ամ
՝ ի յերկրի երևեցար ճշմարիտ մարդ, բղ-
տնտեհնուէ կատարեց զխորհուրդ, խաչի և
մահու համբերեցեր. և զհրշալի գյարու իդ
քո զուցեր հզոր գորուք: Ը, յսօր համբար-
ձար փառք ի յերկնս, և զկուսածին մար-
մինդ քո հրաշափառապէս լուսազարդեցեր.
Գոր տեսեալ ես սցիսա՛ նախաձայնել ասեք՝
ո՞վ է սա՛ որ դիմեալ գայ յերկրէ: Հիա
ցեալ պետուէց երկնից՝ գոչին առ միմեա-

Ի

Վ

նրս.

նքս՝ համբարձէ՛ք իշխանք զդուսնս ձեր ի
 վեր, և մտնի թագաւոր փառաց: Արդ՝ որ
 յամի կսօզողս ևս և հզօր, շնորհն և մի զ
 հանդիսիլ թեզ ամպովք՝ ի միւսանդամք
 զայտեսանգ. որ միայնդ կս մարդասեր:

ՆՈՒՆԳՈՒՄԻՆՈՒ:

Ա՛յ զքեզ խոստովանիմք զնք հողիզ՝ և
 եր՛կիրպագանիմք. որ ևս պատճառ կենդա
 նու թէ եղև լոցս, և խաղազարտ աշխարհի
 որ զտգիտուի աշակերտացն բազում գի
 տուի լցել, և ի հրեզն լի գուս բաժա
 նել՝ անձագիծօք ցարցանցն, ազանկիլ
 թա՛ ինչպիսի և կեցն զմեզ:

Ե՛ՐԵՆՆԱՆԻՒՄ:

Ա՛յսօր ի հրեզն լեզուս բաժանել՝ հան
 գեւոր յառաքեալսն, յառաւորսն լովցնն. և
 այժմանս լի զքեզն ի կեսն ձեռնս, որ ևս
 պատճառ կենդանու ի կեղևն, և խաղաղա
 բար աշխարհի, ինչպիսի և կեցն զմեզ:

Ե՛ՐԵՆՆԱՆԻՒՄ:

Ա՛յ և մք հսկի ձեռնս ձեռնս և ձե
 րքեզն ի միւսանդամս խոստովանիմք. և հայեմք
 ի
 Ա

կար

մեծաւ յիստօք և բազմաւք զօրացդ լուսե
 յինաց իջեր յերկնից՝ ի դաշտն արարատն,
 ի յոցե լուի փոքու հօտիդ քո՝ ազգիս հոյ
 ոյ, և ի ցուցումն յատկական սիրդ և
 մեծ ողորմուեցդ. և սկիւռաւք բազիս
 ցիր գիտքս անդնդոյ՝ և հալածելեք զգուն
 զբո օտնդ արամի տականց. ուր և լուսաձե
 յօրինումք հրաշիւր տեցեր զայլ ավտոն
 մեր՝ զնր Աշմիս ծին. և արարեր զնա շտե
 մարան անստաւելի շնորհաց անձայնոց՝
 ի իրի ծնող՝ դաստիարակ՝ և կատարեա
 զսր իչ ամ եկեղեցեացս հայաստանեաց.
 Արդ՝ պահեա՛ զնա անարատ, հաստատուն
 և անաղօտ, ի պայծաս ազարդուի եկեղե
 ցեացս մերոց, և մանկանցս սոցին՝ մինչև
 ի կատարած աշխարհի. յորոց միշտ փառա
 լորի ամենանը անուն քո յաւիտեանս յաւի
 տենից. ամեն.

ԵՐԵՄԻԱ

Օրհնողութի շնորհեա՛ եկեղեցւոյ քո ք
 րաբնդից սոցսոցի և զսնշարմուի ի լինշա
 ռնոյ գիտակաւի և հաստատեա՛ ի մի
 ի
 Կ
 Տ

Հաւատ զիւթ ուղիկէ եկեղեցի: զքեզ
խոստովանիմք ար և ամ կեցո՞ զմեզ:

Յովնանուս:

Օյառաջքն լացուի քո և զկարպետուի
այ բանին խախանել կարծելով՝ որ ՚ի ձե
ւքն կնջն զնախառակ զձն ՚ի դրախահն ար
տալս ընկէ: Այա և սցօմ՝ զՀռօգիւսազա
անօկնուք բորբոքեալ և բազմելոցն Հե
բօղիւսյ՝ զկարաւս ստից սղջկանն Հաճոյա
ցոց: զի զքայզ Հատչ կզլուի՝ որ զամենե
ուն ձեռնդ ըկցեր զզլուին՝ քն: Այլ՝ զու
որ յանապատէ բարբառոյ ձայն, գոչեա՞ ո
քու՞մ՝ ձեռնադ ըկցեր՝ պարզ և ել զխաղաղու
լ ըլ և զմե՞ծ զողորմու լ ըլ:

Սովնանուս:

Յնձա՞ պսօր ցնձա՞, և զո՞ւրձայիք կա
թուղիկէ եկեղեցի նր՝ յիշատակաւ սքն
Ստեփաննոսի սախաղկային ըլ զկայեցելա
հօր: Այ աղօթելուք բանայր զերկինս՝ զոր
փակեաց ադամ: և Հրեշտակակերտ անս
խիստը տեսանէ զկերպարանն հօր՝ ՚ի կե
սի տէրտէր, նստեալ ՚ի յաթուսիս աստի
ի Y Ու

Ար զբազմուի քարանցն՝ ող զձայնի՝ հաւա
 քելով, բոլորէր պսակա փոխանակ վշոցն և
 և ի զհանն։ Աւ զմարտիրոսական արեւնն
 իւր խառնէր ը վրկահան արեւանն քի հո-
 սեցելոյն՝ ի կողէն։ Այ՛ն՝ գերազանցել՝ ի
 փառս առուել քան զամ՝ սլէս, հայցէ և վր
 մեր՝ ի վերնուտոճողէն զպարգևս կենաց ան
 վախճանից, և զմեծ զողորմու թի՛ր։

Ստեփաննոսի ։

Յարովայնէ ընտրեալ սլէն Ստեփաննոս .
 յորովայնէ ընտրել սլէն Ստեփաննոս . վկայ
 ճշմարիտ առաքելական քարոզու թնցն . որ
 ՚ի վր անօրէն քարածգոյացն աղօթէր առ
 քն անդ ասելով՝ մի համարիր սց զայս՝ մե-
 զբս : Արդ՝ ՚ի ձեռն սորին բարեխօսուէն
 շնորհեա՛ մեզ նր՝ զմեծ քո զողորմու թիգ

Լուսաւորիչն ։

Յնծայ այսօր ցնծայ, և զոճարձանայ եկե-
 ղեցի նր՝ տանելով մեծաւ հանդիսիւ զհասն
 բատենչ յիշատակս քո, ո՛վ գերազանցելի
 ՚ի հարս նր Հայրապետ՝ և Լուսաւորիչ
 տանս թորգոմոյ՝ սուլբդ Վրիգորիոս :

Ի

Կ

Որ

Որ քոյս լանտանն լի չարչարանօքդ դաշ-
 խարչս ամենայն հիացուցեր : Անօխնակ
 ձգնու չի գհրեղէնան զարմացուցեր . որք և
 գունդ գունդ յեր'նից 'ի յերկիր խոնար .
 հեալ 'ի տես հանդիսի նահատակութեւ
 փութցին . Աւ անհամեմատ համբերութիւն
 զգոռուցալարքսն իւրական զօրօքն ընդ
 ոտիւք նուճակցն : Աւ անհամար ազօ-
 թիւք զկուրացեալ միտս նոցին լուսառ-
 քեցեր . և աւետարանին քի պատօնեացս
 արարեր : Անդ նմին և զազգս հայոց նորոգ
 հոգեւոր ծննդի մը 'ի լոյս անգիտաւե՛ր աներ .
 Ան որոյ և յատկապէս լուսափայլեցար 'ի
 մէջ ամ սլոց , և զառաքելականն ընկալար
 զաթոռ և զնախիւ , և չնոսին պսակեցար
 'ի քնէ ան . Արդ 'ն՝ ի հոգի մեր , և լուսա-
 ւորիչ հոգեւոց մերոց . աղաչեմք գրեզ միա-
 բան ուխտիւք եկեղեցւոց քոյ . զի յաւուրս
 հրաշալի տօնի քո յատկապէս բարեխօսեա-
 ցես առ քն անն Ար ' զի զեկեղեցիս և ըզ-
 մնացորդս ժողովուրդեան քո սրահեցէ 'ի խա-
 դաղուե՛ր , յերկելով 'ի հոգեւոր և մարմնաւոր
 թշնամեաց . զի և մեք միշտ զյիշատակս քո

Ի

Վ

կատա

կատարելով՝ փառաւորեացուք ըզ հայր և
զորդի և զնր հողին յաւիտեանս ամէն :

Լ Ե-Պ-Պ Ե Զ՛ն :

Գրիգոր նր քահանայապետ՝ որ զհաւատս
ուսուցեր, և զբանկս զիճացն հալածեցեր.
մարդկան ուսուցեր քարոզել զերրորդութիւն,
պսակեցար յարքայունն. արդ՝ բարեխօս
լեր առ նր փան մեր :

Լ Զատեկ Լոց :

Լ Եւաքեալք և վկայք քի նյ ամենակալ
հողայն զօրութն զամենեանն ի հանուր
յորդկորուի կենաց կոչելով, միասնական
նք և բրորդունն յորդորեցին երդել զփառս
ի յաւիտեանս . ամէն :

Որդ-ոցն որոտման :

Լ Եսօր ահաւոր ձայնք որոտման հնչեցին
յերկնից՝ ի յերկիր՝ կոչելով յորդկորուի
զմեզ վերնացն սխօնի՝ հաստատուիքս հաւա
տոց, և պարծանքն և կեղեցւոյ. որք ջողով
արեան իւրեանց մտքրեցին զտիւղեքս յան
որէն կապալտուեց. և միշտ հայցեն ի քի
զըքաւութիւն մօնողացս անճանց իւրեանց.

Ի

Կ

Երդ

Լորդ մարտնոր սց ար՝ ի նայեա՛ս ՚ի փրկել
քո ժողովուրդս. որ միայնդ ես մարդասէր :

Ս արգութից :

Տ՞որ հիմնե ուսեր զեկեղեցի քո ՚ի վն
լի մի հաւատոց , և կարկեցեր ՚ի սմա առա
քեալս և մարդարէս , հովիւն և վարդապե
տրս՝ առ ՚ի հաստատուի սքց , և ճգնու թք
վկայիդ զթ շնամին սք վանեցեր . ՚ի խաղա
ղութե զսա պահեա՛ս ան՝ ուղ մարդասէր :

Հոյրողեաց :

Օ հայրապետական զարդարեցեր ակոս
՚ի յերկրի , առարեւական առեր զպատիւ
յերկնուստ՝ ծառայ քի . ո՛վ երանելիդ ՚ի
հարս սք հայրապետ : Քանզի քո վարդա
պետութդ սերմունք բարեպաշտուն բու
սուցին հասկս՝ ուրախուն պատու հասու
ցանելով , և հաւատացելոցս փրկուի շնոր
հետով : վս որոյ բարեխոսեա՛ս առ ար վասն
անձանց մերոց :

Թարգասորաց :

Ան յետ անասէր թողաւ քին ի վի եզե
լիկ յարմար ան զյովնէ՛ որ զարկեաւ
տաւ
տաւ

Քիսա հաւատով: Արդ՝ միլ անարել և բարեպաշտ նր թագաւոր՝ ազաչեան զար, ՚ի փրկել զմեզ յանօրէն բռնաւորաց. զի և մեր ասնելով զիշատիս քո՝ խնդրեացուք ՚ի քէ զխաղաղութի. և զմեծ զոլորմուծի:

Մարտիրոսաց:

Ի ասանարի սքց, և յիշատակի սքց մարտիրոսացն՝ զձեռս համբատնելով աղաչեմք բարեխօտ ք սց և աղօթիւք զկենդանուխ մեր խաղաղացն՝ ան՝ ուղ մարդասէր:

ՂԳՆԱՍՏՐԱԿԱԿ:

ՂԳՆԱՍՏՐԱԿԱԿ ՚ի՝ որք տանջանաց անօրինացն համբերեցիր. և զմոլութի կոտցն խափանեցիր, դատարելք ք հրեշտակս ՚ի յեղկինս. որք ունիք զհամարչութի ՚ի քէ բարեխօսեցէք կենդանել զանձինս մեր, զձեզ աղաչեմք:

ՇՊԻՒՄԻՒՄԱԿ:

Որք ծագ եցան մեզ յարեմոցն՝ ուղ զարեգակն, և լուսաւորեցին համնդամայն զաշխարհս հայատանեաց. փարատեցին զխաւարն անգիտուել կապալաշտուել. և լուսա

ի

յ

ւորե

Երեցին զամ' հողի հաւատով քեզ գիտուէ.

Սոցա բարեխօսու թո՛ւն քն նա՛ծ՝ պարգև ետ
աշխարհի բու՛մ գիտադադուէ. և անձանց մե
րոց զմեղաց թողուէ. սի՛ց մարդասէք ար.

Գալթաննաց :

Օյաղթականն ձեր զհանդէս զուարճա
ցեալ տօնէ եկեղեցի ԽԲ. քանզի սրբու թի
ստացոյ ք զկուսուէ. և՛ ի մարմնի զանմար

նոցն ցուցիք զհանդէս :

Կոստանաց :

Նարսնացեալք թի երկնաւ որ փեսային .
դասն ըք վերին սիօնի. լնգրեցէք ՚ի քէ
զհաշտու թի. և զմե՛ծ զողորմու թի :

Արդանանց :

Յաշխարհական ՚ի ճակատամարտին , յաշ
խարհական ՚ի ճակատամարտին , և ՚ի մե՛ծ
պատերազմին լի ի մամարտեալ լինելը անօ
րինացն պատերազմ' : Իսկ երանելի նահա
տակ՝ քն զմուշուէ անօրինացն խափանեցին ,
և յաղթօղ գտան . քանզի սրոց ստացեալ
էք զնօսոյին զօրուէ . ո՛չ ժուժկոյէք նոցա
մարմաւորական պատերազմ' : Արդ՝ քն նօ

Ի

Կ

սն

այ բարեխօսութեն խնայեալ 'ի մեզ և ողոր'

Օրնաւորաց :

Օրական և վկայ ճշմարիտ՝ քաջ նահա-
տակրդ քնի սքզ (Թէոփոսոս.) որ փոխա-
նակեցեր զմարմինդ ը հոգւոյդ քուժ փրկ-
կանս. և ոչ ածեր զմտաւ զսպառնչիսն ան-
օրէն բռնաւորացն : Մ.Մ.Ղ՝ վերին ազդե-
ցութեն զիտելով զայրեցումն հոգւոց նոյ,
վնայնորիկ լուցեր զտաճսր կոսոյն, և ան-
արդեցեր զպաշտամունս նոյ : Մ.ՂԴ՝ 'ի-
յաղթօղ պատերազմի տօնողացս զօր նա-
հատակուն քո բարեխօսեան աւ ին վն ան-
ձանց մերոց :

Բառատունից :

Դնալով փառաց քոց 'ի փառս կաթ ուղի-
կէ և կիզելի քո քն՝ մեծապստամունսն
ժողովի լուսնաւորսն 'ի լուսնաւորսն
'ի յերկինս, 'ի սերաստիա նահատակին,
'ի յամօթ և 'ի քարերնկէց յերեսս բանսակ-
ուէին : Արք և բաճալերէլն զվիմսնս, զի
մի լուծեալ քո բազմն օք սնցաւորին՝ պա-
կասե սիս. ամ գոտիս ան յանձնարման
ի Կ ըն

բղի բձեաց 'ի յանի՛ս անային Գանձուցն
 հոլովիցի, աղաղակելով առ թն: Ա՛րդ՝ սյ
 բարեխօսութիւն ընկա՛լ և զորդէզբու՛ի ժողո
 վոցս մեր՝ 'ի յոյս սիրողաց թոյ՝ նոր փառք
 քեզ:

Արեւի մանկանց:

Ար՝ 'ի վրքերովքէ իցն հանդիս, և 'ի զօ
 րաց հրեղինացն օրհնարանիս՝ իջեր՝ 'ի բա
 րիւն, և փրկեցեր զերիս մանկունսն՝ 'ի
 հրոյն բռնուէ: Արք աղաղակելով գոչէ ին
 երդ նոր՝ ամ գործք օրհնեցէ՛ք և բարձր
 արարէք: Թաղաւար փառաց և արարիչ բո
 լորից՝ որ մարդասիրատէս գլխացար՝ 'ի Ես
 մանկունսն, և փրկեցեր՝ 'ի բորբոքեալ բո
 ցոյն, որք անարգեցին զբռնուի թղւորին,
 և չիջուցին զզօրութի հրոյն: Ը՛նտիս և
 մերք քեզ վերագոչեմք: փրկիս զմեզ՝ 'ի
 հրոյն յաւիտենից: Օ՛րդու միայն ես բաղ
 մագութ նոր՝ քեզ փառք յաւիտենս ամէն:

Ներշնչուց:

Օ՛րք օրհնեն անուելի ճանիւ իմաշով
 Օ՛րքս թի՛թի ճի՛թի հարմարեալ տալ թի՛թի:

իւն

Փ

Ներշ

Հրեշտակք և Հրեշտակապետք. Մթոռք
 և Տերուիք. Իշխանութիւնք և Պետուիք.
 Սերովբէք և Քերովբէք. և մեք օրհնես
 ցուք զնոյն ամենասուրբ Արարողութիւն և
 զմի Մծութիւնն :

Հրեշտակաց :

Այսք երկրաւորս եկեղեցւոյ քահանայա
 պետութի զնոց հրաշտակապետք՝ զերկնա
 ւոր քահանայապետութեցոց կատարելով
 զտօնախմբութեանս : Աւել անմարմնակա
 նաց և հոգեղինաց զասուցող և մեք մարմ
 նականքս և հոգեղէնքս համաձայնել զա
 ռաւորեմք զգառաւորեցեալն 'ի ձէնջ :
 Մտք՝ ո՞վ նք Վարբիէլ և Միքայէլ մեծ
 հրեշտակապետք բարձրելոյն. և ամ զին
 ուորութիւնք երկնից, որք կայք միշտ առաջ
 աթոռոց անութիւնն. անդադար բարեխօս
 յերուք մե մեր առ նոր, մերաբերել զմեզ
 զամենեւեւսն ի ձեզ յերկնից արքայութիւն,
 և միաձայն բարբառով երգել զգառաս :

Լեւնայն օրհնոյ :

Բարեխօսութիւնք սրբուհւոց Մծանին, և

իւս

Փ

Յ.

Յովհաննու կարգե ամն, որ յն Սահփաննու
 սի նախապիկարին, և որ յն Գրեղորի մկրտչ
 յուսաւ օրչին. և որց Առաքելաց և Մար-
 գարեից, Հայրապետաց և Արդարեանաց,
 Մարտիրոսաց և Թագաւորաց, Ղզնուո-
 րաց և Սուսանայ, Նահատակաց և Միան-
 ձանց, և Քմ սրց քոց Հնոց և Նորոց,
 Յայտից և Անյայտից, որոց պատր է յիշա-
 տակ. զիսազազուի և զերկնային ողորմուի
 քո պարգևեալ մեզ մարդասէ՛ր նր:

Ալեգ-տն Հայրապետաց յովհաննի 'ի քն-դո-
 հա՛ք-իւց:

Օհայրապետայնն շարգարիւիս սելա 'ի յիշ-
 րի. առաքելայնն առից զպատիւ յիշխոսոս՝ թա-
 րայս սի. ո՞վ էր-նիւիս 'ի հարս թի հայրապետ-
 արան շի յիւ շարգարիւսոսից սիւրհանն թարի-
 պաշտուի Բաստացին հա-նիս, առաքելուի պատու
 հաստացանելով, և հաստացելուց՝ ժողովոսի շար-
 հելով. լէյ թարիւսիցէս առ քո զմ առ յանդի:

Քարոզ:

Եւ և սխաղարու թն զնր ազաչեսցուք.
 րնկալ կեցո՛ւ և ողորմա՛ւ:

իա

Փ

Օրհ

Օրհնութիւն և վառք հօր և որդւոյ և :

Խաղաղութիւն ամենեցուն :

Վերաբարձեաց, Ծննդեան, Տեսան ընդամաքի,

Սրբազան, Սրբաբոխեան, և ան ամեն
անբանի ճաշու : ան :

Սեծացուցի անձն իմ. և այլն . 175 :

Վերահարցից, Ծաղկաշարի, Զոգար, Գալ
տեան, Խաչի, Եկեղեցւոյ, և
ան. Սրբաբոխից :

ՏՐ Թաղաւ որեաց զվայելչութիւն զդեցաւ .
զդեցաւ նոր զօրութիւն չ մէջ իւր հաճ :
Հաստատեաց զայլաբարձ, զի մի սասանես
ցի . պատրաստ է անոռ քո 'ի սկզբսննի .
յաւ իտեանս զու ես :

Վերաբարձան գեարք նր . և համբարձին գեարք
զանցնս իւրեանց . և յարիցին գեարք 'ի գը
նայնս իւրեանց :

Ի ձայնի ջուրց բարձրաց' սրանչի ի եղեն
զքօսանք ծովու :

Արանչի ի ես զու նր 'ի բարձրես . մկայ
ունց քոց ան յոք հաւատանք :

ի Փ Տան

Տան բում վայելի սրբու ՚ի նո՛ր՝ ընդ Երկայն
աւուրս : Փառք հօր և որդւոց և :

Վառարի՛ն ինչն՝ ՚ի հոգւոյ քաւոտան :

Քափեա՛ն Երուսաղէմ գնո՞ր :

Եւ օրհնեա՛ն զսասուճած քօ սիօն :

Օ՛ր զօրացոց զնիզս զբանց բաց . և օրհնեաց
զօրդիս քօ ՚ի քեզ :

Սեզ գասճմանս քօ ՚ի խաղաղութի . պարարտուի՛ր
ցօրենոց լցոց գթեզ :

Վապէ՛զ զբան իւր յիբիկիր . վաղվաղ ընթա
նան պառզամբ նի՛ր :

Ինչ՛ զճիւն որպէ՛ս դասք . և զմզ ող վո
չի քանեաց :

Քրկանէ՛ զսասն որպէ՛ս պատառս . առաջի
քրոց նի՛ր յարէ կեալ :

Վապէ՛զ զբան իւր , և հոյէ՛ զնն . շնչեացեն
հօզի՛ք . և զհասցեն ջուրք :

Պատի՛զ զբան իւր յախբայ . զարդարութի
և զիրաւունս՛ իսրայելի :

Սը՛սայտիս արամբ նմ աղանց նո՛ր . և զգա
տաստանս իւր ո՛ր յայտնեաց նի՛ր :

իս

Փ

Դ

Աշխարհի սէր տունից :

Արեւի՛ զի լուսնից ան զձայն աղօթից ի
մոյ . և այլն ուր ՚ի թիւն . 302 :

Եւթաղապարհոց՝ յորտ տուն ոչ փոյ . և մի որ
հոց շորիւն թիւն . և ուր թիւն :

Օրհնեցէ՛ք զԵրեմի՛ ազնիւր . զոգնեցէ՛ք զնա
ամ՝ ժողովուրդ ք :

Օգրասցի որբամուխ նր՝ ՚ի վր մեր . և յը
մարտոյ թիւն մնասցէ յախական :

Փասք Հօր և Որդւոյ և :

Աղա՛ տի շորիւն՝ ըտ մտնոց որտառնի :

Այլ ամ՝ որ և հզօր՝ ար և անմահ . և այլն
բատ պատշաճի . Նրեց՝ ինչիւն :

Քրիստոս :

Եւ և սխաղաղուէ զեր ազար

Այլ սխաղաղու թիւն ամ աշխարհի . և հաս
տատուէ սր ի կեկեղեցոյ՝ զեր ազար :

Այլ ամենայն նր և ուղղափառ եպիսկոպոս
սայ՝ զեր ազար :

Այլ հայրապետին մերոյ տն (այս տունն)
կինաց , և փրկուէ հոգւոյ նորին՝ զեր :

իւ

Փ

Այլ

Օտիս հարէ՛ք ձեզ հեթանոսք . աղաղակեցէ՛ք առ ձեզ 'ի ձայն ցնծուեալ : և այլն :

Բնիկոսմոս 'ի Գրքոց առաջինոց : 24 . 14 :

Լսնալէս պաշտեմ՝ գհայրենի ձեռն . հաւատացեալ ձեռն՝ որ ինչ յօրէնսն և 'ի մարգարէս զբեալէ : Անիմ՝ գոցս առ ձեռն . որում և սրբա իսկ ակնունին՝ թէ յարութի ինկեղոյէ արդարոց և մեղաւորաց : Յորում և ևս իսկ ձգնիմ՝ սնիկդ՝ միտս ունիլ առ ձեռն և առ մարդիկ յամ՝ ժամ : Իբրև զում՝ ամաց ողորմութիս և ի առնել յաղղիմ՝ և ևս առ պատարագիս : Արովք զախն զիս սրբեալ 'ի տաճարինս :

Հագոց գալստեան :

Հագիքոս որ և բարի առաջնորդեացէ՛ ինչ 'ի յիբիկն ուղիղ :

Տն՝ լուր աղօթից ինոց : և այլն ուր 'ի թիւն 20 :

Տաղանքին :

Երի տը 'ի հանդիտքոս՝ դու և սապնակի առակի սրբուեալքոս :

Յիշեալ ահա զգալիմ . և զամ՝ հեզութիմ

իս

Փ

նք :

նորա և այլն :

Ա՛ռ զՏ՝ Է՛ւրի :

ՏՐ՝ ն՛վ կայցէ 'ի խորանի քու մ' : կամ ո՛վ

բնակեացի 'ի լեւոն սուրբ քո :

Ար զնայ անբիծ , գործէ զարդարուի . խօ
սի զճշմարտուի 'ի սրտի ի քում : և այլն :

Ա՛ռ զՏ՝ Է՛ւրի ման անբնին :

Ա՛ր ինք 'ի հանգիստ քո՝ դու և տապա
նակ կնակի սրբուհ քո :

Ի՛նչեան ՏՐ զլեւելիթ , և այլն :

Ա՛ռ զՏ՝ Է՛ւրի :

Եւանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց , և
եառուր աւրախուի ի սրտից մ' քոց :

Ի՛ կարդայ իմում լուծաւ : և այլն :

Շ՛ողովիմն եւ այլ և , ինչեցեաց ո՛մի :

Լ՛ծ զհիմունս կարկ նմա յաւիտեան : բնկա
լար ան՝ զսոցոսն ի թի ի քո 'ի Տ՝ Է՛ւրի զնայլն :
զեան քո :

Ա՛ր ե՛ւ տը և սրհնէ լոյս 'ի քանս ք
այ մերց , 'ի լեւոն սուրբ քո : և այլն :

Ա՛ռ զՏ՝ Է՛ւրի :

Ին

Փ

ՏՐ

Տը ապեղ զբան՝ ոչ ք աւետարանեն զօրս .
 թե անք բաղմաւ :

Յարիցէ ՄԾ՝ և ցրուեցին ամ թշնամիք
 նր . փակիչն առելք նք յերեսաց նք .

Օրհնութեան ՔԷ .

Տը ապոց յիս՝ որդի թմեա զու . և եւս այս
 օր ծնոց զքեզ :

Մնէք խոսիլցան ճեթանաք . և ճագո
 զուրդք խորհեցան ՚ի սնտիս : և այլն :

Քառանգութեան հարստեան ՔԸ .

Տեսին ամ ծաղր երկրի զերկու թասաւ .
 ծոց մերոց :

Օրհնեցէք զար յօրհնութի նոր . զի սքան
 շեղիս արար : և այլն :

Մեծի ողորմութեանն՝ օր է շաղաւաղոց :

Երբնք ցնծասցեն առաջի ան՝ զի զայ .
 զի հասեալ է ար ՚ի դասել զերկիր :

Օրհնեցէք զար յօրհնութի նոր : և այլն .
 Հասաւ ի Սեբաստիան :

Քեզ վայելէ օրհնութի ամ՝ ՚ի սիօն .
 և քեզ ապին աղօթք յերեսաց զմ :

Իմ

Փ

Լուր

Ի՞նչ արդե՞րք իմաց՝ զի առ Կեղ ձմ՝ մար
մին և կեցեցէ :

Բանք անորին այ գործունն՝ ի մին մեր . և
զամբարչտու իս մեր գու . աւելոցեա .

Իրանի՛ զոր ընտրեցիր և ընկալար . և բը
նակեցին . ի դաւ ի ծոքո .

Իցո՞ւք ի բարուն ան . քո . նք և տաւնք
քո քանչի ի արդարուն :

Ի՞նչ արդե՞րք ձեռք փրկիչ մեր . յոյս ձեռք ար
կելիք՝ և որ ի ծով հեռի :

Այաւրաստէ զԷրկնս զարուժը իւրով .
և զգեցեալ է զգորով ի :

Ախոսիցաննէ զմեծութիւն ձեռն . և զհայն
ախոս . որս ցածուցնէ :

Ախոսիցաննէ հեղձանսք . և ի բնիցին բնա
կիչ և բնիք ի շունայքոց .

Յելս առ առտու քնդ կէկկցս զսճարձա
նն . հայեցար յեբելիք , արեցուցեր զնա
և բաղուս արարեր զմեծութիւնն :

Եւանն ձեռք կեղ ջուրք . պատմանա արա
տեղէն զկեղնակցիչն . զի այսպէս է պատ
բաստութիւն :

Օտիտնն արեցուցեր . և բաղուս արա
տեղէն

իմ

Փ

րեք

բեր զարևոխս նք :

Ի ցօղել նք՝ զոճարթ եղիցի բոյս նք . օրհ
նեացի պսակ տարւոյ քաղցրուե քո :

Ի աշտք քո լցցին պարարտութիւնք . պարար
տասցին գեղեցիութիւնք անապատի :

Ի լուրք ցնծութի զգեցցին , և զգեցցին խոյ :

Տարեայ :

Հովիտք բազում արասցին զցրեան , աղա
զակեացին և օրհնեացին :

Հրէշտայտայտայ :

Ո՞րար զհրեշտակս իւր յողխս : և զպաշ
տօնեայս իւր՝ ի հոյս կեղեցոյ :

Օրհնեա՛ն անձն իմ՝ զնք , նոր նծ իմ մեծ
եղեր յոյժ , և այլն :

Բարեբաղձ և Ո՞րհրեշտայ :

Ի նդ նամ երկիր ել բարբառ նց . և մինչե
՛ի ծայս ծի են խօսք նք :

Երկիրն պատմեն գիտասացոյ , և զարարա
ծքս շիռաց նք՝ պատմէ հաստատութի :

Հրէշտայտայտայ և Հրէշտայտայ :

Բահանայք քո զգեցցին զարդարութի . և
նքք քո ցնծայալ ցնծասցին :

Ին

Փ

(3)

Բնի քրիստոս յերայեայ հարգութի :

Բակ այս ո՞վ է՝ որ դիմեալ դայ յեղովնոց .
 կարծուի ձորնոց իւրոց՝ ի բնարոց , դե
 դեցիկ պատմութեանս . և ըստն զօրուք .
 ևս խօսիմ զարդարութի՝ և իրուռնա յըզու
 թեան . Ան էր կարմիր են ձորք քո . և
 հանդերձք քո իբրև հեծանահարի լեց հըն
 ձանի կոխելոց . Հեծան հարի միայն՝ և ի
 հեթանոսաց ոչնք էր չէ իս . կոխելցի զնս
 սրամտութի՝ և ձմիցի զնս բարկութի՝ և իջու
 ցի յիբիլի . և դամ հանդերձս իմ թաթա
 լեցի . Օ ի հանել էր ի յիբնոց օր հատուց
 ման . և տմ վրձութե և կեալ հասեալ .
 Հայեցոց՝ և ոչնք էր՝ որ օգնէր . զմտա
 ւորի՝ և ոչնք էր՝ որ ի թիկունս հասնէր .
 վերկեաց զնս բազուկ իմ . և սրամտութի իմ
 միայն զգեմ կալաւ . Աթիկեցի զնս բարկու
 թեանք իմով , և զնսի զնս սրամտութի
 իմով . և իջուցի զնս յիբիլի :

Ստեփանոս շաշա շաշա լուսապետոց , նախ ան
 զգնութի :

Բ. Երրոցութի քո արքայութի տմ յախահնից .

ևս

Փ

և տե

Ե տերութի քօ յազգէ մինչև յազգ :

Հաատարիմ է նոր յամ բանս իւր . և ար-
դար է յամ գործս իւր :

Երկերպակնց 'ի տաճար նր քո՝ երկիւղի-
քո տէր :

Պարծեսցին 'ի քեզ սիրելիք անուան քօ .
զի օրհնեսցեսս դու զարդարն :

Ահցո՞ զճանայս քո ան իմ՝ . որ 'ի քեզ
յուսացոյ :

Ողորմեա՛ ինչ նոր՝ զի ան քեզ անաղակեցի
զօրհանապագ :

Բարձր արարէք զնր ան մեր . երկրպա-
զէք պատուանդանի ոտից նր՝ զի նք է :

Տէր թագաւորեց՝ բարկացն ժողովուրդք
որ նստիս 'ի բրովեկս՝ սասանեցաւ երկիւր :

Տեսին անձազք երկրի զքրկաւի այ մ ըոյ :

Օրհնեցէք զար յօրհնուի նոր . զի սքան
չելիս արար :

Սէնտիս քաշու - ոչ յէն :

Բարձն զիս տէք 'ի մեղաց իմոյ . և զամ
անօրէնութիս իմ քաւեա յինէն :

Ողորմեա՛ ինչ անձ քսա մեծի ողորմութե
ն

Ի

X

քում :

քում. ըստ բաղու՛մ գ.թ ու.թ Ե քում՝ քա
ւեա՛ն զանօրէնու.թ Իս Իմ՝

ԳԶ Երանի՛ ամենեցուն՝ ոչ ք երկնչին՝ Ի անհ, և
գնան՝ Ի ճանապարհս նր՝

Ք Օվաստակս շեռաց քոց կերկցես. երանի՛
է քեզ՝ և բարի եղիցի՝

ԳԶ Մի թողուր զիս արած իմ. և մի՛ Ի բա
ցեայ առներ յինէն՝. հայեաց յօգնել Ինձ
ար փրկու.թ Ե իմոց՝

Ք Տր՛ առաջի քո է ամ ցանկու.թ իմ. և հե
ծու.թ իմ՝ Ի քէն սչ ճանկեցաւ՝

ԵԶ Մի ընկենուր զիս ար՝ Ի ժամանակի ծե
քու.թ Ե. Ի պակասիլ զօրու.թ իմոց մի.թ
ղուր զիս՝

Ք Ի քեզ ար յուսացայ՝ մի ամաչեցից յաւի
տեան. յարդարու.թ քում փրկեա՛ և ապրե
ցո՛ զիս՝

ԳԶ Մերձեցին խնդրու.թ ք իմ առաջի քո ար.
ըստ բանի քում իմաստուն արա զիս՝

Ք Զայնի իմու.թ լուր ար՝ լս ողորմու.թ քում.
և յիրաւունս քո կեցո՛ զիս՝

Մե-ե-գե-ե-գ-գ-գ (Յ-գ-գ-գ-գ)

Մ. մնայն երկիւր երկիւր պագեն՝ քեզ. և
Մ

սաղմոս սասացեն քեզ :

Վ. զաղակեցէք առ ձեռք ձեր իրկիր . սաղմոս
սասացէք անուան նր . և տո՛ւք զփառս օրհ-
նու թի նր :

Մ. Եւ արարէք զտը ձեռք մեր . և բարձր ա-
բացուք զանուն նր 'ի միասին :

Օրհնեցից զտը յամ փամ . յամ փամ օրհ-
նու թի նր 'ի բերան իմ :

Օրհնեցէք զտէր յօրհնու թի նոր :

Օրհնեցէք զտէր ձեռք իրկիր . օրհնեցէք
զտը . և օրհնեցէք զանուն նր :

Օրհնեցէք զձեռք մեր . օրհնեցէք , և սաղ-
մոս սասացէք տնայ :

Տի ձեռք օրհնել . օրհնել էք յօրհնարար :

Մ. Նճ է տէր մեր . և մե՛ծ է զօրու թի նր .
իմաստու թի նր ոչ զոչ բաւ :

Օրհնեցէք զտէր՝ զի բարի է սաղմոս . այ
մերոյ ժաղը եղիցի օրհնու թի :

Սաղմոս սասացէք այ մերում . սաղմոս սաս-
ցէք թիւորին մերում , սաղմոս սասացէք :

Օ՛ւսփս հարէք ձեռք ձեր թանոսք . աղաղակե-
ցէք առ ձեռք 'ի ձայն ցնծու թի :

Սքէ տա՛քս քո սրանց ինչ աղաղակեցէք
ի թիւորին մերում .

Քի

X

Քի

Քեզ վայելէ օրհնութի ան՝ ՚ի սիօն . և
քեզ տային աղօթք յեջմ :

Բարբէ ցոր արար ար . և կայք ցնծաւ
ցուք , և ուրախ եղիցուք ՚ի սմա :

Խոստովա՛ եղիցուք ան , զի բարի է : զի
յաւիտեան է ողորմութի նր :

Սեփարիս զոնց Ան-ը-լեկ :

Սեփաւ զիր՝ և կատարեցէք ան այ մե :

Յայտնի է ՚ի հրէաստանի ան , և յիշ
մե՛ծ է անուն նր :

Սողոմոն զի թի Սաբաթոն ճաշան :

Բարբէն Սաղմո . 34 :

Յարեան ՚ի վի իմ վկայք շարաց . և զոր
ինչ ժէ զիտէի՝ հարցանէին ցիս :

Գատեաւ ար զայնօրիկ՝ ոյք դատեն զիս .
մարտիր չ պնտսիկ՝ ոյք մարտնչին չ իս :

Երբոր Սաղմո . 37 :

Ես ՚ի տանջանս պատրաստ եմ . և ցուք
իմ առաջի իմ են յամ ժամ :

Տի մի սրտմտու չ քով յանդիմաներ զիս .
և մի բարկութի քով խրատեր զիս :

Երբոր Սաղմո . 40 :

Ստանէր տեսանել զնանրուի . խօսէր ՚ի
իր X սրտի

արտի իւրում. և ժողովէր զանօրէնութի
յանն իւր .

Երանի՛ որ խորհի զաղբատն և զաննկն .
յառուք շարի փրկէ զնա տը .

Չորրորդ Սաղմոս . 21 .

Բաժանեցին զհանդերձս իմ՛ ՚ի մէջ իւրեաց,
և ՚ի վր պատմու ճանի իմաց վիճակս արկա
նէին .

Ե՛ւ տմ իմ՛, նայեաց առ իս . չէ՞ր թողեր
զիս . հեռի եղէ ՚ի փրկուի իմմէ՛ վաբա
նից յանցանաց իմաց .

Հինգերորդ Սաղմոս . 30 .

՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զհոգի իմ՛ .

՚ի քեզ տը յուսացայ՝ մի՛ ամաշնցից յախ
տեան . յարդարութե՛ք քու՛մ փրկեաւ և ապ
րեցո՛ւ զիս .

Սեփոստերդ Սաղմոս . 68 .

Մտուն՝ ՚ի կերակուր ինձ լեղի . և ՚ի ձա
րաւ իմ՛ արդուցին ինձ քայտախ .

Սեցո՛ւ զիս տմ՛ զի հասին ջուրք յանձն իմ՛ .
ընկայ ես ՚ի խորս անդնոց . ուր ո՛չ գոյ
ինձ հանգիստ .

Նոնիստերդ Սաղմոս . 87 .

Իբ

X

Ի զէ

Եւ զէ եօ ռոյ մարդ՝ առանց օգնականի . և
'ի մեռեալս ազատ :

Տր աս փրկուէ իմոց . 'ի տոճէ կարգացի՝
և զիշերի առաջի քո :

Ունիւորդ Սողոմո . 101 :

Աջեցաւ ոսկր իմ՝ 'ի մարմին իմ . նմանեցայ
ես հաւալստան անապատի :

Տր՝ լմ'ւր աղօթից իմոց . և աղադակ իմ առ
քեզ եկեացէ . մի դարձուցաներ զերեսս քո
յինէն :

Պօղոսի ստորեւոյն 'ի Տիֆօնեոսի ոտոջին
Եւնոյն է ընկերոց ոճոճո : Թ . 1 :

Պօղոս առաքեալ (ՅԷ ՔԷ) ըստ հրամանի
փրկչին մերոյ այ՝ և քի յի յուսոյն մերոյ :

Տիֆօթեայ որդւոյ սիրելւոյ հաւատով ք .
Ընոր՝ ողորմուի և խաղաղուի յայ հօրէ

և 'ի տնէ մերսէ՝ (ՅԷ ՔԷ) . Ուր աղաչեցի
զքեզ կալ յերփեսսս՝ մինչ երթայի 'ի մա-

կեդօսիս . զի պատուէր տայես ոմանց չի
նել օտարութեանս . Եւ չհայի յառապե-

լլս՝ 'ի տոհմաթիւն անշափս : Որք մանա-
մանդ ինդիս յուզեն , և ոչ զանտեսութ

նայ հաւատովք : Քանզի գլուխ պատուի
 րանին սէր է , 'ի նք սրտէ' և 'ի մտաց բա
 րեաց' և յանկեղծաւոր հաւատաց : Օրորոց
 ոմանք միտեցան խտորեալք յուսոյնուի
 բանից : Կամին ինիլ վարդապետք օրինաց .
 ինքեանք ո՛չ իմանան զինչ խօսին, և ո՛չ վայ
 անդեալն են : Գիտեմք՝ եթէ բարւոյք են
 օրէնք՝ եթէ ոք զնոսա օրինօքն կրեացէ :
 Իսոց զայս գիտացէ՝ զի 'ի վճարդարոց
 օրէնք ո՛չ կան , այլ՝ 'ի վճանօրինաց' և ան
 հնազանդից . ամբարշտաց՝ և մեղաւորաց .
 անարքոց՝ և պղծոց . զհայր և զմայր անար
 գողաց . մարդասպանաց . սրտնկաց՝ արուճա
 ղիտաց՝ մարդեւութեաց՝ ստաց՝ ստերդմանց
 և եթէ այլ ինչ ինչ հակառակ ողջամտ
 վարդապետուեա : Արքաւեապարանի՝ զի
 ապ երանելոյն նայ է , որոյ եղէ ես հաւա
 տարիմ :

Այլ ինչն ապա մտաւ առաջ զսոց . որք
 ուին ըստ Յայնից :

Իսկի քո քր և բարի առաջնորդեացէ
 ինչի յերկիր ուղիղ :

իք

X

Ար

կժ Ս անսուան քո տր՝ կեցուցես զիս. ար
դարու թ ք քով :

ակ Տ ք մի՛ սրամտու ք քով, անդ ի մաներ զիս.
և մի՛ բարկու ք քով խրատեր զիս.

կժ Օ գնացս իմ՝ ու զի՛ղ արա ինձ՝ ըստ բանի
քում. և մի՛ ակրեցես ինձ՝ նամեղ ք :

բժ Ս երա իմ՝ խոռվեցաւ յիս : և երկիւղ մա
հու անկաւ՝ ի վերայ իմ :

բկ Ղ անձ տր՝ և փրկես՝ զսնձն իմ. կեցա՛ զիս
տր՝ լն ողորմու թ քում :

դժ Ս անսուան քո տր՝ քաւ ես զմեղս իմ. զի
բաղում եղես յոյժ :

դկ Ողորմեա՛ ինձ տր՝ զի հիւնդ եմ՝ ես. բժշ
կես զանձն իմ, զի խոռվեցան սակերք իմ :

դժ Յիւեա՛ տր՝ զպ թ մ թ ք, և զողորմու իս
քո՝ սրք են յաւխտենից :

կժ Օ մեղս մանկուեն իմոյ, և զանդիտուեն մի
յիշեր. սցլ՝ յիշեա՛ զիս տր՝ լն ողորմու թ ք
քում, վն քաղցրուեն քո. զի քաղցր և
ուղիղ ես :

գկ Տ ք՝ ողորմու թ ի քո յաւխտեան. զգործս
ձեռաց քոյ մի անաես առներ :

կք Օ մեղս մանկու թ ք իմոյ, սեղ՝ ի վերայ,
ի ք

կմ Թաղաւոր մեծ 'ի վերայ ամ երկրի ամ է .

սաղմնս ասացէք նմա իմաստութի .

ակ Գրհնեցէք զտր յորհնուի նոր . օրհնութի

նմա յեկեղեցիս սրբ .

բ Ծափա հարէք ամ հեթանոսք . աղաղակե

ցէք առ ամ 'ի ձայն յնծուժե .

կմ Ը՛հ դու դարձեալ կեցուցես զմեզ . և ժո

ղովուրդքս ուրախ եղցի 'ի քեզ .

բ Ը՛րի տէր ամ իմ 'ի հրամանս քո՝ զոր պատ

ժնէրեցեր . և ժողովք ժողովրդաց շուրջ

եղցին զքե , վի պստրիկ 'ի բարձունս

դճրճ տր .

բ Ը՛րախ եղև իսրայէլ յարարիչ իւր . որդիք

սիօնի յնծասցեն 'ի Թաղաւորն իւրեանց .

բ Ը՛կայք և սեպէք զգործս ար . սնկ զե աչեզ

են խորհրդով՝ քան զամ որդիս մարդկան .

բ Ը՛ածեցար տր լե երկիրքս , և դարձուցեր

զգերութի յակովբայ ,

բ Ը՛արեաւ ամ , և զրոճեցան ամ թ շնովք նր

վախեան ատելիք նր յերեսաց նր .

Օ՛րալին .

Ը՛անեալ կային ոտք մեր առ դրունս քո

երուսաղէմ .

— 2Բ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

կԲ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԲԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԳԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԴԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԵԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՉԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՉԲ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԸՂ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԸԲ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԸԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԸԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԹԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԹԲ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԹԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ԹԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԲ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԸ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ՊԹ Եւ ամբարձէք իշխանք զգրուեսս :

ցոց բնդ սա :

412 Տճւր զօրութի ծառայի քո . կեցո՞ զորդի
աղախնոյ քո . և արա առիս զնշան բարու և :

82 Ետուր երկիւ զածաց քոց նշան . զի սպրես
չին յերեսաց աղի դան :

92 Սիրեաց տր զսիօն . և բնտրեաց բնս :

92 ՏԻ՛ սիրեցի զվայելչու ի տան քո . և զտե
զի յարկի փառաց քոց :

62 Ող սիրելիք են յարկք քո տր զօրութեց
դանկաց և փափագի անձն իմ՝ ի վառ իթս
քո . սիրտ իմ և մարմին իմ ցնծացէ առ
ած կենդանի :

92 Ետուր երկիւ զածաց քոց նշան . զի :

212 Ող փրկեցաս սիրելիք քո . կեցո՞ աջով քով
և լուր մեզ :

112 Զիմուք նք՝ ի լեառն նք նք . սիրէ տէր
զգորունս սիօնի՝ առաւել քան զամ յարկան
յակովքոյ :

112 Փառաս որն լին խօսեցաւ վերքո ահա՛ւ աղիկ
քաղաքդ սասուծոյ :

112 ՏԻ՛ ո՞վ կացցէ ի խառանի քում , կամ ո՞վ
բնակեցցի ի լեառն նք քո :

Որ գնաց անբիծ՝ գործէ զարդարուի :

Նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց, և
ետար ուրախուի սրտից մերոց:

Այլ լուսեաց ծառնաւ Այլ լուսեաց լուսեաց
իմն առաջ:

Եւ յսօր ծնաւ որ ՚ի հօրէ յառաջ քան թէ
յաւիտեանս՝ որդիքն. որ է օծեալ մը ՚ի
քաղաքի դաւիթի. ՚ի զոյգ լուսի քոց քոց
յարդանդէ յառաջ քան զարուսեակ ծնայ
դքեզ:

Աւա՛րե լեք թիւրիւն լ' մը չէ քեզ. որ
նէ ես դու ՚ի կնոսցա. և որհնելէ պը
տաւ զսրտիսցնի քո:

Եթէ մը ՚ի մը հանդիսա քո, դու և տաշա
նահ կտակի սքաւ լի քո:

Այլ լուսեաց ծառնաւ Այլ լուսեաց լուսեաց
Աւա՛րե քեզիքեալ. ազ ՚ի վերայ:

Այլ լուսեաց ծառնաւ Այլ լուսեաց լուսեաց
Նայիք մը կեցեցէ ՚ի յեզ. և զօրութիւն
քաղաքիսցն յսխմաստի քեզ:

Եւ յսօր ծնաւ որ ՚ի հօրէ յառաջ քան
այլ ՚ի վերայ:

Աստուծոյ սրտիսցն լուսեաց լուսեաց
դքեզ

Ալեկտեայ ժաշոս Վաստատեբեայ գուշ-
տեանն Վի՛նն ամօրն :

Տե՛ր տաճար նր իւրում : տը յերկինք յա-
թոս իւրում :

Մե՛ծի որդեմտեանն ժաշոսն :

Տը տծ մեր երեկցաւ մեզ . սրաբէք տծնս
ուրախութե կանխաւ . մինչև յանկիւնս
սեղանոյ :

Ալեկտեայ ժաշոս Հրեշապետութեաց :

Ողորմութիւնն լի՛ եղև երկիր . և բանի-
ան երկինք Հաստատեցան . և հոգւով բե-
րանոյ նր տմ՛զօրութիւնն :

Յո՛ւննաւս Կարապետին :

Գօւ մանուկ՝ մարդա՛ս որպէս ՚ի վերոյ :

Յո՛ւննաւս Գլխարման :

Կարապետն յովհաննէս : որպէս ՚ի վերոյ :

Հօ՛րէն Մարգարէց :

Յեկե վեցիս օրհնեցէք զանձ . և զար յա-
բերացն իւրացէլի :

Ալեկտեայն Հաստատեց :

Կացու սցես զնձ ի իմանս ը՛դ . մե՛րկիր . և
յիշեցի անորն քո՛ք տմ՛ ազգս ազգաց :

Բնոյ տմ՛ երկիր ել բարբառ նոյ . և մինչև

ից

II

ի՛նս

Ի ծագս Ե ի կն խօսք նյ .

Կ. Ի Կալուքս :

Յիշեալ եր զգո ի լի . և զամենայն հեղու
թիւն նորա :

Կ. :

Պատկ զրան իւր լակովքաց . զարդարուի
և զիրուունս իւրաց յիս :

Կ. :

Համբերելով համբերի ան . և նայեցաւ
առ իս՝ և լուաւ աղօթից իմոց :

Հայրազեաց և Աւրազեաց :

Քահանայք . քո զգեցցին զարդարուի . և
տէք քո ցնծալով զնծապիւն :

Ճ. :

Երանելի էն՝ որք բնակել են ՚ի տան ան .
յախաճես յախաճենից օրհնեացեն զքեզ :

Կ. :

Սացցէ դշից Քաճկքուսիկ՝ ՚ի հնդերձս
ուսիկ հուսս զարդարեալ և պաճուճեալ :

Տարցին Թագաւորի կուսանք զհեա նի . և
զքնկերս նի տարցին նմա :

Թ. :

Տի՛ ՚ի գորոք քուճ ուրախ եղիցի Թագա
կի

II

ւոր

11 Ի քա մեռանիւնք զօրհանապազ. համարե-
ցաք ուն զօշխար 'ի զեւու մե:

14 Աւրախ լիցին ամենեքեան՝ որք յուսայեալ
են 'ի քեզ. յաւիտեան ջնձասցեն, և բնա-
կեսցին դու 'ի նոսա:

17 Բողարքն ուն զարմաւենիս ծաղկեսցին,
ուն զմայրան լիբանանու բազու վք և զիցին:

19 Բաղու մ'նեղու լք են արգարոց, յաւէ փըբ
կէ զնն տը. և պահէ զամ' սակերօ նց. և մի
'ի նոցանէ մ' չկօրիցէ:

12-ր Եւթեցել լինի մտեօտըն ըստ պտուղի,
և յեօոյ մտէ Լանգունի 'ի կիւնի:

12-ր Եօտըն ըստ Ս' մտէ եօտի. 5. 1.

Եւ տեսել զժողովուրդան ել 'ի լեառն.
և փըբն նստաւ անգ՝ մասեան առ
նա աշակերտըն նք: Եւ բացեալ զբերան
իւր դուրս ցանկը զնոսա, և սակը. Երանի
բաղբատաց հողւով, զի նց է արքայու թի
երկնից. Երանի՞ սգաւորաց, զի նք միտ-
ի թարեացին. Երանի՞ հեղոց, զի նք ժառան-
գեացեն զերկիր. Երանի՞ որք բաղցելք և
ծարաւ իք իցեն արգարօն, զի նք յապեօ:

ից

II

իցին.

զին : Արանի՛ ողորմածաց , զի նք՝ ողորմուի
 քացեն : Արանի՛ այնուցիկ՝ որք սը են սրախք
 զի նք զնձ տեսցեն : Արանի՛ խաղաղարա
 րաց , զի նք որդիք ա , կոչեացին : Արանի՛
 որք հալածեալք իցեն վն արդարութե , զի
 նց է արքայութի՛ երկնից : Արանի՛ է ձեզ
 յորժամ՝ նախատիցեն զձեզ , և հալածեա
 ցին : և առիցեն՝ զամբան շար զձենց՝ առա
 վանս իմ : Յնձացէք և ուրախ լերուք , զի
 վարձչ ձեր բազում , են յերկինս : զի այս
 պէս հալածեցին զմարգարէսն՝ որք յառաջ
 քան զձեզ էին :

Առնառան զսո Մարտի : 3 . 13 .

Ալանէ՛ ՚ի իտառն՝ և կոչէ առ ինքն՝
 զորս ինքն կամեցաւ . և չորն առ նա .
 Աւ արար երկուսասանս՝ զի իցեն զնովաւ ,
 և զի առ արեացէ զնեք քարոցել : Աւ ունիլ
 ի խանութի՛ բժշկելոց զգաւս՝ և հանելոց
 զգաւս : Աւ եղ զանուն Սիմոնի՛ Պետրոս :
 Աւ Յակոբու . Օհրեդեաց , և Յովհաննու
 զի զքոն Յակովբայ , եղ նց անունս Քա
 ճերեդէս , որ է Արդիք որոտման : Աւ զԼնդ
 իք րէաս

քրէաս, և զՖիլիպոս, և զՔարթուզիմէ-
 ոս, և զՄատթէոս զմարտաւորն, և զԹադ-
 մաս, և զՀակովբոս ալփետայ, և զՏիմոթէ-
 ոս, և զՍիմոն կանանացի, Եւ զՅուդայ
 խեղճիովտայի, որ և մատնեաց զնա :

Ընդամայն ըստ Ղաւստոս : 14. 12 :

Եւ և ցկոչնատակըն . յորժամ առնիցես
 Քաշ կամ ընթրիս, մի կոչեր զբարե-
 կամս քո, և մի զեղբարո քո, և մի զազգա-
 կանս քո, և մի զզբայլս քո, և մի զմեծա-
 մեծս . զի մի և նորա փոխարէն կօչիցեն
 զքեզ, և լինիցի քեզ հատուցումս : Եւ յ
 յորժամ առնիցես ընդունելութի, կոչեալ
 զազբատս և զխեղս և զկաղս և զկոչրս :

Եւ երանելի լինիցի՝ զի ոչ ունին փոխա-
 րէն հատուցմելոյ քեզ . և հատուցի քեզ
 փոխարէն ՚ի յարութե արդարոց : Իբրև
 լուսու գայս ոմն ՚ի բազմակնս յն՝ ասէ ցնա-
 երանի, որ կերթիցէ Քաշ յարքայութե այ :

Ընդամայն ըստ Յովհաննոս : 10. 11 :

Եւ եւմ հովհաննոս քաջ . հովհան քաջ զանձ
 իբր զնէ ՚ի յոչխարաց, իսկ զար-
 ին
 Եւ
 կանն

կանն՝ որ ոչէ հայիւն, որոյ ոչ իւր են ոչ
 բարքն, իբրև տեսանէ զգոյն զի գոյ՝ թո
 գու զոչխարսն, և փախի. և գոյն յախ
 տակէ զնո, և ցրուի: Քանզի վարձկան է,
 և չի փոյթ նմա վն ոչխարացն: Այս եւմ հս
 յիւն քաջ, և ճանուցիմ գիտան, և ճանուցիմ
 իմացն: Այ գիտէ զիս հայր, գիտեմ և ես
 զհայր. և զանձն իմ դնեմ՝ ի վր ոչխարաց:
 Կակ՝ ոյլ ևս ոչխարք են իմ, որք ոչ են
 յոյսմ գաւթէ. և գոյն ևս պարտ է ինձ
 ածիչ սցոր. և ձոյնի իմում լուկեան, և և
 զիցին մի հօս՝ և մի հայիւն:

Հանգումսի՝ Նիւնիւն:

աւատանք՝ ի մի անձ հայրն ամենա
 կայ՝ յարարիչն և բկնի և երկրի երկ և
 իաց և աներեւելից: Այլ ի մի տը յս քս
 որդին այ՝ ճնեաղ յայ հօրէ միամ ին. զ
 յեաէ հօր: Այ յայ. լոյս ի լուսոյ. ան
 ճշմարիտ. յայ ճշմարտէ Օրնուդ՝ և ոչ
 յարարած: Այն ինքն ի բնուածէ հօր. ա
 ճրով ան ինչ եղև յերկինս և ի վն երկրի
 երկ երկր և աներեւելից: Ար յազուդս մեր
 իդ

Ա

մարդ

մարդկան, և զի մերոյ փրկուէ ի ջեալ 'ի
 յերկնից՝ մարմնացաւ, մարդացաւ, ծնաւ
 կառարելապէս 'ի մարխածոց սբջ կուսին
 հոգւոյն սրբով: Ասով է առ զմերմին՝ զհոգի
 և զմիտ, և զամ որ ինչ է 'ի մարդ' ճշմար
 տապէս և ոչ կարծեօք: Չարչարեալ, խա
 ջեալ, թաղել, յերբարդ աւուր յարուցել
 ելեալ 'ի յերկինս նովին մարմնովն՝ նստա
 շնդ աջմէ հօր: Գալոց է նովին մարմնովն,
 և վառօք հօր՝ 'ի դասել զկենդանիս և
 զմեռեալս. որոյ թագաւորութենն ոչ գոյ
 վախճան: Հաւատամք և 'ի սբ հոգին՝ յան
 եզն և 'ի կառարեալն: Ար իօսեցաւ յօ
 սէնս և 'ի մարգարէս և յաւետարանս:
 Ար էջն 'ի յորդանան՝ քարոզից զսոսրելն,
 և բնակեցաւ 'ի սբն: Հաւատամք և 'ի մ
 վոյն թ հանրական և յառաքելական եկե
 ղեցի: 'Ա մի մկրտութի. յապաշտարութի. 'ի
 քառութի և 'ի թողութի մեղաց: 'Ա յարութ
 մեռելոց. 'ի դատաստանն յաւիտեանից հոգ
 ւոց և մարմնոց: Յարքայութն երկնից, և
 'ի կեանն յաւիտեանականս:

Մինչև զսոս էն հաստաց քան:

ից

Ա

իսկ

մեր և խնդրու՛ածք յնմ՝ ժամ մայցն առաջի
 մեծի տերութե նր՛ւ։ Այլ նա տայէ մեզ
 միտքան միտք հաւատով արդարութե փաստա
 կիւլ՝ ի գործս բարեաց։ Օ՛ր զղղորմութե
 զչորհն իւր արասցէ՝ ի վր մեր տրն ամե
 նակալ. կեցուսցէ և ողորմեացի։

Օ՛ ժամս և զսուաջիկայ օրս խաղաղու։

Օ՛ հրեշտակ խաղա։ Օ՛ քաւութի։

Օ՛ սբյ խաչին։ Այլ և ս միա։ Օ՛ անձինս

Ողորմեաց։

Բ. շէն։

ՏՐ մեր և փրկիչ յսքս. որ մեծդ ես ո
 գործութիք, և առատ սարգև օր բարերա
 յութեք քո։ Որ զու բոյին կամաւդ՝ ի ժա
 մուս յոյսիկ համբերեցեր շարչարանաց՝
 խաչի և ճահու յաղաղս մեղաց մերոց։ Այլ
 զալզէ եցեր առատապէս զսարգևս հոգ
 ւոյդ սքոյ՝ երանելի առաքելոցն։ Հարկ
 դրս արա և զմեզ տէր՝ աղաչելք զքեզ՝
 քածացին սարգևացդ, թողու՛ թե մեղաց, և
 քնդունելու՛ն հագւոցդ սքոյ։ Ուր զի արժա
 նաւորք եղիցուք զանու՛թիք փառաւորել

իք

||

զքեզ

Երեզ Է հօր և Է սըյ հոգւոյդ . այժմ և
 իւրազուրի միմէրդան :

Խաղաղութիւն քով քեզ փրկիչ մեր . որ ի վե
 րէ քան զամ միաս և զբանս . ամբացոյ զմեզ
 և աներկիւղ պահեա յամ շարէ : Հաւաստ
 րեմի զմեզ ընդ ճշմարիտ երկրպագուս քո .
 որք հոգւոյ և ճշմարտութիւն կրկիւրպա
 գանեն : Ան զի ամենանք երբորդ ու թ Է
 պայելեն փառք ի յիսանուի և սրառի :

(Օրհնեալ ար մեր յն քն . ար ար օրհնեալ
 զամենեւեանդ . ամեն :

Հայր մեր յերկրես ես :

Անցն քե . միան ար . յն քն ի փառս ք
 հօր . ամեն :

(Օրհնեալ հայր քե՛ ար ճշմարիտ . ամեն :

(Օրհնեալ որդի քե՛ ար ճշմարիտ . ամեն :

(Օրհնեալ արքա՛ քե՛ ար ճշմարիտ . ամեն :

(Օրհնեալ ի յիսանուի և փառք հօր և որդւոյ և հոյ
 ոցն սըյ . այժմ և :

Հայր քե . Անցն քե . Հայր քե :

(Օրհնեալ հօր և որդւոյ և սըյ հոգւոյն .
 այժմ և :

Ի

Ս

Ն

Եղիցի անունն ան օրհնեալ յայտմ հեանկ
մինչև յաւիտեանս երեցն իրենեւ :

Ասառն զի սրինաց և ճարդարեկից դու
լեւն ան միակից մերս որ լցեր զա՛հ հայրա
կամ անօրէնութիւն ընդ ինչ և զմեզ հողւորդ
քով սրի :

Օրհնեցից զնորց սմ ժամս յամ ժամ օրհ
նութի նորա ՚ի բերան իմ :

Օրհնեալք եղերուք ՚ի շնորհաց սրց հոգ
ւոյնս երթնաք խաղաղութիւն և նր եղիցի
ընդ ձեզ և ընդ ամենեանեանդ ամէն :

Օրհնուի յեղանոց իմ հարմարոր ինքսւոցս
և ընդ ինչս :

Պարտաւորն զտեղանն հոցեւ և զարդարեւ ի
բարեպետս և ի նմանին իւրս արանչիւր որ ՚ի տեղի
իւրեանց և գաց ի իւրեանորն իմ յոհանայն
և ասե սաղմոս իցորդ :

Բնք ամենեցուն ՚ի բերդ յուսանս և դու
ասա կերակուր նոցա ՚ի ժամուս :

Բարձր անն իմ զքեզ ան իմ և թաղաւոր
իմ և օրհնեմ զանունն քո յաւիտեանս և յա
ւիտեանս յաւիտեանից :

Օ օրհաննապազ օրհնեցից զքեզ . և զգլե
ցից զանուն քո յառիտեան և յառիտեանս
յառիտենից :

Ս ե՛ծ է տը՛ և օրհնեալ է յոյժ . և մե՛ծ ու
թի՛ն ՚ի ՚ն զոյ շափ :

Մ զգ և ազգ զոյկեսցեն զգործս քո . և զգօ
բուժիս քո պատմեսցեն :

Օ մե՛ծ փայելչուի փառաց սրբու՛ն քո խօ
սեցին . և զսքանչելիս քո պատմեսցեն :

Օ զօրուի ահի քո առասցեն . և զմե՛ծ ու թի՛ս
քո պատմեսցեն :

Օ յիշատակ բազում քաղցրու՛ն քո բըղ
խեսցեն . և արդարութի՛ս բով ցնծասցեն :

Գ թա՛ծ սղորմած է տը՛ . Երկայնամիտ և
բազումսղորմ :

Քաղցր է տը՛ առ ամենեանս . և զթ ու ի
նք ՚ի ինք նամ արարածոց իբոց :

Խոստովան եղիցին առ քեզ տը՛ նամ զործք
քո . և սքեք քո օրհնեսցեն զքեզ :

Օ փառս արքայու՛ն քո առասցեն . և զգօ
բուժիս քո պատմեսցեն :

Ղանաչել որդեաց մարդկան զօրութիս քո .
և զփառս մե՛ծ փայելչու՛ն արքայու՛ն քո :

Բարացուի քո արքայուի յամ յաւիտենից .
 և տէրուի քո յազգէ մինչև յազգ :

Եւ առտարիմէ տը յամ բանս իւր . և ար-
 դար է յամ գործս իւր :

Եւ ստատէ տը զամ գայթակղելս . և կանգ
 նէ զամ գլորեալս :

Եւ ք ամենեցուն 'ի քիզ յուսան . և գու-
 տաս կերակուր նց 'ի ժամու :

Բանաս զձեռն քո , և լցուցանես զամեն
 սեան քաղցրութի կամօք բովք :

Եւ որդար է տը յամ ճանապարհս իւր . և սր
 է յամ գործս իւր :

Եւ երձ է տը առ ամենեւեան՝ որք կտրզան
 առ նա . առ ամենեւեան՝ որք կտրզան առ
 նա ճշմարտութի :

Օ կանս երկիւղածաց իւրոց առնէ տը . ա-
 ղօթից նց լսէ , և կեցուցանէ զնս :

Պահէ տը զամենեւեան՝ որք սիրեն զնս .
 և զամ մեղաւորս սատակէ տը :

Օ օրհնուիս տն խօսեացի բերան իմ , օրհ-
 նեացէ ամ մարմն զանուն սր նորա յաւի-
 տեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից :

Փառք հօր և որդւոց և :

Ընկերք ի մն. ի ման զհեղապարհս քրիստոսայեցի
 ճաշոնն. և նորա առաւելն ի խան. և ապա Դա.
 շահեցեց խաղաղութիւն. և նստին ՚ի ճաշն.
 Ի ՚ի ինկ Վանայանս ի նոյն, ի ման անապատաւորս,
 նապոյն զինն յեղեցարց ՚ի Երուսաղիմոյն արեղ-ող, և
 առաւ ընկերացոյն զմիտս քիչացին, և առին ի վն
 ունիս արեցին ընկերացմանն՝ անճառանչ ճաշայն-
 ճաշք. Եւ ինկ ոս ինոպոյտացի զլո-ճոտան ինչ առ
 բայն ուսանոց, լո-ճոցին՝ որք ի սրբ. ճն ի նոյն. Կար
 յնաւ ճաշոցն լաւելայն. և ս՛չ աղաղակ-
 ար յեա յասնելոյն ՚ի սեղանոյն Կար յն լ ի սոց
 ցին ՚ի արեղին ի սեղանոց Եւ առաւցի ճահանայն:

ՏՏ յն՝ լցոփ ՚ի բարութեց քոց,
 Տայուք գոհութիւնն նայ մերոց,
ԸԸ Ըք նն ՚ի վր երկիւղածաց իւրոց. և
 ոյք յուսան յողորմութիւնն սր:
 Վրկեղ ՚ի մահունանէ զանձինս նց, և կե-
 բարկեղ զնն ՚ի սո վու:
 Ընձինք մեր համբերեցեանն ին. զի օգնա-
 կան և սրաշատան մեր է:
 Ի նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր. և յա-
 նունն սր նր յուսացուք:

Եզրիս ողորմուի քո տը 'ի վի մեր' քսէս
յուսացար 'ի բեզ, Փառք հօր:

Աերակիւն է ու բախարար տէր' փառք
բեզ. լցոպանող քն գոհանալք զբէն:

Եւ ես խաղաղուն զտը աղա:

Ղոհայարուք 'ի վի լիուծեց պար: և այ
ան այ մերոյ. Ար կերակրէ զմեզ օր լն օրէ
յառատապէս քաղցքու թի կանօր իւրովք:

Օ ի հոգևոր բարութեն, և երկնից աք-
բայունն հաղորդս արասցէ զծառայս իւր'
լստ ակնկալուն յուսոյն մերոյ. ամենակալ
տը ան մեր' կեցո՛ւ և:

Էջ 498.

Օրհնեալ ես տը ան մեր' որ կեքակրես
զմեզ 'ի մանկունէ: և տան կեքսկուք ան
մսեղեաց. լցո ուրախուքդ և բերկրուք
պիրաս մեր: Արպէս զի զան բաւականուի
ունիցիմք առաւելեալք 'ի գործս բարուն
'ի քնքո 'ի տը մեր: Արում վայելէ փառք
ի խանութի և պատիւ:

Խաղաղութի ամեն իցոսան:

Փառք բեզ ան: փառք բեզ թագաւոր
իս Կ փա

փառաց՝ որ ետուր մեզ կերակուր ուրա
 խութէ. և լցուցեր զսիրտս մեր՝ ի լիութի
 ամենաբաւական ոգորումէ քո. լցո՛ւ և զմեզ
 հոգւովդ քով սրբով. ունի քի քացուք առա
 ջի քո հաճոյք, և մի ամակեցեալք. զի դու
 դաս և հատուցսնես իւրաքանչիւր լոգոր
 ծըս իւր. և բեզ վայելէ փառք, իշխանուի
 և պատիւ. սյժով՛ և .

Օրհնեալ տր մեր յԵՔՄ ամէն
 Հոգի Եւ ոգ մեզին. Էս .

Օ կերթողդ անօրհնեսցէ. սպասաւորացդ
 և երախտաւորացդ վարձս բարեց պարգևես
 ցէ. և օրհնեսցէ զամենեսեանդ Քն ան
 որ զմեզ կերակրեաց և լիանցց, նմա
 փառք յաւիտեանս. ամէն .

Արգիշտի-ի Զոտորոյց Արիւն Եւելոյ
 ժամուն :

Որ իտարն 'ի գէշ Որո-ոյն այ' որ էջ 'ի Ե-
 լին. և որով ալ որ առատաւուր, ի գո- 'ի գե-
 ընշման :

Ս Ա Ռ Ա Ս Տ Ո Ւ Ա Օ

կարգայի. և նա շուաւ ինձ յերե-

կոյս' 'ի վարդայն և 'ի հասարակ աւուր :

Սպասէի այ իմոյ, և ակն ունէի կենարդին
 որ փրկէ զծառայս իւր, և կեցուցանէ :

Փառք հօր և որդւոյ և :

Աւստ ինչպէս ի զայն ողո :

(Օրհնութի և փառք հօր և որդւոյ և հոգ-
 աոյն սբ) :

Խոջողութիւն միմեկուան :

Սողոմոն :

Լսոնարհեցո՛ տէր զ անկն բո, և լուր
խնձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես :

Պահեա՛ զանձն իմ՝ նր՛ տր. և փրկեա՛ թա.
Ապս. քո յո՛ւ իմ՛, որ ՚ի քեզ յուսայց :

Սողոմոն ա՛ ինձ տր, զի առ քեզ աղաղակեցի
գորհանապաղ. ու բախտ արա զանձն ծառայի
քո. զի առ քեզ տր՛ համբարձի զանձն իմ :

Օ ի դու տր՛ քաղցր և ուղիղ ես, բազում
ողորմա՛ առ ամենեան՝ որք կարդն առ քեզ :

Ս անկն զիս տր՛ աղօթից իմոց. և նայեա՛
ի ձայն խնդրուածաց իմոց :

Յաւուր՛ն եղուե՛ իմոց կարգացի առ քեզ,
և լուճար ինձ :

Ս Է՛ք է նման քեզ յաստուճածս տր. և ոչ
ո՛ք է ոկ զգո՛ծս քո :

Օ ամազգս՛ զոր արարեր, և կեացեն և եր
կիրպազցեն առ սջի քո տր. և վառաւոր
արասցեն զանուն քո յաւիտեան :

Ս Ե՛՛ք ես դու տր՛ և առնես սրանչիչիս.
և դու միայն ես յո՛ւ :

Մ առջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհի քում,
և զնայից՝ ի ճշմարտութե՛ քում. և ուրախ
ի՛ք

եղիցի թիրտ իմ յերկնչիլ յանուանէ քուսմնէ
Խոտաովան եղեց թա քեզ ար ան իմ քոլո
բով սրտիւ իմով . փառաւոր արարից զա
նուն քո յաւիտեան :

Մեծ եղև ՚ի վր իմ ողորմութի քո ար . և
փրկեցիք զանձն իմ ՚ի դժոխաց ներքնաց :
Մեծ անօրէնք յարեն ՚ի վր իմ . և ժողովք
հզորաց ինդրեցին զանձն իմ . և ոչ համա
ր՝ ցան զքեզ ան առաջի իւրեանց :

Ք. Մ. դու ար ան իմ՝ գթած ես և ողոր
մած . երկայնամիտ, բարուև ողորմ և շշմա
րիտ . նայեալ առ իս , և ողորմեալ ենձ :

Տուր զօրուի ծառայի քո . կեցո՛ զօրդ ի ա
ղախնոց քո . և արա՛ առ իս նշան բարուէ .
Տեսցեն ատելիք իմ , և ամէշեացեն . զի դու
ար օգնեցեր ինձ , և մխիթարեցեր զիս :
Փառք հօր և որդւոց և :

Մող խմու

Փառք քեզ ան՝ փառք քեզ . յաղաքս ա
մնայնի ար փառք քեզ :

Եւ ևս իաղազուէ զար աղաչեացոց ըն
կալ կեցո և ողորմեալ :

(Օրհնութի և փառք հօր և որդւոց և հոգ
ի ի Կ ւ ոյն

և այն սբ. յոյժ մ'է :

Խաչադրութի տէնէնցողն :

Սողոո :

Այրեցո՛ղիս ար 'ի մարդոյ շարէ . յառ
նէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս :

Խորհեցան զանօրէնութի 'ի սիրտս իւրե՛նց .
զօր ամ պատրաստեցան 'ի պատերազմ' :

Արեցին զէզուս իւրեանց՝ որպէս զօձի . և
թոյնք իժից 'ի ներքոյ շրթանց նց :

Պահեան զիս ար՝ 'ի ձեռաց մեղաւորի . և
'ի մարդոյ շարէ փրկեա՛ զիս :

Խորհեցան խախանել զգնացս իմ . թարու
ցին ամբարտաւանք զորոգայթ ինձ :

Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց . շուրջ
զշաւղօք իմովք եզին ինձ զգայթակողութի :

Եսայի ար ան իմ ես դու . ո՛ւնկն գիր ար
ձայնի աղօթից իմոց :

Տք ար զօրութի փրկութե իմոց . հովանի
զիսոյ ինոյ յաւուր պատերազմի :

Ար մատնեմ զիս ար՝ 'ի ցանկութի մեղաւո
րաց . ոյք խոցեցան վն իմ ք վայր հարկա
նել զիս :

Օ՛ր վիւրբէք բարձրացին . և խորհուրք
չեցին

նյ մի կատարեսցին . վախճան կատարածի
նյ՝ վաստկ չըթ մնց իւրենց ծածկեսցէ զնս .
Լ՝ ըկցես 'ի վն նոցա զկայծակունս հրոյ , և
կործանեսցես զնոսա . 'ի տառապանաց մի
կաշասցեն կեալ .

Ս՝ արդոյ շեղունւոյ մի յաջողեսցի 'ի վն
երկրի . զպր մեղաւոր չարիք իւր որսասցն .
'ի կորուսա .

Ծանեոյ՝ զի առնես տէր զգատաստանս
աղքատի , և զիրաւունս տնանիի .

Լ՝ որքաբն քոհասցեն զանունէ քումնէ .
և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց
քոց .

Տ՝ կարգացի առ քեզ , և լուք ինձ . նայ
եսց 'ի ձոյն աղօթից իմոց՝ 'ի կանալ ի
մումառ քեզ .

Ս՝ զի՞ղ եղիցին աղօթք իմ՝ ուզ խունկ ա
ռաջի քո տէր . համբարձումն ձեռաց ի
մոց՝ պատարագ երեկոյի .

Դ՝ իր շոր՝ սրահասան բերանոյ իմոյ , և զու
սն ամուր չըթանց իմոյ . զի մի խոտո
րեսցի սիրտ իմ՝ բարիւ չարութի .

Ի՝ առաջաւել տատառաւ մընտը յար
նի
նի

դըս՝ ոյք գօրծեն զանօրէնութի, և ո՛չ Եղից
կցորդ ընտրելոց նց.

Խրատեսցի զքս աքղարն պորումութ, և յան
ճիւղանն արասցե. իւր մեղաւորի մի օցե
զգլուխ իմ. այլ աղօթք իմ՝ է կամս նք.

Մրգելան մերձ առ վիմին գատուսքք նց.
լուծիցեն բանից իմոյ՝ և քաղցրասցին:

Այ թանձրութի հողոյ՝ զի սփռեալ է ՚ի վր
Երկրի, ցրտեացին ոսկերք նց մերձ ՚ի դը.
Ժոխս:

Մտքիդ նք մք՝ են աղք իմ. ՚ի քեզ յառ
սացոյ, ար՝ մի հաներ զհողի յինէն:

Պահեա զիս յարոգսցեմ է՝ որ թապուցա ինձ
՚ի գոցեմակղաւէ գործողին զանօրէնութի.

Միկցին ՚ի ցանցս նք մեղաւորք. վուցն եմ
եւ մինչեւ անցից:

Չայնիւ իմով ես առ նք կարգացի. Չայնիւ
իմով զնք ազաչեցի:

Սփռեցից անաջի նն փաղօթս իմ. և զնե
գու թիս իմ առ աջի նք սրտամբցիլ:

Ինտեացիլ յինն հագւոց իմոյ ոչ առ տե՛ր
ձանեար զշաւիղս իմ. ՚ի ճանտարս յառ

Ե գնացի՝ թաղաւորս ինձ զպոստացիլ
Էր Կ

Ապէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանա-
չէր զիս. կորեաւ յինէն փախուսա իմ, և
նչ գտաւ խնդրող անձին իմոյ:

Աղաղակեցի առ քեզ եւ ստացի, գու-
ես յոյս և բաժիկն իմ յեզրերն կենդանեցի,
Եւ յետ տէր՝ յազօնիս իմ, զի ես խոնարհ
եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս ՚ի հալածչաց ի-
մոյ՝ զի հզօրք եղին քան զիս:

Տէ՛ հան ՚ի քանտէ զանձն իմ. գահանամ
զանո՛ւանէ քամմէ:

Եւ քեզ սպասեն արդարքն՝ մինչև հատու-
ցես:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Ա. Ե. Լուիայ ալէլուիայ:

Ենչս զո՛ւարթ սո՛ւրբ փառա՛մ յ ա՛նբ.
մահի՛ հօր ե՛ւ՝ բկնա՛ւ որի սըբրոյ կենա-
րաբն՛ յիսուս քրիստոս:

Ե՛կեա՛լքս ՚ի մըտանել անձակա՛ն տե-
սա՛ք ը՛զ լոյս յերեկոյիս. Օրհնե՛մք ըզ.
հայր և զորդի և զնք հոգիչ անսո՛ւծո՛յ.
և ամենեքեան անե՛մք՝ ա՛մէ՛ն. Ե՛րթմա.
Լորեա՛ ըզմե՛զ յա՛ր ժա՛մ օրհնել ձայնի՛ւ եր-

իք

ի

գո՛ր

գոյ՛ զանուն փառանց ամենայն երրորդո՛ւ
 թեանդ. սք տոս կենդանու թի՛ւն. Ա՛յ
 և աշխարհս ըզքեզ փառաւորէ՛.

Մազեանս:

Օրհնեալ տէր՛ որ բնակեալդ ես ՚ի բարձուս. և օրհնեալ են փառք մեծուէ բո՛որ հաստատեցեր զլուսաւորս ՚ի բարձուսնրս. ՚ի յերկնից զլոյս ծագեցեր ընդ ամենայն տիեզիբս. Ա՛րարեր զարեգակն՝ լուսապաւ տաճնջնն. զլուսին և զստեղս՝ լուստաւ գիշերոյ, և զլոյս ճրագի. դու ես լոյս գոյեցի, սը՛ և առաջին լոյսն. ՚ի քին փախնու խաւարն. և զլոյս քո կենդանի երեպեա՛ ՚ի սիրտս մեր. Ա՛յ միք միարան ասացուք՝ օրհնեալ է անուն քո փառացքոյ. և քեզ երգելիք զօրհնուի և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ սք:

Քարոզ:

Մասեալքս ՚ի ժամ երեկոյիս ամենքնն. համբառնալով զձեռս մեր փառաւորելիք ըզքեզ տրած մեր. որ շնորհեցեր մեզ զտի՛ւս խաղաղուի անցուցնել, և հասանիլ ՚ի ժմ
 ին Կ երկ

Երեկոյիս : Արժանաւորեան զմեզ ար՝ սր
 սրտիւ, և հրեշտակային երգող գոհարանու
 թի մատուցանել տն այ ամենակայիդ : Կի
 ցո և սզումն : Ողորձայ մեզ ար քծ մեր՝
 ըստ մեծի ողորմութեամբ, ասացուք ամե
 նեքեան Տիարանուք ար ողորմեան ք :

Սուղեմն :

Հասեալքս 'ի ժամ' երեկոյիս ամենեքե
 անդադար փառաւորեմք զհայր և զորդի և
 զսր հոգիդ . այժմ' և միշտ և :

Սեւեղիք երեկոյեան ժամուն ը ամ աս
 լուրց' սոնից տէրուանկանայ' պահոց և
 սոնից սից . ը ասուրց և ը նայնից :

Աւետից' Սուղեմն . Տիւն ըրոտութե,
 և ոչ ոք Տոնից Արեւիկ :

ՏՐ ասաց ցիս' որդի իմ և ոգու . և ես
 այսօր ծնայ զքեզ :

Ինչէ՞ր քառովեցան հեթանոսք . և ժողո
 վուրդք խորհեցան 'ի սնտախ :

Սեծացուցէ անձն իմ զար . և ցնծացէ
 հոգի իմ ասի փրկչաւ իմով :

ի ք

4

10

Օրհայեցու՝ ի խոնարհութի աղօթնոյ իւրոյ
 ահա յայսմ՝ հետե երոնիցեն ինձ ամազգ
 իջցէ ուզ զանձրև՝ ի զԹ գեղման՝ ուղ յօղ
 զիցողէ յերկր:

Բ՛ զիրաւորես քո արքայի տուր. և զարգարուիս քո՝ որդւոյ Թագաւորի:

Քոռոսուրեւոյ, Գուլտեան Քի, Յուշուրէ, և Սեբեօսեց (Յիմոնց):

Օրհնեալ եկեալ անո՛ւամբ քոն, օրհնեալ որ զարոցդ ես:

Տր անձեր երեւցաւ ձեզ. արարէ՛ք տօնս ուրխուէ կեօխաւ միջև յանկիւնս սեղանոյ:
 Անձի շնորհակցի:

Դ՛ զնայից սրբութ զձեռս իմ և շուրջ եղէց զսեղանով քով տր:

Տր՝ սիրեցի զվայելչութի տանքդ. և զտեղի յարկի փառաց քոյ:
 Անձի Սեբեօսեց:

Ետան՝ ի կերակուր ինձ լի զի. և ի ծառաւ իմ արբուցին ինձ քացախ:
 Խաշի և Լճայեց Սեբեօսեց:

Ետուր երկիւղածաց քոյ նշան. զի ապարհ
 իք Կ րեսցին

ընսցին յերեսաց աղեղանս :

Ոպ փրկեցան թիբեղիք քո . կեցս աջով քով
և լուր մեզ :

Միտեցոյ :

Լուստ օրհնեցէ՛ք ամ՝ ծառայք տե՛զ զտր :

Ո կայք՝ ի տան տն՝ ի գաւիթս աս մերոյ .
և Ղեհոյն Աւրովմոյնց Յուրովի :

Աիրեցի՛ զե լուհիցէ տե՛ր զմայն ազօրից
խմոց :

Օ ի խոնարհեցոց զունկն իւր առիս . և ես
յաւուրս իմ կարգացի առ նա :

Մե՛նդիս Յուրովի ըստ Յոյնից . որս յաստուր
նգհոյ Գուրովմոյն և Աւրովմոյն ևս ուին :

ՏԻ կարող և հզօր . որ կարող՝ ի պատե
րագի :

Տեարն է երկիր լսիւ իւրով . աշխարհ և
ամ՝ բնակիչք նր :

Լ՛թ ու քո ամ՝ յաւիտեննս յաւիտենից գա
ւազան ուղղուէ՛ . գաւազան արքայուէ քո :

Սղիսեաց սիրտ իմ զքան ըստի . և ասեմ
զգործս իմ թողաւորի :

ՏԻ թաղաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր , ու թախ
իլի և զի

Եղիպին կղզիք բազումք :

Երևեցան փոյլատակունք նր տիեզերաց .
Ե տես' և տառանեցաւ երկիր :

Երգեցէ՛ք անձ երգ նոր ամերկիր . ծառայե
ցէ՛ք ան ուրախութիւն :

Մահէ՛ք առաջի նր ցնծութիւն . ծանեբո՛ւք
զի նա է տր ան մեք :

Եկայ՛ք և տեսէ՛ք զգործս ան՝ որ արար
զնշանս և զարուեստս 'ի վր երկրի :

Ե մեր ապաւէն և զօրութիւն . օգնական 'ի
վր նեղութեց' որք գտին զմեզ յոյժ :

Ե մեր յերկինս և յերկրի . զամ զոր ինչ
կամեցաւ և արար :

Ե երանելն իշխի յերկայտոսէ՛ տանն յակո
բայ 'ի օրդմբդ ենէ այլազգեաց :

Ե զիցի ձեռնքս 'ի վր առն . աջքո 'ի վր
որդւոյ մարդոյ՝ զսք գօրոյոսցեր զնա 'ի բնգ :

Որ հովուէսք ի սրբայէկի՝ նայեց . որ առաջ
նորպէս սնչ ի սաշին յովսէփոս :

Ե մեզ անց խօսեցաւ . և կօշեց զեղբրի
Ե երկին արեգակն մինչե՛ 'ի մուտս արեւու :

Մեծերն Մարտիրոսաց՝ ըստ յայնչ :

Ե զիցի որդորմութիւն տր' 'ի վր մեր . ոսկ
իւր

յու սացաք 'ի բեզ:

Յնծացէ՛ք առդարք 'ի ար. աղբոց վայելէ
օրհնութի:

Տը սիբէ գիրաւունս. և ո՛չ Ք վայր հարկա
նէ զսխօ իւր:

Փրկութի առգարայ 'ի ննէ է. վերահացու
է նց 'ի թամանակս նիդուէ:

Աքանչելի է ան 'ի վերայ սրց իւրոց՝ ան
իօրայելի:

Տը ան օրհնեալ. օրհնեալ է տէր զօրհա
նապագ:

(Ղնութի ինձ 'ի ննէ և կեսցէ՛ որ արար
չերկիս և զերկիք:

Համբարձի զայս իմ 'ի լերինս. աւաթ և
կեսցէ ինձ օրհնութի:

Ը՛ք փառաւորեսցէ 'ի խորհուրդս սրց իւ
րոց. մեծ և ահաւոք 'ի վերայ այնոցիկ՝ սք

չուրք են զնոխա:

Խոստովան և զիցին եթկինք քթանչելեց քոց
ար. և ճշմարտութի. քո յեկեղեցիս սրց:

Սիրեցից զքեզ տէ՛ր զօրութի իմ. տէ՛ր հաս
տատիչ իմ: սպաւե՛ն իմ և փրկիչ իմ:

Ը՛ք օգնին իմ, և ես յուսամ 'ի նա. ապա
ի

— 14

— 15

— 16

— 17

— 18

ի

ի

ի

Եւ ին իմ, եզրիւք փրկուե իմոց ընդունող իմէ

Մերձ է նոք առ ամենեւեան՝ ոյք կարդան
առ նա : առ ամենեւեան՝ ոյք կարդան առ
նա ճշմարտութիւն :

Օ կամս երկիւղածաց իւրոց առնէ նոք . ա
զօրից նոց լսէ՝ և կեցաւցանէ զնս :

Երդ արքն սոյ զարմուեմնիս ծաղկեացին . սոյ
զմայրսն շիբանանու բազումք եղիցին :

Տնկեւք եղիցին՝ ի սան տն . և ի գաւի
թ ըս այ մերոց ծաղկեացին :

Մեծիւք Լազար խոյսաւ՝ սոյ այնից :

ՏԻ լսելոյէ ինձ ի կարդալ իմում առ նա .
ի կարդալ իմում լուսա ինձ ւած՝ ի արդւ
բութե իմոց :

Մի ասացէ թ շնամին իմ, թ է ցաղթ երկ
ումս : կամ նեղեւք իմ ցնծացեմ՝ թ է
եւ ասասանեցսցոյ :

Մինչև յերբ դարձուցանեա զերեսս քո յի
նէն . մինչև յերբ բարձրանայ թ շնամին՝ ի
զիք իմ . նայեաց և լուր ինձ տէր ւած իմ :

Քերտան արդարոյ սշատէ զիմաստութի . և
լեզու նք խօսեցցի պիբաւունս :

Մի նախանձիր ը չարս . և մի ը պնոտիկ
 պք գործեն զանօրէնու թի :

Քաղցրու թի աբարեր ը ծառայի քու մտք
 ըստ բանի քու մ :

Քաղցր ես դու տր : և քաղցրու թի քոյ
 խրատեան զիս :

Կայեան և յուր ինձ տր ձծ իմ :

Մինչև յիւր տր մոռանաս զիս խոյառ ,
 մինչև յիւր դարձուցնես զերեսս քո յինչն :

Գլխու իք քո բազում են տր : իս իրաւանց
 քոց կեցո՞ զիս :

Տե՛օ զխոնարհու թի իմ , և փրկեան զիս . զի
 զօրէ՛նս քո ես ոչ մոռացայ :

Ը՛ծ՝ յօգնել ինձ նայեաց . և տո՛ւր՝ յընկե
 ղել ինձ փու՛ծան :

Ը՛մաչեացեն և յամօթ լիցին՝ ոչք խնդրէ ին
 զանձն իմ :

Ը՛նէր ձծ աղօթից իմոց՝ յսղաչել ինձ ա
 քեզ . յերկիր զէ թշնամուցն փրկեան զան
 ձըն իմ :

Օ՛ւսձկեսցիս զիս՝ ի ժողովոց չարաց . ի
 բազմու՛թէ՛ պք գործեն զանօրէնու թի :

Եւ ընդ ի՛նչն ի՛նչն ընդ Մի՛նչն ի՛նչն Կ՛րիս
 ինչ

Ինքն ինքն զայն Սաղմունք :

Աղի զ եղիցին աղօթք իմ : Աղ խունկ ա
ռաջի քո տէր : Համբարձու մն ձեռաց ի
մոց : Պատարազ երեկոյի :

Քարոզ քան զամենայն, և ամ տէրոսն աստուծոյ :
Սասցուք ամենեքեան միարանուք՝ տէր
ողորմես :

Ար խաղաղութեան արարչի : և սլին :
ուր ի թիւն , 209 :

Քարոզ ամենայն Քրիստոսոյ :

Եւ և ս խաղաղութեան գնոր ազա :

Լիազեցուք զամենակալն անձ՝ զհայր ան
մերոյ յի թի զթաղաւորն խաղաղութեան , յա
ղապ ս խաղաղութեան , և վն միայնոյ նր՝ կա
թուղիկէ և առաքելական եկեղեցւոյ :

Օ ի զբաղում ամն խաղաղութեան տացէ մեզ
նր անձ մեր : և զթաղաւորս խաղաղարար
առաքելոցէ առ մեզ՝ վն մեծի նր և ահա
նոր անունն իւրոյ : Օ պետոս գաւառաց
զգորախարս՝ զգորաղլուխս՝ զթողութեան
գմուտս՝ և զելս մեր խաղաղութեան պահեսցէ :

Եւ զանպատերազմունս թշնամոյն իսր

տակեացէ 'ի Թ'ՆԾ . Տըն ամենակալ կեցու
ցէ' և ողորմեսցի' :

Օ երեկս մերձեալ , և զառաջիկայ գիշ' ,

Օ հրեշտակ խա , Օ քառու թի' և ,

Օ քի' խաշին , Ա : և ս միարան ,

Օ անձինս մեր , Աղորմեսց մեզ :

Էջ 487 :

Ի վերջոսն ի մեր տը ան մեր . ընկալ
զանյաանս մեր' զհամբարձումն ձեռաց մե
րոց , և զհասն առ թի' եր . սրբելով զերեկոսն
պատարագս մեր 'ի հոտ անուշիկ 'ի հաճոյս
քեզ քուստառել : Յաւել 'ի քեզ տը ան
մենակալ' զհաւատ , զյոյս , զսէր , և զնամ
քոսն ստարիսուհ : Այլ զի թ կամաք
ճարեսիբայ' միշտ կրճարսն թ արեւակ
տուշ 'ի տոճէ և 'ի դիշիկի , արժնաւոր
եղիցի թ յազագս անձանց մերոց փիմկուե
ր և ինչ սոգեոր կերպարանաւ լոյնսն ինոցիկ մսգիս
ի քուստն 'ի քեզ 'ի քեզ 'ի քեզ 'ի քեզ :
Մնն թ արեւոյս արտաք ինոցսն ս
և զԱղի' և զսէր 'ի քեզ . այժմ :

Խաղաղ-նի' անի' ցոսն :

Ի

III

Իրեզ

Քեզ երկիրպագանելով տր անձ մը՝ գոհանամք զքէն, յաղագս խաղաղութեանցուցանելոյ՝ ի մէջ զերկարու ի տունջեանս։ Տո՛ւր մեզ տր՝ ազաշեմք դրեզ՝ զերեկս և զառաջիկայ զիշերս առանց մեղաց, և առանց գայթակղութեանցուցանելու։ Զաստատուն կուլ, և մնալ ՚ի հաւաա՝ ՚ի յոցս՝ ՚ի սէր՝ և ՚ի պատուիրանապահուածքս։

Ինչ բերով զխաղաղութեան՝ անշխարհի, և և կեդեցւոյ քում սրբ զհաստատուելի, և անձանց մերոց զփրկուի։ Ող զի բնդունելով ՚ի քէն զհայրուհիս մը՝ և զմեծ վայելչական փառաբանուի միշտ ՚ի բարձունս առաքեպոյսք ամենազոր տէրու։ Եզ Վն ՄԾ մեր. Մ. յժմ՝ և միշտ և յա։

Մ. յժմ՝ և միշտ և յա։

Մը ՄԾ՝ Մը և հզոր՝ Մը և անմահ. որ խաչեցար վն մեր. ողորմեա մեզ։ Զ։

Մը զկ՛ի Փառաւորեալն։

Մ. զԵ. ան։

Փրկել զմեզ ՚ի փորձուածքի՝ և յժմ վտանգից մերոց։

ԲԵ

III

Վ. Մ.

Քարոզ:

Եւ ևս խաղաղութի զար աղա:

Ս ր լսելի լինելոյ տն այ՛ ձայնի աղուչա-
նայ մերոց՝ բարեխօսուք սր անձանին:

Եւ ի ջանելոյ՝ ի վն մեր սղորմուէ և զթու-
թեան տն այ՛, ամենակալ յոր ան մեր՝ կե-
ցո՛ և սղորմեալ:

(Օրհնութի և փառք հօր և սրղւոյ և հոգ-
ւոյն սր՛յ. այժմ՝ և:

Խաղաղութի ամենիցոսն:

Նամբար՛ի զանս իմ՝ ի լեբինս. ուստի
և կեսցէ ինձ օգնութի:

(Օրհնութի ինձ՝ ի անէ եկեսցէ. որ արար
զերկինս և զերկիր:

Մի տար՝ ի սասանութի գոան քո. և մի՛ նրն
ջեսցէ պահասպան քո:

Ող ս՛ն ննծէ՛ և ս՛ն՝ ի քուն երթայ պահա-
պանն խորայելի:

ՏԵ պահեացէ՛ զքեզ. և նոր ընկալի՛ աջոյ
ձեռ ստըն ի քով:

Երեզակն՝ ի սունէ քեզ մի՛ մեղիցէ. և մի՛
լուսինն՝ ի գիշերի:

ՏԻ պահեացէ՛ զքեզ յամ շարէ . պահեացէ՛
 ւոր զանձն քո :

ՏԻ պահեացէ՛ զմուտ և զիւ քո . յայսմ հե-
 տե մինչև յախտեան :

Փառք հօր և սրբւոյ և :

ԱՐՄ ևս ւոր՝ զօրմ լինց՝ ո՛ր բնակեալդ ես
 ՚ի յերկինս . և բարեբանիս՝ ՚ի սլէցի՞մ քոց :

Ե՛րկնացին զօրմ լիք՝ սերովքէք և բերով-
 քէք անդ սոգար օրհնեհն նր՝ զանձննրդ քո :

Բահանայք՝ բնդ նո՛սին պաշտօնեայք և
 ժողովուրդք ե՛րկրպագեացո՛ւք տերմու-
 թեաննրդ քո :

Ի՛նչոք որ յառանջ քան զյաւիտեանս՝ ՚ի
 հօրէ առանքեցար , և լուսով իմանալեալ
 լիցնք զարարածս . օ՛րհնեալ ես թագաւոր
 յաւիտեանից :

Ո՛ր ըզլ լայն ՚ի սկզբանէ հստանտեցէք վի-
 ճրո՛ստին . և զխաւարն անդ իտուէ՛ յարու-

թեամբնքս սոհալածեցէք . օ՛րհնեալ ես :

Մուտի և մեք լուսա՛նքեայքս ընդ լու-
 սեղին գլաւթնոցն երկեցո՛ւք ցնծուր

ի յանուան երես կոչիս. օրհնեալ և սթա,

Երկնաքաղաքացիս յովհաննէս մեծն ի
 ճնո՛ւնդիս կանանց քարոզէր յանապատի
 ազդարտիւրոջ բարւառո՛վն ըզժպտու՛մբն
 յուսոյ անբ՛գականն անգա՛րս լծե՛մ :

ՂՂՂ մարի՛տ մարգարէ, և ձեռնադրոջ
 օրդւօ՛յն նոյ՛ յանաջընթա՛ց կարասեա, և
 պատուօ՛ղ ածոցին օրինացն հսրդէր զաւ
 նասպարհ թագաւորին յաւիտենից :

Յանօրէն գինաբրուսըն մոլեղնեալ հե
 ըողի խնայ՛ ի պարգև ի՛ մասին խրնդրէր
 ըզդիւնելս մարգարէին՝, շիջո՛ւցանել զա
 բուսեակն, և գանաղօ՛տ լուպտե՛րն :

Սրբբուհւոյ անձաճնին բարեխօսութիւ
 պարգևեա՛մ երկրբպագ ունացս աննասուրբ
 երբորդո՛ւնդ՝ զյարունի՛ յուսո՛յ կենացըն
 յաւիտենից :

Օհաւատացեալ Ժնդովուրդըս նք՛ երբոր
 դո՛ւնդ, և զանա՛ւելնեալս ի խորան փա
 ռանց քո՛ց պահեա՛մ անխրա՛ղ ի խանա՛մ
 դո՛ւթեան :

Քառու

Ա յ խաղաղութեան ամառաբնի և հաս-
տատուն սկիզբի կեցեցեց զոր արդեւոյնը
Ընտանեաց ամենեքեան միաբանութիւնը
ողորմեալ, Գ :

Ը զօր

Սայր դժամ թարե խնամեղ արարել ամ-
արաբաճոց ընկալ գտաղատանս ծառայելից
քոց ի թամեքեկոյնս որ առատու և առ-
ամենեկանս գարդեւր թարեբարուն քո
ողորմեալ ար ամառաբնի, և եկեղեցեց
քում սկիզբի հիւանդաց վշտացեալ ճանա-
պարհորդաց նաւորդաց խոստովանողաց
ապաշխարողաց և հոգեւոր հանգուցելոց :

Օ ի դու իմ ամենակալ գիտես զպէտս
մեր և զկարծիս առաւելքան զոր ինդրեմ
և իմանամք և զի զքո զուր և ամենայն
հոգեւոր վայելիք փութ ինչպէս ի և պա-
տիւն այժմ և միշտ և :

Յոգեցեց որ ուրիշ քո ամենայն զի զքո
զքո և զքո ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս :

Ը զստեան ինչ

Արքեակեալն է յօգնութի բարձրելոյն . և
այլն ուղ 'ի թ լ ի ն , 292 :

Լուքե յոր՝ համբարձի զաշս իմ , որ բնա-
կեալդ ես 'ի յերկինս :

Ող աչք ծառայի՝ 'ի ձեռն նն իւրոյ . և ուղ
աչք աղախնոյ՝ 'ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ :

Լուպէս են աչք մեր առ քեզ յոր ուծ մեր
մինչև ողորմեսցիս 'ի վր մեր :

Ողորմաց մեզ յոր՝ ողորմուց մեզ , զի բա-
զում լցսք արհամարհանօք :

Եւս սոռաւել լցան անձինք մեր նախատա-
նօք , որք նախատէին զմեզ : և արհամարհա-
նօք ամբարտաւանից :

Լի՛ծ յանոճան քում կեցո՛ւ զիս : և 'ի զօրու
թեան քում ի աւարա ինձ :

Լի՛ծ լուր ազօթ ից իմոյ . ունկն դիւր բանից
բերանոյ իմոյ :

Օտարք յարեան 'ի վր իմ . և հզօրք ինդ-
րեցին զանձն իմ . և ոչ համարեցան զքեզ
ած առաջի իւրեանց :

Լհա՛ ած օգնական իմ . և տէր ընդ ուսող
հոգւոյ իմոյ :

'ի դարձուցանել զշարն 'ի թ շնամիտն իմ .
իև III ճշմար

Ճշմարտութիւնք քով սատակեա՛ զնրս :

Ես կամօք իմովք պնդեացս մատուցից քեզ
և խստովն եղէց անուան քով նոր՝ զի բարի է :

Յամենեղու թէ իմիկ փրկեցեր զիս . և ՚ի
թշնամիսն իմ ետես ակն իմ :

Փառք հօր և որդւոց և հոգ :

Մազիանս :

Օրարձրիսչն զԲԵ արասցուք մեզ ապա-
ւէն , զի ո՛չ հասցեն առ մեզ չարք և սոսն
ջանք մի մերձեսցին ՚ի յարկս մեր :

Քրտուզ :

Եւ մեք միաբան զողորմութի՛ ՚ի ննէ ինկ
րելով , ասացուք ամենեքեան միաբանու .

Թեամք : նոր ողորմեա . զ :

Էլ զէն :

Յոյս կենաց՝ ընդունեալ աղօթից՝ քաւիչ
մեղաց՝ և կատարիչ խնդրոճածաց քո ան-
մեք . ընկա՛լ զպաղատանս մեր՝ ՚ի Բամբէրե-

կոյիս՝ բարկոտուք նր անձայնիկ և աղա-
չանքը ամ սրճքոյ : Վ՛րբ մեզ նը՝ և ողոր-

մեա . ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեզս մեր .
արժանաւորեա՛ գոհութիւնք փառաւորի

ի՛ն

III

զից

զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբ հոգւոյդ :

Յիշե՛մ քի և ողորձե՛մ :

Բարերար և բազումօղորմ' անձ :

Հայր մեր որ յերկինս :

Փօր ինչո՞ւմ յարեց :

Աստ օրհնեցէ՛ք քաւ' ծառայք ան զարօ .

կայք 'ի տան ան, և 'ի զաւթիս ան մերոյ :

Ի զիշեցի համբարձէք զձեռս ձեր 'ի սքե

բութի . և օրհնեցէ՛ք զարօ :

Օրհնեսցէ զմեզ քեզ 'ի սիօնէ . որ արար

զերկինս և զերկիր :

Խոստովան եղէց քեզ ան բոլորով սրտիւ

իմով . առաջի հրեշտակաց սարմոս ասացիցի

քեզ :

Օր լուսար զքանս բերանայ իմոյ . երկիրս

զից 'ի տաճար նր քո . և խոստովան եղէց

անտէան քում յիս ողորմուէ և շնորհուէ

քո :

Սե՛ք արրեք յանի զանուն նր քո . յորում

առուր կարդամ առ քեզ՝ յաղիագալի լուս

ինչ . և բազում արասցե՛ք զօրութիս յան

ձրն իմ :

ԻԷ

III

Խոս

Խոստովան լ զիցին առ քեզ ամ Թագա-
ւորք Երկրի. զի լուան դբանս բերանոյ քո,
և օրհնեսցեն զճանապարհս քո :

Մեծ էն փասք տն. բարձր է տը՝ զխոնար-
հքս ակ սանէ. և զբարձունս 'ի հեռատա-
նէ ձանաչէ :

Թեպէտ և գնացից ես 'ի մ. Չ ներդու թեց,
կեցու սցես զիս 'ի բարիու թէ թշնամւոյն :

Չգեցեր զձեռն քո, և փրկեց զիս աջ քո.
և տը հատու սցէ ընդ իմ :

Տը՝ ողորմու ի քո յաւիտեան. զգործս ձե-
ռաց քոյ մի սնտես առներ :

Ը՛ք՝ յանուն քում կեցո՞ զիս. և 'ի զօրուե-
քում. և սցլն ուզ 'ի վերոյ :

Քարոզ :

Խնդրեսցուք հաւատով մարանուք 'ի
տնէ՛ զի զողորմուե՛ք զշնորհս իւր սրացէ
'ի վի մեր. տըն ամենակալ կեցուսէ՛ և
ողորմեսցի՛ :

Վերցո՛ւտէ՛ք. տը ողորմես՛ք. ք :

Է՛լ. օ՛րհնէք :

Թագաւոր խաղաղու թէ, օրհնական և
ի՛նչ

III

Փր

փրկիչ անձանց մերոց՝ քն անձ մեր, Պալս-
 պեալ պահեան զժողովուրդս քո ը հովա-
 նեաւ նր և պատուական խաչի քո՝ ի խաղա-
 դուն. փրկեան յերևելի և յաներևոյթ թը-
 նամուցն. Արժանաւորեան զոհուիք վառաւո-
 բել զքեզ ը հօր և ը սրբ չոգւոյդ. այժմի
 Վարդ խաչի:

Առք խաչիւն աղաչեսցուք զոր՝ զի սո-
 վաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց. և կեցուցէ
 շնորհիւ աղորմութի իւրոյ. ամենակալ յոր
 անձ մեր. կեցն:

Աղոթոյս

Պահպանեան զմեզ քն անձ մեր՝ ընդ հովա-
 նեաւ նր և պատուական խաչի քո՝ ի խաղա-
 դուն. փրկեան յերևելի և յաներևոյթ թը-
 նամուցն. Արժանաւորեան զոհուիք վառ-
 աւորել զքեզ ընդ հօր և ը սրբ չոգւոյդ.
 այժմ և միշտ և.

Խրոստ լի երկոյոցոսն եկեղեցոյ:

Աւրախ եղէ հս՝ ոյք առիկն զիս. ի տուն
 տն երթ կցն. ք մեք:

Հասեալ կային ոտք մեր առ զքոհնս քո՝
 Ին III Երու

Երուսաղէմ .

Երուսաղէմ շինեալ օղ քաղաք . և բնա-
կուծի իւր շուրջ զնովաւ .

Ինչ ելանէ ին ազգք՝ ազգք տն , վկայուի
Ելն՝ խոստովան լինել անճան նն .

Ինչ արկել են աթոռք դատաստանի . ա-
թոս արկեալ են՝ ի տան դաւծի .

Չարքէք զողջունէ երուսաղէմի . և զշինու-
ծենէ՝ ոյք սիրէք զտր .

Եղեցի խաղաղուի՝ ի զօրուէ քւմ . և շի-
նուծի յաշտարակս յամուրս քո .

Արեղբւրց և ընկերաց իմոց խօսեցայ զխա-
ղաղուծի . վնքո՛ և վն տան տն տց մերոյ

Ինդրեցաք զբարուծի՝ ի քէն .

Տուր զօրուի ճառայի քո . կեցո՛ զորդի ա-
ղսինոյ քո . և արա՛ առ իս նշան բարուէ .

Տեսցեն ատելիք իմ , և ամաչեցեն . զի
դու տէ՛ր՝ օգնեցեր ինչ , և մխիթարեցեր
զիս .

Փառք հօր և որդւոյ և .

Քարոզ .

Սուրբ եկեղեցեաւս աղաչեցուք զտր . զի
իւր III սո

խոնարհեալ երկիւղիւ երկիրպագա-
 նեմք, զքւ՛ր զհրաշալի և զյաղժող զյա-
 րուիդ քո փառաւորեմք. և քեզ մատուցա-
 նեմք զօրհնուի և զփառս չ հօր և չ սթյ
 հոգւոյք. սյժմ՛ և միշտ, և .

Էրզնէս

Իյարկի սրբուէ, և ՚ի տեղւոջ փառա-
 բանու թե. հրեշտակաց բնակարանիս, և
 մարգկան քաւարանիս, առաջի անճընկալ և
 սղոյճառացեալ սբ նշանացս, և սբ խորա-
 նացս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիրպագա-
 նեմք. զքւ՛ր և զհրաշալի և զյաղժող յա-
 րուիդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և չ
 երկնային զօրսն քեզ մատուցանեմք զօրհ-
 նուի և զփառս չ հօր և չ սթյ հոգւոյք.
 սյժմ՛ և միշտ, և յաւիտեանս .

անա . յամ ներդու թէ տրա փրկեաց զա :

Բառակք հրեշտակաց տն շուրջ են զերկիւ
զածովք իւրովք , և պահեն զնն :

Փառք հօր և որդւոց և հոգւոյն սբյ . պիմ :

Եւ և սխաղաղուէ զտր աղա :

Օրհնուէ և փառք հօր և որդւոց .

Երբ Եօփիմանաց :

Ի ներդուէ ինում և ս առ տր կարգացի ,
և լուաւ ինձ . տր փրկեաց զանձն իմ ' ի շըր :

Թանգ նենդաւորաց , և ' ի լեզուէ չարէ :

Օխ' տացի քեզ , կամ զի՞նչ յաւելիի լե ,
զու նենդաւոր :

Օյննոնն Թովանդակ' սաա . Բոց ոճանա ալիւն
չասին . զի երբ տափիմանաց է :

Սաղմոս :

Մ.Ս.Տ.Ո.Ւ.Ա.Ն.Փ.Ր.Կ.Ո.Ւ

Թեան իմոց ' ի տունէ կարգացի .

և ' ի գիշերի առաջի քո :

Մացեն աղօլեք իմ' առաջի քո տր . խոնար

հեացի ունին քո ' ի խնդրուճածս իմ :

Փառք հօր և որդւոց և :

Եւ և սխաղաղու թեան զտր :

իզ

III

Օրհ

(Օրհնուելի և փառք հօր և սրդւոյ և հող :

Խաղաղութի միջնայրան :

Սաղմոս :

Իկարդայ ինուժ լուսը ինձ անձ ին ար-
դարուէ. ՚ի նեղուէ ինձ անդ սրբ արս

բեր. ողբմեւս ինձ, և լուս աղօթ ից ինց

Սրդիք մարդկան՝ մինչև յե՛ր էլ խառա

տիրաք. ը գէ՛ր սիրէք գնանքուի, և ինդ

րէք ըղատուի :

Օսաներո՛ւք՝ զի քանչև լիս արար տէր սր

իւրում : և նր լու՛րից ինձ՝ ի կարդայ

իմու՛մ առ նա :

Խարկանո՛յք և մի մեղանչէք. զօր ինչ ա

սէք ՚ի սիրաս ձեր՝ յանկողինս ձեր զղձա

ցարո՛ւք :

Սատուցէ՛ք սխառարագս արդարու լիւն. և

յուսացարո՛ւք ՚ի նր :

Խաղու մք առ ին լի է ս՞ ջուցցէ մեզ զբա

րուի նն. նշանեցաւ առ մեզ լուս երեսայ

քոց. և ետուր ու բախուի սրախց մերց

Ի պողոպ ցրեհոյ՝ գինւոյ՝ և ձի լի ի բնն

լցուցեր զնն :

Դ

Մ

Խա

Խաղաղութիւնս և ՚ի սոցն ՆՆջեսցաւք և
զարեիցուք. զի գու ար միացն առանձին
յուսովքով բնակեցուցեր զմեզ :

Տը՛ մի սրամտութիւն յաւերժանէր զիս,
և մի բաւ հաւթ. յով խրատեր զիս :

Սորմեանց ինձ ար՛ զի հիւանդ եմ ես. բժշ
եան զանձ իմ՛ զի խաղեցն սակեք իմ :
Ընձն իմ յոյժ խառնեցաւ. և գու տէ՛ր
մի՛նչն յերբ :

Վարձ ար՛ և փր՛եան զանձն իմ. կեցո՛ զիս
ար՛ ըստ զօրմ. թէ՛ն քում :

Օ իտէ՛սք է՛ որ ՚ի մահու յիշէ զքեզ, կամ
ի դժոխս խոստովան առնիցի առ քեզ :

Աստակեցայ ես ՚ի հեծու թէ՛ն իմում,
լուսայի. գիտմ զիշեր զմե հիճս իմ. և սրտաս
տէ՛օր իմովք զանկողինս իմ թացի :

Խառնեցաւ ՚ի սրամտութեան իմ. և մաշե
ցայ ես ի վր՛ում ի շու՛մեաց իմոց :

Ի քանց կացէք յինչն սմնեքնն՛ այք գոր
ծէ՛ք զանօրէնութի :

Լուսու ար ճայնի խոյն իմոց. լուսու ար ա
ղօթից իմոց, և ար զխնդ լուսածս իմ բնկս
յուս :

Մանչեացին և խառվեացին յոյժ ամենայն
 թշնամիք ի Բ: դաւնչին յետս՝ և ամանչեացին
 յոյժ վաղվաղակի, և խառվեացին:

Մինչև յե²րբ ար՝ մեռանաս զիս խաղառ՝
 մին, և յերբ դարձաւ նա զերեսքս յինն:

Մինչև ե²ք զնեմ՝ զխորհոսքս յանձն
 իմ. և դասք սրտի իմոց զատուրս:

Մինչև ցե²րբ բարձրանայ թշնամին՝ ի վր
 իմ. նայեանց և լուր ինձ արած իմ:

Ե՛յս ատուր արտաչաց իմոց՝ զի մի՛ երբէք
 ննջեցի ՚ի մահ:

Մի՛ ասացե՛ թշնամին՝ թէ յսղթեցի նմա.
 կամ նեղիչք իմ՝ քնձառլեն՝ թէ ևս սասա
 նեցայ:

Ես յողորմուիսքս ար յուսացայ. ցնճացաւ
 սիրտ իմ՝ ՚ի փիկուէքս մ, օրհնեցից
 զար զաարեբարդ ի Բ:

Փոհեա՛ զիս անձ իմ, զի ևս ՚ի բեզ յուսա
 ցայ. ասացի տն՝ ար իմ՝ ևս դու, և բարիք
 իմ ինձ՝ ՚ի բէն են:

Սքցոցո՛՛ որք են յերկրի բում. սքանչելի
 սրարեր զամ կամն իմ՝ ՚ի նն:

Յաճախեացին հիւանդուիք նց. յետ այսո
 իս

ընկ ապա վաղվաղից յղին :

Ո՛ր ժողովեցայց 'ի ժողովանց յարեաց . և

ն՛չ յիշեցից զանուննս 'նց 'ի շրթունս իմ

Տի բաժին ժառանգուէ իմոց , և բաժակի

իմոց դու ես՝ որ այսրէն դարձուցանես

զժառանգութի իմ 'յիս :

Սի ճակք ելին ինձ լէ բնաիրս . և ժառան

գուլ թի իմ՝ հաճոց եղև ինձ :

Օրհնեցից զտր՝ որ խնամառուն արար զիս

մինչ 'ի գիշերի և սխրատեցին զիս եփկա

մունք իմ :

Յառաջագոյն տեսանէի զաէր առաջի իմ

յամ՝ ժամ՝ զի է լէ աջմէ իմմէ՝ զի մի սա

սանեցայց :

Սո այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ , և զբն

ծացաւ լեզու իմ , և ս և մարմին իմ՝ բնա

կեսցի յուսով :

Օի ո՛չ թողցես զանձն իմ՝ 'ի դժոխս , և

ն՛չ տացես իմ 'բարձր տեսանէի զանկիսուի :

Յուցիք ինձ զճանապարհս կիսայ . լցու

ղեր զիս ուրախուիք երեսայ քոց , ի բաց

բուլթէ վայելուէ աջոյ քո մինչ իսպառ :

Ո՛ւր յոր սրդարուէ և նայես 'ի ինզր

ից

III

ուս

ուճածս իմ. ո՛ւնկն զիբ աղօթ ից իմոց, զի
 ո՛չ շքթավքք նենդաւորօք:

Յերեսացքոց իբուռնք ինձ ելցեն, և աչք
 իմ՝ անսցին զուղղութի:

Փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր՝ ի զի-
 շերի. փորձեցեր զիս՝ և ո՛չ գտաւ յիս ան-
 իբաւութի:

Ա՛յ խօսեցցի բերան իմ՝ զգործս օրդւոց
 մեղկան. զի՛ն բանից շքթանցքոց՝ ես պա-
 ճեցի զճանապարհս իխտաս:

Հաստատեալ յշաւիղս իմ՝ ի՛ ճանապարհի
 բուժմ. զի մի զոցթակիկսցին գնաց իմ.

Ես առ քեզ նոր կաթնիցի՝ զի լուճար ինձ նձ.
 խոնարհեցո առ իս զուրկն քո, և յւր բա-
 նից իմոց:

Աքանջելի արարեր զօղորմութիս քո. սփըր-
 կես զայնասիկ՝ ոչք յուտացեալ են՝ ի քեզ,

յայնցանէ՛ ոչք հակառակ կան անցքո:

Պահեալ զիս օղ բիբ ական. յէ հոխոնեալ
 թթեց իմ քոց ճաճիկսցես զիս յերեսաց ամ-

բարշտաց՝ ոչք տասապեցուցին զիս:
 Թշնամիք զանձն իմ՝ պաշարեցին, և՝ ի ճար-
 պրտ իւրեանց արկելին. և բերանք նչ իս-

սեցան զամբարտաւանս թի :

Մերժեցին զիս՝ և այժմ՝ զարձեալ սրտեցան զինն . ու շեղին խոնարհեցուցանել զիս յերկիր :

Համարեցան ինձ ոսկ սուիւծ՝ զի սրտաբաստի յորս . և ոսկ կորիւն առ իւծու զի նստի դարանեալ :

Ըրիտը՝ ժամենեանից, և խափանեալ զնսփրկեալ զաւէն իմ՝ յամբարտաւանաց, ՚ի սրտ, և ՚ի ձեռաց թշնամեցն :

Տը՝ կորս զնսփրկելիք : քամանեալ և խափանեալ զնս՝ ի կեանս իրեանց :

Գաղտնեօք քովի լցան որովայնք նի . յագեցան կերակրովք՝ և թողին զմնացունածս տղայոց իրեանց :

Ես արդարու չերեւոյցցեմ երեսաց քոց, և յագեցայ յիրելի փառաց քոց :

Ինտարա ինձ անձ՝ և իրաւ տրա ինձ ՚ի՝ զատառտանի իմում :

Յազդէ՝ որ ոչէ նք . ՚ի մարդոց մեղաւորէ նեղաւորէ փրկեալ զիս :

Ի ունձ՝ հղորիչ իմեա, ընդէք մեռացալ զիս . ընդ ըստումս՝ զնամես իննելիք զիս :

Թ շնամուղն իմոյ :

Լ Եսաբեմ ար՝ զլոյս քո, և զճշմարտութի
քո. զի առաջնորդեցեմն ինձ, և հանցեմն
զիս ՚ի լեւանս սբ, և ՚ի յարկս քո :

Ս Երկր առաջի սեղանոյ ար, առ ամ՝ որ ու
րախ առնէ զմանկս, թի իմ :

Խոստովն եզեց քեզ օրհնութի ամ՝ ամ իմ :

Լ Երկ՝ ընդէր արտում՝ ես անձն իմ. կամ
ընդէր խնովեմ զիս : յուսանա ամ՝ խոս
տովանեա նմա. վրկիչ երեսաց իմոց ամ է :

Լ Ե՛ յօգնեմ ինձ նայեաց, և ար յընկե
րեմ ինձ փութա :

Լ Եմաչեցեմն և յամթ լիցին՝ որք ինդրե
ին զանձն իմ : զարձցին յետս, և ամաչեց
ցեմն՝ որք խորհէ ին ինձ զառ :

Լ Եարձցին առ թամայն ամաչեցեալք՝ որք
ասէին ինձ վաչ վաչ :

Յնծասցեմն և ուրախ լիցին՝ իքեզ ամեն
բեան՝ որք ինդրեն զքեզ ար :

Լ Եսասցեմ յամ ժամ՝ մեծ է ամ. որք սի
րեն զփրկութիս քո :

Լ Ես աղքատ և տնանկ եմ ամ՝ օգնեալ ինձ
օգնական և փրկիչ իմ. ես դու. առն՝ մի

յամենար:

ՏՈՒՐ զօրուի ծառայի քո, կեցո՛ զորդի ա
 զախնոյ քո. և արն առ իս նշան բարուն
 Տեսցեն ասելիք իմ, և ամ չեացեն. զի զու
 ար՝ օգնեցեր ինչ, և մխիթարեցեր զիս:
 Փառք հօր և որդւոյ և .

Ե:Գ:

Շնորհեա՛ մե՛զ տէր՝ ՚ի գիշերի զերկ
 նային զխաղաղութի՛ քո՛. և պահեա՛
 զմեզ ՚ի պատրւանց թշուհոցն ամենայն ժ
 րօսու թի՛ք քա խաչի՛ քո՛. Տր ւած՝ փրկուե՛
 իմոյ ՚ի տուէ կարգացի, և գիշերի առա
 ջի՛ քո՛. Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո ար՝
 խոնարհեացի ունին քո ՚ի ինդրուածս իմ:
 Եկեացէ՛ առ մե՛զ տէ՛ր՝ պահապան ՚ի քէն,
 և պահեսցէ զմե՛զ յամ՝ ժամ: Ընաբեա՛
 ՚ի մեզ տէ՛ր՝ զօրուի սր յ խաչին, որ պա
 հեսցէ զմեզ յամ՝ ժամ: Ըրժանի՛ արա
 տէ՛ք՝ զերեկս զոյս խաղաղութի, և առանց
 փորձու թի՛ անցո՛ զմեօ՛ք: Ընժանաւորեա՛
 տէ՛ք՝ զգիշերս զոյս խաղաղութի, և առանց
 թի՛

և զաց պահելով զմեզ, ի՞նչ մեզ քրտնոծ
 դիտասցի՞ք հեթանոսք՝ և պարտեցրա՞ւք.
 զի ան չ մեզ է. Եւ լուարուք զայս՝ ի-
 ծագաց մինչև ՚ի ծագս երկրի. զի՛. Եւ
 հզորացելքդ պարտեցարա՞ւք. զի. Եւ զի
 թէսէտ և զարձեալ զօրանայք՝ զարձել
 ՚ի պարտուի մատնեսցի՞ք. զի. Եւ զխոր-
 հուրդքն՝ զոր խորհիք, խափանէ տը՛. զի.
 Եւ զբանն՝ զոր խօսիք, մի մնացէ առ
 ձեզ. զի. Եւ քանզի յերկի դէ ձերմէ մեք
 ոչ երկիցուք՝ և ոչ խռովիցու՞ք. զի. Եւ
 զտէք ան մեր փառաւոր արասցուք. և նա
 յերկցի մեզ յերկի՞ւղ. զի. Եւ յուսացեալ
 երկցուք մեք ՚ի նա, և նա երկցի մեզ ՚ի-
 սրբուի՛. զի. Եւ յուսացեալ երկցուք մեք
 ՚ի նա, և նա երկցի մեզ ՚ի փրկուի՛. զի.
 Եւ ահաւասիկ ես և մանկունք իմ, զոր ետ
 ինձ ան՛. զի. Եւ ժողովուրդ՝ որ նստել
 ՚ի խաւարի, ետես թզույս մե՛ծ. զի. Եւ
 զոր բնակեալդ էք ՚ի խաւարի, և ՚ի ստուճերս
 մահու՛ լոյս ծագեացի առ ձե՛զ. զի. Եւ

Ե. Նորհեաց մեզ միաբան գալ հասանիլ 'ի
 հանգիստ գիշերիս : Աւ մ. ք. ցում ժամ ա-
 դաչեսցուք զմարդստեքն ան՝ լինել պահա-
 պան անձանց մերոց, և նա իւրով ողորմու-
 թեամբն պահեսցէ զմեզ, և առաջնորդել
 հասուցէ յիւր քարոթե հանգիստն, զոր
 իոստացւ սիրելեաց իւրոց ճշմարիտն ան՝
 Ե. ք. տրն ամենակալ կեցուցէ՛ և ողորմ
 Օ հանգիստ գիշերիս խաղաղութիւն :
 Օ հրեշտակ խաղա : Օ քաւրութիւն :
 Օ սրբոյ խաչին : Աւ և ս միաբան :
 Օ անձինս մեր : Ողորմաց մեզ :

Աղոթք :

ՏՐ բարերար՝ որ մեծաւ զթու թիւ քով
 պատշատեցեր զյառիտեհակուն հանգիստն
 առտրինուք աշխատելոցն, և կոնցլըր առ-
 քեզ քողցր ճայնիւ զճանրարեռնեալսն, և
 զտաժանեալսն մեզօք՝ հանգիստ նից խո-
 տանալով : Ենորհեան և մեզ տր՝ անխոտ
 խաղաղութ զգիշերս անցուցանել, և 'ի
 ճանրուէ մեզաց զաշխատելքս արահովեալ
 ողորմութիւն քով, և արժանաւորեան մշտնջե

իդ

III

նա

նաւոր հանդասեանն ընդ նմաքս քո : Աւ
 դ զս հանալով փառաւորեացուք զքեզ ը հօր
 և ամենատուրբ հոգւոցդ . սցժմ և :

Խաղաղութիւն յամենայն :

Պատեալսն Բարեաց' և աղբիւք խաղա
 զուեթե աէ՛ր յեծ մեր . յնմ աստանսցական
 խառփուէց խաղաղացն զմիտս մեր , և զիտր
 հուրդս 'ի գիշերիս յայսմիկ' և յնմ ժամա
 նակի . Ող զի առաջնորդեալք յանյաւոր
 կենցաղոյս' ժամանեացուք յախտենական
 երկնից արքայուէ քո . զոր սլատրաստեցիք
 'ի սկզբանէ աշխարհի' սքսքոց : Աւ ը նո
 յին զս հանալով փառաւորեացուք զհայր և
 զորդի և զԵս հոգիդ սցժմ և :

Սուշնոք :

ՏԻ՛ լոյս իմ' և կեանք իմ' , ես յուրմէ՞ եր
 կեացց . յոր ապաւեն կենաց իմոյ' ես յուրմ
 մէ՞ զողացայց :

'Ի մեր ճենալ առ իս շարաց' ուտել զմարմին
 իմ' . նեղիչք իմ' , և թշնամիք իմ' . նք տկա
 րայան և անկան :

Սուէ պատիւս յիցի 'ի վր իմ պատերազմ' , ոչ
 իչ եր

Երկիցէ սիրտ իմ. Թէ յարկցէ 'ի վր իմ
ճակատամարտ, սակայն և սցսո՛ճիկ 'ի քեզ
տը՛ յուսացայ :

Օ մի խնդրեցի 'ի անկ' և գսոյն ազաչեմ,
Ինձակիլ ինձ 'ի տան ան զամ' տուրտ կենաց
խնոց :

Տեսանել ինձ զգայել լուծի ան, և հրաման
տալ 'ի տաճարի նր :

Մտեկեաց զիս 'ի խորանի իւրում յաւուր
լարի . Ընդ յարկաւ արար զիս 'ի ծանկոյթ
խորանի իւրոյ :

'ի վիմի բարձր արարեր զիս . և ոյժմ' բար
ձր արա զգլուխ իմ' 'ի վր թ շնամեաց իմոց,
Եւրջ եղէց' և մատուցից 'ի խորանի նր
զպատարագ օրհնուէ . օրհնեցից և սաղմոս
ապոյից ան :

Ի ուր տը՛ ձայնի իմում, զի կարդացի առ
քեզ . ողորմեա՛ ինձ' և լուր ինձ . զի քեզ
անսաց սիրտ իմ . և խնդրեցին երեսք իմ'
զերեսս քո տը՛ խնդրեցին :

Մի դարձուցաներ զերեսս քո յիննն . և
մի խտորիբ բարկուի 'ի ծառայէ քումնի :

() Գնական իմ լեր տը՛ մի անարկեք պիս :

և մի թողբար զիս չած փրկիչ իմ:

Հայր իմ և մայր իմ թողի՛ն զիս. և տր իմ
ընկալա զիս:

(Պրէնսպէտ արա զիս չար՝ ՚ի ճանապարհի
քում, և առաջնորդեա՛ն ինձ՝ ՚ի շտախզա՝ քո
ուղիղս:

Վաթ շնամեաց իմոց մի՛ մտաներ զիս. ՚ի ձե
ռըս նեղչաց իմոց:

Յարեան՝ ՚ի վր իմ վկայ ք մեղաց. և անե
ցին ինձ յանօրէնուէն իւրեանց:

Հաւատացի տեսանել զբարութի տնյերկ
րին կեծդանեաց. համբեր աս, և քաջա
կրնց. գորացի՛ սիրա քո՝ և համբեր տն
Փառք հօր և որդւոյ և:

Երգ քն՝ Արեւելի:

այննոյ սիրով հնարդ գթած՝ ՚ի քո
ստեղծել գործս ձեռաց՝. և ըզբա
նակըս հրեշտակաց՝ տէր Ելիսա
պան մեզ տկարացս՝. փրկեա՛ն զանձինս՝ ի
խորձանոց՝ ՚ի իսաւրի շրջօղ գիւաց՝.
զկի՛՝ ՚ի տու՛րնջեն և գիշերի՛ տանդաք քեզ
իսաւս անլուելի՛:

Վին անեղ անըսկբղբան՝ ծըսունդ անձաւ

Ջորդի և բան՝ որ արարեր զտիւ գործոց՝ և
 զըզիշեթ՝ ի հանգիստ քնոց՝. առէր ի նքն
 զԵլաչաց մարմնոց՝ արթուն լինիլ ձեզ ըստ
 հողւոյ՝. զի՛ն՝ ՚ի՛՛:

Ի արուն հողւոց բանաւորաց՝ աղբէւր լու-
 սոց բաշխող շնորհաց՝. ՚ի վակիլ զբանց
 բնութենց մարմնոց՝ լոյս տուր աչաց սրտից
 մերոց՝. ՚ի զիշեթաց առ քեզ կանխել՝ ընդ
 հրեղինացն օրհնաբանել՝. զի՛ն՝ ՚ի՛՛:

Առէր ըզ սրբոց երբորդուն՝ զմեզ մար-
 բեան քեզ քնակուի՝. շնորհաւ ը՞ մանկան
 ցըն առապատի՝ հանգչիլ ը քեզ ՚ի յան-
 կողնի՝. տուր ըզհայցո՛ւած բարեկամին՝
 ըզփոխ երկի նրկանակին՝. զի՛ն՝:

Արեւելի լոյս ըստեղծեր՝ զտիւ և զզիշեթ
 զբաժանեցիք՝. ծագեան ձեզ աէր ՚ի զիշեթի
 զըզառապայթօ իմանալի՝. տուր յամ ժա-
 մանակի՝ զպահպնող աջ քո հովանի՝. զի՛ն՝:

Սիրոյ քո հուր արկեւ լոյսիկի՝ բոլորեց
 զի՛ն՝ ՚ի հողիս ձեզ՝. զխոհասուրդ տրտիւ
 մարմնոցէ՝ զըստ զիտուե քո փայտեցէ՝.
 ՚ի քնոց մահու զմեզ զարթուսցէ՝. զփարս
 բոցով քօ վառեցէ՝. զի՛ն՝ ՚ի՛՛:

Ի բեզնայինք լոյսդ անմատոյց՝ ՚ի ըզգաց
 ահան ծածկեալ լուսոյ՝ որ զք մեր եղար
 ի գբի՝ և նընծեցեր ՚ի տապնի՝ առ մեզ
 ննջեալ արթուն բնութի՝ հերքեալ զչարին
 ներգործութի՝ զի՛ն՝ ՚ի։

Ի իդ լուսոյ անստուճերի՝ պաղատնօք կամք
 առաջի՝ որ փակեալ դրամբ յերեկոյին՝
 երևեցար մետասանին՝ ընդ թովմոցի առ
 քեզ գոչեմք՝ նր և նձ գբեղ գաւանձեմք՝
 է՛ն յ և առ մեզ յերեկոյիս՝ և տուր զող
 ջոյն քո ՚ի հոգիս։

Բամեալ քս ըզքեղ նր աղաչեմք՝ մեզ յօգ
 նուլի նայեալ հայցեմք՝ պահապանդ իս
 րայելի՝ անճնց մերոյ լեր հովանի՝ օթեա
 առ մեզ խնդաղարար՝ զի նընծեացուք ան
 խռովարար՝ և ընդ առաւօտրս կանխես
 ցուք՝ օրհնել ըզքեզ Ք հօր հօգւ՛ով։

Գոչման փողոյն գարբիկի՝ որ ՚ի վերջ
 նուրն գիշերի՝ լսել արա զմեզ արժանի
 և յաջի՛ողմն օղնց դասի՝ անշէջ փառել
 զլոյս լնպտերոյ՝ ը իմաստուն հինգ կու
 սանեց՝ զի՛ն՝ ընդ փեսայիդ ՚ի յառեզ աստ
 հարսունք՝ հոգւով մրտնօք ՚ի փանօս
 ին Գ

Հանա՛ն ես՝ ի մեջ ահ՛ր նր՛շանաւ խաչի գո
 դր՛նդ զիմանորս և զաներևոյթ զազանն .
 և մի՛ տար յապականու թի՛ւն զքո ժառան
 դու թի՛ւնս :

Բանբխօսեա՛մ քն մեր նծածին մարիամ, որ
 ծնար զտր ար՛ձ՝ որ հովուէ՛րըն զիսրայէլ
 ա՛մ մե՛նս գօր և սօանչելի փառքն իւրով .
 Սաղ. Խմնս :

ՏԻ՛ մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինն .
 արբարերար՛ աղաչեմ զքեզ, օգնական իմ
 լեր . ար՛ մի՛ անարդեր զիս . և մի՛ թողուր
 զիս նա՛մ վերկիշ իմ :

Բարեգ :

Աղաչեցուր զամենախալն նձ, և ին՛ զընս
 ցուք ՚ի նսանէ . զի առաքեսցէ զհրեշտակ
 խողողու ի՛ որ եկեայ պահեսցէ զմեզ յեր
 կիւղակուն գիշերս, ՚ի դիւական խառնուէ
 ամբողջ պա՛կոյս զհօզի և զմարմին մեր՝ մին
 և ՚ի կառարու մն ժամանակի ամաց մերոց .
 ամենակալ :

Էլ զօն :

Նորհատու բարեաց՝ յամի առատ՝ սն
 Էլ Բ Տար

մահ տը՝ աղաչիմք զքեզ, փարատեալ յան-
ձանց մերոց զաղջումիցն և զևարային խոր-
հուրդս. 'ի պատրանաց բանասերկուին պա-
հեալ զմեզ և շնորհեալ մեզ հաւատով տպա-
ւինիլ յամենանք երբորդուիդ՝ 'ի հացք և
յորդի և 'ի սր հոգիդ, սցժմ' և .

Սաղմոս :

րանեալ են անբիծք 'ի ճանապարհ-
հի . և ոյք գնան յօրէնս տն :

Երանի՛ ոյք քննեն զվկայուիս նք .

բոլորով սրտիւ իւրեանց խնդրեացեն զնա .

Ո՛չ թէ ոյք գործ են զանօրէնուի, 'ի ճա-

նապարհս նք զնասցեն :

Ի ու պատուիբեցեբ զպատուիբանս քո՝ 'ի

պահել ինձ յոյժ :

Երանի՛ թէ յաջողիլ էին ինձ ճանապարհ-

իմ, 'ի պահել ինձ զարգարութիս քո :

Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէի՝ 'ի զգուշանալ

ինձ՝ 'ի պատուիբանս քո :

Երեստովան եղէց քեզ տո՛՛ յուղղուի սրտ

իմոյ՝ ոնց ուստցց զիրուունս արդւորուն քո :

Օ՛ իրաւունս քո պահեցի . մի թողուր զիս

մինչ իսպառ :

Ի՞նչ ուղղեցէ երկաասարդ զճանապարհս
 Լիւր, ողջ ի պահել զբանս քո :

Եւ որով սրախ խնով խնդրեցի զքեզ, մի
 մեք եր զիս 'ի պատու իբանաց քոց :

Ի սրտի խնով լծ ազուցի զբանս քո, ողջ զի
 մի մեզաց քեզ :

(Ըրհնեալ ես դու նր . ուսո՞ ինչ զարդա-
 ըս լծիս քո :

Ըրթամբք խնով ք պատուցից զամ իբաւու-
 նքս բերանաց քո :

Ի ճանապարհս վկայու լծեց քոց զունարձա-
 ցոց ' ողջ յամի 'ի մեծուք :

Ի պատու իբանս քո հոգացոց . և զդուշա-
 ցոց 'ի ճանապարհս քո :

Օ իբաւունս քո խոսեցոց . և ո՞չ մոռացոց
 սրանս քո :

Հատո՞ ծառ պիք քու՞ . զի կեցից ' և պահե-
 ցից զբանս քո :

Օ արթո՞ զաշս իմ, և նայեցոց 'ի սքան-
 ճի իս օրինաց քոց :

Քանզու խտ եմ ևս յերկրի . մի լծ ազուցա-
 ներ յինչն զպատու իբանս քո :

Փափագեաց անձն իմ 'ի ցանկալ ինչ յիրա-
 ինչ Եւ ունոս

ւունս քո յնմ՝ ժամ :

Պատ՛ յեր ամբ արտաւանից . անի՞ծ ել՛ յք
խտարեցան՝ ՚ի պատճիբնս ց քոց :

Ի բնոց արա յինէն՝ զնախաւինս և զարհա
մարհանս . զի զվկայու թիս քո ինդ ի ցի :
Քանզի նստան իշխանք՝ և շարախօս ին զի
նէն . այլ՝ ծաւսց քո խորհէք յիրուունս քո :

Օ ի վկայու թիբ քո խօսք իմ՝ էին . և խօսք
հարդք իմ՝ յարդ սրու թիբ քո :

Ի կրճեցաւ անձն իմ՝ ՚ի հող . Խը կեցո՞ զիս
ըստ բանի քում :

Օ ճանապարհս իմ՝ պատմեցի՝ քեզ՝ լուծար
ինձ : ուսո՞ ինձ զարդ սրու թիս քո :

Ի ճանապարհս արդարու եց քոց իմաստուն
արա զիս . և քննեցից զսքանչելիս քո :

Տքնեցաւ անձն իմ՝ առ ՚ի ճանձրանալ .
հաստատեա՞ զիս ՚ի բանս քո :

Օ ճանապարհս մեղաց ՚ի բնոց արա յինէն .
և յօրէնս քո ողորմեա՞ ինձ :

Օ ճանապարհս ճշմարտու ե քո ընարեցի
և զիրաւունս քո ես ո՞չ մոռացայ :

Խեղճեցայ ես ՚ի վկայու թիս քո ակբ . մի
յամ թ՛ առնեք զիս :

'ի ճանապարհս պատուիրանաց քոց ընկնալ
ցոյ . զի անդ որք արարիք սրտի իմոյ :

(Օրհնակ է աբա զիս տէր՝ 'ի ճանապարհս
իրաւանց քոց . և խնդրեցից զնա յամ ժամ
իմաստունն աբա զիս ար . և քննեցից զօրհ
նըս քո , և պահեցից զնա ըստ ըրով սրտիւ
իմով :

Բաջնորդ եմ ինձ՝ 'ի շախիս պատուիրանաց
քոց տէր . զի ընդ նոսա հաճեցոյ :

Խոնարհեցն զսիրտ իմ՝ 'ի վիպութիս քո ար .
և մի յագահու թի :

Դարձն զաչս իմ , զի մի՛ անսից զնանրուի .
'ի ճանապարհս քո կեցն զիս :

Հաստատեա՛ ծառայի քում զքան քո յեր
կիւ Ղ քո :

Հան յինէն զնս խատինս՝ զոր և կարծեցի .
զի դատաստանք քո քաղցր են :

Ընձա՛ ցանկացոյ պատուիրանաց քոց տէր .
յարդարութե՛ քում կեցն զիս :

Եկե սցի՛ 'ի վի իմ սղորմութի քո տէր . և
և փրկու թի քո ըս բանի քո :

Տաց պատասխանի՛ ոյ քնակատեհն զիս բա
նի ք . զի ես 'ի բանս քո յուսացոյ :

ԻԷ

Բ

II

Մի ի բացեայ առնեց ՚ի բերանոյ իմն
 զբան ճշմարտու և մինչև յոյժ. զի յիբաւա
 նրս քո յուսացայ :

Պահեցի զորէնս քո յամժամ՝ յաւիտեան
 և յաւիտեանս յաւիտենից :

Գնայի ես յանդուրու . զի զսատունիրանս
 քո խնդրեցի :

Խօսէի զվկայութիւն քո առաջի թագաւո
 րաց , և ո՛չ ամաչէի :

Խորհէի ՚ի պատունիրանս քո՝ զոր սիրեցի .
 Համբարձի զձեռս իմ՝ ՚ի պատունիրանս քո
 զոր սիրեցի . և խորհէի յարդարու և քու մ :

Յիշեալ զբան ծառայի քո , յոր և յուսա
 ցուցեր զիս :

Սա մխիթարեցէ զիս ՚ի խոնարհութե ի
 մու մ . զի բան քո կեցցց զիս :

Ընթարտաւանք անիրւեցան յիս յոյժ . այլ
 յօրինաց քոց ես ո՛չ խուտրեցայ :

Յիշեցի զիբաւունս քո յաւիտենից ար , և
 մխիթարեցայ :

Տրամուրի կաշաւ զիս ՚ի մեղաւորաց . և
 ոյժ թողին զբէնս քո :

Գտվիցի են ինչ իբաւունք քո՝ ի սեղեղոյ
 զիս

պանդխտու թէ իմց :

Յիշեցի 'ի գիշերի զանուն քո յոր : և պա-
հեցի զօրէնս քո :

Ու եղև ինձ ճանապարհ 'ի կիանս . զի զար-
գարու թիս քո խնդրեցի :

Բաժիկն ի Դ ես դու տէր . անոցի պա-
հել ինձ զօրէնս քո :

Ղիշեցի զերեսս քո բոլորով սրտիւ իմով .
սպորմեա ինձ ըստ բանի քու՛մ :

Խոթհեցայ 'ի ճանապարհս իմ՛ն և զարձու-
ցի դատս իմ 'ի վկայութիս քո :

Քաւարատեցայ և ո՛չ խնովեցայ : զի պա-
հեցից զպատուիրանս քո :

Տո՛ւնէք մեղաց պատեցան զինև : պլ՛ զո-
րէնս քո եւ ո՛չ մոռացայ :

'ի մեջ գիշերի յառնէի խոստովան լինիլ
առ քեզ՝ վս իրաւանց և արդարութե՛ք քո :

Հաղորդէի ես ամեք կիւղանաց քոց . որոց
պահալ էին զպատուիրանս քո :

Ողորմուք տն լի եղև . երկիր . զարգարուիս
քո ուսո՛ ինձ :

Բաղորուի արարեր լէ հաւայի քու՛մ յոր
ի՛ն Ե Ը

բառ բանի բուժ.

Օրադրու թի, գերատե գգիտուի ուսո՛
ինչ. զի ի պատու իրանս քո ես հաւատայի.

Մինչև խոնարհեալ էի ես՝ մեղաց. վասն
այսորիկ զբանս քո պահեցի յոյժ.

Քաղցր ես դու տէր՝ և քաղցրու թի քով
ուսո՛ ինչ զարդարու թիս քո.

Քաղմացան յիս անիրաւուիք անբարաւա
նից. սլլ՝ ես բողորով սրտիւ իմով քննեցի
զպատու իրանս քո.

Մաճան ուղ կաթն սիրտք նց. սլլ՝ ես զօրէ
նքս քո խօսեցայ.

Քարի է ինչ, զի խոնարհ արարեք զիս. ուղ
ուսայց զարդարու թիս քո.

Քարի են ինչ օրէնք բերանոյ քո. քան ըզ
հաղարս ոսկւոյ և արծաթոյ.

Չեռք քո արարին և ստեղծին զիս. իմաս
տուն արա զիս. և ուսայց զպատու իրանս քո
լիցիլիզածք քո տեսցեն զիս և ուրախ ե
ղեցին. զի ես՝ ի բանս քո յուսացայ.

Մանեայ ար՝ զի արդարուք են դատաս
տանք քո. յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս.

Իզգեի սղորմու թի քո՝ ի մի թափել զիս
իհ

Ն

բառ

ըստ բանի քու՛մ, զճառսցս քո՛ :
 Ի կեցեցին յիս զ թու թ ի ք քո՛ և կեցեց . զի
 օրէնք քո խօսք իմ էին :
 Բնաչե սցենն ամբարտաւ անք՝ որք ՚ի տարա
 պարտուց անիրաւ եցան յիս . այլ՝ ես հոգս
 ցսց ՚ի պատուիրանս քո :
 Խրատե սցենն զիս երկիւ դածք քո . և ոչ է
 ծանաչեն զզկացու թ իս քո :
 Եղիցի սիրա իմ ափի՛ծ յարդարու՛ն քու՛մ,
 զի մի՛ անաչեցից :
 Կարօտացաւ անձն իմ՝ ՚ի փրկուեթ իս քո .
 զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ :
 Սպասեցին աչք իմ՝ բանի քու՛մ . ասացի՛
 ե՛րբ մտի իմ սրե սցես զիս :
 Եղէ ես ուր սիկ ՚ի արգի . զի զարդարու
 թիւնս քո ես զչ մտացայ :
 Բանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո երբ
 արացես ինձ իբաւունս ՚ի հարծչաց իմնց :
 Դատմեցին անօրէնք զխորհուրդս . այլ ո՛չ
 ուզ զօրէնս քո :
 Ի՞նչ պատուիրանք քո ճշմարիտ են . ՚ի նա
 նիւ հարած եցին զիս՝ օգնեալ ինձ :
 Փաքր միւս և օ՛ և կորուսնէին զիս յերկրի .
 ի՛նչ

այլ՝ ես ո՛չ լճողի զպատուհրանս քո :

Բայտ արդմո՛ւ թե՛ քու մ՛ կեցո՛ զիս . և այս

հեցից զվկայու լիս բերանոյ քո :

(Յաւիտեն՝ Երբ քան՝ քո կայ յերկինս . յազ-

դէ մինչև յազդ է ճշմարտու թի՛ քո :

Հաստատեցի բ զերկիր՝ և կայ :

Հրամանի քու մ՛ մնայ տիւ . զի ամենեքեան

ձ առ սց բ քո են :

1. Թէ ո՛չ օրհնք քո խօսք իմ էին , կանխա-

ևս արդե սք կորուսեալ էի՝ ք խոնարհուն

իմում :

(Յաւիտեան ո՛չ մոռ սցայց զարդարու լիս քո .

զի նորօք կեցուցիք զիս :

Քո եմ ես՝ և կեցո՛ զիս . զի զարդարու լիս

քո խնդրեցի :

Ինչ սպասեցին մեղաօրք՝ ի կորուսանել .

զի զվկայու լիս քո ես՝ ի միտ առի :

(Յամ կատարածի տեսի զփսխման . յոյժ

անդորր էին ինչ պատուհրանք քո :

1. Ել ս/բիցի զօրէնս քո . զօրհանապազ խօսք

իմ էին :

Քան զթճնս մ՛ սն իմ իմաստուն արբեր զիս

ի պատուհրանս քո . զի յաւիտեն իմ էին :

ի՛

Ե

Քան

Բան գով ուսուցիչս իմ իմաստուն եղէ .

զի վկայութիւնք քո խօսք իմ է ին .

Բան զձերան իմաստուն եղէ . զի զպատ-

ուէրսնա քո քննեցի .

Յիմ ճանապարհաց շարաց արդեի զուս իմ .

ույ զի պահեցից զբանս քո .

Յիրաւանց քոց եւ ոչ խտտորեցայ . զի դու-

օրէնսդ էա արարեց զիս .

Ու զի քաղցր են ի բիմն իմ բանք քո .

բան զմեզր բե անոյ իմոյ .

Ի պատուէրսնաց քոց իմացեալ՝ ասեցի

զիմ ճանապարհս շարաց . զի դու օրէնսդ էա

արարեց զիս .

Որագ են բանք քո ստից իմոց . և լոյս տան

չաւ զայց իմոց .

Լըդուեաց և հաստատեցի . զի պահեցից

զամ իրաւունս արդարութե քո .

Խոնարհ եղէ մինչե յոյժ . տը՝ կեցո՞ զիս

բոս բանի ըսուի .

Բնդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեաց տը . և

զիրաւունս քո ուսուի ինչ .

Ինչն ի ի ձեռս քո է յիմ ժամ . և զօրէ

նրս քո եւ ոչ մտաւայ .

ԻԷ

Ե

Լըդն

Այդին ինչ մեզս որք զորոյ պիտ, 'ի սրտ
 ուրիանայ քոյ եւ ս' չ մնլորեցայ :

Դարանդեցի զվկայութիւս քո յաւիտեան .
 զի ցնծուի եւ սրտի իմոյ :

Խնարհեցուցի զսիրտ իմ, յառնել զարդա
 բուխս քո յաւիտեան, վ'չ հասուցման :

Օ անօրինսն ատեցի, եւ զօրհնս քո սիրեցի :

Օ զնահան եւ փրկիչ իմ եւ զու . եւ եօ ' ի
 բանս քո յաւսացայ :

'Ի քայ եղևորք յինչն շարք . եւ քննեցից
 զպատուիրանս նոյ իմոյ :

Օ զնեա ինչ ք բանի բոււմ, եւ կեցո՞ զիս .
 եւ մի յախօթ առնեք զիս 'ի յուսոյ իմեմ :

Օ զնեա ինչ, եւ ապրեցո՞ զիս . եւ խորհե
 ցայց զիրաւունս քո յամ ժամ :

Խորդեցեր զամենեւեան՝ որք ազատսիր
 եղեն յարդարուեց քոց . զի անիրաւութի
 կին խորհուրդ ք նոց :

Յանցաւորս համբեցայ զամ մեզս որս երկ
 րի . վն այսօրեկ սիրեցի զպատուիրանս քո :

Ինեռնա ի երկիւզ քո զմարմին իմ . զի
 'ի զատաստանայ քոց երկեայց յոյժ :

Արարի իրաւունս և արդարութի . մի
 ճասնե՞ր զիս 'ի ձեռք նեղչից իմոց .
 Լ'նկա՛ւ զծառայս քո 'ի բարի . զի
 մի ամբարտաւանք զղու՛եացնն զիս :

Սպասեցին աչք իմ փրկու՛ն քու մտե՛ր . և
 բանից արդարութե՛ք քո :

Լ'բն ը ծառայի քում տը՛ ընողորմութե՛ք
 քում . զարդարու իս քո ուս՛ ինձ :

Օտաւայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա զիս ,
 և ծանեաց զփկացու թիս քո :

Եւամէ՛ պաշտե՛ւ զտը . խափանեցին զտե՛
 նքս քո :

Այան սպարիկ սիրեցի զպատու իրանս քո՝
 քան զիս՝ սակի և զապաղինն :

Լ'Ք պատու իրանք քո յաջողեցան ինձ . զի
 ասեցի ես զճանապարհս շարաց :

Աքանչե՛լի են վկայու թիք քո . զն սպարիկ
 սիրեաց զնն անձն իմ :

(Յայտնութի բանից քոց յուսաւ որ է . և
 իմաստուն ասնէ զտղայս :

Օքերան իմ՝ քայի . և առի զհոգի . 'ի
 պատու իրանս քո փախագեաց անձն իմ :

Լ'սցես առիս՝ և ողորմեա՛ ինձ , թ իրաւու
 ինչ Ե նքս

Նքս սիրողաց անուճան քո :

Օ ճանապարհս իմ ուղիդ արա ինձ՝ Ը բա
նի քումս, և մի տիրե սցենն ինձ ամ ազգ :

Փրկեա զիս ՚ի զրպարտութիւն մարդկան, և
պահեցից զպատու իրանս քո :

Լըն եցո՛ւ զերեսս քո ՚ի ծառայս քո, և ու
սո՛ ինձ պարտարու թիս քո :

Ստակք ջուրդ իջլն յաշաց իմոց՝ զի ո՛չ
պահեցին զօրէնս քո :

Ըրդար ես ոչու ահի՛ր, և ու՛րիշ են գաատ
տանք քո :

Պատու իրիցեր զարդարու թի վկայու թնչ
դոց ար, և ճշմարիտ են յոյժ :

Սաշեաց զիս նախանձ քո, զի մոռացան
զբանս քո թշնամիք իմ :

Ընտրեալ է բան քո յոյժ, և ծառայ քո
տիրեաց զես :

Սանուկ է մե՛ս և արհամարեալ, և զար
դարու ինքո՛ս ես ո՛չ մոռացայ :

Ըրդարու ի քո՛ արդարու ՚ի յաւիտենից, և
օրէնք քո ճշմարիտ են :

Ընտրե թիք և վիշտք զտի՛ն զիս, և պատ
ու իրանք քո ի օրք իմ է ին :

Ի՛ն

Ե

Ըրդար

Բորարու թ են վկայու թ իր քո յաւիտեան .

Խնամանն աբա և կեցն զիս :

Կարդցի առ քեզ սոցորով սրտիւ իմով լուր
խն թր . զի վարդարու թ իս քո խնդրեցի :

Վարդակեցի առ քեզ և փրկեա զիս . և պա
հեցից զվկայու թ իս քո :

Կանխեցի տարաժամու՝ արարակեցի , և ես
ի բանս քո յուսացայ :

Կանխեցին տըք իմ առաւօտու , ի խօսիչ
խն զքանս քո :

Չայնի իմու լուր տր՝ լսողորմուք քու լ .
և յիրաւունս քո կեցն զիս :

Սերէեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօրէ
նուի . զի յօրինաց քոց հեռի եղին :

Սերէ ես դու տր . և ամ պատու իրանք քո
հշմարիտ են :

Ի սկզբանէ ծանեաց ի վկայուեց քոց տր .
զի յաւիտեան համատեցիեր զնս :

Տես զսոսնարհուի իմ , և փրկեա զիս . զի
զօրկնս քո ես ոչ մտացայ :

Ի ատես զդատաստանս իմ , և փրկեա զիս .
և լսմանի քու լ կեցն զիս :

Հեռի ե ի մեղաւորաց փրկու թ ին , զի
իք **ԵԼ** զիրա

դիրաւունս քո ո՛չ պահեցին :

Գ. Թ ու թ ի ք քո բազում են տէ՛ր . և ըստ
իրաւանց քոց կեցն՝ զիս :

Բազում են՝ սքը հալածեն և նեղեն զիս .
'ի վկայունց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ :

Հայելի յանագ որունսն՝ և մաշէի . զի ըզ
պատուիրանս քո ո՛չ պահեցին :

Տե՛ս զի զպատուիրանս քո սիրեցի . տէ՛ր
ողորմութիւնք քով կեցն՝ զիս :

Ակիզքն բանից քոց ճշմարտուի՛ է . յաւի-
տեան նն՝ ամ իրաւունք արգարութե՛ն քո :

Ի շխանք հալածեցին զիս 'ի նանիր . և 'ի
բանից քոց երկեաւ սիրա իմ՝ :

Յնծայցայ ես 'ի բանս քո , ուղ այն՝ որ զը-
տանէ աւար բազում :

Օ մեղս ատեցի և անարդեցի . և զօրէնս
քո սիրեցի :

Եթե՛ն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ ,
զն՝ իրաւանց և արդարուն քո :

Խաղաղութի բազում է սննոցիկ՝ ոյք սիրե-
լիզօրէնս քո . և ո՛չ գոյ 'ի նս գոցթ աղղութի :

Ապասեցի վրկունքում տր . և զպատուի-
րանս քո սիրեցի :

Պահեաց անձն իմ՝ զվիպոյութիս քո, և սի-
րեաց զնս յոյժ:

Պահեցից զպատուիրանս և զվիպոյութիս քո.
զի ամճանատկարհ իմ առաջի քո են:

Սեղծեսցին ինձ զսուրճաճ իմ առաջի քո
ար. ըստ բանի քու յիմաստուն արա զիս:

Սաքնն աղօթք իմ առաջի քո ար. և բա-
նիւ քով փրկեալ զիս:

Սղիւնսցեն շքութունք իմ զզոհութիս քո,
յորժամ ուսուսցես ինձ զարեաբութիս քո:

Սոսոցեսցին ինձ զսուրճաճ քո. զի ամպատ-
ս իրանք քո արեւմտութիւն են:

Սղիւնք ինձ քո զպատուիրանք քո ընտելի:
զպատուիրանք քո ընտելի:

Յանկացայ փրկութիւնք քու բաժնի. և օրհն-
ք քո խօսք իմ էին:

Սեցեն անձն իմ, օրհնեսցեն զժեզ, և իրա-
ւունք քո օգնեսցին ինձ:

Սողոմոնայ ես սա զօրհանք կտրուեալ.
Ինձ զսուրճաճ քո զի սոսոցեսցին արեւմտեացիս:

Սոսոցեսցին քո ես զսոսոցայ:
Փառք հօր և օրհնող և:

Օ կենդանադիւր անաբատ ծընողի՛ք թա ա
 կանե՛մք առաջի անձիս կա՛նկալ տեքնէ՛թ եւ
 ընդ թն՝ յնթամ գաս վառ՝ք հօռ դատե՛լ
 ըզի՛ք բշնմմի՛ն խա՛ն շի՛ք թո՛. ներեա՛ յանգա
 նայ մերո՛ց՝ բաբեխձ սուր՛ մօր թն՛ կէկո՛ւ
 սի՛. սոգաչեմք ըզբե՛մ՝ զ աե՛ր պահպանեա՛ն
 ըզմեզ ընդ հօվանեա՛ն խա՛նի թո՛տ լըր
 աղմբո՛ւ աբա՛ն ըզմե՛զ զ ար՛ Է սը՛ ց քոց
 առա՛քե լոցն՝. ո՛րք արժանի կ՛ղեն տեսա
 նել ըզբեզ՛ի՛ յա՛րո լթեա՛ն թո՛. արժա
 շա՛ւ որեա՛ն աե՛մ՝ ը տեսանել ըզբեզ՛ի՛ կ
 մասանգա՛ւ թո՛ զայ՛ր ատեանն՝. յօրհնուի
 առա՛քողիկն՛ն ՚ի բարձո՛ւնս .

Ի նստիլ թո յապե՛նի՛ դատա՛ւոր անհեզ
 ազա՛նաւօր սբ անձա՛ծնին՛ յիշեա՛ ըզնր՛ն
 ըն՛ցեա՛լսր՛ն մեր՛. յնթամ գայցի՛ս ան
 ձա՛ն վա՛ռօք՛. թանգի թո կն վա՛մմ (ն) ոք
 յա՛ւիտեանս ամն՛ն .

Արքուհի՛կ մա՛րի՛ւմ. սա՛հնր ոսկի ի
 տա՛պանա՛ն կ կտա՛նկա՛րանաց . ո՛րք զի վե՛՛
 թո՛ւտ զհա՛ցըն կենաց պարգև կցն՛ք թա՛ղ

ցեւորքն ի թեւ . առ նա միշտ բարեխօս
 սեւ . վասն թաւնի մեղս ց մե ընց
 Վասն սննարման ց հրեշտակաց քեզ
 երանելն սակն ըհնեմ ի կոյս մարտն .
 Բնութեան ց անկն ց բանն սրբն հօր կան
 ցեք ի քեզ անստ բնաւիս . առ նա
 միշտ բարեխօսեալ վասն թաւնի .
 Վասն որոյ ե մի ք համարանցիւ ըսքեզ
 ի բարաց ե մի քն ե արամստեօք հայրն
 ի քեզ . բնութեանս ը արամստեօք հայրն
 սրբն ըսքեզ եւ անկն ց բանն սրբն . ըհն
 ե մի ք ըսքեզ ի արամստեօք երեկոյս
 անհաւան ըսքեզ .

Եւստիւս Եւստիւս Եւստիւս Եւստիւս Եւստիւս
 ի սկզբանէ նստիւս զարեւոյս . ս
 ըսքեզ անկն երեք տեսնել զանտե
 սրն հրեղինաց . բարեխօսեցեք մոտ
 վասն մանկանց ե կե՛ծ զիցե՛ք .
 Բարեխօսեք ըսքե՛ք ստոյն . հանրանոյս
 արամստեօք ի սրբն ըսքե՛ք . ս
 սանուտ մեղաց ըսքե՛ք ս վերսկի զմարտե
 ի քեզ

Եւստիւս

Եւստիւս

հեղեակ շիժք անանգահան արեանն զկո
ղանձնի ն ջրն ճեանց ը զմեզս. զքեզ օրհն

ԲԸ

Երկուսն էր հոմ ը նորեակ. զոր հո
վիւրն լանջ թնդեակ յի ըկինս. և եկեակ
ի ի իրնդի ը մեզ մալոթե լոյս. սրտի լ
յեակ զթեւ համ իւրոց. արտը սւրբաւ
թիւն ի յի ըկինս երկնան ըսնց. անա
լիւք ըզն զ բորե իսո յերուք սւա
վանն քաւնն մեզք ց մեքոց.

Տասանն էր զք անաե սին. իսրհրդ սճոք
խորոցն անստ ճոյ. սրք ի ջնակք ընդ
միանձնն սորսաււրն լանձրէն լթեն.
ի ճերնդեանն աւեանն լք հոգուցն
և կանանցն իւրոք երկի կենաց քարոք
ղկն նդանն յն. անա.

Պահապս զք ան շխարհի բանակք ան
շուրջ զերկիւ լանձոյ զք. բորե կանց ազ
դի մարդկան միջնորդք մաճո և և յարու
թեան միքոյ լ և գորթիէ լ մեք սրք
կոյք միշտ առաջի ա մեք սոք զք երբ
զո լթեանն. անա.

իք bl Երկ

Երկուսո՞ր փե՛տոյ՝ անըստակե՛ր լըցս ի՞նչ
 մանա՞ղի . սը՛ր ի՛նչե՛ր քիկի՛ց ի՛ջե՛ր . ի՛ սը՛ր
 հարսին քս կեկե՛ զե՛ս՝ ցւո՛յ . գո՛ր իստե՛
 ցանձ . քե՛զ քանի՛ համե՛ն և փեսու՛ն էրն քո՛
 յո՛վհաննէ՞ս . սո՛ր ի՛նչ մեզ թանձօ՛ք թ՛ղանձ՛
 մեա՛ն .

Քան ահերոյն ցն անհա՛ն , և անակե՛ս ի՛ սե
 թն զբե՛կից . սը՛ր քո՛ւն է՛ց սը՛ր և ա՛նձք բո՛լ
 բից . իո՛նձ քհեցար՛ ի՛նչ քո՛ղա՛մ՝ ան՛ն .
 հայցե՛ լոյ՛ ի՛ ծառայձե՛ն մա՛րքո՛ւն ի՛ ջրոյ՛ ,
 ի՛ լու՛նանա՛լ ը՛զմե՛ զս անձանձ՛յ . սո՛ր ի՛նչ .
 Խր՛ յստի՛նր զէ՛յն զբիցեցո՛ր զստե՛ն ան
 տո՛ւնձո՛յ՛ բա՛րձօ՛ղ մե՛ զայ . զո՛ր զեբազո՛մն
 անքա՛րոց ծանո՛ւցե՛ր մե՛ ծ ի՛նչ . ծնո՛ւն զս հա
 նա՛ն ան՛նց , և ծրա՛ղ օր ի՛մնա՛ց . սը՛ր և ի՛նչ
 զթո՛րս ըզբի՛րկական զալսւ՛ստքն քո՛ քա՛
 բո՛ղեա՛ց . սո՛ր ի՛նչ մա՛ն .

Մաղթանք .

Պողոսն Հանգուցելոյ քս Եժ՝ արա՛ հան
 գիտա և ողորմու՛ ի՛նչ . և մե՛զ մեղաւորացս
 շնորհեա՛ զթողու՛ ի՛նչ յանցանաց .

Իր Եւ Ք

Քրիստոս:

Եւ Լս խոսողազու թէ զար:

Սոհանդուցեալ հոգւոցն ապաշնացուք
 դիբիկն ըն մեր քն, զի զնք լը արդարան դա-
 սեացե. և զմեզ կեցուսցե շնորհիւ ողոր-
 մու թէ իւրոց: Բմենակա՛յ ար ան մեր՝
 կեցո՛ւ և ողոր՛:

Աղոթք:

Քրիստոս ի տյ անոխակալ և բարեզու թ.
 զթա՛ քո արարչակին սիրալի ՚ի հոգիս հան-
 դուցեալ ծառայից քոց: Յիշեա՛ յուրբ
 մեծի գալքատեան արքայուէ քո: Բոս ար-
 թանի սղորմուէ՛ բաւուէ՛ և թողուէ մե-
 զաց: Բասաւորեալ սղած առայն լը սղաքո
 յաջակողման դաւուն: Օ ի դու ես ար և
 արարիչ ամենեցուն. դատուոր կինդանեայ
 և մեռելոց: Աւրեզ սղայիլէ սխաթ՝ իշխա-
 նուի և սղախա Բ. յիմ և միշտ և յախտեա-
 նըս յախտեսից. ամեն:

Օրհնեալ ար մեր քն քն. ամեն:

Հոցը մեր որ յիբիկնս ես:

Իք

Իլ

Իւր

Ս = 250, 118.

Եկեայի՛ ի վր իմ ողորմութի՛ք տր. և
վրկութի՛ք ըստ բանի՛քում:

Տայ սպասասխանի՛ց ք նախառեն՛ զիս բա
նիւք. զի ես՛ ի բանս քո յուսացայ:

Մի՛ ի բացեայ առնէր՛ ի բեքանոց իմմ,
զբան ճշմարտուն՛ միւշև յոյժ. զի յերաւու
նքս քո յուսացայ:

Պնճեցի՛ զօրէնս քո յիմ ժամ, յաւիտեան՛
և յաւիտեանս յաւիտենից:

Վնայի ես յանդ որբու. զի զպատճիրանս
քո խնայեցի:

Խօսի՛ք զվկայութիս քո առաջի՛ թագաւո
բաց, և ո՛չ ամաչէի:

Խորհէի՛ ի պատճիրանս քո, գոր սիրեցի:
Համբարձի՛ գշեռս իմ՛ ի պատճիրանս քո
գոր սիրեցի. և խորհէի՛ յարդարուն՛ քում:

Յիշեա զբան ծառայի՛քո, յոր և յուսա
ցուցեր զիս:

Սմ միտթարեցէ՛ զիս՛ ի խնորհութե՛ն ի
մում: զի բան քո կեցոյց զիս:

Ըմբարտաւանք՛ անիրաւեցան յիս յոյժ.
այլ՛ յօրինաց քոց ես ո՛չ խտորեցայ:

իբ

ԵԼ

Յիշե

Յեշեցի զերաւունս քո յաւիտենից տը . և
մխիթարեցայ .

Տրամուխ կաշաւ զիս 'ի մեղաւորաց . և ոյժ
թողին զօրէնս քո .

Գովելի են ինձ իրաւունք քո 'ի տեղւոջ
պանդխտութեանց .

Յեշեցի 'ի գիշերի զանուն քո տը . և պա
հեցի զօրէնս քո .

Սա եղև ինձ ճանապարհ 'ի կեանս . զի
զարգարութիս քո ինդրեցի .

Օգնօրէնսն ատեցի . և զօրէնս քո սիրեցի .

Օգնական և մրիիչ իմ ես դու . և ես 'ի
բանս քո յուսացայ .

'ի բաց և զերուք յինչն շարք . և քննեցից
զպատուհրանս այ իմց .

Օգնեալ ինձ քո բանի բուժ . և կեցո՞ զիս .
և մի՛ յամօթ առնե՞ր զիս 'ի յուսոյ իմի .

Օգնեալ ինձ՝ և ապրեցո՞ զիս . և խորհե
ցոյց զիրաւունս քո յամ՝ ժամ .

Ընարգեցե՞ր զամենեսեան՝ որք ապատուե՞ր
եղեն յարգարութեց քոց . զի անիրաւուք
էին խորհուրդք նց .

Եանցաւորս համարեցայ զամ՝ մեղաւորս

Երկրի. վն այսորիկ սիրեցի գորտաւ ի ՚նս քո.
 Բեկեանս լը երկիւղ քո զմարմին իմ. զի
 'ի դատաստանաց քոց երկեացց յայժ:

Մեքանցի'ն ինդրոււծք իմ'առս ջի քո ար.
 լը բանի քում իմաստու'ն արա զիս:

Մացեն սողթք իմ առաջի քո ար. և բա.
 ն'ւ. քով վրկեան զիս:

Բղիեացի'ն շրթ ունք իմ գորհ'ու իս քո,
 Ի բում ուսուցի ս ինձ զսրդարու իս քո.
 Խօսեացի յի գու իմ զքանս քո. զի ամ պատ
 ունիւնք քո արդարութ են:

Աղիցի ձեռն քո 'ի կեցուցմեց զիս. զի
 զպատուիրանս քո ընտրեցի:

Յանկացայ վրկուե քում ար. և օրէնք քո
 խօսք իմ էին:

Սեցցէ անձն իմ, օրհնեցցէ դ. յեղ. և իրա.
 ւունք քո օրհնեցի'ն ի ձ:

Մոյրեոաց ես ոմ զոչխար կորուսեալ,
 խնդրեան զճառայս քո, զի զպատուիրանս
 քո ես ս'չ մոռացայ:

Մե եկեալեն 'ի վն մեր ռար ամբարտաւ
 ից. և ձեռք մեղաւորաց մի դողացուցեն
 դմեզ:

Ընդ անկցի ն ամենեքն՝ որք գործին զան
օրհնութի. մերթեւոյցն և ոյլ մի հարստ
ցեն հաստատի:

Կս՝ ի նր յուսացայ. ցնծացայ և ուրախ
եղեց յած փրկիչ իմ:

Տք՝ արեա ինչ զօրութի. և կացոյց զոտս իմ
՝ ի հաստատուն. ՚ի վք պարնոցի թշնամ
ւոյն կացոյց զիս. և հանդոյց զիս երազ
ելագ:

Աք՝ բնակեալն է յօգնութի բարձրելոյն, և
հոխանեաւ այ յերկինս հանդիցէ:

Ղսացէ զն ընդունող իմ և ս դու. ապա
ւէն իմ նմ՝ և ես յուսամ ՚ի նա:

Նա՝ փրկեաց զիս յորտայ թէ օրսոցին. և
՚ի բանինն ՚ի խոսովութի:

Ի թիկնամէ ջուրը բնկալցի զքեզ՝ ՚ի հո
փանի թևոցնր յուսացիս:

Առ զգէն շուրջ եղիցի զքե քշմոցսս ի նր:

Աշ Երկիցեսս դու յերկիցէ գիշերի. և ոչ
՚ի նեակ՝ որ թուչի ՚ի սուէ:

Յերէ որ շքի ՚ի խաւարի. ՚ի գոյթ ազո
թեռէ զիւնն ՚ի հասարակ տուր:

Ղնկցին ՚ի կողմանէ քումի հազարք. և
իբ ԲԼ քիւնք

բիւրք լէ աջմէ քու մէջ. և առ քեզ ինչ ո՛չ
մեր ձեռքիս :

Ի այց միայն աչքք քովք հոյեւոյիս դու . և
հաստուցու մն մեզու սրայ սեւ սցես . զի դու
տըք յոյս իմ ես :

Օ բարձրելն սրտերք քեզ տալու են . զի ո՛չ
հասցեն սո քեզ չարք, և տանջանք մի մեր
ձեռքիս ՚ի յարկս քո :

Զրեշտակայ իւրոց պատու իրերու է զնրո՛ս
՚ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո :

Ի բաղուիս իւրեանց ընկաւոյն զքեզ . զի
մի երբէք հարցես զքարի զունն քո :

Ի զի իժից և քարբից գնասցես դու . և առ
տան կոխես սցես զսախւծն և զգիշտան :

Բանդի յիս յուսացաւ , և փրկեցից զնա .
հովանի և զէց նմա, զի ծնեաւ զանուն իմ :

Ատրդացի՛ տա իս՝ և ես լուսոյց նմա . և
առ նմա Եզէց ՚ի նեղութե :

Փրկեցից և փառաւոր սրտերից զնա . եր
կացն աւուրբք լցուցից, և յուցից նմա ըզ
փրկութի իմ :

Ըս քեզ տը՛ համբարձի զաչս իմ, որ բնա
կեալդ ես ՚ի յերկինս :

Յի աչք ծառայի՝ ՚ի ձեռն շն իւրոյ . և ու
աչք սղախոյ՝ ՚ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ :

Ի՛նչպէ՛ս են աչք մեր առ քեզ նր ած մեր
մին . և ողորմեալիս ՚ի վիւրոյ մեր :

Ողորմեաց մեզ տը՝ ողորմեաց մեզ զի քա
զու՛մ՝ ըջոյք սրճամերճանոք :

Եւ առաւել լցան ստճիւր մեր նսխատա
նոք , սրք նսխատելն զմեզ . և սրճամեր
ճանոք ամ արատւանից :

Ի՛ճ յանուն քու՛մ կեցն զիս . և ՚ի զօրուն
քու՛մ իրաւ նրա ինձ :

Ի՛ճ լուր աղօժ ից ինց . ուշին զիւր քանի
բերանոյ իմոյ :

Օտարք յարեան ՚ի վիւրս . և հօրք ինդ
րեցին զանձն իմ , և ոչ համարեցաւ զքեզ
ած առածի իւրեանոյ :

Ի՛հն ած օգնական իմ . և աչք ընդ ունոյ
հոգւոյ իմոյ :

Ի՛ գարշաւցանել զչարսն ՚ի իմ նամսն իմ .
ճշմարտովք քով սատարեալսն զիս :

Նսկանօք իւր վր սրտարագս մտաւ ի
քեզ . և խոստովանեցին սնունան քու՛մ
տը՝ զի իմ ի է :

Ի՛ճ

Բ

Յամ

Յաւ նեղութի իմնէ փրկեցեր զիս և ՚ի
 թ շնամիսն իմ ետես ակն իմ:

Օրհնեալ ես դու ահիւր ան հարցն մերոց.
 դովեալ՝ և առաւել բարձրացել յախտնս.
 Եւ օրհնել է անուն նր փառաց քոց. զով:

Օրհնեալ ես ՚ի տաճարի փառաց սրբու
 քո. զովեալ և:

Օրհնեալ ես ՚ի վր աթոռոց արքայութի
 քո. զովեալ:

Օրհնեալ ես՝ որ նստիս ՚ի քրոյսէս և
 հայիս յանդունդս. զովեալ:

Օրհնեալ ես ՚ի վր հաստատուն երկնից.
 զովեալ:

Օրհնեցէք զանձ ՚ի սրբուն նր. օրհնեցէք
 զնա ՚ի հաստատութն գորուի նր:

Օրհնեցէք զնա ՚ի գորուն նր. օրհնեցէք
 զնա ՚ի բազում մեծութն նր:

Օրհնեցէք զնա ՚ի ձայն օրհնութի. օրհ
 նեցէք զնա սաղմոսիւք և օրհնութ:

Օրհնեցէք զնա զնս մեծութի. զովեցէք զնա
 ուրախութի:

Օրհնեցէք զնա ՚ի բանս բազմ. զովեցէք
 զնա ՚ի բազմաւ սելոս:

Ելի

Գ

ՏճՕ

(D) րհնեցէ՛ք զ'ա'ի ձայն գոհուէ . ամ' հո
 գլխ օրհնեցէ՛ք զար :

Ք' . ոչ' արձակեան զճառայս . քո ար' լը բանի
 քրու՛մ' ի խաղաղութի . զի տեսին աչք ի
 զգիբիութի քո . զոր պատրաստեցեր առաջի
 ամ' ժողովրդի :

Ա զս' ի յայտնուէ հեթանոսաց . և փառք
 ժողովուրդեան քու՛մ' իհի :

Զգեցեր զձեռն քո . և փրկեաց զիս աջ
 քո . և տոհմսուսդ արեւի լի :

Տժ' ողբ' իսի քո յաւիտեան . զգործս ձե
 ազ քոզ մի անա'ս առնեք :

Նժ' հան' ի բնտէ զանձն իմ . գոհանամ
 զանու՛նէ քու՛մ' ինի :

ԼԵ քեզ սպասեն աղարթն . միշտ հա
 տուսիս :

Ս Ե ծայրսդ անձն իմ զտր . և զնծապէ
 հող ի իմ ազ փրկա իմի :

Ղ . յց արաս' ի փրկումսդ հուր արեւոյ ի
 զայ . այն արեւ հաւ երանիկեան ինչ արագք .

Ղ . զամ' ընդի . մեծամեծս հզօրն . և տոհմս
 մեր արար :

Լ զգրուի արար յազնայ յազնս և ի կրկն
 իմ ք

իմ

ք

արար

Կա ի բող. և արտ զօրու ՚ի բազիաւ ի բող
Յոճեաց զամբարտաւանս ՚ի մոաց արաից,
և քա՛եաց զհօրս յաթոսոց:

Օ խնարհս բարձրացոյց. զկարօտս ելից
արու թի՛ր. և զմեծատունս արձակեաց ու
հանս:

Պաշտպա՛ն եաց ի՛նչի ճառայի ի բող՝ յիշե
լով զօրումն թի՛ր եւր:

Սո՛ր իօսեցաւ առ հարսն մեր՝ յարբահա
մու, և զուակի նի՛ր յաւիտեան:

Տօ՛ւր զօրու թի՛ր ճառայի քօ, կեղծ զօրդի
դոխնոյ քօ. և աղմ առիս նշան բարու՛ն:

Տեղե՛ն առեցիր ի՛նչ, և անշեպեհն. զի դու
որ օգնե՛ր եր ինձ, և մտեմա եղեր զիս:

Փառք հօր և որդւոյ և:

Մարտուն:

Նա՛ն իմ՝ ի ճեռս քօ է յամ ժամ. և ՚ի նր
յօաչ քօ յուսացեաց եմ երագուսն երկնա
որ. զբաղմու ՚ի սրց սոց բարեխօս ունիմ
առ թեզ:

Սր երկայնամեղ ես առ ամհեհեան. մի
ճանդեա առնի ըստման ընդ ՚ի՛նչ զգե՛ր
իմ

Գ

պահեալ պատուէալ ան և սր խաչիչ քով
 'ի խաղաղութե .

Քառու .

Աղաչեացուք զամենակախ անձ և ինդրեւ
 զյուք 'ի նմանէ , սի առաջ եցի զհրեշտակ
 խաղաղութե՝ որ եկեալ պահեացի զմեզ յեր
 թիւ զաման զիշ' ըիս . 'ի դիւանկան իս զիս
 զմեզ զպահեալ զհոգի և զմարտն մեր
 միջև 'ի կատարումն ժամանակի ամաց մե
 ռոգ . ամենակալ տր անձ մեր . կեցո՛ւ և ողոր՛ .

Օ հանգիստ զլշերիս խաղաղութի .

Օ հրեշտակ խաղա . Օ քառութի .

Օ սրբոյ խաչին . Աւ և ս մարան .

Օ անձինս մեր . Ողորմեալց մեզ .

Կէրէն .

ՏԻ՛ անձ մեր՝ որ և պաշտեալ զմեզ խաղա
 զիւք 'ի գիշերիս յայտնիկ , և յամ ժամա
 նակի . Քառ սր երկիւղ քո բերեռեալ պ
 հեալ զմիտ և զնորհարարս մեր . Քառ զիս
 զմենայն ժամ քե պահպանել ինուք յոս
 զգայեմիս թշնամոցն . Աւ քեզ հանու
 զորն յի և զփասս հօր և որդւոյ և Հոյ՛ .

իւ

Ե

իւ

Խաղաղութիւն անկեղծութեան :

Երեւոյն խաղաղութեան յանձն արա զան
 ձինս մեր ար զօրութեանց : Որ եկեալ պա
 ճեացէ զմեզ անխռովս 'ի սուճէ և 'ի գիշե
 ըի' յարթնութե և 'ի հանգստեան մերում :
 զի գու ես արարիչ լուսոյ , և հաստիչ գի
 շերի : Եւ պիտ' աղաչեմք զքեզ ար ա
 մեր' զհանգիստ գիշերիս շարհեմ խաղա
 զութիւն անցուցանել : և հասանիլ 'ի պաշ
 տօն առաքտու : յերկրպագութի և 'ի վա
 ռաբանութի ամենապէ երրորդութեց . պիտ' և

Սուգնս :

Խաղաղութիւն յայս և 'ի սոյն ննջեացուք և
 արթնիցուք . զի գու ար միայն' առանձին
 յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ :
 'ի կարգալ իմում լուճար ինչ ած' ը արդա
 լութե . 'ի նեղութե ինչ անդորր արարեր .
 ողորմեմ ինչ , և լուճ արթնից իմոց :
 Ոչի՛ք մարդկան' մինչև յերթ եք խստա
 սիրոց . Ընդի՛ք սիրէք զնանրութի , և խնդ
 թէք զստութի :

Օտե՛րս' զի պանշելիս արա տեք սք
 թի Բ ի

Երու՛մ. և նոք լու՛նցէ ինձ՝ ի կարգալ ի
մու՛մ առ նա :

Լարկանսյք և մի մեղանչէք. զոր ինչա
սէք՝ ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջա
ցարո՛ւք :

Խատուցէ՛ք պատարագս արդարութե՛ն. և
յուսացարո՛ւք՝ ի նոք :

Խաղումք ասէին՝ Թէ ո՞ր ցուցցէ մեզ զքո
րութի նն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսոյց
քոց. և ետուք ուրախութի սրտից մերոց :
'Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինւոյ և ձիթոյ իւ
րեանց լցուցիք զնս :

Խաղաղութի յայս և՛ ի սոյն, ննջեսցուք և
լարթիցուք. զի զու նք միայն՝ առանձին
յուսով քով բնակնցուցեք զմեզ :

Ընէ՛ լուիսց Ո՛րթիւ :

Խաղաղութի՛ն ահնեցուն :

Եւ ընդ հոգւոյդ քում :

Երկիւղածութի՛ն լուարուք :

ՍԷ՛, Ընէ՛ լուիսց (ՅԷ՛ ՎԷ՛) ոք ըսա Յոհաննու :

Փա՛նք քեզ տէ՛ր ա՛ծ մեր :

Պոստիս՛մէ՛. Ըսէ՛ Ըստու՛ած :

ԻԹ

b

S:22

Տէր: Գ: Յ: Բ: Բ: առ: Է:

Առն առն առն մեզ կե՛ծ է ո՛ւ հասն
 Կորկնոյ անկեալ յերկիր մեռանցի,
 ինքն միայն կոյ: Բարս կե՛ծ է մեռանիւի, բա
 ճգու՛մ արդիւնս առնէ: Ար սիրէ գանձն իւր,
 արձակէ զնս: և ոտ ասեաց զանձն իւր լաշ
 սորհս յոյս մկ, ի կեանն յաւիտեանկանս
 զահեօյէ զնս: Ե՛՞ծ է ոք զնս գոչաւ սցէ,
 զկնի իմ եկեացէ: և ուր կանեմ, աղ և
 լաշոսնեացն ի՛մ եղեցի Ե՛՞ծ է որ գոչ զաշ
 աղցէ, պատահացէ զնս հայն իմ:
 Փառք քեզ Տր Բ: Բ: մը:

Ք: ք: ք:

ԱՐ Կաշիւս աղ շեցուք զտր: զի ախա
 փրկեացէ զմեզ ի մեղաց, և կե ու սցէ շոր
 հիւ ու լորմո: թէ իւրոյ: Բնանկալ տք ան
 մը: Կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ:

Լ: ք: ք:

Պահպնեալ զմեզ քն տծ մեր՝ ք հոգանիւ
 ք և պատահան խաշի քո ի կանդադոն:
 իրկեալ յ' րեւելի և յաներ' ոյ՛՛մ թ յամ
 ւ ոյն: Բթանաւորեալ գոչալք զառառ
 ի՛ծ Ե րկ:

Երեւ զսեզ ընդ հօր ե ընդ սրջ հոգեպոյզ :

Մ. յժժ և միշտ և :

() Եհնեայ տր մեր և վերկիչ յն քն : ամեն
 Հայր մեր որ յերկինսս ես :

Մ. զԵննս :

Մ. Եկանիւք առաջի քո սբ տճածին՝ և ա
 շաշեմք զանարատ զկոյտդ : քարեիօսես՝ մի
 անձանց մերոց : և աղաչեա՛ զմիածին քրդիդ .
 իրկեւ զմեզ՝ ի փորձուէ՛ք : և յաժ՝ վարանգից
 մերոց :

Որ արձակիչք ես կապելոց՝ օրորդ և ատու
 ամենեցուն . այսօր հայցմամբ ձերունիցն
 արձակեա՛ և զիս զբազմամեղս՝ ի կապանաց
 մահու՝ ի կեանն յաւիտեից :

Մ. զԵննս զգրաւորք ընդդէմ գեղեցոյնն ահա
 քոց : Էնձ Գրեգորէ նաբեիացոյնն աւագէլ :

Բ. Բ. Ն. Ժ. Բ.

Եկանիւք քաղցու թք տի՛նն ան հզօր՝
 զդառնացողիս զաղաչանս . մատիլ
 գլխուք առ պատկառեալսն զիմօք .
 փարատեա՛լ ամենպրբ և՛ զամօթական տրի
 բու թիս . բարձ յինէն ո՛ղորման՝ զանր՝ ի
 իժ **Յ** **Բ** **Բ**

րելի ծանրութիւնս. անջրպետեան հրնարաւ որ
 զմահացու կրթութիւնս. աւարեան միշտ յաղ-
 թծօլ՝ դիտարողին հաճութիւնս. բացառելեա
 վերնային՝ զմոլեւելոյն մառսխոռոզ. կնքեալ
 կենցուցիչ՝ զկորուսին ընթացմունս. ցր-
 ունեան ծածկատեան՝ զըմբռնողին շարգամու-
 նրս. խորտակեան՝ անքմնին՝ զմարտողին զի-
 ճմեցեալնս. Տեսարեանքս անուճամբող զու-
 հասնցոց կրդ յարկիս. պարփախեալ քո ձե-
 րս անդ զառաստաղ տաճարիս. զծագրեան
 քո արեամբդ զմուտ սեմոց սենեկիս. կրթ-
 պացն զքո նշանդ՝ ի հեռս ելից մաղթօ-
 յիս. ամբացն քո աջովդ զհանդստննս իբր-
 տիս. մտքբեցեալս՝ ի հաղից զծածկարան
 անկողնոցս. պահեսցեալս քո կամօքդ զտառա-
 սելեալ անձն հողւոյս. անխարդախ արատցես
 զքո շնորհեալ շունչ մարմնոցս. կայուսցեալս
 շրջափակ զպար զօրուդ երկնայնոց. կար-
 ցիցեցեալս՝ ի զիմի ընդդէմ զիւրացն դատու-
 ճո՛ւր հոնարիստ բերկրուն մահահանդոյնս
 ներհման՝ ի խորուն զիշերիս, բարեխօսութի-
 վե հայրսճծովք սքյ անամբիդ. և ամբնտ-
 րելոց. Միփախի պարուրեան զսխառահան-
 թ

կին հարսեաճք . ողջանան վերք : բառին
 ապականու յք . տեղի տան տիրու յք . նա
 հանցին հեծու յք . փախնու խաւարն : մկ
 նի մէզն . մերթի մառախուղն . փարատի
 մնայլն . ապառի աղջամուղն . վերանայ մու
 թքն . գնայ գիշերն . տարագրի տապնապն
 : քանան շարիքն . հաշածին յուսահատու
 թիւնքն : Այւ թագաւորէ ձեռն քո ան
 նակալ . բաւելոց ամի . որ ոչ եկիր կորու
 տանել զմադ կան ոգիս , այլ կեցուցանել .
 թե՛զ ինչ զանթիւ շարին իմ թագոււմ ողոր
 մու թքդ : Օ ի դու միայն ես յերկնի ան
 ճառ . ե յերկրի անդնին . ՚ի տարբ գոյի
 ե յեզր ճագաց աշխարհի : Սկիզբն ամենայ
 նի , ե յամի , ամ յաման օրհնեալդ ՚ի թար
 չուս . ե յեզր ընդ հօր ե հօգւոյ սրբ
 փառք յախտեանս . ամն .

Միայն իմ զանգիւղն անչոց ՚ի վրէ կառու
 ճառ . ե յերկրի անդնին . ՚ի տարբ գոյի
 ե յեզր ճագաց աշխարհի : Սկիզբն ամենայ
 նի , ե յամի , ամ յաման օրհնեալդ ՚ի թար
 չուս . ե յեզր ընդ հօր ե հօգւոյ սրբ
 փառք յախտեանս . ամն .

աւատով խոստովանիմ, և երկիրդս
 պանեմքեզ, հայր և որդի և սր հո
 զի. անեղ և անսահ բնութի, արտիչ հրեշ-
 տակայ և մարդկան և ամ եղելոց. ողոր-
 մեա՛ք քո արարածոց, և ինչ բազմամեղիս.
 Աւատով խոստովանիմ, և երկիրդս ա-
 նեմքեզ՝ անբաժանելի լցս, միասնական սր
 երրորդութի և մի անութի, արարի՛ լուսոյ՝
 և հալածիչ խաւարի, հալածեա՛ք ի հողւոյ
 խմկէ զխաւար մեղաց և անգիտութեան. և լու-
 սաւորեա՛ք զմիտս իմ՝ ի ժամուս յայսմիկ՝ ա-
 ղօթելքեզ՝ ի հաճոյս, և ընդունել՝ ի քէն
 զինդ լուծածս իմ. և ողոր:

Ասյր երկնաւոր սծ ճշմարիտ՝ որ սաստե-
 յի՞ր զորդի՞ք քո սիրելի՛ ի ինչի՞ մոյօրել
 զոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո.
 Ընկալ՝ զիս ոմ գանառակ որդին, և գգեցո՛ւ
 ինչ զպատմութեանս գառաջին՝ զոր մեղկա-
 ցայ մեղօք. և ողոր՛:

Աղդի՛ ան սծ ճշմարիտ՝ որ խոնարհեցար՝ ի
 հոյրական ծոցոյ՝ և առ եր մարմին՝ ի սր
 կուսէն մարիամայ, վն մերոյ վրկուսի՛ն:

ի լ Յ ի ս ա

խաչեցար և թաղեցար և յարեար ՚ի մեռե-
 յոց, և համբարձար փառօր առ հայր. մեղայ
 յերկինս և առաջիքո. յիշեա՛ զիս ող զա-
 թուազակն՝ յորժամ զաս արքայու չքով. և՛՛
 Քնօզի այ ան ճշմարիտ՝ որ լըր ՚ի յորդա-
 ղանս և ՚ի վերնատունն, և բուսաւ որեցիք
 Քրիստ մկրտու չք աւազանին. մեղայ յերկինս
 Քի առաջիքո. մարբեա՛ զիս վերնաին ան այ
 Քն հրով. բով՝ ող հրեղէն լեզուօք ցուրբ
 զասաքեալսն. և ողոր՛:

Մե՛կ զ բնու ՚ի՝ մեղայ քեզ մտօք իմովք հոյ
 ուղ և մարմնու իմով. մի յիշեք զմեղս իմ
 զառաջինս՝ զի անուանգ բոււմ սրց. և ո՛՛
 Տես՛ զ անի՝ մեղայ քեզ խորհրդով՝ բանիւ
 ի գործով. ջնջեա՛ զձեռագիր յանցանաց
 իմոց, և գրեա՛ զանուն իմ՝ ՚ի դպրութե
 կենաց. և ողոր՛:

Բնե՛ճ զ աղանեաց՝ մեղայ քեզ կամայ և
 կամայ, գիտու չք և սնգիտու չք. թողու ՚ի
 շնորհեա՛ մեղաւորիս. զի ՚ի ծննդեանէ նք ա-
 թազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ ա-
 թառաջի անուեղք. քո զգայարանօք իմովք, և
 անդամօք մարմնայս. և ողոր՛:

ի

Ե

Լ

Բննախնամ տր՝ զի՛ր պահաստն աչաց ի
 մոց զերկիւղ քո սք՝ ոչ և ս հայիլ յարաս,
 և ականջաց ի՛նոց՝ ոչ արորժիլ լսել զբա-
 ճնքս չարուժե՛ն, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ
 զստու՛ի, և սրտի իմոյ՝ ոչ խօրհիլ զչարու՛ի
 և ձեռաց իմոյ՝ ոչ գործել զանիրաւու՛թի
 և թախի իմոյ՝ ոչ գնալ՝ ի ճանապարհս սնօ-
 րէնու՛ն. սլլ՝ ուղղեա՛ զշարժ ուճն սց լինիլ
 միշտ լը պատուհրանայ քոց յամի. և ող՛.
 Զո՛ւր կենդանի քո՝ զհուր սիրոյ քո՝ զոր
 արկեր յերկիր, բորբոքեա՛ յանձն իմ. զի
 այրե սցէ զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեացէ
 զխիղճ մտաց իմոյ, և մաքրեացէ զմեղս
 մարմնոյ իմոյ, և վառեացէ զդոս գիտուե-
 քո՝ ի սրտի իմում. և ողոր՛.

Իմաստու՛ի հօր յո՛ւ աո՛ւր ինձ գիմաստու՛ի,
 զբարիս խորհիլ և խօսիլ և գործել առս
 ջի քո յամ՝ ժամ. ՚ի չար խորհրդոց՝ ի բա-
 նից և ՚ի գործոց փրկեա՛ զիս. և ողոր՛.
 Ամսեց՛ճ թարեաց տը կամարո՛ր՝ մի թողուր
 զիս ՚ի կաոն անձին իմոյ գնալ. սլլ՝ առաջ
 սորդեա՛ ինձ լինիլ միշտ լը կաոնոց քոց բա-
 րեսիրաց. և ողոր՛.

ԻԹ

Բ

Լ.Ր

ԲՐԻՅ ԵՐԿՆԱԷՈՐ՝ ԽՈՒՆՐ ԻՆՁ ՎԱՐՔԱՅՈՒՆ
 ՔՐ՝, ՎՈՐ ԽՈՍՏԱՍՅԱՐ ՍԻՐԻԼԻԱՅ ՔՈՅ . Ե ՎՈՐ
 ԵՐԱՅՈՒ ՂԱԿՐՈՒ ԻՄ՝ ԱՄԵԼ ՉՈՒՎԱՅ, Ե ՍԻՐԻԼ
 ԳՔԻՉ ՄԻԱՅՆ, Ե ԱՌՆԵԼ ՉԿԱՄԱ ՔՈ . Ե ՈՂ՝
 ԻՆՏԱՄՁ ԱՐԱՐԱԾՈՅ՝ ՎԱՏԵԱՆ ՇԱՆԱԷ ԽՈՒ
 ՅԻ ՔՐ՝ ՎՏՈՎԻ Ե ՉՄԱՐՈՒՆ ԻՄ՝ Ի ՎԱՍՏՐԱՆԱՅ
 ՈՒՂԱՅ, Ի ՎՈՐՁՈՒՆ Ե ՂԻԱՅ, Ե Ի ՈՒՍՐՎՈՅ
 ԱՆԻՐԱԷԱՅ, Ե յՄՈՒՎ ՎՈՒՆՎԵԼԻՑ ՏՈՎՆՅՆ Ե
 ՄԱՐՈՒՆՅՈՅ . Ե ՈՂ՝ :

ՊԱՏՄԱՐԱՆ ԱՄԵՆԱՅԻ ՔՐ՝ ԱՅ ՔՐ ՏՈՒՄԱՆԻ
 ՆԻՑԻ Ի ՎՄ ԻՄ՝, Ի ԱՌՆԵ Ե Ի ՎԻՇԵՐԻ՝ Ի
 ՆԱՍԻՒ Ի ՄԱՆ՝ Ի ՎՆԱԼ Ի ՃԱՆԱՎԱՐՏ, Ի
 ՆՆՆԵԼ Ե Ի յԱՌՆԵԼ . ՉԻ ՄԻ ԵՐԿԵՑ ՄԱՍԱՆԻ
 ԿԱՅԵ . Ե ՈՂՈՐ՝ :

ԲՐ՝ ԻՄ՝ ՈՐ ՔԱՆԱՍ ՎՃԵՌՆ ՔՐ, Ե ԼՆՈՒՍ
 ՂՈՒՄ՝ ԱՐԱՐԱԾՈՍ ՈՂՈՐՈՒՄ ՔՐՈՎ . ՔԵՎ յԱՆՁՆ
 ԱՌՆԵՈՒ ՂԱՆՁՆ ԻՄ՝ . ՎՈՒ ՏՈՎԱՅ Ե ՎԱՍՏՐԱՍ
 ԱՆՈՒ ՂԱԿՐՈՍ ՏՈՎՆՅՈՅ Ե ՄԱՐՈՒՆՅՈՅ ԻՄՅ՝ յԱՅ
 ՈՐՈՒՄ ՏԵՄԵԼ ՄԻՆՅԵ յԱԷԽԱՆԱՆ . Ե ՈՂՈՐ՝ :

ԲՐԱՐՁՈՒՅԻՆ ՄՈՂՈՐԻՆՅՈՅ՝ ՂԱՐՁՈՒ ՉԻՍ Ի ՅԱՐ
 ՏՈՒՎՈՐՈՒՄ ԵՅ ԻՄՅ՝ Ի ՔԱՐԻ ՍՈՒՎՈՐՈՒՄ . Ե ՔԵԵ
 ԱՌՆԵՈՒ Ի ՏՈՎԻ ԻՄ՝ ՎՍՍԻԿՈՒՄ ՈՐ ՄԱՏՆՈՒՆ, Ե
 ՉԻՐԿԻՉ ՉԵՏԵՆՅՆ, Ե ՉԻՔԵՐ ԱՐՔԱՅՈՒՆՆ .

ԻՄ՝

Ք

ՉԻ

Գրեցաք 'ի մեզսց, և գործեցից զարդարութի. և սղոր':

Բարի էր անմահուն, արդեբացո՛ 'ի սրտէ իմի՛, զորաստուս անորշխարուն՝ սի պահարկին. զի լուսնից զմեզս անձին իմոյ՝, անսթրան զեղբայրն իմ շաշխարհէս. և սղոր':

Պարզ և իջ սղորբուն՝ պարզ և եւն փնձ ուղի. զամա հաւատով, և բարի՛ գործով, և զամարմնոց և արեան ժոհակորդ ուր զատաքից. և սղոր':

Լարեբարն արձհեշտակի արար յանձնարասցես զիս, քանցնալ անարդեղ սղորի իմ, և սնիստով սնուցանել ի յարմարեցնսցն. սը եցն՝ ի ներքեցեկից. և սղոր':

Եւ յաջնորդիս քան արեւորեցն զիս զարեւոտեցն արար յարմարեցնսցն. սը եցն՝ ի ներքեցեկից. և սղոր':

Ինչպէս արար յարմարեցնսցն. սը եցն՝ ի ներքեցեկից. և սղոր':

Լ

Ը

Գ

լսելի՛ արա ինչ զերս՝ աւետիկոզու մն արդա-
բոց՝ յերկնից սրբայրէ՛լից . և ողոր՛ :

Մենողորմ՛ ար՝ ողորմեա՛ն ամհաւատայեւոց
'ի քեզ, խմոց և ոտաբոց՝ ծանօթից և սն-
ծանօթից, կենդանեաց և մեռելոց . ջոր-
հեա՛ն և թշնամեաց իմոց և ասելեաց զթո-
ղութ՛ սեւ առ իս յանցանաց . և դարձն՝ զին
'ի չարեացն, զոր ունին լի իմ . զի ողոր-
մեա թե քու՛մ արժանի եղիցին . և ողոր՛ :

Փառաւորեալ՝ Եր' ընկալ զազաչանս ծա-
ռայիս քո, և կատրեա՛ն 'ի բարի զինդրուա-
ծքս իմ՝ բարեխօսու թիս սքի Մծածնին և
Յովհաննու Մկրտչին, և սքին Ստեփաննոսի
նախափեցիւն, և սքին Գրիգորի մերոց լու-
սաւորչին . և սքի Մարտիրոս, Մարգարէ-
ից, Մարգարայեաց, Մարտիրոսաց, և սքի
Հայրապետաց . Ղզնաւորաց, Սուսանաց,
միանձանց և ամենոցն սքիքոց՝ երկնաւորաց
և երկրաւորաց . Եւ քեզ փառք և երկրպա-
հութի անբաժանելի սեւ կրօնդուեց՝ յա-
րհարանս յաւիտեանի սուրբ :

Սուրբ :

Ս Ի սրբու հարանաւոր ժօք քո և կուտի
խոսի ք անձնու ինչ անձնու

Զ

Ը

Ս

տէր՝ ընկալ զաղաչանս մեր, և կեցս՝ զմեզ:

Քարոզ:

Սուրբ զանաւանդեալ և զամ սէր բարեխօս
արասցուք առ հայր 'ի յերկինս, զի կամե
ցեալ ողորմեսցի, և գթացեալ կեցուցե
զարարածս իւր. ամենակալ տրւած:

Էջերիս:

Բնակ տէր զաղաչանս մեր բարեխօսուք
հարուհար յանձնին՝ անարատ ճնորի միած
նի որդւոյ թո. և աղաչանօք ամ սոց թոյ,
(և որոյ սյսօր է յիշատակ). Ի սուր մեղ տր
և ողորմեալ. ներեալ՝ քաւեալ և թող զմեզ
մեր. Բարձրաւարեալ գոհուք փառաւո
րել զգեզ ընդ որդւոյ և ի սոց հոգւոյդ.
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի:

Օրհնեալ տր մեր յի թո. ամէն:

Հայր մեր՝ որ յերկինս:

Մտնիւնդ:

Օհաճագտեան զաղօթս և զաղաչանս ին
կալ մարդասէր տծ՝ 'ի հաճոյս բարեբար կու
մաց թոց: Եւ մեր մեղաց, և բազում յան
ցանցն թողուի շնորհեալ: Եւ թեզ փառ

Շ ամ

յաւ խտեանս ամէն :

Քա՛նք քեզ տէ՛ր ԹՈՒՄՆ՝ որ սլարդ և եցեր
 գորս գայս բարեաւ և խաղաղութիւնս անցուցս
 նել : Մարդ աւ՛ր ԹՈՒՄ՝ զառաջնիկաց զիշե-
 րքս՝ որ ՚ի վ՛ր մեք գալցէ : ՚ի մեզաց փրք-
 կեանք , ՚ի շարեաց ազատեան , և ՚ի գործս
 բարիս առաջնորդեան : Մառտոտու օրհնու
 թեանցն և փառաբանուեցն արժանի սրա-
 դամ հաւատացեալս անուանող քու՛մ սք :
 և պահեանք ՚ի խաղաղութե : Տէ՛ր ԹՈՒՄՆ
 ԹՈՒՄՆ՝ որ զքո խաղաղութիւն ԹՈՒՄ՝ աշխարհի . բարձ-
 րցասու մն և զպատու հասն ՚ի յարարածոցս :
 Աղորմեաց հարց և եղբարց մերոց . կենդա-
 նեաց և հանգուցելոց : Աղորմեաց զեկե-
 ղեցի շինողաց . երախտաւորաց՝ պտղա-
 տուից՝ սպասաւորաց . և սցնոցիկ՝ որք ընդ
 հովանեաւ սք : Թամարիս են հանգուցել :
 Տէ՛ր ԹՈՒՄ՝ օգնեանք թագաւորաց քրիստոնէ-
 ից , և իշխանացն բարեպաշտից , գորաց և
 զաւակաց յոցին՝ պահելով ՚ի խաղաղութե :
 Տէ՛ր ԹՈՒՄ՝ պահեանք զառաջնորդս և զեղ-
 քայրութիս մեր սմբողջ և անխառով ՚ի կամս
 Աղորմութե քու :

Ը

Յ

1211

Նշանաւ սր և պատճախաւ խաչի քո հա-
յածեան զերևելի և զաներևոյթ թշնամին
՚ի քահանայ մերոց, և ՚ի բնակութենէս
մերսն ։

Փրկեալ գմիզ ՚ի հրոյն յախտենից ։

Լիւրից վառք յախտեանս ամէն ։

(Օրհնեալք եղերուք ՚ի շնորհաց սր հոգ-
ւոյն. հանգեր՛ուք խաղաղութ՛ և ար եղիցի
ընդ ամենեւեանդ. ամէն ։

Եւ զի Բահանայն սոբաւաճաց եւ զդառնայ
 ի սոբաւաճոյն զի սոբաւաճոյն :

Եւ զի Բահանայն սոբաւաճաց եւ զդառնայ
 եւ զի սոբաւաճոյն եւ զի սոբաւաճոյն :

Բահանայք թո զգեցցին զարգարուս :
 Յիշեալ տր զգաւիթ եւ զաւր, Եւ :

Եւ զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն
 զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն :

Եւ զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն
 սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն :

Եւ զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն
 սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն :

Եւ զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն

(Սոբաւաճոյն եւ սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն եւ :

Եւ զի սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն
 սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն սոբաւաճոյն :

Ե

Յ

Ե

Երբեքն զփրկութեան :

Խ՛րհուրդ խորին՝ անհաս անսկիզբն՝
 ո՛ր զարդարեցի՛ր զփրկին պիտութի՛նս .
 ի՛ յառապանստ անմատոյց լուսո՞՞քն .
 զերտպանս՝ փառօ՞ր զգարսս հրեղինաց .
 ի՛նչմառահրաչ զօ՛րութեանմք . ստեղծե՛ր
 զազամ՝ պատկեր ափրակածն . և նստի՛ր
 փառք զգե ստաւորեցե՛ք . ի՛ր . ի՛ զբախտն
 անկենի՛ք , տեղի բերե՛րանաց :

Գարշարանքս քս մի՛մոճնի՛ք՝ նորոգ եցո՛ւն
 անբարձք սմե՛նանքն . և վերստին . մարդն ու՛
 մահացա՞՞ք . զանկարեալ ի՛ զգե՛ստ
 անկողոպտե ի՛ք :

Լ՛նքըն ամին քաժակ հրահասան՝ . ո՛ր հե-
 զար յառաքելսն ի՛նք վերստա՛մնն . հե՛ղ
 և ի՛ մեզ հոգիս յքն ար՞՞ք . ընդ պատ-
 մաւ ճանի՛ն զքո զիմն ստութի՛ք :

Տան քուս իջի՛ր ի՛նչ սննդի . ո՛ր զգեցե՛ր
 ի՛ զփայլելո՛ւքն . սրբութի՛ փառաց բոց թ՛ք
 քո անկա՞՞ք . պատե՛ա ըզփրկս քո

Ճիշմարտութեամբ :

Որ զանորչսոց որո՞ք բան զուեկոքո՞ւ ասորանն կ
ցիւր բնո՞յ կէ՞մ անտեղանո՞յ . հաստատեալն կրտ
զուկրս մեր կարողութեամբ . համարչմամբ

Յիւսոց ան . քեզ միջնորդ ել :

Եւ ինչ մտնիւ թանգ ի գլուխ՝ պատեսցիցես ըզ
միանն ն զզգանյարաննս . իսնչանիշ ուրն
լամբ զստի ահարձոյն . ճարկեալ յոս

կի թից ի զարդ խորանի :

Ի անոց բնորից՝ անիրապի՞ս անպիտանիս . ն
նախորտապանս սիրով զմեզ զգեանան որե
ցեալն . քուսն ըք խորհրդս յի լինիլ
սպանաւոր :

Ի մտք առք երկնաւոր զեղեղեղի քո սն
անբով պանսեան . և զերկրապանս անսնա
ն զից կամ լամբ կից ի խաղաղութե

Ի սնայիկ սրբաթից զէրես իմ . և շուրջ
կից կից գեղեղանով թովան

Ի անտարտա ինչ տեք՝ զի ես յանդիմութե
թիւնսն զհոսի . ի տր յուսայից՝ զի մի ե
զից հիւանդ :

Լ Ը Փոր

Փորձեա՛ զիս տը՛ և քննեա՛ զիս. փորձեա՛
 զերկհամուռս իմ՛, և զսիրտ իմ՛:

Ողորմութի՛ քո տը առաջի աչաց իմաց. և
 հաճոյ եղէց ճշմարտութե՛ք քում՛:

Ո՛չ նստայց ես յախժոռս նանրաց. և ընդ
 անօրէնս ես ո՛չ մտից՛:

Բ՛տեցի ես զժողովս շարաց. և չ ամբա-
 բիշտս ես ո՛չ նստայց՛:

Ա՛ղճացից սրբութի՛ զձեռս իմ՛. և շուրջ ե-
 ղէց զսեղանով քով տը՛:

Ա՛նեղ ինձ զձոյն օրհնութե՛ք քո. և սրտով
 զամ սրանչեթիս քո՛:

Տը՛ սիրեցի զկայելչու՛ թան քո. և զտեղի
 յարկի փառաց քոց՛:

Ե՛րկ հորուսաներ չ ամբարիշտս զանձն իմ՛:
 և մի՛ չ արտ արիւնահեղս զկեանս իմ՛:

Ո՛րոց ձեռք յանօրէնութե՛ն են. և աջ նց չի ե-
 կաշառ օք՛:

Ես յան բժուե՛ն իմում զնացի. փրկեա՛ զիս
 տը՛ և ողորմեա՛ ինձ՛:

Ո՛րսն իմ՛ կացցէ յուղղութե՛ք. յեկեղեցիս
 մեծս օրհնեցից զքեզ՛:

Փառք հօր և որդւոյ և՛:
 Ը
 Թ
 Իւ

Օրհնութիւնք:

Լուսն առ կ'րբայեցաւ զճարձակս քեր զհ'ր
 Քիչ քրոջիցն ի յն անկաւ ՚. հե' թանկատ.
 Կան զանուէր տանակից զե'հ'իցն կ'զ'աւ ՚.

Յարգութիւնք.

Եւ ճարձակս զանուէր ի յն ճարձակս անկաւ.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս ճարձակս.
 Ի ճարձակս ճարձակս ճարձակս.

Ի ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս.

Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.

Յարգութիւնք:

Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.
 Եւ ճարձակս ճարձակս ճարձակս. ճարձակս ճարձակս.

Եւ ճարձակս.

Լ

Ե

Ե

Հոգեւոր սրբոյ Գալուստի տն :

Եւ ճանգեմք զնոր հոգւոյն յնձանս վաճառի
լուստի : Առնելով լուստս բաննէն զանոր շու
թիւնն նախն աճեմք :

Աւերակաւոր

Գնահար վարդրն վաճառս եալ . իրէն . գն
հար . 'ի վե՛հի՛ն՝ ց վարսիցն անվե՛նի՛ց .
իրէն . 'ի վե՛հիցն . 'ի վե՛ր 'ի վերայ վար
սիցն . սրղղրջէ՛ր՝ ծա՛ղիկ ծովայի՛ն սրղ
սրջէ՛ր ծա՛ :

Աւերակաւոր

Լուստի անբարեկէ՛ւ ճրե՛շտահասարն ե
կեալ . բերեալ զբարեկէ՛ն պիտակ յաղ
թով՝ զկո՛ւսինն . Լուստի կոչելով զան բո
լորիցն տէ՛րն՝ ըզտա՛ծա՛ր բանձրելոյն
եզրնահարան հոգւոյն :

Խաչի :

Խաչն ի նախնս՝ զնս երեւելա՛ն ծա՛ղ
կեալ . զբարեան տճա՛ստ լնի . իր թիվ թա՛
րթի՛ն կեալ սեթա՛նն . նախնս գուշակ հոյն
անա՛ման . Խաչն յայն վաճա՛ստն երեւ
լուստի :

Ը

Ը

յու

Եւ յանձնեալ ի յոր տէրս բէնեւեցաւ
և խնայածեալ ի յոր խնայածեալ յոր
Խալիսիս Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ
Եւ յոր խնայածեալ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Եւ յոր խնայածեալ

Երեւոյն :

Ե կեղեցի կաթուղիկէ՞ ի՞նչ հայստանն .
այսօր զմանկսն ժողովեալ իւր հասն
ձայն :

Սինչ շնորհուն սնցեա, զիւրե զի
իդանալէ :

Բարեալը յստանւծո՞ւն ի՞նչ երջանիկ
սք ըստանայ :

Երմանեալ ահարօնի՞ն և մոխիսի մարդս
ընէին :

Ե յո՞ւր զգեստուցն էր յօրինօղ՝ զոր ա
հարօն միշտ ի զգեստոյր :

Յօրինէր ըզպատոււծանն՝ զոր ի շորի
կազմեալ յիւրսն :

Ի կաթսրոյ ի կանպուտոյ՞ ի բեհեզոյ
ի ծիբանայ :

Ի ծիբեւրն յօրինէր՝ կարգն առաջիկ
էր կարկեհանն :

Ե օճո՞ւն գրատանի՞ն շուքանակի բո
ւրաշէն :

Ե յընթացս գարշապատի՞ն հընչէր էր
կերցնումս խորանն :

Է

Ը

Թ. Ե. Գ.

Բարեխոսութիւն մօր քօ՛ւ և կուրի քն
 կալ զպաշտնս քոց պօշտօնէից ։
 Ար Գեբազդն քան զԵրկինքս պայծառա
 շարուցեր որ զԿիկի վնցի սպեամբ քօ ք և
 ը Երկնայնոցն կարգեցեր ՚ի սմա զգտնս
 առ սիքելոց և մարդսքէից որ վարդապե
 տանց ։ սյսօր ժողովիալ զանք քահանայից
 սարկաւառաց զըպրանց և կղերիկոսաց ։
 խունի մատուցանեմք առաջի քօ քը՛ յօթ
 նակ ը հրնուլըն զմքարիայ ։ քնկալ առ ՚ի
 վնջ քնկերնկանուէր մեզ լմանս ։ ո՞պ զպա
 տարագն արեի զնոյն և զժրտահաւու՛ ։
 քանք խօսուէր վերին քօ զօրացն մշտ առ
 շարժ պահեա՛ զալմուս հայկազնես ։
 Խընդան յոժ զմասքը լուսայ մար քօ կա
 լուր զիկէ մնկմմք քօ սիօն՝ քանք մեծ
 զարմարնց քանք արմարն Կիկիսնմուս
 լուսաճըմ խոման՝ ։ զի օծեալ քօ էնց ՚ի
 էէն արմարիապետ ՚ի քն զմիշտ պատարա
 զի ։ Տօր ՚ի հաշտուլ լմից ՚ի քառալի
 ՚ի ։ Կար զնոյն և զարմարն քօ ։ Կար
 ՚ի քօ կանտարն որ քօ արմարննննննն
 ՚ի լուսնս լմի Կիկիսնմուս ։

Օ՛րհնապան հան կոյսըն մարիամ ու ծածին
խոստովանի՛ նր եկեղեցի՛. ուստի տու՛նա
հայն անմահուէ՛. և բաժանի մեզ ու բախա
բար. տո՛ւք Օրհնուի նմա՛ հոգեոր երգով.

սրկ Օրհնեա՛մ տէ՛ր.

քհ Օրհնեալ թագաւորաւ թի՛ն հօր և .

Աւասի՛ թաւաճապան ըստ պատշաճի՛ առ՛ .

սրկ Աւ և ս խաղաղու . Օրհնեա՛մ սէ՛ր .

քհ Օրհնու թի՛ և փառք . Խաղաղութի՛ ամե .

ղպ Ա՛ւ ը հոգւո՛յդ քսւ՛մ .

սրկ Քստուծո՛յ երկիրպապե սցնւ՛ք .

ղպ Ա՛ռաջի՛մ քո՛ տէ՛ր .

քհ Տք անձ մեր . որոյ կարողութի՛դ .

Աւասի՛ թի՛ շաբաթան ըստ պատշաճի՛ .

սրկ Օրհնեա՛մ տէ՛ր .

քհ Օի քո՛ է կարողութի՛ և զօրութի՛ .

սրկ Պա՛ճսխո՛ւմ լի՛ն .

Աննաիս և զսու՛ն ին՛ ըստ պատշաճի՛ առա՛ .

Գի՛ս և առա՛

սրկ Աւ և ս խաղաղութի՛ն զտէ՛ք աղաչե սցնւ՛ք .

ղպ Տէ՛ս ողո՛քմեա՛ .

սրկ Սասըն խա՛ղաղուէ՛ ամենայն աշխարհի և

Հաստատուն սխեմի կենդանաց. ըզտէ՛ր ա-
ղաչէ սցուք :

Տէ՛ր սղո՛րմեա՛ն :

Սաան թա՛մ նք՛ և ուղղափա՛ն եպիսկոպոս-
տայ. ըզտէ՛ր :

Տէ՛ր սղո՛րմեա՛ն :

Սաան հայրապետի՛ն մերոյ տեա՛ւքն (այս-
նուա՛ն) կենաց, և փրկուե՛ց հոգւոյ նորին.
ըզտէ՛ր աղա՛ն :

Տէ՛ր սղո՛րմեա՛ն :

Սաան վարդապետա՛ց՝ բազանայի՛ց՝ սաբ-
կաւագոց՝ զբարաց, և թա՛մ ուխտի մանկանց
եկեղեցւոյ. ըզտէ՛ր :

Տէ՛ր սղո՛րմեա՛ն :

Սաա՛ն բարեպա՛շտ թագաւորաց. և թա՛մ
սէր իխանաց, զօրախոսաց և զօրաց նոյնի
ըզտէ՛ր աղա՛ն :

Տէ՛ր սղո՛րմեա՛ն :

Սաան հոգւո՛ցն հանուրեցւոյ՝ ըք ճը՛ն-
կար և ուղիղ հաստա՛վ ըմբի՛ցն զհոգւոյն
ըզտէ՛ր :

Յի՛շեա՛ն տը և սղո՛րմեա՛ն :

Սա և նա մաքրա՛յն փառն ճշմարտի և սխեմի
ըզտէ՛ր :

Քնկալցի զինդրո՛ւն անս արտից մերո՛ց՝ թոյ
 ցե զյանցանքս մե՛ք ոչորմեացի՝ ՚ի վի՛ մե՛ր
 լ՛ զօթք մեր և խնդրե՛աճք յամենայն
 ժամ. մրացեն առաջի մեծի՛ արու՛ թե նր
 լի և նա անցե մե՛զ միտն միով հաւատով
 սրբարու՛ թե՛ վաստակի՛լ ՚ի գո՛րծքս բարիս
 Քի զոգրում թե՛ ըզն՛ սրհան իւր արացե
 Ք ՚ի վի՛ մեր. ահ ՚ն ամենակա՛լ կեցուցե՛ և
 ողորմեսցի՛

Մտ՛ ան՛ Ե.
 Օ՛ ժամ՝ սր՛ պատարագի՛ս. և զառաջի կայ
 օրս խաղաղութե՛ անցուցանել՝ հաւատով
 ՚ի ան՛ խնդրեսցո՛ւք.

Մտ՛ ան՛ Ե.
 Օ՛ հրե՛ շտակ իամրաղութե՛ պահապան ան՛
 ձանց մերո՛ց. ՚ի ան՛ խնդր.

Մտ՛ ան՛ Ե.
 Օ՛ քաւութի՛ ն և ըզթողութի՛ յանցանաց
 մերո՛ց ՚ի ան՛ խնդ.

Մտ՛ ան՛ Ե.
 Ք զսրբոց կաշիս մե՛ք և կարօ՛ղ զօրութի՛
 յօգնութի՛ անձանց մերոց. ՚ի ան՛ խնդ.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ՊԿ Շնո՞րհնեա՛ տէ՛ր :

ՍԻ Լև միաբան վանն ճըշմարիտ և նր՛հա
 Լատոյս մերոյ զտէ՛ր աղաչե՛ցո՛ւք :

ՊԿ Տէ՛ր ողորմեա՛ :

ՍԻ Օ սնձինս մէ՛ր և ըզմիմեանս՝ տէ՛ն այ ա
 մնակալին յանձն արասցո՛ւք :

ՊԿ Բն՛դ տեա՞նս յանձն Եղիցո՛ւք :

ՍԻ Ղո՞րմեաց մեզ տը Եճ՛ մեր՝ ի մեծի ողոր
 մու թէ քու՛մ ասասցու՛ք ամենեքեան միա
 բանո՛ւ թի՛ր :

ՊԿ Տի ողորմեա՛ տը Ղո՞րմեա աէ՛ր ճ՛ղորմեա՛ :

ՍԻ Օ՞րհնեա՛ տէ՛ր :

ՊԿ Այ զի արժանաւորք եղիցուք :

ՊԿ Ի՛նչ Եւրոպոս քո՛ւմ :

ՍԻ Ի՛նչ ատուծո՛ւք երկիւրպապեացո՛ւք :

ՊԿ Ի՛նչ աջի՞քս տէ՛ր :

ՍԻ Խաղաղութի՛ք քով քս փոկիչ մեր՝

ՍԻ () Ի՛նչնեա՛ տէ՛ր :

ՍԻ Տէ՛ր Եճ օրհնեալ զամենեւեալ :

ՍԻ Ա՛յ ոք յերախմիցի՛ց , մի՛ ոք , ի թեւեւեալ
 Լանտից . և մի՛ ոք յանպաշխարհաց և յան
 յարբից մե՛ր ճեպցի յաճախի՛ն ի սո՛րհնէրէս :

Անդամն տէրճւնակա՛ն և արի՛ւն փրրկ
չակա՛ն կայ առա՛ջը. երկնային զօրու իքն
յանեք ետ՛յ թ ս երգ են և ասեն անհասկոյս
բարբառով. նր՛ սբ. սբ՛ տէր զօր՛ն և ե՛յ.

դու

Անդամս անսայէք յա՛ն ա՛յ մե՛րոյ. դուիք
չայնիւ բարձրորւ թե՛ զերգըս հոգե՛րու.

սրկ

Եւ դուքն եղանակն շարժասցանիւն ըստ
խոյհրդոյ առաքն:

Օննորոն. ԼՂ-էրէաց. ԼՂէածնի:

անդամս թիւնք հրեշտակաց և զօ
րաց երկընաւորաց. իջեա՛լ ի
յերկընից ընդը՛ միածին թագա՛ւուն
մը՛րի՛ն. Արք երգէին և ասէին սա
նորդին անտ՛ուծոյ՛. ամենեքեա՛ն ան
սասցո՛ւք ուրախ լերուք երկինք. և ցըն
ծանցեն հիմո՛սմ՛ս զ՛ւնք աշխա՛ւրհի:
Օր՛ անտըլա՛ծքն՛ յա՛նիանեանկան ի
յերկրի՛ երեւցաւ. և ընդ մարդկա՛ն շրբ
ջեցաւ. զի՛ կեցնուցէ զանձե՛սնը՛ն
մե՛ր.

Լն

IO

Սբ

Եւ որպէս յարմարեալ երգին Ս: Բ: Եւ
 Եւ ինչ ըստ իր հարգոյ մտն:

Ս: Եւ յիշատակիմ զի որք ի թիւ:

Ս: Եւ որպէս տեսնուակամս եւ արիւն:

Եւ գտն ինչ զի ինչ ինչ ինչ ինչ:

Եւ որպէս եւ զարք զի ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Ս: Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ

Եւ զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

Օ՛ ամենայն զի ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ
 ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ ինչ:

և որք ոչ էր կարող հարորել թո՛ւն սրբն խոր
հրդո՛յս՝ առ գրունս ելէ՛ք և անշօթ հցէ՛ք:

74

Բն՝ ի մէջ մե՛ք յայտնէ՛ցաւ. ո՛ր էնն թո՛ւ
նստաբան զմեցան. Խա՛ղաղուն՝ ճայն հոն
եցաւ. սուրբ սղծն՝ ընի հրամանն տուաւ.
Եկեղեցիս մի անձն եղև. համարցրաւ թող
յրբման տուաւ. Թշնամու խրն հեռացաւ.
ոէրն յընդհանուրս սիսեցաւ. Էրդ պաշ-
տօնեացք բարձեալ զձայն. տուք օրհնուի
՛ի մի բերանս Միասնական թո՛ւնն՝ որով
սրովք էքն էն սրբաբանս:

Ո՛ման է զայն տէն. ՚ն հանդիս յօնի:

75

Որք հաւատով կայք յանդէ՛ման. սք
սեղան՝ ո՛յս արքայս՝ կան:

Տեսէ՛ք բաղմեան զքո՛ւ անբայն. և շուրջ
պատեան զօրք վերնական:

76

Անհամբառնամք զայն աշնի՛ լով. և՛ պո՛
ղատիմք զսցս անձն լով:

Ի՛զմեղս մե՛ք մի յիշի՛սցես. այլ զթուր
քո՛ւ քաւ՝ սցե՛ս. Ի՛նչ հրե՛շտական օրհ-
նեմք ը՛րքեզ. և Շ սրգ տէր
փառքք քեզ:

ա՛մ տե՛ղիս զո՛հու թի՛ մատուցանե՛մք
քեզ քո՛ւ . Ա՛նձի և ըզհարաշը՛լի զյարու
թի՛րդ քո՛ զո՛վե՛ն զօրուեթի՛ր . Մարտի
սե՛րս զքե՛ թն . զո՛ղան քե՛րն զքե՛քն . և
ի՛շխանուեթի՛ւնք զե՛րին պետուեթեցն պա՛
յտե՛տի ձայնի՛ւ եղանակե՛ն և անձն .

94

Սո՛ւմ^ժ ըրէ . սո՛ւրբ . սո՛ւրբ ար՛ զօրն
թե՛ս^ի նոյ . Վի՛ ևն երկի՛նք և երկի՛ր քա
սօ՛ք քո՛ . օ՛րհնա՛ն ի՛ քարձո՛ւնս . օ՛ւր
նե՛ս^մ լ օր եկի՛ր և զա՛րցդ ե՛ս ան
սէ՛ս մք տն . ո՛ղաննա՛ն ի՛ քարձո՛ւնս .

94

Օրհնեա՛մ տե՛ր .

95

Մե՛կք կերէ՛ք այս է՛ մարմին ի՛ն

94

Մե՛կքն .

94

Օրհնեա՛մ տե՛ր .

95

Մե՛կք ի սմանէ ամենեքեան այս է՛ .

94

Մե՛կքն . Հա՛յր երկնաւոր , օր զօրդդ
քո՛ ետս^մ ըր ի՛ մահ զա՛րսն մե՛քք պար
տա՛սիւն պարտեա՛ց մե՛քն . և նպատար
քեա՛ն նորա՛ն , աղա՛նչ ի՛նք ըզքե՛զ օրդ
մե՛ս^մ քո՛ քա՛նաւոր զօտի՛քն .

94

Օրհնեա՛մ տե՛ր .

զհոգիս մեր նընջելցե՛լն յն՝

սրի (Օրհնեա՛ ահբ՛)

Բնդ որս և մեզ այց արասցես քարե՛ .

զպ (Յիշեա՛ ար և սղո՛րմեա՛ .

Ըճածնին սը՛յ հու՛սին մարիա՛ .

Բն՛շեա՛ ահբ՛ և սղո՛րմեա՛ .

Աստուծո՛ւ յաջա՛յոյ՛ն սեղանո՛յն յիսնա՛հա՛ծ
ասացե՛ :

Վասպե՛լոց՝ սըրբո՛ց՝ մարգարե՛ից, ժարդա-
պեաա՛յ, մա՛րտիրոսաց և նա՛մ հայրապե-
տո՛ց սըյ՛ . Մասե՛լագո՛րծ եպիսկոպոսո՛ց
եբլիցո՛ց, աղղա՛փառ սմբկա՛աղայ և նա՛մ
սըրբո՛ց . Աղի՛կ յիշա՛տանի՛ ՚ի նը՛ պատա-
րագ ս աղա՛նէ՛ր .

զպ (Յիշեա՛ ար և սղո՛րմեա՛ .

Ի յաբո՛ւնէ՛ և ՚ն՛ Անա՛յա՛նէս .

սրի (Օրհնեա՛ զն՛վն՛ և փառա՛նսն՛ . Հը-
րաշապի և նճապարդ յարու՛լելըն՛ թի՛ երկը՛
սնդանե՛ր .

զպ Փառք յարու՛լելն՛ սըստե՛ր .

Ի սն՛ի՛ Արե՛նն .

Ան և նճա՛հաճո՛ց մարգարե՛ին, հայրապե-
տո՛ց .

Է

Ի

սին ,

տին, առաքելոյն, մարտիրոսին (Եղ. Ե. Երոյ սյսօր զյիշատակն կատարեցաք. եղիցի յիշա)

Հիշեալ տը և սղօրմեալ :

Մեծաշնորհացն մեքոյ՝ և առջին լուսաւորչացն սբց՝ Թադէոսի և Քարգուղիսոսի առաքելոցն, և Գրիգորի լուսաւորչին՝ Մրիստակիսի, Արթանիսի, Յասկանն, Գրիգորիսի, Աերսէսի, Սահակոյ Վանիկի և Խաթայ. Մեծաշնորհաց վարդապետին, և Գրիգորի Նարեկացոյն, և Աերսէսի կղայեցոյն, Յովհաննէ որոտնեցոյն Գրիգորի և Սալսէսի տաթևացեացն, և Յոնոյ գրիգորիսեաց և ներսիսեանոյ, Հովնայ և Հովնապետացն հայաստանեաց. եղ :

Հիշեալ տէր և սղօրմեալ :

Միանձնացի լոյ սրբոց առաքինապետացն և աստուածուսոց կրօնաւորացն՝ Պօղոսի, Լուսոսի, աճղոյ, մակարայ, օնովիսի, արքայ մարկոսի, սրապիսի, նեղոսի, սրսէսի, եւաղրի, սլաւսամոյ, Յովհաննիսեաց և Միսէօնեանոյ, սրց Մակեանոյ և Սուքիասանոյ, և ամ սբց արք և աշակերտացն

Մ Կ Ա

նոցին ընդ արեգեքս. եղևի յիշա.

Երկրէս տէր և սղորմեա՛.

Թագաւորսց հաւատացելոց սքց՛ Ըր.

Գորսւ, Աստանդիանսի, Տղատայ և

Թեպոսից. և ամ նր և բարեպաշտ թա.

Գաւորաց, և ամասէր իշխանաց. եղի՛.

Երկրէս տէր և սղորմեա՛.

Ընդ հանսւր ամ հաւատացելոց՝ արանց և

Կանանց, ծերոց և տղայոց, և ամ չափու.

հասակի հաւատով և սրբութիւնք՝ Երկրէս

ճեցելոց. եղևի յիշա.

Երկրէս տէր և սղորմեա՛.

Օրհնէմ տէրս.

Տաւառէն զբնիսկսնսն.

Երկրէս և փառքսնսն ժառանգանեցի

ժողովոցսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

Երկրէս և փառքսնսն. Երկրէս և փառքսնսն

R

m

առաւել լսուիցս . զոր ազա :

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ :

ՍԻՆ Այս մատուցել տր և անստին պատար : զիս

որ ի վերայ սրբ սեղանոցս . զոր ազա :

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ :

ՍԻՆ զի տր ան մեր՝ որ ընկալաւ զամ . Է

որ և բնակային և իմանալի իւր մատուցարա

նքն , փոխանակն առարկեսցէ առ մեզ ըզ

նորհս , և զստրուէս հոգ . այն սրբ . զոր ա

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ :

ՍԻՆ Այնպէս և ողորմեալ , և սխաշեալ զմեզ

որ քոյին շնորհիւնդ :

ՂԿՍ Այնքան և ողորմեալ :

ՍԻՆ Օրհնեալսն սրբ ի հաւանքսնդ : զի իտ կոյն

մարիամ՝ հանգերձ ան սրբաբար ի վերայ :

զոր ազա :

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ :

ՍԻՆ Եւ և ստորան զն ճշմարիտ և տր :

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ :

ՍԻՆ Օրհնեալսն մեր և զմեզ ստորան . տր :

ՂԿՍ Բեզ անդ յանգ և զի կոյնդ :

ՍԻՆ Աղորմեալ մեզ որ ան մեր . ըստ :

ՂԿՍ Տէր ողորմեալ մեր ողորմեալ մեր ողորմեալ :

ՅՈՐ
Ք

Հայնիւ քաղցրութեամբ զերգս հոգևորս:

Օ ք' սմա վայելիչն սաղմոսք և օրհնութիւնք:
ալիլուք և երգք հոգևորք:

Պաշտօնեացք հանգերք երգովք սաղմոս
ասացիք. և զտէր յերկինս օրհնելիք:

Բարեբախտիւն:

Քար սրտամարմնս զեղի քաղցրութեամբ յի
միջն' մերձեւս միջն' լո' յիսաւ:

Օ մարմնիս ինչ որ սայ մեզ զի ինչ կերպս
սր զարկուն իւր ցօղի վարձ. միջն' ասաւ:

Մանթիք ան աւր և աւրք զընդունս. մ
իստիւն իստ:

Ղեկաւորիք և հանգիւնք զի թաղեմք տէր
ստիւն իստ:

Օ յիստիւն զի զհանգիւնք իստ. միջն' ասաւ:

Օ յիստիւն զի զհանգիւնք իստ. միջն' ասաւ:

Օ յիստիւն զի զհանգիւնք իստ. միջն' ասաւ:

Օ յիստիւն զի զհանգիւնք իստ. միջն' ասաւ:

Օ յիստիւն զի զհանգիւնք իստ. միջն' ասաւ:

Ի

Վ

Ի

Ի

Եւ թողանաբարսն աւելն յայնն։

Ըն մեր և ար մեր երևեցաւ մեզ . օրհնեալ է կեալ անուանմբ նն։

Արցնս ար զ'ողովուրդս . և օրհնեալ .

Գարնիւ աւարչն զձարագոյնն .

Եւ գարնն ի բնն .

Ընցաք ի բարձրեալն զքոն արքայն .

Ճանախելով ըզմարմնն զսն և զամբնն .

Փախաք ի բարձուրս կեցախն զի զ

քոն զքոն զ . Որ հանապաղ կերակրես

քոն զքոն . սնսնքնն ի մեզ ըզնն զքոն .

Յօրհնեալ է ի զքոն . փախաք ի բարձուրս

կերակրելի զքոն զքոն .

Ստիպանաքն արարչն .

Եւ և սխաղաղելի գնր աղա .

Եւ և սհաւատով ըզկեղեցն զքոն զքոն .

Երկնային սրբոն անսրաւ և ստաւակի

ի սրբոն զքոն զքոն .

Ընցաք ի բարձուրս կեցախն զի զ

քոն զքոն . սնսնքնն ի մեզ ըզնն զքոն .

Յօրհնեալ է ի զքոն . փախաք ի բարձուրս

կերակրելի զքոն զքոն .

Ք

Ք

Ք

բիւնոյ ՚ի վրկու թի աշխարհի. և կեանք
անձանց մե՛րոց :

Իսկ աստուծոյ արեւորն ի դանտի՛ն աստ ի որհըր
բաւարո՛ր ինչե՛ս բահումոյն ի տարեւոյե շէ՛տով
տղթի՛նն :

Ի՛նչ յորէ՛տ հաղորդին արեւմտորն , արեւոր
ի բովն շատըս զայն :

Սայր հա՛ւատոյ՛ նր՛ հարման ըան .
և ա՛նպատ՛ գերադրա՛ կան .

դո՛ս փե՛ սայի՛դ՛ անմա՛նչա՛ կան .
որ զա՛մ զարեւո՛ց՛ զժե՛զ անվա՛խ ճան .

Լ՛ըկորդ երկինք՛ զո՛ս հաշա՛ կան .
փառաց՛ ՚ի փառըս բարձրա՛ կան .

որ զմե՛զ ճնանիս՛ լուսոյ նը ման .
աւազանաւն՛ որդիա՛ կան .

Սաշխես ըզհաճը մարա՛ կան .
գարիւնը ըմպե՛լ տաս սոսկա՛ կան .

հանես ՚ի վե՛ր՛ գերտաի ճան .
յիմանալեացն՛ անդուս՛ կան .

Լ՛ի կո՛ ընդ յի՛նչ ինչ ինչ . ինչ ինչ . ինչ ինչ .
որ մը ընդ յի՛նչ ինչ ինչ . ինչ ինչ . ինչ ինչ .

զի՛ ընդ յի՛նչ ինչ ինչ . ինչ ինչ . ինչ ինչ .
աւար ինչ ինչ ինչ ինչ . ինչ ինչ . ինչ ինչ .

Ի

Ճ

Ճ

դու զծով մեղաց՝ աշխարհա	կան .
նրման յետևայ՝ մեծ զօրա	կան .
գրեղ շք յն՝ հօր էա	կան .
Հինն օրինակ՝ քեզ և նը	ման .
դու խորանին՝ դերագրա	կան .
նախորդակեաց՝ զգրունս անդա	մանդ .
դու դըժոխաց՝ զգրունս ՚ի հի	մանց .
Հացս ոյս մարմին՝ է քրիստո	սի .
Քրաժակս արիւն՝ նորոյ ուխ	տի .
ձածկեալ խորհուրդն մեծ յայտ	նի .
աստուած ՚ի սնա՝ մեզ տեսա	նի .
Սն է քն՝ քանն աստը	լած .
որ ընդ աջմէ՝ հօրն բազ	մի .
և աստ ՚ի մեզ՝ պատարա	գի .
բառնայ ըզմեղքս աշխար	հի .
Լյն որ օրհնեալ է յաւի	տեան .
հարբ և հոգւովն միա	բան .
այժմ և յաւէտ՝ և յայա	գայն .
և անըստա՝ միշտ յաւի	տեան .
Եւ ՚ի ինչ աստ ոչ աստ աստ	աստ .

Օրհնեալ տէր .
 Որ օրհնեալ է ինչպէս որ աստուածն
 զորս յորմէ Լորդն ուր որ աստուածն
 զի

մինչև յառիտեան . Իբնոց Իբնե՛ն :

Պատարուն մի օրինաց և մտորգտեկց :

Եւ ասեն՝ Ելելու իս օրթիկ :

Յետ յարուժեան ան մեքոյ յի քի :

Եւ իբրև ճաշեցին . կամ՝ Ի սկզբանէ :

Փառք քեզ տէր աստուծան . մեր :

Սի աւետարանաւս աղաչեցայուք :

Պահպանեա՛ն զճառացս քո քս ան :

() ԲՏնեցից զտէր յամ՝ ժամ . յամ՝ ժամ

օրհնութի նք՝ Ի բերան իմ :

() ԲՏնեալ եղեցուք ՚ի շնորհաց ծք հոգ :

ւոյն , երթանք իսաղաղութ , և տրեղիցե՛ք

ձեզ և չամենեսեանգ . ամէն :

Եւ՝ ՚ի Բաշխի՛ն մշխարս աս թողո՛ղատան

բողո՛ւն իբնին զսոցճոսր զայս :

Ատր՝ պարծե՛սցի՛ անձն իմ , լուիցեն հեզք

և ուրախ նղեցին :

Մե՛ն արարէ՛ք զտէր ինև . և բարձր ա

րասցուք զանձնն նք՝ ՚ի միամսին :

Խնդրեցի՛ ՚ի անէ՛ և լուա ինէ . յամե

նայն նեղութենէ իմմե՛ փրկեաց՛ զիս :

Մատի՛ք առ տ՛ր՝ և՛ առէ՛ք զլոյս . և ե

րեպ ձեր մի՛ ամառեացեն :

Եւ աղքատ կանգաց առ տը. և տը լը.
ուս արևմտ յամսեղունէ սորա փրկեց զսա:

Թանակք հրեշտականց արն շուք են զեր
իւղածովք իւրովք, և պահեն զնոսա:

Տաշակեցէք և տեսէք զի քանզոք է տը.
Երանեալ է սյր որ յուսայ ՚ի նա:

Իրկերունք ՚ի անէ՞ ամսքն ինչ. զի ոչ ինչ
պակասութի է երկիւղածաց նորա:

Մեծամեքք աղքտոցան և բաղցեան. բացց
ոյք իրնդրեն զտը՝ մի պիտեսցի ՚ի նոցանէ

ամենայն բարութիւնս:

Իկեալք որդեանք իմ՝ և լսեարուք ինձ.
Ե ես զերկիւղ տեսան ուսուցից ձեզ:

Մի է մարդ՝ որ կամի զկեանքս, և սիրէ
զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարութե:

Ե եցն գլեզնէ բա՞ ՚ի շարութենէ՞ և
չթթուրք. բո մի խոսեսցի զնոցանէ՞ ՚ի

խոսութեան ՚ի շարէ. և առաջարի. իրնդ
ընէ՞ զխաղաղութի, և երթե՞ զհեռնորա:

Ի՞նչքն նմ ՚ի վեղան աղաքոց. և տկանք
նորա ՚ի վերայ աղթից նոցան:

Ի՞նչքն նմ նմ ՚ի վեղան շարեան, սա
տակալ իջնիցէ զիշտարտալից:

Կարդացի՛ն արդա՛րքն առ տօր. և տօր լուճաւ
 նց. յամ՛ նեղուէ՛ նց փրկկեաց ըզնո՛սմ.՝
 Մե՛ր է տէ՛ր առ սյնոսկի՛ քթ քմա՛շխ. ք
 են սըրախ. ք. և ըզխո՛մար լս հոգւո՛վ կի
 ցուցա՛նէ՛ :

Բազմո՛ւմ նեղուել լինէ՛ք են արգարոց. յա
 մնայնէ՛ փրկէ՛ զնն տօր. և սլահէ՛ զամ՛ սակե
 րբս նց, և մի՛ ի՛նչոցանէ՛ մի փոշե՛րսի՛ :
 Մա՛հ մեղաւորին չար է. ք մա՛հ ոյ ք առն՛ն
 ցարդա՛րն՝ զըզմայնին՛ :

Փըրկէ՛ տօր զան՛ ճի՛նքս ծառայից իւրոց, մի
 ղըզմո՛ւսն զմե՛կն քմա՛շխ քմա՛շխ քմա՛շխ քմա՛շխ
 են ի՛նչոս :

Փա՛սք հօր և սնուոց և հոգւոյն նրոց.
 այ քմա՛ ղ միշտ և յաւիտեանս յաւի :

Անունը Արքայապետացն Հայոց և Բանակապետացն
Բարեկամ խորանշնորհոցն ի Գանդու.

Այլ Տիւն:

Տեր Ար Թառնիս Աստղի	30
Տեր Ազգէ	31
Տեր Թեոփիլոս	45
Տեր Անուզիոս	90
Տեր Ար Կրկոս Լաւարդի	302
Տեր Արխանակէս Թ	332
Տեր Արքիմանդիտ	340
Տեր Յովակ	356
Տեր Փանսերոսէ	362
Տեր Երսէս մեծն	364
Տեր Եղիշակ	384
Տեր Գառնէ	386
Տեր Լաւր Բակէս	387
Տեր Սահակ պալթե	390
Տեր Էնիստի Թ	441
Տեր Մովսէս Թ	457
Տեր Գիւր	465
Տեր Քրիստափոր Թ	475
Տեր Բաղճան մանուկաբան	480
Տեր Բարկէն	487
Տեր Լաւր Ել	492
Տեր Մուշէ	502
Տեր Սահակ Թ	510
Տեր Քրիստափոր Թ	515
Տեր Անուզ Թ	521
Տեր	

	521
Տէր Ներսէս ք .	524
Տէր Բովհաննէս ք .	533
Տէր Մովսէս ք . Հայոց Թոճականաբէիք .	551
Տէր Աբրահամ ւ .	594
Տէր Բովհանն ք . որ և քաղաքանեան .	600
Տէր Կովիտաս .	617
Տէր Քրիստափոր ք .	625
Տէր Եղբ .	629
Տէր Ներսէս ք .	640
Տէր Անաստաս .	661
Տէր Իսրայէլ .	967
Տէր Սահակ ք .	677
Տէր Եղիայ	703
Տէր Աք Բովհանն շէնքի . որ և իմաստէք .	718
Տէր Դաւիթ ւ .	729
Տէր Տրդատ ւ .	741
Տէր Տրդատ ք .	764
Տէր Սիոն .	767
Տէր Եսայի .	775
Տէր Ստեփաննոս ւ .	788
Տէր Բովար .	790
Տէր Սողոմոն .	791
Տէր Գեորգ ւ .	792
Տէր Բովսէփ ք .	795
Տէր Դաւիթ ք .	806
Տէր Բովհաննէս ք .	833
Տէր Չարարիա ւ .	854
Տէր Գեորգ ք .	876
	Տէր

Տէր Մարտոյ որ և սրն Մե սրովք .	897
Տէր Եովաննէս պատմաբանն .	897
Տէր Ստեփաննոս ք .	925
Տէր Թէոդորոս ւն .	926
Տէր Եղիշէ ւն .	936
Տէր Անանիա .	943
Տէր Վահան .	965
Տէր Ստեփաննոս ք .	970
Տէր Խաչիկ ւն .	972
Տէր Սարգիս ւն .	992
Տէր Պետրոս գետադարձ .	1019
Տէր Խաչիկ ք .	1058
Տէր Գրիգոր վայասէր .	1065
Տէր Բարսեղ ւն .	1082
Տէր Գրիգոր սահլաունի .	1113
Տէր Ներսէս կլայեցի .	1165
Տէր Գրիգոր տղայ .	1173
Տէր Գրիգոր գահավիժ .	1193
Տէր Գրիգոր ապիրատ .	1195
Տէր Եովաննէս է . որ և մեծարարոյ .	1202
Տէր Դաւիթ ք . որ և արքակաղնեցի .	1203
Տէր Կոստանդին ւն . որ և բարձրեւորցի .	1220
Տէր Եսայիք ւն . որ և գիտնակնն .	1268
Տէր Կոստանդին ք . կեսարացի .	1287
Տէր Ստեփաննոս ք . որ և հռովմայեցի .	1290
Տէր Գրիգոր անաւարդեցի .	1244
Տէր Կոստանդին կեսարացի . վերստին .	1307
Տէր Կոստանդին լամբրոնացի .	1323

Տէր Բակոյժ Է . որ և ստեցի .	523
Տէր Միսիթար . քանեցի .	1317
Տէր Մեքորժ Է .	1341
Տէր Կասանդին Դ .	1359
Տէր Պողոս Թ .	1372
Տէր Թեոդորոս Է .	1374
Տէր Կորայեա Թ .	1378
Տէր Դաւիթ Դ .	1396
Տէր Կարայեա Է .	1398
Տէր Բակոյժ Դ .	1402
Տէր Գրիգոր Է . որ և խանձողոսն .	1409
Տէր Պողոս Է .	1411
Տէր Կասանդին Ե .	1418
Տէր Զովսէփ Դ .	1430
Տէր Գրիգոր Թ . որ և մուսաբեկեանց .	1439
Տէր Կերակոս մոկայի , նորագիշ սէյ դա- ճին Էջմիածնի .	1440
Տէր Գրիգոր Ժ . որ և մակունեցի .	1441
Տէր Օարսիա Է .	1443
Տէր Ա . խոսակէս Է .	1461
Տէր Սարգիս Է .	1462
Տէր Արիստակէս Դ .	1470
Տէր Թադէոս Թ .	1490
Տէր Եղիշէ Է .	1498
Տէր Զորարիա Դ .	1503
Տէր Սարգիս Դ .	1515
Տէր Գրիգոր ԺԹ .	1520
Տէր Ստեփաննոս Ե . որ սալմաստեցի .	1536
Տէր Միքայէլ .	1541
	1547

Տէր Բարսեղ Է .	1556
+ Տէր Գրիգոր Ժ .	1569
Տէր Ստեփաննոս Դ . որ առնչեցի .	1573
Տէր Թադէոս Զ .	1575
Տէր Առաքեալ .	1584
Տէր Դաւիթ Ե .	1586
Տէր Մելքիսեթ .	1593
Տէր Սրայիսն կն՝ Գրիգոր Ժ .	1603
Տէր Սահակ Դ .	1624
Տէր Մովսէս Դ . որ և սինեցի	1629
+ Տէր Փիլիպոս Տաղբակեցի .	1633
Տէր Բակուբ Դ . որ և ջուղայեցի .	1655
Տէր Եղիազար Տափաւայեցի .	1680
Տէր Կահապետ ուրհայեցի .	1691
Տէր Աղեքսանդր Թ . որ ջուղայեցի .	1707
Տէր Աճատուր Տամասանեցի .	1715
Տէր Կարապետ Կ . որ և զէլիժուցի .	1716
Տէր Աբրահամ Զ . որ և մշեցի .	1730
Տէր Աբրահամ Դ . որ թէր իրտաղցի .	1734
Տէր Դազար Թ . որ և ջահլեցի .	1737
Տէր Պետրոս Զ . որ և քիւթիւր .	1748
Տէր Մինաս Թ . որ և ակնեցի .	1751
Տէր Աղէքսանդր Զ . որ և սոյսեցի .	1754
Տէր Բակուբ Ե . որ և շամախեցի .	1759
Տէր Սիմէոն Թ որ երևանցի .	1763
Տէր Ղուկաս Թ . որ կայմեցի .	1780
Տէր Դաւիթ Է . Թ .	1802
Տէր Ե Փ Ր Ե Մ Թ .	1810

Արտ. Թ . տապի զկեսնն Քզմամբա և իպակն .

Թե շնորհ շնորհ եղին Աշխարհի Պարտաւորութիւն :

ակ զիմ ունականսն՝ յորում ամբ և իցես , յա-
 սաջակայ արկւսակազ . որ գտանի 'ի նախ
 կին տուին . և ան զգիր տարւոյն՝ որ հան-
 դէպ նմին յերկրորդ տուին երկի : Եւ շնորհ զմի
 թուղի՝ գիտ զայն տարեգիր յերկս զոյգս երես
 հետեւ թղիթոց : Եզրս իւրաքանչիւրքն Սրբե-
 միսն 'ի Բեկն շարակարգին չէ ձախտէ վերուստ 'ի
 վայր : Եւ որ ինչ հանդէպ տարեգրոյն եղի են ,
 այնտրիկ են՝ որովք վարիւք զամն ուժոյն անգիւն .
 Չոր օրինակ . 'ի 1819 . կամ օրնոյն է՝ քննիր .
 գիր տարւոյն է՝ 2 . զոր գտցես 'ի շարս գլխադիր
 Տարեգրաց յերկարդ զոյգ երեսս 'ի յորտ տուին
 և որ ինչ կան հանդէպ նմին յայտ երգի , զուգա-
 նան յայտնի գտն ինչ . ք՝ զոր յայ հուրն , զմիծո-
 ուտին , զաւարտուն , և զայ ամ գիտելիս՝ մինչ
 զօր Եարեկնդանի յայտնու են : Արդ՝ ճանիւր
 զի զոյգ տառն զուցանեն զամն նաւանս . յորում
 ամի մինչ զվերջն փետրվարի գտուլին գիւն պարտ
 է 'ի կիր աւանդ . և 'ի սկզբանէ ժարտի միչ զս
 ւարտ տարւոյն՝ զերկրորդն : Իսկ միակ տառն
 զուցանեն զՏարաքակ ամս . որովք գիտելին ևս է
 վարին : Եւ քնի տուողին գիտուի՝ փառք և եր
 կարագուր յաւիտեանս յաւիտենից ամէն :

Թանգանի Քի:	Թանգանի Հայոց:	Գ	Բ	Ն	Տանգանի:
1846	աճգե	ի	բ	ժգ	Պ Կոյս
1847	աճգլ	բ	գ	կգ	Ս Կեռ
1848	աճգե ն	նյ	դե	ե	Մ Կարիճ
1849	աճղը	խ	շ	ժգ	Զ Աղեղնաւոր
1850	աճղթ	ց	է	իե	Ճ Այծեղջիւր
1851	նյ	շ	-	ը	Ճ Զբհո
1852	նյա ն	ժթ	թգ	ժթ	Կ Զուկն
1853	նյբ	ւ	դ	լ	Կ Խոյ
1854	նյգ	յ	է	ժա	Կ Զուլ
1855	նյդ	զ	շ	իբ	Ո Երկաւոր
1856	նյե ն	պլ	եւ	գ	Ծ Խեղեղեղին
1857	նյզ	ձ	բ	ժդ	Ձ Ախձ
1858	նյէ	բ	գ	իե	Պ Կոյս
1859	նյը	ն	դ	զ	Ս Կեռ
1860	նյթ ն	ծխ	եւ	ժե	Մ Կարիճ
1861	նյժ	ց	է	իբ	Զ Աղեղնաւոր
1862	նյժա	զ	-	ժ	Ճ Այծեղջիւր
1863	նյժբ	ժ	բ	խ	Ճ Զբհո
1864	նյժգ ն	վս	դդ	բ	Կ Զուկն
1865	նյժդ	ծ	է	ժգ	Կ Խոյ
1866	նյժե	զ	շ	իդ	Կ Զուլ
1867	նյժզ	պ	է	ե	Ո Երկաւոր
1868	նյժէ ն	իժ	եւ	ժգ	Ծ Խեղեղեղին
1869	նյժը	լ	գ	իե	Ձ Ախձ
1870	նյժթ	ն	դ	ը	Պ Կոյս
1871	նյի	է	է	ժթ	Ս Կեռ
1872	նյիա ն	լպ	շ	լ	Մ Կարիճ
1873	նյիբ	զ	է	ժա	Զ Աղեղնաւոր

Յիշատակագրան :

ասք պատիւ և երկրորդապէս ի սնցա-
 Կանելի և միամնական նք. Արքայ-
 ունն՝ Հօր և Արքայ և Հոգւոյն սբյ. սբ-
 աստուծոն ամենայն Հաճեցաւ զի դարձեալ յա-
 ւարտ տալման բերքի Աւարեական ՚ի մշտա-
 լըս ջանհին նք եկեղեցւոյս՝ ՚ի Մահակոյ
 չարագիտէ, ՚ի Մեւ. օրոց վնդապետէ,
 ՚ի Վի. օրոց՝ և ՚ի Յովհանն մանդակաւն ար-
 շի շտականուէապ նք մատենանս այս թա-
 մայիլիք :

Ինչ որ խնդրման ալ օրհնմք պատճառ-
 սին այն յանդիմանուէս, և յարար ինչիմք
 թուր Վաստիւ և լուսաւորանմին զաւա-
 կանք. զի սբ մանդակաւն ի սբ յովհանն ՚ի հո-
 զեղեք զաղմուս ի նք՝ արժանի յիշատակուէ
 դասեալ ինչիմք ՚ի մանք արժու ճերմ ճերմ
 զօրհնեալ Աղբ ինճնակեալն ՚ի Տերա-
 կան ջազմիս պիտաւանն Տահմականս,
 զիմաստասար Աւճառականս, զանճառ-
 իտասակ Արհեստարարս, և զսուր Աճա-
 ճիւր Հասարակալն. որք միակամ յօտարալ

Կ ը ի ը ն զ մ Ն ջ ա ճ ե ա Ղ , և զ յ ա մ Կ ի խ ա ղ յ ի ն
 զ զ Ժ ու ար ու ՚ ի յ ա ն ճ ն ա ա ե ա Ղ Դ յ ա ի ն ա ն ի ՚
 հ ե թ Ի լ ի ք ե ր ա ա ի ն ս ի ղ ղ յ ճ ա ա ռ ա ՚ ի ա ղ ա թ մ ճ մ
 զ ս ը ծ ա լ ե Ի լ ի զ ա ղ ա ղ հ ե ա լ ի խ ա լ Կ ա ն մ ճ ա ղ
 լ ա ղ , ա ա ա ա ճ ն ռ ն ի ղ ղ զ ք ռ ա մ ն , ը ս ա ի լ ը ռ
 ք ա ն չ լ Ե ռ ղ յ ն կ ա ը ի և ջ ե ը մ ե ռ ա ն ղ ա լ Թ Ե ,

Ար ղ յ ի ն ք ն ա ը ռ ն ը ք ա ը ի ն Ը Ժ գ յ ա ը ղ ա ղ ի
 ք ա ը լ ե ա ղ ա ղ ղ և ե ա ղ հ ա ա ռ ա ղ ղ յ ա ն ս ա ղ ա
 գ ա ն ճ ու ղ ղ ի լ ը ղ ղ հ ա ղ ի Ե ռ ա ղ ա լ ի լ ը մ ի ղ ն
 ա ա ա ք ս ա մ ա ը մ ի ղ ղ և ա ն ղ ը ս ա հ ռ զ լ ը ղ

Յի շ ե ս ը ի ք Ի ս ա ե ղ հ ա ղ ի հ ե ղ ի ն ա լ ի ղ զ ս ը մ
 ք ա ն ի ն , որ Ի հ ե ռ ա ա ղ ղ ղ ղ ղ ա ղ ղ ղ ղ ղ ղ հ ա
 ս ղ
 մ ա ղ ի ա ա ղ ղ ղ ղ ա լ ար ն և ղ ղ ղ մ ա ղ ղ ա ա ա ա ղ ղ
 ս ղ ի ն ,

Ե ս ղ
 ա հ ե ղ
 Ա ղ ղ ղ ղ

Ս ա ն ղ
 ղ
 ղ
 ղ

Ի 18 19 Ի 20 Ի 21 Ի 22

1435 lb - J - 17th 23. 5 -
+ 1/2 out of 1/2 of 1/2 of 1/2
you will find 1/2
P. 1/2

1/2 1239 lb - 1/2 1/2 1/2 1/2
12 - 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2
in 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2
1/2 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2
1/2 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2
1/2 1/2 1/2 1/2 1/2 1/2

